

SPIS TREŚCI

Nadchodzi wiosna	
W poszukiwaniu wiosny	5
Pierwsze kwiaty	10
Powroty ptaków	14
W bocianim gnieździe	18
Z jajek wylęgają się ptaki	23
Nadchodzi wiosna	
Witaj wiosno – 21 marca	28
Wiosna w ogrodzie	32
Wiosna na łące	38
Wiosna w lesie	43
Kolory wiosny	46
Bajki i baśnie	
W świecie bajek	50
Czerwony Kapturek	57
Moja ulubiona bajka	61
Zabawa w teatr	65
Wycieczka do teatru	68
W gospodarstwie	
Na wsi	70
Zwierzęta w gospodarstwie	75
Muzyka na wiejskim podwórku	80
Korzyści płynące z hodowli zwierząt	84
Domy zwierząt	87
Wielkanoc	
Zwyczaj i tradycje świąteczne	92
Zakładamy hodowlę owsa	96
Pisanki, kraszanki	100
Przygotujemy koszyczek wielkanocny	104
Wielkanoc w moim domu	106
Książeczki z mojej półeczki	
Mamy różne książki	110
Gdzie mieszkają książki	113
Szanujemy książki	115
Moja bajka	119
Znamy różne bajki	122
Dbamy o ziemię	
Nasza planeta ziemia	127
Dbamy o środowisko	132
Segregujemy odpady	137
Oszczędzamy wodę	141
Jesteśmy małymi ekologami	143

Moja miejscowość	
Mamy różne domy	150
Poznaję moje miasto	154
Mój dom	155
Moje osiedle	159
Moje miasto	161
Jestem Polakiem i Europejczykiem	
Jestem Polakiem	165
Zwiedzamy Warszawę	169
Piękno polskiej ziemi	172
Symbole narodowe Polski	175
Unia Europejska	180
Moi rodzice	
Moja rodzina	183
Moja mama	187
Co robi mama?	191
Mój tata	196
Święto mamy i taty	199
Święto dzieci	
Międzynarodowy Dzień Dziecka	201
Co lubią dzieci?	204
Nasi koledzy z różnych krajów	212
Zabawy z kolegami	217
Ulubione zabawki dzieci	221
Muzyka wokół nas	
W filharmonii	225
Instrumenty perkusyjne	230
Gramy na dzwonkach	234
Fryderyk Chopin – nasz wielki polski kompozytor	237
Muzyka na łące	240
Czym podróżujemy?	
Różne środki lokomocji	245
Pojazdy poruszające się po lądzie	250
Pojazdy pływające po wodzie	255
Powietrzne środki transportu	260
Podróże małe i duże	262
Wakacje	
Wakacyjne plany	266
Wakacje w górach	272
Wakacje nad morzem	276
Bezpieczne wakacje	279
Żegnamy przedszkole	282

TEMAT KOMPLEKSOWY: NADCHODZI WIOSNA

I dzień

Temat dnia: W POSZUKIWANIU WIOSNY

RANEK

Oglądanie książek i albumów przedstawiających przyrodę wiosną.

- Ukazanie piękna budzącej się do życia przyrody,
- Wdrażanie do poszanowania książek, jako źródła wiedzy.

„Kto ma taki kolor?” – zabawa dydaktyczna.

- Utrwalenie nazw kolorów.

Pomoce: kolorowe kredki.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel pokazuje kredkę i mówi: *Kto ma taki kolor?* Dzieci, które mają ubranie na sobie w takim kolorze wstają i obiegają koło i siadają na swoje miejsce. Dziecko, które wstanie i będzie biegło, a nie ma na sobie ubrania w takim kolorze siada do środka.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27.

Marsz po obwodzie koła.

Marsz po sali w różnych kierunkach.

„Klaskanie kolanami” – zabawa ruchowa.

Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach, stopy stoją na ziemi. Uderzaniem kolanem o kolano, po kilku ruchach wyprost nóg do leżenia.

„Idź – stój” – zabawa z elementem marszu.

Dzieci chodzą po sali wysoko podnosząc kolana, na hasło: stój zatrzymują się.

„Znajdź swoją parę!” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Każde dziecko szuka sobie pary i zapamiętuje swojego kolegę lub koleżankę. Dzieci maszerują w różnych kierunkach. Na hasło: Znajdź swoją parę! – dzieci szybko szukają pary i maszerują po obwodzie koła.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „List do wiosny” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Anny Bayer, cechy charakterystyczne wiosny.

- Zapoznanie dzieci z pierwszymi zmianami zachodzącymi wiosną w świecie roślin i zwierząt,
- Rozwijanie umiejętności logicznego wyrażania swoich myśli,
- Budzenie zainteresowań życiem przyrody wiosną,
- Kształcenie właściwej postawy wobec przyrody.

Pomoce: koperta, a w nim wiersz, ilustracje o tematyce wiosennej, kartki, kredki.

Przebieg:

„List” – dostarczenie do grupy koperty z listem.

Dzieci śpiewają dowolną piosenkę, w tym czasie jest dostarczony list.

„List do wiosny” – czytanie listu - wiersza.

Nieśmiało spod śniegu
wygląda przebiśnieg,
więc zima do wiosny
pisze w swoim liście.

Aby zza morza
szybko wracała,
czas jest najwyższy,
by wreszcie nastała.

Największe śpiochy
już się wyspały,
pan jeź, jeżowa
i język mały.

Piękne motyle
lecą nad tąkę,
chcą w berka zagrać
razem ze słońkiem.

Hej, wiosno, wiosno,
wiosenko miła
wszyscy czekają,
byś wreszcie przybyła.

Drzewa chcą z pąków
wypuścić liście.
Tak zima do wiosny
pisze w swym w liście.

„Wiosna” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji, cechy charakterystyczne wiosny.

„Wiosenny spacer” – zabawa ruchowa.

„Nasze listy” – wypowiedzi dzieci na temat: Co dzieci napisałaby do pani wiosny?

„List do wiosny” – rysowanie kredkami.
Dzieci swoje wypowiedzi przekładają w formę plastyczną.

Zajęcia ruchowe, zestaw 27.

II. Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kolory”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy w 3 kolorach, karteczki samoprzylepne w 3 kolorach takich jak szarfy,

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolory” – zabawa ruchowa.

Potrzebne przybory: szarfy w 3 kolorach np. zielone, czerwone, niebieskie i w tych samych kolorach karteczki samoprzylepne.

Dzieci ustawiają się w szeregu. Nauczyciel podchodzi do każdego dziecka i na kieszonkę nakleja karteczkę. Szarfy rozrzucone są po całej sali. Dzieci biegają swobodnie po całej sali reagując na hasła podawane przez nauczyciela:

- „do szarf” każde dziecko szuka szarfy w kolorze karteczki na bluzce i siada w niej w siadzie skrzyżnym.
- „zielone – czerwone” dzieci które mają karteczki zielone siadają w czerwonych szarfach, dzieci które mają karteczki czerwone w zielonych, a niebieskie w niebieskich.

- „zielone – niebieskie” dzieci które mają karteczki zielone siadają w niebieskich szarfach, dzieci które mają karteczki niebieskie w zielonych, a czerwone w czerwonych.

- „czerwone – niebieskie” dzieci które mają karteczki czerwone siadają w niebieskich szarfach, dzieci które mają karteczki niebieskie w czerwonych, a zielone w zielonych.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Część główna

Potrzebne przybory: szarfy i karteczki z poprzedniej zabawy.

Każde dziecko otrzymuje szarfę w takim samym kolorze co karteczka na koszulce i zakłada na siebie .

„Orientuj się” – zabawa ruchowa.

Dzieci biegają po całej sali. Nauczyciel podaje hasła:

- pociąg – dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą pociąg, czyli ustawiają się w rzędzie jeden za drugim.(3 kolory szarf = 3 pociągi)

- sieć – dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą sieć, czyli ustawiają się w szeregu jeden obok drugiego chwytając osoby z boku za dłonie.(3 kolory szarf = 3 sieci)

- koło - dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą koło.(3 Kolory szarf = 3 koła)

Każde dziecko ma szarfę. Dzieci ustawione w rozsypce.

Ćwiczenia z szarfą:

- dzieci stoją w lekkim rozkroku, ramiona w górze w dłoniach szarfa trzymana za odległe końce i rozciągnięta nad głową,

Ruch:

1 – skłon tułowia w przód z dotknięciem szarfą podłogi, nogi podczas ćwiczenia wyprostowane,

2 – wyprost tułowia

ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Dzieci siadają w siadzie rozkrocznym na podłodze, w dłoniach trzymają szarfę za odległe końce.

Ruch:

1 – skłon tułowia do prawej nogi z jednoczesnym przeniesieniem szarfy za prawą stopę,

2 – wyprost tułowia

3 – skłon tułowia do lewej nogi z jednoczesnym przeniesieniem szarfy za lewą stopę,

4 – wyprost tułowia

ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Dzieci przekładają szarfę przez całe ciało w kierunku od stóp do głowy, powtarzamy 3 razy.

Dzieci przekładają szarfę przez całe ciało w kierunku od głowy do stóp, powtarzamy 3 razy.

Dzieci ustawiają się w szeregu, w prawej ręce trzymają szarfę, nauczyciel podchodzi po kolei do każdego dziecka odbierając szarfę.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Kropki i trójkąty” – rysowanie kropek i tworzenie trójkątów.

- Utrwalenie cech własności figur trójkątnych,
- Budzenie zainteresowania figurami geometrycznymi i kompozycjami z figur geometrycznych.

Dzieci na kartce mazakiem rysują w różnych miejscach kropki, następnie łączą kropki za pomocą linii prostych tak, aby powstało wiele trójkątów. Następnie dzieci kolorują powstałe figury kolorowymi kredkami.

„Bajki, które lubimy słuchać” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Wdrażanie do wyodrębniania w utworze postaci i zdarzeń,
- Rozwijanie zainteresowań czytelniczych dzieci.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności porozumiewania się z kolegami umiarkowanym głosem.

II dzień

Temat dnia: PIERWSZE KWIATY

RANEK

„Pani Wiosna” – przeliczanie kwiatów i rysowanie odpowiedniej liczby kropek. *Wiosna*, s. 1.

- Rozwijanie umiejętności przeliczania w zakresie 9.

Wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Pani Wiosna” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

- Dostrzeganie zmian zachodzących na przedwiośniu w świecie roślin i zwierząt.

W kolorach tęczy
pani Wiosna zawitała,
kwiatami i listeczkami
drzewa obsypała.
Ptaki obudziła,
owady poruszyła,
tęczę na niebie namalowała.
I tak pani Wiosna
wszystkich przywitała.

„Pierwsze kwiaty” - kolorowanie kredkami obrazków i wywieszenie ich na tablicy.

- Zapoznanie dzieci z pierwszymi wiosennymi kwiatami: przylaszczka, pierwiosnek, zawilec, krokus, sasanka.

Podział nazw kwiatów na sylaby, głoski.

Układanie zdań z nazwami kwiatów.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Wiosenne kwiaty” – zabawy matematyczne, przeliczanie i klasyfikowanie przedmiotów, porządkowanie zbiorów liczebności wzrastającej.

- Kształcenie umiejętności obserwacji,
- Poznanie wspólnych cech jakościowych przedmiotów, według których zostały połączone w grupy,

- Wdrażanie do zachowania dyscypliny w pracy indywidualnej i zespołowej.

Pomoce: dzwonki, szarfy w czterech kolorach, kredki, *Wiosna*, s. 2 i 3.

Przebieg:

„Pierwsze kwiaty” - nazywanie kwiatów na podstawie ilustracji. *Wiosna*, s. 2

Nazywanie kwiatów i kolorowanie ich według wzoru.

Łączenie takich samych napisów.

Przeliczanie kwiatów na kapeluszu i torebce.

„Rosną kwiaty” – zabawa ruchowa.

Dzieci kucają w dowolnym miejscu w sali. Nauczyciel gra na dzwonkach gamę C-dur, a dzieci pomatu wstają i naśladują jak kwiaty rosną, a następnie rozkwitają.

„Kwiaty”- nazywanie i przeliczanie kwiatów, porządkowanie zbiorów liczebności wzrastającej. *Wiosna*, s. 3.

Nazywanie i przeliczanie kwiatów w pętlach.

Rysowanie odpowiedniej liczby kropek lub wpisywanie cyfr.

Łączenie pętli od najmniejszej do największej ilości kwiatów.

„Znajdź swój kolor” – zabawa ruchowa.

Dzieci otrzymują szarfy w czterech kolorach.

Poruszają się po sali. Na hasło: znajdź swój kolor – tworzą koła. Koło, które ustawi się pierwsze dostaje punkt.

Zabawę powtarzamy i liczymy punkty.

II. Temat: „Krokusy” – tworzenie płaskich form przestrzennych, malowanie plasteliną sylwetę kwiatów.

- Zapoznanie z pojęciem: rośliny pod ochroną,
- Uzmysłowanie dzieciom bogactwa różnych tworzyw, ich faktur i barw,
- Wzbogacenie ekspresji malarskiej dzieci.

Pomoce: plastelina, pocięte obrazki krokusów (w różnych kolorach: biały, fioletowy i żółty), kartki z imieniem, klej, *Wycinanka*, s. 23.

Przebieg:

„Krokusy” – układanie obrazka z części.

Dzieci otrzymują pocięte obrazki krokusów (w różnych kolorach: biały, fioletowy i żółty). Mają za zadanie ułożyć je - zwrócenie uwagi na kolory kwiatów.

„Rośliny pod ochroną” – zapoznanie z pojęciem.

- Co to znaczy, że rośliny są pod ochroną?
- Dlaczego należy chronić pierwsze kwiaty wiosenne?

„Dlaczego kwiaty są kolorowe?” – burza mózgów.

Dzieci odpowiadają na pytanie, odpowiedzi mogą być bardzo różne.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kwiaty są kolorowe, ponieważ swoim kolorem i zapachem zwabiają owady, które zapylają roślinę, aby roślina mogła się rozmnażać.

„Krokusy” - podanie tematu pracy plastycznej.

Wyjaśnienie jak należy wykonać pracę.

Przypomnienie dzieciom o zmiękczeniu plasteliny w dłoniach, żeby łatwiej było ją rozprawdzać.

Przejście do stolików- praca indywidualna dzieci.

Wybór plasteliny - koloru krokusa.

Przyklejenie kartki z imieniem.

Wystawa prac.

„Krokusy na łące” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Nauczyciel mówi, a dzieci wykonują czynności według własnego pomysłu.

Krokusy są bardzo małe, ledwo wystają z ziemi, wolno rosną i rosną. W dzień kwiatki rozkwitają, są piękne swoje główki wyciągają do słońca. Kiedy powieje lekki wiaterek poruszają swoimi bardzo małymi listeczkami. Przez cały dzień pięknie kwitną. Kiedy przychodzi noc - chowają swoje główki i czekają poranka.

Wyjście na podwórko – pokonywanie toru przeszkód na placu zabaw.

- Wdrażanie do sprawnego pokonywania toru przeszkód i oczekiwania na swoją kolej,
- Rozwijanie sprawności ruchowej.

POPOŁUDNIE

„Nadchodzi wiosna” – nauka wiersza Anny Surowiec.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej poprzez naukę wiersza.

Nadchodzi wiosna
zielona, radosna,

do życia budzi
przyrodę i ludzi.

Drzewa okrywa
pąkami kwiatów,
w oddali słysząc
wesoły śpiew ptaków.

Słońcem maluje
tęczę na niebie,
by świat rozjaśnić
właśnie dla ciebie.

„Znajdź, taki sam kwiatek” – zabawa dydaktyczna, wyszukiwanie i dobieranie takich samych obrazków.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Pomoce: obrazki kwiatów po 2 takie same.

„Wiosenne kwiaty” – rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych Anny Surowiec.

- Utrwalenie nazw wiosennych kwiatów.

Pomoce: *Tablica demonstracyjna, nr 16.*

Jak się nazywa
biały kwiatek ten,
który każdej wiosny
przez śnieg przebija się.

(przebiśnieg)

W wiosennym słonku
z samego ranka
rozwija się w lesie
fioletowa

(sasanka).

Wczesną wiosną spod śniegu w lesie
białą główkę z mchu wychyla.
Jak się nazywa ten kwiatek?

(zawilec).

Idzie wiosna, hokus pokus,
już na hali w górach
wyrósł piękny.....

(krokus).

Na wiosennej łące w soczystej zieleni
żółte główki kwiatków
w słońcu się mienią. (kaczeńce).

Na wiotkiej gałązce
moc białych dzwoneczków
wiosnę zwiastuje, czy to są dalie?
Nie, to pachnące (konwalie)

Jaki mały kwiatek
w ogródku zwiastuje wiosnę?
To.... (pierzyszek)

III dzień

Temat dnia: POWROTY PTAKÓW

RANEK

„Ptaki wracają do gniazd” – zabawa matematyczno - ruchowa.

- Kształtowanie pojęcia: więcej, mniej, tyle samo,
- Kształtowanie umiejętności odnajdywanie związków ilościowych między porównywanymi przedmiotami.

Na dywanie leżą koła hula hop. Dzieci biegają po sali naśladując ptaki. Na hasło: ptaki wracają do gniazd - dzieci zajmują miejsca w dowolnym kole - gnieździe.

Następnie dzieci przeliczają i porównują, w którym jest więcej, w którym jest mniej, a gdzie jest tyle samo.

„Ptaki” – układanie ptaków z mozaiki geometrycznej.

- Utrwalenie nazw znanych dzieciom figur geometrycznych.

„Jaki to ptak?” – zagadki obrazkowe, łączenie ilustracji ptaka z jego cieniem.
Wiosna, s. 4.

- Utrwalenie nazw gatunków ptaków,
- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Dzielenie nazw na głoski i tworzenie nowych wyrazów od pierwszej głoski.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Technika

I. Temat: „Krakowiak” – nauka kolejnych figur tańca.

- Zapoznanie z figurami tańca oraz ich nazwami,
- Zapoznanie ze strojem krakowskim,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: płyta z muzyką krakowiaka, strój krakowski dla dziewczynki i chłopca lub obrazek przedstawiający strój krakowski oraz inne stroje ludowe: np. podlaski, kujawski, kaszubski, łowicki, podhalański.

Przebieg:

„Noga goni nogę” – utrwalenie kroku podstawowego.

Dzieci ustawiają się w rozсыpcę, ręce na biodrach, prawa noga „goni” lewą. Na sygnał nauczyciela zmieniają nogę lewą „goni” prawą.

„Strój krakowski” – omówienie stroju damskiego i męskiego przez nauczyciela.

Wiadomości dla nauczyciela:

Strój krakowski.

Strój kobiety to biała haftowana koszula z obszernymi rękawami, biały haftowany fartuch, kwiecista lub obszywana kolorowymi tasiemkami spódnica, wysokie, czarne sznurowane buty, aksamitny gorset bogato wyszywany i zdobiony paciorkami, cekinami, koralikami, a do ozdoby głowy wieniec z kolorowych kwiatów.

Strój męski stanowi biała wyszywana koszula, czarne kozaki, spodnie w biało-czerwone pasy, szeroki pas z miedzianymi kótkami i miedzianą klamrą, czarny wełniany kaftan, nabijany mosiężnymi gwoździkami, ozdobiony ponadto czerwonymi frędzelkami. Strój dopełnia czerwona rogatywka obszyta barankiem i ozdobiona pękiem długich pawich piór, których końce związywano czerwonymi lub kolorowymi wstążkami.

Na tablicy są przyklejone polskie stroje ludowe np. podlaski, kujawski, kaszubski, łowicki, podhalański...

Dzieci na podstawie opowiadania słownego nauczyciela mają za zadanie znaleźć obrazek przedstawiający strój krakowski.

Ubranie dziewczynki i chłopca w dziecięcy strój krakowski, omówienie ubioru (lub na podstawie ilustracji).

Ustawienie do tańca.

Dzieci ustawiają się parami na obwodzie koła.

Cwał parami.

Utrwalenie figur poznanych na poprzednich zajęciach.

Nauka dwóch dowolnych figur krakowiaka.

Haczyki – dzieci biorą się pod ręce, druga ręka na biodrze i poruszają się wokół cwału w prawo i w lewo.

Kłęk chłopca na kolano – chłopiec klęka na prawe kolano i prawą rękę podnosi do góry, lewa ręka leży na lewym kolanie, dziewczynka prawą ręką trzyma palec chłopca, lewą trzyma spódnicę i w podskokach porusza się wokół partnera.

Podskoki dookoła partnera – chłopcy zatrzymują się przodem do środka koła, klaszczą, dziewczynki w podskokach poruszają się wokół partnera.

„Krakowiak” – taniec dzieci.

II. Temat: „Gniazda ptaków” – wykonanie ptasich gniazd z makaronu i lepienie ptaków i jaj z plasteliny.

- Zapoznanie dzieci z różnymi możliwościami tworzenia przestrzennych prac plastycznych,
- Uwrażliwienie na kompozycję formy przestrzennej,
- Rozwijanie u dzieci zdyscyplinowania, cierpliwości i wytrwałości w pracy.

Pomoce: makaron, podpisane tekturki, farba plakatowa, pędzelki, plastelina, piórka, szarfy, Tablica demonstracyjna, nr 19.

Przebieg:

„Ptaki mają różne gniazda” – wypowiedzi dzieci na temat gniazd ptasich. *Tablica demonstracyjna, nr 19.*

Zwrócenie uwagi, że w większości ptaki same robią sobie gniazda.

Jednak są takie, którym człowiek pomaga (np. dla szpaka, bociana – częściowo).

„Gniazda ptaków” – wykonanie ptasich gniazd z makaronu.

Zapoznanie z kolejnymi etapami pracy.

- Położenie makaronu na tekturkę,
- Malowanie makaronu farbą plakataową (zwrócenie uwagi na bardzo delikatne malowanie),
- Lepienie z plasteliny jajeczek,
- Ułożenie ich w gnieździe,
- Lepienie z plasteliny ptaka.

Makaron, z którego robimy gniazda.

Wystawa prac.

„Ptaszki wracają do gniazd” – zabawa ruchowa.

Wyjście na podwórko.

„Szukamy wiosny” – spacer ulicami w pobliżu przedszkola.

- Obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE**„Gniazda ptaków” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. Wiosna, s. 5.**

- Utrwalenie nazw ptaków,
- Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami ptasich gniazd.

Nazywanie ptaków i omówienie ptasich gniazd, prowadzenie linii po śladzie, układanie zdania z nazwami ptaków.

„Pokaż ptaka, o którym mówiłam” – zabawa dydaktyczna.

- Wdrażanie do uważnego słuchania opisu słownego i kojarzenia z treścią obrazka.

Pomoce: obrazki ptaków.

„Moja ulubiona książeczka” – słuchanie treści książki dla dzieci czytanej przez nauczyciela.

- Wdrażanie do uważnego słuchania treści.

IV dzień

Temat dnia: W BOCIANIM GNIEŹDZIE

RANEK

„Bociek” – wykonanie pracy przestrzennej z papieru.

- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy, która będzie dekoracją sali.

Pomoce: sylweta boćka, nitka, kredki.

Wycinanie sylwety bociana, kolorowanie dziobu, nóg i skrzydeł, zaginanie i zawieszenie bociana w kącie przyrody.

„Kolory wiosny” – zabawa rytmiczna.

- Rozwijanie poczucia rytmu u dzieci.

Nauczyciel pokazuje kartkę w dowolnym kolorze. Dzieci nazywają kolor i rytmicznie mówią jego nazwę, następnie wyklaskują.

Dzieci mówią, co może być w takim kolorze (np. zielony – trawa, fioletowy – kwiaty).

„Wiosenny rysunek” – wykonanie ilustracji według instrukcji. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 42.*

- Wyrabianie wytrwałości poprzez samodzielne wykonanie zadania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „W bocianim gnieździe” – opowiadanie nauczyciela i dzieci na podstawie ilustracji.

- Zapoznanie z życiem bociana,
- Wdrażanie do uważnego słuchania opowiadania kolegów,
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Pomoce: ilustracja bociana, *Wiosna, s. 6.*

Przebieg:

„Bocian” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

Przyleciał bociek zza morza,
usiadł na starej stodole.
Czeka na inne boćki,
zerka ciekawie na pole.

Na polu już się zieleni,
ptaki wesoło śpiewają.
Budzą się żabki zielone,
na ucztę go zapraszają.

**„Bocian” – zapoznanie dzieci wyglądem,żywieniem i zwyczajami ptaka.
Wiadomości dla nauczyciela.**

Bocian biały jest dużym ptakiem. Ma długość 100–115 cm i wysokość 100–125 cm. Rozpiętość skrzydeł wynosi 155–215 cm, a jego masa 2,3 – 4,5 kg. Jego upierzenie jest głównie białe, z czarnymi piórami na skrzydłach. Dorosłe ptaki mają długie czerwone nogi oraz długie spiczasto zakończone czerwone dzioby. Jest mięsożerny, żywi się owadami, rybami, płazami, gadami, małymi ssakami i małymi ptakami. Charakterystycznym głosem jest klekot. Obydwoje partnerów budują duże gniazdo, które może być używane przez kilka lat. Każdego roku samica składa zazwyczaj cztery jaja, z którego po 33 – 34 dniach wykluwają się pisklęta. Oboje rodziców wysiadują jaja i karmią młode. Młode opuszczają gniazdo po dwóch miesiącach po wykluciu się. Bocian biały podejmuje co roku dalekie wędrówki, zimując w Afryce.

„W gnieździe bocianim” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej.

Rozpoczęła się wiosna. Bocian Waldemar wrócił z dalekiej podróży. Znalazł gniazdo i czekał na swoją żonę. Wkrótce pojawiła się Apolonia - żona Waldemara. Planują wspólną przyszłość. Cieszą się, że szczęśliwie przylecieli do Polski. Waldemar obejrzał dokładnie gniazdo. Okazało się, że gniazdo po zimie wymaga drobnej naprawy. Niektóre gałęzie osunęły się, inne wypadły pozostawiając dziury.

- Trzeba będzie przynieść trochę nowych gałęzi. Uszczelnić gniazdo i wystać miękkimi liśćmi – pomyślał Waldemar.

Waldemar znalazł wysuszone trawy, które są wspaniałym materiałem do wyściełania gniazda. Bocian wykonał wiele lotów w poszukiwaniu odpowiedniego materiału. Musi zadbać o to, aby Apolonii było wygodnie. Właśnie rozpoczął się czas wysiadywania jaj. Bociania mama cierpliwie siedzi na jajkach i wspólnie z Waldemarem czekają na potomstwo. Co jakiś czas bociani tata wylatuje z gniazda w poszukiwaniu pożywienia. Przynosi też miękkie siano. Przygotowuje gniazdo na pojawienie się nowych domowników. Kiedy wreszcie nadszedł ten szczęśliwy dzień, Waldemar i Apolonia mieli sporo pracy. Z jaj wykluły się trzy bociany, które ciągle były głodne. Całe szczęście, że w pobliżu gniazda była duża łąka, a tam mnóstwo pożywienia. Rodzice spisali się doskonale. Młode bociany rosły, nabierały sił, powoli zaczynały ćwiczyć skrzydła. Niedługo czeka je długa podróż. Muszą więc dobrze przygotować się, aby pokonać trasę i szczęśliwie dotrzeć do miejsca, gdzie spędzą czas, gdy w Polsce będzie zima.

„W bocianim gnieździe” – opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji. *Wiosna*, s. 6.

„Bociany chodzą po łące” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Naśladowanie chodu i głosu wydawanego przez boćka. Stanie na jednej nodze.

lub

Temat: „Kto wylęga się z jajek?” – wprowadzenie litery „j, J”
na podstawie wyrazu „jajka”.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej, pisanej i drukowanej litery j, J,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski j w nagłosie, śródgłosie,
- Rozwijanie pomysłowości i inwencji twórczej dzieci.

Pomoce: obrazek przedstawiający jajko, cegielki: białe, czerwone i niebieskie, litera j, J, drukowana i pisana, mała i wielka, na kartce napisana mała i wielka litera j, J, szarfy, *Wiosna*, s. 6.

Przebieg:

„Jaki ptak woła tak?” – zagadki połączone z ćwiczeniami ortofonicznymi.

Jedno dziecko naśladuje głos dowolnego ptaka, pozostałe odgadują i naśladują.

„Ptaki wylęgają się z jajek” – rozmowa na podstawie historyjki obrazkowej i opowiadania Doroty Kossakowskiej *„W gnieździe bocianim”*. *Wiosna*, s. 6.

Rozpoczęła się wiosna. Bocian Waldemar wrócił z dalekiej podróży. Znalazł gniazdo i czekał na swoją żonę. Wkrótce pojawiła się Apolonia - żona Waldemara. Planują wspólną przyszłość. Cieszą się, że szczęśliwie przylecieli do Polski. Waldemar obejrzał dokładnie gniazdo. Okazało się, że gniazdo po zimie wymaga drobnej naprawy. Niektóre gałęzie osunęły się, inne wypadły pozostawiając dziury. – Trzeba będzie przynieść trochę nowych gałęzi. Uszczelnić gniazdo i wystać miękkimi liśćmi – pomyślał Waldemar.

Waldemar znalazł wysuszone trawy, które są wspaniałym materiałem do wyściełania gniazda. Bocian wykonał wiele lotów w poszukiwaniu odpowiedniego materiału. Musi zadbać o to, aby Apolonii było wygodnie. Właśnie rozpoczął się czas wysiadywania jaj. Bociania mama cierpliwie siedzi na jajkach i wspólnie z Waldemarem czekają na potomstwo. Co jakiś czas bociani tata wylatuje

z gniazda w poszukiwaniu pożywienia. Przynosi też miękkie siano. Przygotowuje gniazdo na pojawienie się nowych domowników. Kiedy wreszcie nadszedł ten szczęśliwy dzień, Waldemar i Apolonia mieli sporo pracy. Z jaj wykluły się trzy bociany, które ciągle były głodne. Całe szczęście, że w pobliżu gniazda była duża łąka, a tam mnóstwo pożywienia. Rodzice spisali się doskonale. Młode bociany rosły, nabierały sił, powoli zaczynały ćwiczyć skrzydła. Niedługo czeka je długa podróż. Muszą więc dobrze przygotować się, aby pokonać trasę i szczęśliwie dotrzeć do miejsca, gdzie spędzą czas, gdy w Polsce będzie zima.

„Litera j, J” - zapoznanie z literą „j, J” małą i wielką, drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: jajko.

Podział wyrazu jajko na sylaby.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie jajko.

Zawieszenie obrazka - jajka.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery j, J.

Podział wyrazu jajko na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu jajko.

Utrwalenie pojęcia: spółgłoska – zaznaczenie litery j niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu jajko.

Układanie z małych liter wyrazu jajko.

Układanie z wielkich liter wyrazu JAJKO.

Budowanie zdań z wyrazem jajko.

„Litera j, J” – ćwiczenia w pisaniu litery j, J.

Nauka pisania litery j, J.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery j, J,

Następnie dzieci piszą litery j, J: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Litera j, J” – wykonanie dowolnego rysunku wykorzystując literę j, J.

Dzieci na kartkach mają napisaną literę j, J. Zadaniem jest wykonać dowolny rysunek wykorzystując literę j, J.

„Ptaki wracają do swoich gniazd” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko ma szarfę, którą rozkłada w dowolnym miejscu, są to gniazda.

Dzieci biegają po sali naśladując ptaki. Na hasło: *ptaki wracają do swoich gniazd* - dzieci odnajdują swoje gniazdko (szarfę)

i siadają w niej. Zabawę powtarzamy.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 27.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kolory”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

POPOŁUDNIE

„Przyszła wiosna” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Utrwalenie nazw zwierząt, które budzą się z zimowego snu.

Przyszła wiosna do lasu,
wstawać leniuchy
nie ma już czasu,
jeż się przeciągnął:
chwileczkę,
pośpię jeszcze troszeczkę,
niedźwiedź odburknął srodze
ja wstać nie mogę.
Żaba, co pod kamieniem spała,
też wstać nie chciała,
więc wiosna do stołu nakryła
od razu śpiochy zbudziła.

„Litera j” – utrwalenie litery j, J, czytanie sylab i wyrazów, pisanie litery j, J.

Zabawy z literami – *Mamy 6 lat*, s. 36, 37.

- Rozwijanie operacji myślowych: analizy i syntezy,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab i wyrazów.

Podział nazw rysunków na głoski, przeliczanie ilości głosek i łączenie z odpowiednią cyfrą.

Zamalowywanie na niebiesko litery j, J w podanych wyrazach.

Otaczanie pętlą rysunków.

Pisanie litery j, J po śladzie i samodzielnie.

Zabawy samorzućnie podejmowane przez dzieci.

- Wdrażanie do samodzielnego wyboru zabawy.

V dzień

Temat dnia: Z JAJEK WYLĘGAJĄ SIĘ PTAKI

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Zwrócenie uwagi na odkładanie zabawki na swoje miejsce po skończonej zabawie.

„Ile to?” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 9 elementów. Zabawy matematyczne – *Mamy 6 lat*, s. 43.

- Utrwalenie znajomości cyfr od 0 do 9 oraz znaków matematycznych,
- Wyrabianie umiejętności sprawnego posługiwania się liczebnikami głównymi w związku z analizą konkretnej sytuacji.

Dodawanie i odejmowanie w zakresie 9 i łączenie działania z odpowiednią cyfrą.

Układanie zadań tekstowych przez dzieci do obrazków.

Odczytywanie działań matematycznych.

Łączenie obrazków z odpowiednim działaniem.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Skrzydłaci przyjaciele” – wykonanie pracy techniką collage.

- Zdobywanie wiedzy na temat życia ptaków,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci życiem ptaków ze szczególnym zwróceniem uwagi na gatunki chronione,
- Rozwijanie wrażliwości kolorystycznej i kompozycyjnej poprzez tworzenie prac płaskich,
- Odkrywanie dziecięcych uzdolnień plastycznych.

Pomoce: różnorodne materiały tekstylne, papiernicze, klej, ziarna, plastelina, farby plakatowe, mazaki, kredki, kolorowe kartki.

Przebieg:

„Zwiastuny wiosny” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Po czym poznamy że przyszła wiosna?

Wita nas klekot bocianów radosny,

w oddali słyhać krzyki żurawi,
piękne łabędzie pływają po stawie.
Lecą kluczem dzikie gęsi,
które zielona łąka nęci.
Jaskółki nad polami wysoko kołują,
dobrą pogodę rolnikom zwiastują.
Cała przyroda budzi się do życia,
soczystą zielenią krajobraz zachwyca.
Taka radosna jest właśnie WIOSNA!

Rozmowa na temat ptaków ze szczególnym zwróceniem uwagi na gatunki chronione.

„Budowa ptaka” - składanie ptaka z elementów.

Na dywanie leżą porozkładane części ptaka (tułów, głowa, szyja, dziób, oczy, nogi, skrzydła, ogon), wspólne układanie i przyczepienie do tablicy magnetycznej. Utrwalenie budowy ptaka – nazw poszczególnych części ciała.

„Skrzydłaci przyjaciele” – wykonanie pracy techniką collage.

- Podanie tematu pracy i techniki jej wykonania.
- Przejście do stolików, na których są materiały potrzebne do wykonania ptaka.
- Wybór koloru kartki i materiałów potrzebnych do pracy.
- Praca indywidualna dzieci.
- Sprzątanie miejsca pracy.

Wykonanie wystawy prac.

„Bocian i żaby” – zabawa ruchowa z tekstem Bożeny Szuchalskiej.

Mała żabko schowaj się,
bo cię bocian zaraz zje.

Jedno dziecko jest bocianem, pozostałe to żabki. Żabki skaczą, kiedy nauczyciel powie rymowankę, wchodzi bocian, żabki stają w bezruchu.
Bocian łapie te dzieci, które się poruszyły.

II. Temat: „Skowronek” - nauka piosenki, słowa Anna Bayer, muzyka Jarosław Woźniewski.

- Zapoznanie dzieci ze słowami i melodią piosenki,
- Zapoznanie dzieci z wyglądem skowronka.

Pomoce: ilustracja skowronka, kartki z sylwetą skowronka dla każdego dziecka, kredki.

Przebieg:**„Co to za ptak?” – rozwiązywanie zagadki.**

Nauczyciel pokazuje ilustrację skowronka i mówi zagadkę.

Co to za ptak? Co to za ptak?

Jego głos dźwięczy tak

(można puścić nagranie z płyty CD).

Jego głos dźwięczy jak dzwonek,

a ptaszek ten to (skowronek)

Opis wyglądu skowronka.**Wiadomości dla nauczyciela:**

Skowronek - długość ciała wynosi 18-19 cm. Skromnie ubarwiony ptak nieco większy od wróbla. Upierzenie brunatnoszare, ciemno plamkowane z wierzchu, spód białawy z kreskowaną piersią. Na głowie ma niewielki czubek. Skowronek jest jednym najbardziej znanych ptaków, dzięki swej powszechności występowania oraz donośnemu śpiewowi, który rozbrzmiewa niemal nad każdym polem przez całą wiosnę. Śpiewa przede wszystkim w długim locie nad łąkami i polami. Śpiew jest potoczysty, perlisty, złożony z szybkich, wysokich, wibrujących treli, przyjemny dla ludzkiego ucha. Może zawierać naśladownictwa głosów innych ptaków. Skowronki śpiewają przez cały dzień - zaczynają jeszcze przed wschodem słońca, a kończą po jego zachodzie. Ich śpiew można usłyszeć zaraz po przylocie z zimowisk (nawet w końcu lutego), a następnie przez całą porę toków i gniazdowania. Głównym pożywieniem tych ptaków są owady (dorosłe, poczwarki i larwy), pająki i dżdżownice, jesienią i zimą żywią się nasionami traw, chwastów i zbóż (głównie pszenicy) oraz zielonymi częściami roślin. Samica buduje gniazdo bezpośrednio na ziemi, pośród niezbyt gęstej lub niskiej roślinności składa od 3 do 5 jaj, które wysiaduje tylko ona przez 11-14 dni. W tym czasie samiec nadal śpiewa. Pisklęta opuszczają gniazdo po 8-11 dniach, ale przez pewien czas są jeszcze uzależnione od pokarmu przynoszonego przez oboje opiekujących się nimi troskliwie rodziców i nie są zdolne zarazem do lotu.

„Skowronek” – słuchanie piosenki.

Szary skowronek na polu śpiewa,

jak kwitną łąki, kwiaty i drzewa,

jak świeci słońko i deszczyk pada,

jak z pod kamienia wypęta żaba.

Ref.

Mój skowroneczku zaśpiewaj jeszcze,

kiedy wiosenne nadejdą deszcze.
Mój skowroneczku zaśpiewaj w górze,
kiedy wiosenne nadejdą burze.

Szary skowronek nad łąką śpiewa,
jak z pąków listki rosną na drzewach,
jak wiosna kwiaty pięknie maluje,
o tym, jak bardzo ciężko pracuje.

Ref.
Mój skowroneczku zaśpiewaj jeszcze,
kiedy wiosenne nadejdą deszcze
Mój skowroneczku zaśpiewaj w górze,
kiedy wiosenne nadejdą burze.

SKOWRONEK

„Mój skowronek” – kolorowanie obrazka i słuchanie piosenki.

Rozdajemy dzieciom kartki z obrazkiem skowronka. Dzieci słuchają piosenkę i kolorują ptaka.

„Mój skowroneczku” – nauka refrenu.

Nauczyciel śpiewa refren, a dzieci powtarzają – 2-3 razy.

Kolejnym razem dzieci mogą indywidualnie powtarzać refren piosenki.

„Skowronek” – słuchanie zwrotek, wspólne śpiewanie refrenu.

Wyjście na podwórko. Słuchanie śpiewu ptaków.

- Zwrócenie uwagi na bogactwo dźwięków dochodzących z otoczenia.

POPOŁUDNIE

„Ile jajek jest w gnieździe?” – porównywanie liczebności zbiorów. *Wiosna*, s. 7.

- Wdrażanie do umiejętnego liczenia i porównywania ilości jajek w gniazdach,
- Utrwalenie znaków: $>$, $<$, $=$.

„Ptaki” – rozwiązywanie zagadek słownych Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

- Zachęcanie dzieci do wysiłku umysłowego.

Jest czarno - biała i muszki łapie,
a gniazdko lepi tuż przy okapie. (jaskółka)

Ten ptak, nim żabkę sobie zje,
to głośno woła: kle, kle, kle! (bocian)

Może powiecie mi, przyjaciele,
jakiego ptaszka słyszymy trele? (słowik)

„Rysujemy” – wspólne rysowanie kredkami.

- Rozwijanie pomysłowości w tworzeniu wspólnej pracy.

Dzieci siedzą przy stolikach, na środku stoją kredki.

Każde dziecko ma kartkę. Dzieci rysują na temat dowolny (około 5 min). Na hasło: zmiana dzieci przekazują kartkę koledze siedzącemu z prawej strony i dalej rysują na otrzymanej kartce. Dzieci rysują tak zmieniając kartki, aż kartka na której zaczynały wróci do właściciela.

Opowiadanie o powstałej pracy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: NADCHODZI WIOSNA

I dzień

Temat dnia: WITAJ WIOSNO - 21 MARCA

RANEK

Zabawy i gry stolikowe.

- Rozwijanie umiejętności działania zespołowego.
- „Wpadła wiosna” – słuchanie wiersza Anny Bayer.
- Rozwijanie zainteresowań poezją, jedną z dziedzin literatury.

Wpadła wiosna do lasu
narobiła hałasu,
śpiące zwierzęta zbudziła,
była wesola i miła.

Wpadła wiosna do parku,
jak przekupka z jarmarku,
sprzedaje kwiaty i liście,
pozdrowia ptaki wszystkie.

Wpadła wiosna na łąkę,
sieje trawy pachnące,
sieje kwiaty i zioła,
szumi wiatr, brzęczy pszczoła.

Wpadła wiosna na pole
i zielonym kolorem,
pomalowała wszystko
patrzcie lato już blisko.

Rozmowa na temat wiersza.

„Deszczyk” – zabawa ruchowa do tekstu Doroty Kossakowskiej.

- Rozwijanie poczucia rytmu,
- Doskonalenie koordynacji słuchowo – ruchowej.

Dzieci chodzą po sali i mówią rymowanek:
Kapie deszczyk kap, kap, kap.

Lubię krople chlap, chlap, chlap.

Skaczę sobie hop, hop, hop.

Teraz zrobię duży skok.

Na słowa kap, kap, kap - tupią trzy razy, na słowa chlap, chlap, chlap - klaszczą trzy razy, na słowa hop, hop, hop - podskakują trzy razy, na słowa duży skok - skaczą do przodu.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28.

Marsz po sali w różnych kierunkach.

„Żabki”- zabawa ruchowa z elementem skoku.

Dzieci przykucają, nogi mają szeroko rozstawione, ręce trzymają pomiędzy nogami opierając o podłogę. Naśladują skoki żabek.

„Boćki” – zabawa z elementem marszu.

Dzieci chodzą po sali wysoko podnosząc kolana.

„Bociany i żabki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Wybieramy 3 - 4 osoby, to są boćki. Pozostałe dzieci to żabki. Boćki stoją z boku, a żabki wesoło skaczą. Na hasło: idzie bocian, dzieci – bociany chodzą podnosząc wysoko nogi, a żabki uciekają i chowają się koło szafek, stolików. Na hasło: bociany odleciały – bociany wymachują rękoma i odchodzą w wyznaczone miejsce, żabki wesoło cieszą się i skaczą.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE na 21 MARCA

- Rozwijanie mowy i myślenia połączone z techniką.

(Zajęcia te przeprowadzamy 21 marca czyli pierwszego dnia kalendarzowej wiosny)

Temat: „Żegnamy zimę i witamy wiosnę” – tradycje i zwyczaje ludowe, wspólne wykonanie kukły i „gaika” z kolorowego papieru.

- Zapoznanie dzieci z obrzędem ludowym: pożegnania zimy i powitania wiosny,
- Wzbogacanie słownictwa dzieci,
- Zapoznanie dzieci z tradycyjnym sposobem wykonania kukły Marzanny,
- Wdrażanie dzieci do właściwego zachowania podczas zajęć w sali i na podwórku.

Pomoce: drewniany kij, kolorowa bibuła, wstążki, nitki, gwiazdki do wycięcia, nożyczki, klej, gałęzie, paski bibuły, muzyka relaksacyjna.

Przebieg:

„Marzanna” - opowiadanie Ewy Kalinowskiej o zwyczaju robienia Marzanny. Marzanna, to kukła która była symbolem zimy. Dawno temu robiono ją ze słomy, ubierano w białą suknię, przyozdabiano wstążkami, koralikami i kwiatami.

Dzieci chodziły z kukłą po wsi od domu do domu. Wieczorem młodzież w pochodzie wynosiła Marzannę ze wsi nad wodę. Tam podpalano ją, a następnie wrzucano do wody, co miało symbolizować koniec zimy i początek wiosny.

„Marzanna” - wykonanie kukły, praca zespołowa dzieci.

- Przygotowanie drewnianego patyka.
- Wykonanie z gazety kuli - głowy i owinięcie białą bibułą.
- Wykonanie z bibuły sukienki.

„Wieje wiatr” – zabawa do muzyki.

Dzieci w rękę trzymają paski bibuły, naśladują wiatr - poruszają nimi w zależności od muzyki.

Dalsze wykonanie kukły:

- Dopinanie włosów z pasków bibuły, którymi dzieci bawiły się,
- Rysowanie oczu, nosa i ust.
- Przywiązanie kokardy.

„Śniegowe gwiazdki” – wycinanie gwiazdek z białego papieru.

Przejdźcie do stolików, praca indywidualna dzieci.

Dekorowanie sukienki – przyklejanie gwiazdek wyciętych przez dzieci.

„Marzanna to zimowa panna” - nauka krótkiej rymowanki Anny Surowiec (do wyboru przez nauczyciela).

Płyń Marzanno w daleki świat,
bo teraz wiosny nadszedł już czas.

Gdy Marzannę utopimy.
wiosnę do nas zaprosimy.

Żegnamy Marzannę, zimową pannę,
witamy wiosnę, porę radosną.

Marzanną, kukłą szmacianą, zimę żegnamy.
a uśmiechem radosnym wiosnę przywitamy.

Niech nurt tej rzeki Marzannę do morza poniesie,
a nam niech szybko wiosnę na łąki przyniesie.

Przejdźcie do szatni.

Przypomnienie o kolejności ubierania się.

Samodzielne ubieranie się oraz radzenie sobie w przypadku trudności np. prośba o pomoc.

Wyjście do przedszkolnego ogrodu.

Wyprowadzenie Marzanny z przedszkola.

Spacer w okolicy przedszkola z Marzanną.

Udział w uroczystości pożegnania Marzanny zimowej panny.

Pożegnanie Marzanny rymowanką,

Dzieci wspólnie mówią rymowankę, którą nauczyły się w przedszkolu.

Zapoznanie dzieci z symbolem wiosny – „gaikiem”.

Wykonanie „gaika” z gałęzi i pasków kolorowego papieru.

Dzieci przywiązują kolorowe paski papieru go gałęzi.

„Gaik” - przywitanie wiosny.

Wniesienie „gaika” do przedszkola i ustawienie go w przedszkolnym holu.

„Gaik zielony” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Niosą dzieci gaik - maik zielony

w kolorowe wstążki pięknie przystrojony.

Idziemy do was z gaikiem zielonym,

za śpiewanie wrzucicie „co nieco” w koszyczek pleciony.

Hej gospodarzu, gaikiem pięknie was witamy

i na drobne prezenty niecierpliwie czekamy.

Zielony gaik - maik wiosnę zwiastuje,

a na nią dziatwa niecierpliwie oczekuje.

POPOŁUDNIE

„Wiosenne działania” - zabawa matematyczna z wykorzystaniem tekstu Anny Surowiec.

- Doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie znanym dzieciom.

Dzieci siedzą w półkolu. Po środku siedzi dziecko - wiosna.

Dzieci mówią wierszyk:

Wiosna liczyć nie umiała,

więc się dzieci zapytała:

Ile to jest?

- mówią wszystkie dzieci.

- mówi dziecko – wiosna.

Dziecko - wiosna pyta: Ile to jest? - podaje działanie matematyczne, np. $3 + 3$ i wskazuje dziecko, które mówi wynik działania. Jeśli wyznaczone dziecko odpowie prawidłowo, to zamienia się miejscem z dzieckiem - wiosną i zabawa trwa dalej. Jeśli natomiast poda nieprawidłowy wynik działania, to w tym momencie traci szansę na zmianę ról w zabawie. Zachowuje jednak w dalszym ciągu możliwość ponownego wyznaczenia go przez inne dziecko - wiosnę do wykonania nowego działania.

„Pory roku” – nazywanie i łączenie z odpowiednimi rysunkami. *Wiosna, s. 8.*

- Utrwalenie cech charakterystycznych pór roku: jesieni, zimy i wiosny.

Zabawy konstrukcyjno – manipulacyjne.

- Rozwijanie wyobraźni twórczej, inicjatywy, pomysłowości.

II dzień

Temat dnia: WIOSNA W OGRODZIE

RANEK

„Pani Wiosna” – rysowanie postaci kredkami.

- Rozwijanie wyobraźni plastycznej poprzez fantastyczne przedstawienie postaci.

„Deszczowa zabawa” – zabawa rytmiczna Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

Kapie deszczyk, kapie,
ja kropelki łapię.
Wezmę je do domu,
nie oddam nikomu.

Dzieci stoją w parach naprzeciwko siebie. Rytmicznie powtarzają każdą linijkę tekstu uderzając najpierw w swoje dłonie, potem w kolanka lub w dłonie kolegi z pary.

Przy powtórzeniu tekstu uderzają najpierw w swoje dłonie, a potem swoją prawą dłoń w prawą dłoń kolegi z pary, a lewą w lewą dłoń kolegi.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera ł, Ł
2. Zajęcia ruchowe

Temat: „Wiosna w ogrodzie” – nauka wiersza Anny Bayer.

- Zapoznanie z pracą w ogrodzie z sadzonkami i nasionami niektórych roślin,

- Zapoznanie z narzędziami pracy ogrodniczej,
- Wzbogacenie i utrwalenie języka literackiego w toku uczenia się wiersza na pamięć.

Pomoce: nasiona warzyw i kwiatów, sadzonki cebuli, ziemniaka, narzędzia ogrodnicze, kartki, kredki.

Przebieg:

„Wiosna w ogrodzie” – słuchanie wiersza.

Do przedszkola przyszła wiosna,
powitała dzieci.
Zaprosiła do ogródka,
przecież słońko świeci.

Poprosiła bardzo pięknie,
by skopały grządki.
Czas najwyższy już zaczynać
wiosenne porządki.

Teraz kwiatki kolorowe
w ogródeczku rosną,
deszczyk lekko je podlewa,
dziękujemy wiosno!
Omówienie treści wiersza.
- Gdzie przyszła wiosna?
- Co takiego zrobiła w ogrodzie?

„Nasiona” - różne rodzaje sadzonek i nasion.

Oglądanie różnych nasion warzyw i kwiatów oraz sadzonek cebuli i ziemniaka.

„Narzędzia pracy ogrodnika” – oglądanie narzędzi i zapoznanie do czego służą.

Dzieci oglądają narzędzia: łopata, grabie, motyczka, graca, sekator, omawiają do czego służą.

„Rysowany wiersz” – recytacja wiersza przez nauczyciela z jednoczesnym rysowaniem.

Nauczyciel recytuje kolejne zwrotki wiersza, a dzieci rysują.

„Wiosna w ogrodzie” – nauka wiersza.

„Wiosenne prace w ogrodzie” – zabawa ruchowa.

Dzieci naśladują kopanie, następnie sieją nasiona warzyw i podlewają.

lub

Temat: „Wiosna w ogrodzie” – wprowadzenie litery „ł, Ł” na podstawie wyrazu „łopata” i wiersza Anny Bayer.

- Zapoznanie z pracą w ogrodzie z sadzonkami i nasionami niektórych roślin,
- Zapoznanie z narzędziami pracy ogrodniczej,
- Zapoznanie z wyglądem litery ł, Ł małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Analiza i synteza słuchowo – wzrokowa wyrazów o prostej budowie fonematuycznej,
- Wyróżnianie głoski ł w nagłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazek łopoty, cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera ł, Ł drukowana i pisana, mała i wielka, nasiona warzyw i kwiatów, sadzonki cebuli, ziemniaka, narzędzia ogrodnicze, tekst wiersza każdemu dziecku.

Przebieg:**„Wiosna w ogrodzie” – słuchanie wiersza.**

Do przedszkola przyszła wiosna,
powitała dzieci.
Zaprosiła do ogródka,
przecież słońko świeci.

Poprosiła bardzo pięknie,
by skopały grządki.
Czas najwyższy już zaczynać
wiosenne porządki.

Teraz kwiatki kolorowe
w ogródeczku rosną,
deszczyk lekko je podlewa,
dziękujemy wiosno!

Omówienie treści wiersza.

- Gdzie przyszła wiosna?
- Co takiego zrobiła w ogrodzie?

„Nasiona” - różne rodzaje sadzonek i nasion.

Oglądanie różnych nasion warzyw i kwiatów oraz sadzonek cebuli i ziemniaka.

„Narzędzia pracy ogrodnika” – oglądanie narzędzi i zapoznanie do czego służą.

Dzieci oglądają narzędzia: łopata, grabie, motyczka, graca, sekator, omawiają do czego służą.

„Litera ł, Ł” – zapoznanie z małą i wielką literą ł, Ł drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: łopata.

Zawieszenie obrazka - łopaty.

Podział wyrazu łopata na sylaby.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazie łopata.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery ł, Ł.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu łopata.

Utrwalenie pojęcia: spółgłoska – zaznaczenie litery ł niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu łopata.

Układanie z małych liter wyrazu łopata.

Układanie z wielkich liter wyrazu ŁOPATA.

Budowanie zdań z wyrazem łopata.

„Litera ł, Ł” – ćwiczenia w pisaniu litery ł, Ł.

Nauka pisania litery ł, Ł.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery ł, Ł.

Następnie dzieci piszą litery ł, Ł: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Wiosna w ogrodzie” – wyszukiwanie w tekście wiersza litery ł i otaczanie jej niebieską kredką.

Dzieci przechodzą do stolików i w tekście wiersza wyszukują litery ł, Ł i otaczają ją pętlą.

„Wiosenne prace w ogrodzie” – zabawa ruchowa.

Dzieci naśladują kopanie, następnie sieją nasiona warzyw i podlewają.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 28 (powtórzenie 27).

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kolory”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy w 3 kolorach, karteczki samoprzylepne w 3 kolorach takich jak szarfy,

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolory” – zabawa ruchowa.

Potrzebne przybory: szarfy w 3 kolorach np. zielone, czerwone, niebieskie i w tych samych kolorach karteczki samoprzylepne.

Dzieci ustawiają się w szeregu. Nauczyciel podchodzi do każdego dziecka i na koszulce nakleja karteczkę. Szarfy rozrzucone są po całej sali. Dzieci biegają swobodnie po całej sali reagując na hasła podawane przez nauczyciela:

- „do szarf” każde dziecko szuka szarfy w kolorze karteczki na bluzce i siada w niej w siadzie skrzyżnym.
- „zielone – czerwone” dzieci które mają karteczki zielone siadają w czerwonych szarfach, dzieci które mają karteczki czerwone w zielonych, a niebieskie w niebieskich.
- „zielone – niebieskie” dzieci które mają karteczki zielone siadają w niebieskich szarfach, dzieci które mają karteczki niebieskie w zielonych, a czerwone w czerwonych.
- „czerwone – niebieskie” dzieci które mają karteczki czerwone siadają w niebieskich szarfach, dzieci które mają karteczki niebieskie w czerwonych, a zielone w zielonych.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Część główna

Potrzebne przybory: szarfy i karteczki z poprzedniej zabawy.

Każde dziecko otrzymuje szarfę w takim samym kolorze co karteczka na koszulce i zakłada na siebie .

„Orientuj się” – zabawa ruchowa.

Dzieci biegają po całej sali. Nauczyciel podaje hasła:

- pociąg – dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą pociąg, czyli ustawiają się w rzędzie jeden za drugim (3 kolory szarf = 3 pociągi).
- sieć – dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą sieć, czyli ustawiają się w szeregu jeden obok drugiego chwytając osoby z boku za dłonie (3 kolory szarf = 3 sieci).
- koło - dzieci mające ten sam kolor szarfy szybko tworzą koło (3 kolory szarf = 3 koła).

Każde dziecko ma szarfę. Dzieci ustawione w rozsypce.

Ćwiczenia z szarfą:

Dzieci stoją w lekkim rozkroku, ramiona w górze w dłoniach szarfa trzymana za odległe końce i rozciągnięta nad głową,

Ruch:

1 – skłon tułowia w przód z dotknięciem szarfą podłogi, nogi podczas ćwiczenia wyprostowane,

2 – wyprost tułowia

ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Dzieci siadają w siadzie rozkrocznym na podłodze, w dłoniach trzymają szarfę za odległe końce.

Ruch:

1 – skłon tułowia do prawej nogi z jednoczesnym przeniesieniem szarfy za prawą stopę,

2 – wyprost tułowia

3 – skłon tułowia do lewej nogi z jednoczesnym przeniesieniem szarfy za lewą stopę,

4 – wyprost tułowia

ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Dzieci przekładają szarfę przez całe ciało w kierunku od stóp do głowy, powtarzamy 3 razy.

Dzieci przekładają szarfę przez całe ciało w kierunku od głowy do stóp, powtarzamy 3 razy.

Dzieci ustawiają się w szeregu, w prawej ręce trzymają szarfę, nauczyciel podchodzi po kolei do każdego dziecka odbierając szarfę.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Kolorowe figury” – wycinanie figur geometrycznych z kolorowego papieru wg kodu (do wykonania pracy plastycznej do wiersza).

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych,
- Rozwijanie sprawności manualnej dzieci.

Na tablicy jest podany kod: 6 ○ , 1 □ , 2 △

Dzieci z kolorowego papieru wycinają: 6 kolorowych kółek , długi zielony prostokąt i 2 zielone trójkąty.

„Kwiat” – wykonanie pracy plastycznej z figur geometrycznych do wiersza Anny Surowiec.

- Budzenie zainteresowania kompozycjami artystycznymi z figur geometrycznych,
- Kształcenie umiejętności liczenia.

Pomoce: białe kartki, wycięte figury geometryczne, klej, kredki.

By pachnący kwiat ułożyć,
trzeba kilka figur złożyć.
Weź do ręki kółek sześć,
jedno połóż na środku,
a w koło niego
pozostałych kółek pięć.
Potem weź prostokąt długi,
bo potrzebny do łodygi,
z dwóch trójkątów ułóż listki
i na kwiatek to już wszystko.

Nauczyciel mówi wiersz, a dzieci układają na kartkach. Następnie przyklejają i dorysowują kredkami dowolne elementy.

III dzień

Temat dnia: **WIOSNA NA ŁĄCE**

RANEK

„Tulipany” – łączenie kropek i kolorowanie kwiatów. *Ćwiczenia grafomotoryczne - Mamy 6 lat, s. 16.*

- Rozwijanie sprawności manualnej dzieci poprzez łączenie kropek bez odrywania ręki.

„Odgłosy wiosny”- ćwiczenia ortofoniczne.

- Ćwiczenia mięśni narządów mowy na zgłoskach: kle, kum, pi...

„Pewna żaba” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Wyzwalanie uczuć radości oraz uczenia rozmienia i odczuwania humoru utworu.

Pewna żaba niesłychane
zakochała się w bocianie
i wzdychała przez dni wiele,
planowała z nim wesele.

Bocian żaby nie chce brać,
brzuch ma pełny innych żab,
najedzony i znudzony
wcale nie chce takiej żony.

Żaba głucha, więc nie słucha,
wzrok cięły wlepiła w zucha,
na krok go nie odstępowała,
do wesela się szykuje.

Bocian głowę swą podnosi,
bardzo grzecznie żabę prosi,
aby szybko uciekała,
póki jeszcze żaba cała.

Ona tym się nie przejmuje
i wesele wciąż planuje,
za bocianem ciągle chodzi
i podziwia jego nogi:

smukłe, długie i czerwone.
Bocian połknął przyszłą żonę
jako obiad, więc skończyła,
skoro taka głupia była.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

I. Temat: „Wiosenny koncert” – tworzenie muzyki, ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Kształcenie przedniej części języka na grupach spółgłoskowych,
- Kształcenie muzykalności poprzez doświadczenia,

- Wyrabianie dyscypliny wewnętrznej,

Pomoce: ilustracje: kukułki, żaby, wróbla, muchy, bociana, bąka, pałeczka do dyrygowania, instrumenty perkusyjne: tamburyna, bębenki, marakasy, talerze, trójkąty, drewnienka.

Przebieg:

„Wiosenny koncert” – słuchanie wiersza.

Wiosenka się zbudziła
porządek wnet zrobiła
i wszystkie swe zwierzęta
na koncert zaprosiła.

Wciąż trele słysząc wszędzie,
wiosenny koncert będzie.
Kukułka już przygrywa,
swym ku, ku wszystkich wzywa.

Kum, kum jej odpowiada,
to żaba stara gada.
Ćwir, ćwir wróbelek śpiewa,
wygania wszystkich z drzewa.

Wnet muszka przyleciała,
bzy, bzy nam wyszeptiła.
Kle, kle pan bocian powie:
- budowę mam na głowie.

Bąk gruby też tu jest.
Jak mówi? Może wiesz?
Bzum, bzum, bzum, bzum,
ja lubię robić szum.

I koncert ciągle trwa,
bo zawsze ktoś coś ma.
Ku, ku, kle, kle lub bzyk,
ćwir, ćwir, kum, kum,
do wody myk.

Omówienie treści wiersza.

- Kto zaprosił zwierzęta na koncert?

- Jakie zwierzęta zaprosiła wiosna na koncert?

Przyczepienie do tablicy ilustracji zwierząt.

Podział nazw na sylaby i głoski.

„Wiosenny koncert” – ćwiczenia ortofoniczne.

Omówienie, jakie dźwięki wydają zwierzęta występujące w wierszu:

- Kukułki, ku – ku,
- Żaby, kum – kum,
- Wróble, ćwir – ćwir,
- Muchy, bzy – bzy,
- Bociany, kle – kle,
- Bąki, bzum - bzum.

Nauczyciel pokazuje ilustrację, a dzieci naśladują.

„Koncert w przedszkolu” – wybór instrumentów, które mogą naśladować zwierzęta.

- Kukułki – trójkąty,
- Żaby – bębenek,
- Wróble – dzwonki,
- Muchy – marakasy,
- Bociany - kołatki,
- Bąki – dREWienka.

„Wiosenny koncert” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Dzieci dzielimy na sześć zespołów.

Każdy zespół wybiera sobie dowolny instrument.

Wybieramy jedno dziecko – to pani Wiosna, która dyryguje.

II. Temat: „Wiosna na łące” - wydzieranka z kolorowego papieru.

- Poznanie zwierząt i ptaków spotykanych na łące,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym środowiskiem przyrodniczym,
- Rozwijanie zdolności plastycznych dzieci.

Pomoce: białe kartki, kolorowy papier, klej.

Przebieg:

„Wiosna” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

Już gospodarzy wiosna na łące,
wrywa chwasty, przeciera słońce,
zakurzone trzepie obłoki,

czyści strumyk niezbyt głęboki.

Wymiata suche liście z trawy,
zaprasza bociany i budzi żaby,
łaskocze owady pod nosem,
rozmawia przez chwilę z kosem.

Zmęczona na trawie przysiadła,
sześć kropel deszczu z nieba skradła,
po czym łapczywie je wypita,
aż się cała zazieleniła.
Omówienie treści wiersza.

Rozmowa na temat zwierząt i ptaków spotykanych na łące.

„Wiosna na łące” - wydzieranka z kolorowego papieru.

- Podanie tematu pracy i techniki jej wykonania,
- Przejście do stolików, na których są białe kartki, wycinanki i klej,
- Praca indywidualna dzieci.

Sprzątanie miejsca pracy.

Wykonanie wystawy prac.

„Zwierzęta na łące” – zabawa ruchowa.

Wybieramy dziecko, które jest wiosną. Pozostałe dzieci w dowolnym miejscu siedzą na dywanie. Wiosna podchodzi, budzi kolejno dzieci i mówi, jakim są zwierzątkiem. Dziecko naśladuje ruch i odgłos wydawany przez to zwierzę.

Wyjście na podwórko. Spacer do parku.

- Wzbogacenie wiadomości dzieci na temat otaczającej przyrody na podstawie obserwacji i rozmów z nauczycielem.

POPOŁUDNIE

„Co pasuje, a co nie pasuje?” – skreślanie elementów, które nie pasują do wiosny. *Wiosna*, s. 9.

- Utrwalenie cech charakterystycznych wiosny.

„Krokusy” - klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy, koloru. *Wiosna*, s. 9.

- Kształcenie umiejętności obserwacji,
- Poznanie wspólnej cech jakościowych przedmiotów, według której zostały połączone w grupy.

Otaczanie pętlą krokusów w takim samym kolorze.

Liczenie kwiatów w zbiorach i porównywanie ich liczebności.

Rysowanie odpowiedniej liczby kropek lub wpisanie cyfry.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie właściwych relacji między dziećmi podczas wspólnej zabawy.

IV dzień

Temat dnia: **WIOSNA W LESIE**

RANEK

„Litera ł, Ł” – utrwalenie litery ł, Ł. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 38.*

- Utrwalenie poznanych samogłosek i spółgłosek,
- Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem.

Czytanie sylab.

Czytanie zdań i wykonanie rysunku do przeczytanego tekstu.

Zaznaczanie w wyrazach litery ł, Ł kolorem niebieskim.

„Wiatr i wietrzyk” – ćwiczenia oddechowe z użyciem pasków papieru.

- Kształcenie narządów oddychania,
- Rozwijanie pojemności płuc.

„Las” – rysowanie drzew iglastych, ćwiczenia grafomotoryczne.

- Utrwalenie nazw drzew iglastych: sosna, świerk,
- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Przyjście wiosny” – samodzielne tworzenie scenek pantomimicznych.

- Wdrażanie do dłuższego skupiania uwagi,
- Kształcenie umiejętności logicznego myślenia i kojarzenia faktów,

- Wyrabianie śmiałości, pewności siebie i wiary we własne możliwości,
- Rozbudzenie zainteresowań poezją dziecięcą.

Pomoce: ilustracje przedstawiające: przyloty ptaków, zwierzęta w lesie, pierwsze kwiaty, ubrania wiosenne, prace w ogródku.

Przebieg:

„Wiosna” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Wiosna słodko uśmiechnięta
obudziła już zwierzęta,
ptakom gniazda zbudowała
i potomstwo też im dała.

Potem wiosna nasza miła,
ziemię całą ożywiła,
kwiatom kwitnąć rozkazała
i roślinom zieleń dała.

Wreszcie chmurki przegoniła
i słońeczko uwolniła,
które świat ogrzewa mocno,
gdy powietrze pachnie wiosną.

Rozmowa na podstawie wiersza i wiadomości dzieci.

- Jakie zwierzęta obudziła wiosna?
- Jakie znacie ptaki, które przyleciały do nas na wiosnę?
- Jakie pierwsze kwiaty zwiastują nam o przyjściu wiosny?

„Niedźwiedź i dzieci” – ćwiczenia słownikowo - gramatyczne.

Wybieramy jedno dziecko to niedźwiedź, który śpi.

Chętne dzieci mają go obudzić i przekonać żeby wstał, bo już przyszła wiosna – wymienianie oznak wiosny.

„Przyjście wiosny” – zabawa pantomimiczna.

Dzieci dzielimy na zespoły. Każdy zespół otrzymuje ilustrację przedstawiającą oznaki wiosny (nie pokazuje innym zespołom):

- Przyloty ptaków,
- Pierwsze kwiaty,
- Zmianę ubrań,

- Zwierzęta w lesie, które wstały ze snu zimowego,
- Prace w ogródku.

Zespoły mają za zadanie przedstawić za pomocą pantomimy ilustrację. Pozostałe dzieci muszą odgadnąć co przedstawia ich ilustracja.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 28.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kolory”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Wyjście na podwórko - obserwowanie środowiska przyrodniczego.

- Zwrócenie uwagi na dominującą kolorystykę oraz zmiany, jakie zachodzą w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Wiatr wiosenny” – improwizacje ruchowa do dowolnej muzyki.

- Rozwijanie inwencji ruchowej dzieci.

Wszystkie dzieci mają chustki i są wiatrem. Poruszają się w rytm muzyki.

„Słownik” – słuchanie baśni H. Ch. Andersena (fragment).

- Wzbogacenie czynnego i biernego słownictwa dzieci,
- Budzenie wrażliwości emocjonalnej.

„Wiosenne kolorowanki” – samodzielne wykonanie puzzli.

- Rozwijanie umiejętności samodzielnego wykonania puzzli.

Pomoce: kolorowanki związane tematycznie z wiosną, kredki, nożyczki, klej.

Dzieci wybierają sobie dowolną kolorowankę i zamalowują ją. Następnie tną (zwrócenie uwagi, żeby nie pocięły na zbyt drobne kawałki). Układają i przyklejają na kartkę.

V dzień

Temat dnia: KOLORY WIOSNY

RANEK

„Litera ł” – utrwalenie litery ł, ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – *Mamy 6 lat*, s. 39.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się i kończą głoską ł.

Rysowanie palcem po śladzie litery ł, Ł.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery ł, Ł.

„Cztery pory roku” – zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem tekstu Bożeny Szuchalskiej.

Wiosna, lato, jesień, zima

krążą dookoła.

Zgadnij jaką porę roku

do zabawy woła?

Dzieci siedzą w kole, w środku leżą odwrócone obrazki przedstawiające cztery pory roku. Podczas mówienia tekstu jedna osoba chodzi dookoła dzieci.

Po zakończeniu wchodzi do środka, losuje obrazek i mówi jaką przedstawia porę roku.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

2. Muzyka

I. Temat: „Barwy wiosny” – malowanie farbą plakatową z wykorzystaniem kulki.

- Tworzenie barw pochodnych przez mieszanie kolorów podstawowych,
- Utrwalenie kolorów ciepłych i zimnych oraz pojęcia: abstrakcja,
- Kształcenie inwencji twórczej dzieci oraz rozwijanie wyobraźni i fantazji.

Pomoce: duże arkusze papieru, pędzle, pojemniki, pudełka po czekoladkach, butach... , farby plakatowe, kulki, kartki.

Przebieg:

„Nadchodzi wiosna” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Nadchodzi wiosna
zielona, radosna,
do życia budzi
przyrodę i ludzi.

Drzewa okrywa
pąkami kwiatów,
w oddali słychać
wesoły śpiew ptaków.

Słońcem maluje
tęczę na niebie,
by świat rozjaśnić
właśnie dla ciebie.

- Z jakimi kolorami kojarzy wam się wiosna?
- Jakie kolory są ciepłe? (przypomnienie)
- Jakie kolory są zimne?

„Zabawa farbami” – tworzenie barw pochodnych.

Z barw podstawowych (czerwony, żółty, niebieski) tworzenie barw pochodnych.

Nauczyciel pokazuje pojemniki z farbami – kolory podstawowe.

Jakie dwa kolory trzeba połączyć, żeby uzyskać kolor:

- Pomarańczowy,
- Zielony,
- Fioletowy.

Podział dzieci na trzy zespoły. Każdy ma uzyskać poprzez mieszanie farb odpowiedni kolor pochodny.

Praca w zespołach.

Omówienie, jak powstały kolory pochodne.

„Barwy wiosny” – wybór kolorów do malowania.

Dzieci wybierają kolory, które kojarzą się z wiosną i uzasadniają swój wybór koloru.

Wyjaśnienie i pokaz pracy.

Kartkę wkładamy do pudełka. Kulkę moczymy w farbie i kładziemy na kartkę. Poruszamy delikatnie pudełkiem, aby kulka mogła się toczyć w różne strony zostawiając ślad farby. Do zmiany koloru kulkę wycieramy papierem.

Przejście do stolików - praca dzieci.

Omówienie prac.

- Jak nazywa się sztuka, w której trudno powiedzieć, co malarz namalował? (abstrakcja).

II. Temat: „Skowronek” – instrumentacja piosenki za pomocą gazet i worków foliowych.

- Utrwalenie słów i melodii piosenki,
- Kształcenie wrażliwości muzycznej,
- Rozwijanie predyspozycji muzycznych: poczucie rytmu, tempa, pamięci muzycznej.

Pomoce: gazety i worki foliowe.

Przebieg:**„Skowronek” – śpiew zbiorowy piosenki.**

Szary skowronek na polu śpiewa,
jak kwitną łąki, kwiaty i drzewa,
jak świeci słońko i deszczyk pada,
jak z pod kamienia wypęza żaba.

Ref.

Mój skowroneczku zaśpiewaj jeszcze,
kiedy wiosenne nadejdą deszcze.
Mój skowroneczku zaśpiewaj w górze,
kiedy wiosenne nadejdą burze.

Szary skowronek nad łąką śpiewa,
jak z pąków listki rosną na drzewach,
jak wiosna kwiaty pięknie maluje,
o tym, jak bardzo ciężko pracuje.

Ref.

Mój skowroneczku zaśpiewaj jeszcze,
kiedy wiosenne nadejdą deszcze
Mój skowroneczku zaśpiewaj w górze,
kiedy wiosenne nadejdą burze.

„Słowa i melodia” – utrwalenie pojęć.

Dzieci wyjaśniają co to są słowa, a co to jest melodia.

„Melodia piosenki” – śpiewanie na sylabach: la – la, ma – ma...

„Jakie dźwięki wydają gazety i worki foliowe?” – różne propozycje dzieci.

Na środku leżą gazety i worki foliowe. Dzieci przedstawiają różne propozycje wydawania dźwięków przez te rzeczy: uderzanie, poruszanie, gnienie.

„Skowronek” – instrumentacja piosenki za pomocą gazet i worków foliowych.

Dzieci wybierają sobie gazetę, albo worek foliowy (staramy się, aby było po równo). Następnie dzielą się na dwa zespoły.

Wszystkie śpiewają piosenkę.

Zwrotkę I i II grają gazety, a refren worki foliowe.

Spacer w okolicy przedszkola. Szukanie pierwszych oznak wiosny w najbliższym otoczeniu dziecka.

- Zwrócenie uwagi dzieci na zmiany, jakie zachodzą w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Słownik” – słuchanie dalszej części baśni H. Ch. Andersena.

- Kształtowanie wrażliwości, mającej na celu uwrażliwienie emocjonalnego przeżywania treści baśni.

„Pory roku” - układanie w odpowiedniej kolejności następujących po sobie pór roku.

- Utrwalenie nazw pór roku i cech charakterystycznych.

Dzieci układają kolejno obrazki: wiosna, lato, jesień, zima i dobierają napisy. Następnie omawiają cechy charakterystyczne każdej pory roku.

- Jaka pora roku występuje po zimie? (przełożenie obrazka wiosny, aby był po zimie).

- Jaka pora roku występuje po wiosnie? itd.

„Cztery pory roku” – zabawa ruchowa.

- Wdrażanie do szybkiej reakcji słuchowo - wzrokowej.

Pomoce: kartki z napisanymi nazwami pór roku (jedna pora roku dla jednego dziecka).

Dzieci losują kartki z napisami pór roku i mają dobrać się czwórkami, aby w każdym kole była każda pora roku. Siadają, tworząc małe kółka. Na hasło: *wiosna* – dziecko mające napis *wiosna*, obiega swoje kółko i siada na swoim miejscu. Podobnie wykonujemy z pozostałymi porami roku.

TEMAT KOMPLEKSOWY: BAJKI I BAŚNIE

I dzień

Temat dnia: W ŚWIECIE BAJEK

RANEK

„Szukamy skarbu” – zabawa dydaktyczna.

- Wdrażanie do prawidłowego określania kierunków i położenia przedmiotów w przestrzeni, mierzenie odległości.

Dzieci w zabawie stosują pojęcia: na prawo od, na lewo od, daleko, dalej, najdalej, mierzenie krokami stopa za stopą.

„Kraina Baśni” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozbudzanie zamyślenia do poezji.

Kto z was kochani dziś mi wyjaśni,
gdzie się schowała Kraina Baśni?
Kraina, w której dobro zwycięża,
no a sierotka ma króla męża.
Gdzie ta kraina baśni, bajeczek
pełnych kucyków, smoków, owieczek,
chłopców co mają drewniane nosy,
panien u których są złote włosy.
Gdzie się ukryła Kraina Baśni
– kto mi to powie, kto mi wyjaśni?
Lecz wy zapewne dobrze to wiecie,
że świat bajkowy w książkach znajdziecie.

„Książeczki z naszej półeczki” - oglądanie książeczek z obrazkami.

Próby czytania tytułów bajek.

- Wdrażanie do samodzielnego korzystania z książek.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 29.

Marsz po obwodzie koła.

„Kto ma taki kolor?” - zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci siedzą na obwodzie koła. Na hasło: kto ma kolor czerwony, wstaje

i zmienia miejsce. Zabawę prowadzimy, wymieniając różne kolory, aż wszystkie dzieci zmienią swoje miejsca.

„*Pajace*” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci naśladują podskoki pajaca.

„*Kubuś Puchatek i pszczoły*” – zabawa ruchowa bieżna.

Dzieci poruszają się po sali naśladując latanie pszczoł. Na hasło: idzie Kubuś wszystkie dzieci przykucają, a niedźwiadek spaceruje pomiędzy dziećmi.

„*Wiatraczki*” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci obracają się wokół własnej osi. Na jedno uderzenie w bębenek zatrzymują się i stają na jednej nodze, na dwa uderzenia stają na dwóch nogach na baczność.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

2. Zajęcia ruchowe

Temat: „Jaka to bajka?” – zabawy słowno – obrazkowe.

- Rozwijanie procesów myślowych, porównywania i dokonywania uogólnień,
- Kształcenie umiejętności właściwego podawania tytułu bajki na podstawie ilustracji lub przedmiotu, który kojarzy się z bajką,
- Wyzwalanie radości z umiejętności rozwiązywania zagadek.

Pomoce: obrazki przedstawiające różne bajki, przedmioty związane z bajkami, fragmenty znanych bajek, obrazki do kolorowania, kredki, napisy – tytuły bajek.

Przebieg:

„*Baje, bajki, bajeczki...*” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Baje, bajki, bajeczki

zniknęły z mojej książeczki.

Nie ma ich i tam i tu,

choć nadeszła pora snu.

W hamaku śpi gdzieś Śpiąca Królewna,

za wieszak służy Pinokio z drewna,

Wilk, co zjadł w bajce małe koźlęta

teraz ogonem tuli pisklęta...

Baje, bajki, bajeczki

wracajcie do mej książeczki.

Zaraz doliczę do stu,

bo bez was smutno mi tu.

Co ten Kot w Butach robi w mej szafie,

tego zrozumieć wciąż nie potrafię,
i nie wiem czemu, tak po kryjomu,
postacie z bajek uciekły z domu.
Baje, bajki, bajeczki
wróćcie już do mej książeczki,
ukołyszcie mnie do snu,
bo bez was smutno mi tu.

Rozmowa na temat bajek występujących w wierszu.

„Czary- mary” – zabawa słowna.

Zaproszenie dzieci do krainy bajek.

Nauka czarów:

Czary - mary, czary – mary,
niech się spełnią dzieci czary.
Czary - mary, raz, dwa, trzy,
Coś miłego zdarzy się ci.

„Jaka to bajka?” - rozwiązywanie różnych zagadek.

- Rozpoznawanie bajek na podstawie usłyszanego fragmentu.

Dzieci słuchają bardzo krótkie fragmenty znanych bajek (Czerwony Kapturek, Śpiąca Królewna, Jaś i Małgosia, Kot w butach, Calineczka ...). Mają powiedzieć, jaki jest tytuł bajki.

Odgadywanie, z jakiej bajki pochodzi przedmiot.

Dzieci siedzą w kole, na środku stoi zaczarowane pudełko, w którym ukryty się bajki.

Dzieci za pomocą dotyku odgadują co to jest za przedmiot, wyjmują i mówią, z jakiej bajki pochodzi przedmiot.

- czapeczka – Czerwony Kapturek,
- groch – Królewna na ziarnku grochu,
- mały pantofelek – Kopciuszek,
- lusterko - Śpiąca Królewna
- but – Kot w butach,
- koszyczek – Czerwony Kapturek
- lampa – Lampa Alladyna,
- zapalki – Dziewczynka z zapalkami.

Rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

Chłopiec - kukielka z drewnianym nosem,
który się martwi Dżepetta losem. (Pinokio)

Ta na wpół - panna i na wpół - rybka
na lądzie tańczy, w wodzie jest szybka. (Mała Syrenka)

Piękna królewna, co w lesie mieszka
wraz z krasnalami to przecież... (Śnieżka)

Dostał kapelusz ten kot zuchwały
i piękne buty, lecz nie sandały. (Kot w butach)

Choć nie była śpiochem wcale,
sto lat spała doskonale. (Śpiąca królewna)

W jakiej to bajce, czy ktoś to wie,
dziewczę w czerwieni wciąż chodzić chce? (Czerwony Kapturek)

W której bajeczce, zgadnijcie dzieci,
ozdobny dywan po niebie leci? (Latający dywan)

Panna ta mieszka na dnie orzeszka,
lecz choć tak mała, śliczna jest cała. (Calineczka)

W lesie dzieci się zgubiły
i polankę zobaczyły,
gdzie z piernika stała chatka.
Czy zbyt trudna to zagadka? (Jaś i Małgosia)

W jednej z mych baśni, w lodowym kraju,
dziewczę wołało: Gdzie jesteś, Kaju?
a Biała Pani w śnieżnej zamieci
rozdzielić chciała na zawsze dzieci. (Królowa Śniegu)

Rozwiązywanie zagadek obrazkowych.

Na dywanie leżą małe fragmenty obrazków z różnych bajek.

Dzieci mają za zadanie odgadnąć z jakiej bajki pochodzi fragment obrazka.

(Kopciuszek, Czerwony Kapturek, Smok wawelski, Pinokio, Kot w butach, Jaś i Małgosia, Kubuś Puchatek, Calineczka...).

„Bajki i bajeczki” – kolorowanie obrazków z różnych bajek i przyczepianie ich na tablicę tematyczną.

Na środku znajdują się odwrócone różne obrazki - kolorowanki. Dzieci kolejno losują obrazek i mówią: jaka to bajka.

Dzieci kolorują obrazki. Następnie przyczepiają do tablicy tematycznej i z pomocą nauczyciela szukają tytułu bajki, napis przyczepiają u dołu.

„Krasnoludki i wielkoludy” - zabawa ruchowa do muzyki.

Dzieci maszerują do muzyki (wysoko – nisko).

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 29.

Temat: Ćwiczenia z przyborem kształtujące gibkość.

- Kształtowanie gibkości,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osoby współwiczące,
- Nauka ćwiczeń z przyborem – laska gimnastyczna.

Przybory: laski gimnastyczne

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Dzieci pobierają od nauczyciela laskę gimnastyczną i ustawiają się na obwodzie koła tak, żeby stykać się łokciami. Laskę gimnastyczną trzymając w obu rękach stawiamy przed sobą wewnątrz koła. Na hasło: hop puszczamy laskę gimnastyczną w prawą stronę do osoby po prawej stronie i szybko chwytny laskę gimnastyczną, która leci do nas z lewej strony. Powtarzamy ćwiczenie tak długo, aż laska gimnastyczna zatoczy pełne koło i wróci na swoje miejsce, następnie zmieniamy kierunek przekazywania laski gimnastycznej.

Część główna

Dzieci ustawiają się w szeregu laskę gimnastyczną trzymając w prawej ręce przy prawej nodze. Nauczyciel podaje komendę baczność, następnie spocznij i do 3 odlicz. Dzieci, które przyporządkowane są numerowi 1 robią 2 kroki do tyłu, nr 3 robią 2 kroki do przodu. Odległości między dziećmi muszą być na tyle duże, żeby podczas ćwiczeń nie zahaczały laskami gimnastycznymi. Mamy ustawioną kolumnę ćwiczebną i możemy przejść do ćwiczeń.

Dzieci stoją w rozkroku, ramiona w górze trzymając laskę gimnastyczną za odległe końce.

Ruch: zataczamy ramionami koło raz w prawą stronę, raz w lewą, powtarzamy 3 razy.

Ruch: opuszczamy ramiona przodem w dół, a następnie wykonujemy wznos przodem w górę, powtarzamy 3 razy.

Ruch: uginamy ramiona i przenosimy laskę gimnastyczną z tyłu za głowę na ł-

patki, następnie wyprost ramion w górę, powtarzamy w spokojnym tempie 6 razy.
Ruch: skłon tułowia w przód z jednoczesnym dotknięciem laską gimnastyczną do podłogi, następnie wyprost tułowia, powtarzamy 6 razy.

Postawa zasadnicza, ramiona w dole laska gimnastyczna trzymana za odległe końce,

Ruch: staramy się przejść nad trzymaną w dłoniach laską gimnastyczną, tak żeby znalazła się z tyłu za plecami i wrócić do pozycji wyjściowej również przechodząc nad laską gimnastyczną.

Laska gimnastyczna leży na podłodze, palce stóp zawinięte na lasce gimnastycznej.

Ruch: przesuwamy się po lasce gimnastycznej jak papużki na drążku z lewej strony na prawą i odwrotnie.

Laska gimnastyczna leży na podłodze przed stopami.

Ruch: przeskakujemy ostrożnie nad laską gimnastyczną do przodu i do tyłu powtarzamy ćwiczenie 5 razy z zachowaniem zasad bezpieczeństwa nie wolno naskakiwać na laskę gimnastyczną.

Ćwiczenie jak wyżej tylko przeskakujemy bokiem.

W siadzie o nogach ugiętych palce stóp oparte na lasce gimnastycznej.

Ruch: palcami stóp przetaczamy laskę gimnastyczną w przód od siebie, a potem przetaczamy do siebie, powtarzamy 6 razy.

W siadzie skrzyżnym, ramiona w przód laska gimnastyczna trzymana za odległe końce.

Ruch:

- na 1 wznos ramion w górę,
- na 2 ugięcie ramion i przeniesienie laski gimnastycznej na łopatki,
- na 3 wyprost ramion w górę
- na 4 opust ramion w przód.

powtarzamy 6 razy.

Siad klęczny, laska gimnastyczna leży na podłodze przed kolanami.

Ruch: dłońmi przetaczamy laskę gimnastyczną jak najdalej w przód, rozciągamy mięśnie grzbietu wytrzymujemy w tej pozycji 3 sekundy, następnie przetaczając laskę gimnastyczną do siebie wracamy do pozycji wyjściowej, powtarzamy 5 razy,

Dzieci ustawiają się w szeregu, nauczyciel odbiera laski gimnastyczne.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej i wykonują siad skrzyżny. Chusteczkę trzymają przed twarzą, wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz, powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabawy.

POPOŁUDNIE**„Jaś i Małgosia” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.**

Leśną drogą biegną dzieci,
a na niebie księżyc świeci
i mrok jest już bardzo duży,
co niedobrze dzieciom wróży.
Nagle! Co to? - Chatka słodka!
Wchodzą dzieci więc do środka,
zajadają ile mogą,
a ktoś patrzy na to srogo.
Kuląc chude swe ramiona,
Baba Jaga łka zmartwiona:
Domek taki piękny miałam,
piekłam go i lukrowałam.
Dzieciom przykro się zrobiło:
chcemy, by ci było miło,
więc ci domek naprawimy,
dziury lukrem wypełnimy.
Baba Jaga się wzruszyła,
ale dzieci uprzedziła:
gdy raz jeszcze to się zdarzy
to zamienię was w ciastkarzy.

„Jaś i Małgosia” – łączenie ze sobą takich samych elementów – kół.

Wiosna, s. 10.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

„Zabawa w teatr” - zorganizowanie kącika tematycznego.

- Rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Gromadzenie różnych rekwizytów, strojów, pacynek do zabawy w teatr.

„Moja kukiełka” - wykonanie kukiełek lub pacynek praca przestrzenna.

- Rozwijanie pomysłowości dzieci.

Pomoce: różnorodne materiały papiernicze, tekstylne.
Umieszczenie swoich prac w „kąciku teatralnym”.

II dzień

Temat dnia: CZERWONY KAPTUREK

RANEK

„Umiemy liczyć” – przeliczanie zbiorów w zakresie 9 elementów, kolorowanie odpowiedniej ilości. *Wiosna*, s. 11.

- Budzenie uczucia radości z umiejętności liczenia.

„Czerwony Kapturek” – słuchanie bajki czytanej przez nauczyciela.

- Wdrażanie do dłuższego skupiania uwagi na jednej czynności.

„Wesołe figury” - zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem tekstu Anny Surowiec.

- Utrwalenie nazw i kształtów figur geometrycznych.

Pomoce: płaskie plastikowe figury geometryczne

Kasiu, Kasiu jakie figury masz?

Którą z nich mi w rękę dasz?

Dzieci stoją w kole, trzymają ręce z tyłu przygotowane do otrzymania figury - niespodzianki i mówią tekst zawierający imię wybranego dziecka. Dziecko to chodzi po obwodzie koła trzymając w ręku koszyczek z figurami geometrycznymi.

Gdy dzieci kończą recytację tekstu, wybrane dziecko wkłada do ręki figurę geometryczną najbliższą stojącemu dziecku, którego zadaniem jest rozpoznanie figury poprzez dotyk i podanie jej nazwy. Jeśli dziecko poda prawidłową nazwę figury, to następuje zmiana ról pomiędzy tymi dziećmi. Jeśli odpowiedź jest błędna, to dziecko zostaje na swoim miejscu w kole.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 29.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Czerwony Kapturek” – nauka inscenizacji bajki na podstawie tekstu Doroty Kossakowskiej.

- Wyrabianie umiejętności opowiadania w sposób ciągły i logicznie powiązany, używając poprawnych form fleksyjnych części mowy,

- Zwrócenie uwagi, że nie należy rozmawiać z nieznajomymi,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci,
- Budzenie odwagi poprzez występy przed całą grupą.

Pomoce: koszyczek, czerwona czapeczka, maska wilka, kapelusz leśniczego, listki lub gałązki.

Przebieg:

„Czerwony Kapturek” – opowiadanie odtwórcze dzieci.

„Czerwony Kapturek” – słuchanie inscenizacji.

Dziewczynka z koszyczkiem chodzi po scenie i śpiewa:

Czerwony Kapturek

Hopsa, hopsa, trala – lam,
bardzo dobry humor mam.
O, jak pięknie jest w tym lesie.
Śpiew skowronka echo niesie.
Kwitną kwiaty, rosną drzewa,
cały las piosenki śpiewa.

Nagle dziewczynka zatrzymuje się i patrzy na wilka stojącego za drzewem.

Kto tu stoi za tym drzewem?

Duże uszy, piękne oczy...

Chyba mogę z trasy zboczyć!

Wilk

Witaj piękna dziewczyneczko!
Dzień pogodny, a słońeczko
świeci mocno i radośnie.
Spójrz na kwiaty przy tej sośnie.
Dokąd idziesz z tym koszyczkiem?

Czerwony Kapturek

Ja do babci proszę pana,
która czeka już od rana.
Babcia chora, leki niosę.

Wilk pokazuje dziewczynce rosnące obok drzewa kwiaty.

Wilk

Zerwij kwiatki dla niej, proszę.

Wilk odwraca się tyłem do dziewczynki i mówi

Ja tymczasem, pójdę szukać
domu babci, gdzieś za lasem.

Czerwony Kapturek przychodzi do domu babci.

Czerwony Kapturek

Jest już domek mojej babci.
Drzwi otwarte, cicho wkoło,
chyba nie jest tu wesóło.

Dziewczynka widzi wilka w stroju babci.

Babciu, babciu jaka zmiana.
Jesteś chora dziś od rana?

Wilk

Tak me dziecko, jestem chora.
Chyba pójdę do doktora.

Czerwony Kapturek

Duże uszy, wielkie oczy,
widok twój mnie dziś zaskoczył.

Wilk

Jestem wilkiem, chcę cię zjeść!
Tak jak babcia znikniesz też!

Narrator

Leży wilczek najedzony,
okrąglutki z każdej strony.
Leśną drogą szedł myśliwy,
obok chatki ulubionej swej sąsiadki.

Myśliwy

Wejdę do niej się przywitać
i o zdrowie babci spytać.

Narrator

Wchodzi, patrzy i nie wierzy.
W łóżku babci wilczek leży.
Wziął nożyczki, brzuch przecina.
Wyszła babcia i dziewczyna.
Teraz trzeba brzuszek zszyć,
przecież wilk też musi żyć.

Wszystkie dzieci robią koło, wilk stoi w środku.

Narrator

Wszyscy tańczą i śpiewają
i się bardzo dobrze mają.

Wszyscy

Wilku, wilku karę masz
- trzy piosenki dla nas grasz.

„Nasz teatr” – pierwsze próby Czerwonego Kapturka w teatrze.

Nauczyciel wybiera dzieci do odgrywania poszczególnych ról: Czerwonego Kapturka, babcię, wilka, myśliwego. Sam jest narratorem.

Rozdaje rekwizyty aktorom:

Czerwony Kapturek – czapeczka i koszyczek,

Wilk – maska,

Myśliwy – kapelusz,

Drzewa – gałązki lub liście (kilkoro dzieci),

Nauczyciel czyta inscenizację, dzieci odgrywają role.

„Jesteśmy aktorami” – odgrywanie krótkich scenek przez dzieci.

- Rozmowa mamy z Czerwonym Kapturkiem.
- Spotkanie w lesie wilka.
- Rozmowa wilka z Czerwonym Kapturkiem w domu babci.

„Wilk i zwierzęta” - zabawa ruchowa.

Jedno dziecko jest wilkiem, reszta to leśne zwierzęta. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał: idzie wilk dzieci zatrzymują się. Wilk wskazuje dziecko, które się poruszy. Dziecko to siada i naśladuje szumiące drzewo. Zabawa toczy się dalej.

II. Temat: „Czerwony Kapturek” – wykonanie książeczki do znanej dzieciom bajki.

- Wzbogacenie słownictwa dzieci o pojęcia: autor, ilustrator,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci książką, jako źródłem wiedzy,
- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się za pomocą formy plastycznej na określony temat.

Pomoce: różne książeczki dla dzieci, kartki złożone w formie książeczki dla każdego dziecka, kredki.

Przebieg:

„Co to jest?” - rozwiązywanie zagadki Joanny Myślińskiej.

Są papierowe, bajek w nich wiele,

które mi tatuś czyta w niedzielę. (książki)

„Książeczki dla dzieci” - oglądanie książeczek ilustrowanych dla dzieci.

Udzielanie odpowiedzi na pytania podczas oglądania książeczek.

- Co to jest książka?

- Do czego służą książki?

- Z czego składa się książka? (okładka na której jest tytuł, autor, ilustracje, treść, numery stron...)

Utrwalenie pojęć: autor, ilustrator.

„Bawimy się w ilustratorów” – wykonanie obrazków do bajki „Czerwony Kapturek”.

Każde dziecko otrzymuje kartki złożone w formie książeczki. Ma za zadanie narysować kolejne sceny z bajki.

Przejdźcie do stolików, praca indywidualna.

„Kolory” – zabawa ruchowa.

Wyjście na podwórko – zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu sportowego.

- Kształtowanie czynnych postaw wobec zdrowia i bezpieczeństwa własnego i innych.

POPOŁUDNIE

Zabawy z chustą animacyjną.

- Wdrażanie do przestrzegania ustalonych reguł zabawy.

„Gdzie jest koszyczek Czerwonego Kapturka?” - zabawa dydaktyczna (*ciepło – zimno*).

- Wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi kolegów z grupy.

„Skowronek” – śpiew zbiorowy lub indywidualny.

- Utrwalenie słów i melodii piosenki.

III dzień

Temat dnia: MOJA ULUBIONA BAJKA

RANEK

„Moja ulubiona bajka” – swobodne wypowiedzi dzieci.

- Kształcenie umiejętności logicznego wypowiedzania się na określony temat.

Dzieci opowiadają o swojej ulubionej bajce, którą czytali im rodzice lub którą oglądali w telewizji.

„Czerwony Kapturek” - kolorowanie rysunku według wzoru. *Wiosna, s. 12.*

- Wdrażanie do precyzyjnego kolorowania powierzchni kredkami.

„Smocze historie” – nauka wiersza Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak połączona z pokazywaniem.

- Wytworzenie miłego, pogodnego i radosnego nastroju.
W czarnej pieczarze wesoły żył smok,
- *ręce przed sobą, rysujemy kształt kuli*
zieloną miał skórę, zielony też bok.
- *przesuwamy wolno dłońmi wzdłuż boków*
Wszystkim wciąż robił głupie kawały,
- *gwałtownie otwieramy zaciśnięte pięści*
aż w pewnej chwili zrobił się mały
- *zbliżanie się palca wskazującego i kciuka*
i bardzo szybko wzniosł się w powietrze.
- *gwałtowny wyrzut ręki w górę*
Udaje teraz liście na wietrze.
- *powolny ruch dłonią, naśladowanie fali*
Nikt go nie widział już od dwóch lat,
- *pokazanie przed sobą dwóch palców*
lecz nie zapomniał o smoku świat.
- *ręce od siebie w górę (vivat)*

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Moja ulubiona bajka” – malowanie farbą plakatową.

- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego i wyobraźni twórczej,
- Rozwijanie umiejętności właściwego dobierania kolorów.

Pomoce: kartki, farby plakatowe, pojemniki na wodę, pędzle.

Przebieg:

„Bajkowa piosenka” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

My, dzieci, mamy po kilka lat
i swój wspaniały bajkowy świat,
dlatego kiedy za oknem pada,
deszcz zaraz bajkę nam opowiada.

W bajce z Uszatkiem to my po łące
skaczymy sobie tak jak zające.
Hop-hop wesoło Uszatek gra,
a nasza bajka wciąż trwa i trwa.

My, dzieci, mamy po kilka lat
i swój wspaniały bajkowy świat,
dlatego kiedy za oknem plucha,
dziecko nie płacze, lecz bajek słucha.
Lubimy zwłaszcza bajki smerfowe,
które są słodkie i jagodowe.
Tra - la - la pięknie Harmoniusz gra,
póki ta nasza bajeczka trwa.

My, dzieci, mamy po kilka lat
i swój wspaniały bajkowy świat,
a że bajeczek znamy tysiące,
świat nasz jest ciepły, jasny jak słońce.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakie bajki wystąpiły w wierszu?
- Jakie znacie inne bajki?
- Gdzie możemy znaleźć bajkę? (w książce, w telewizji, w komputerze)

„Moja ulubiona bajka to ...” – kończenie zdania.

Dzieci siedzą w kole. Pierwszy mówi nauczyciel trzymając małą piłkę. Następnie przekazuje ją dziecku, które powtarza zdanie i mówi tytuł swojej ulubionej bajki.

„Moja ulubiona bajka” – malowanie farbą plakatową.

- Podanie tematu pracy.
- Przejście do stolików.
- Praca indywidualna dzieci.
- Sprzątanie po zakończonej pracy.

Wystawa prac.

„Latający dywan” – zabawa ruchowa z elementem ćwiczeń oddechowych.

Dzieci otrzymują serwetki. Dmuchając na nią, mają za zadanie jak najdłużej utrzymać w powietrzu.

II. Temat: „Jaka to melodia?” – zagadki muzyczne.

- Utrwalenie znanych piosenek,
- Rozwijanie predyspozycji muzycznych: poczucia rytmu, pamięci muzycznej,
- Kształcenie umiejętności słuchania,
- Wytworzenie pogodnego i radosnego nastroju.

Pomoce: płyta z piosenkami.

Przebieg:

„Dzień dobry dzieci” - muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa na dowolną melodię słowa: „Dzień dobry dzieci”, dzieci odpowiadają w ten sam sposób.

Nauczyciel powtarza kilka razy to powitanie za każdym razem w inny sposób (*wolno, szybko, głośno, cicho, smutno, itp.*).

„Jaka to melodia?” – zagadki muzyczne.

Rozpoznawanie piosenek, które dzieci uczyły się.

Nauczyciel puszcza bardzo krótki fragment melodii znanej piosenki, dzieci mają podać: Jaki jest tytuł piosenki?

„Piosenki, które lubimy śpiewać” - śpiew indywidualny lub w duecie dowolnych piosenek.

„Do czego zaprasza nas muzyka?” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci słuchają muzyki i odpowiednio do niej poruszają się: maszerują, biegają, podskakują.

Wyjście na podwórko.

„Raz, dwa, trzy - Baba Jaga patrzy” - zabawa słowno – ruchowa z elementem biegu.

- Kształtowanie umiejętności szybkiej reakcji na bodźce słuchowe,
- Doskonalenie umiejętności poruszania się w grupie.

POPOŁUDNIE

„Czerwony Kapturek” – utrwalenie inscenizacji.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej, poprzez powtarzanie treści.

„Kącik teatralny” - zabawy w kąciku teatralnym, przebijanie się za różne postacie.

- Rozwijanie pomysłowości dzieci w samodzielnym doborze strojów.

„Kim ja jestem?” – pokaz strojów.

- Rozwijanie umiejętności pokazu

Nauka chodzenia podczas prezentacji strojów.

Prezentacja różnych strojów, w jakie przebrały się dzieci.

IV dzień

Temat dnia: ZABAWA W TEATR

RANEK

„Książeczki z naszej półeczki” – oglądanie książeczek z obrazkami.

- Wdrażanie do szanowania książek, jako cennego źródła wiedzy.

„Co to jest teatr?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń. *Wiosna*, s. 13.

- Wzbogacenie słownictwa dzieci o wyrażenia związane z teatrem.

- Jak nazywają się rzeczy potrzebne do przedstawienia? (rekwizyty)

- Jak nazywają się osoby, które występują? (aktorzy)

- Gdzie występują aktorzy? (na scenie)

- Jak nazywają się osoby oglądające przedstawienie? (widownia)

Układanie zdań z wyrazami związanymi z teatrem: kurtyna, aktor, scena, widownia.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych, cyfra 10

2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Dziesięć paluszków” – wprowadzenie liczby 10.

- Rozwijanie myślenia matematycznego,
- Zapoznanie z wyglądem liczby 10,
- Zapoznanie z liczbą 10 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym,
- Wprowadzenie pojęcia: liczba jednocyfrowa i dwucyfrowa,
- Rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie 10 oraz tworzenia zbiorów,
- Kształcenie umiejętności przeliczania elementów w poszczególnych zbiorach,
- Budzenie stanu zadowolenia z powodu poznania liczby 10.

Pomoce: liczby od 0 do 10, koperty, a w nich liczby od 0 do 10 dla każdego dziecka, 10 klocków (nie mogą być dwa takie same, muszą różnić się kolorem

i wielkością), patyczki o jednakowej długości oraz kolorowe włóczki o długości 10 patyczków.

Przebieg:

„Kto ma więcej? – zabawa paluszkami.

Dzieci w parach siedzą naprzeciwko siebie i na umówiony sygnał pokazują dowolną ilość palców, a następnie porównują kto ma więcej.

„Kolorowe klocki” – liczebnik główny 10, aspekt kardynalny liczby 10.

Nauczyciel kładzie na dywanie 9 dużych klocków. Dzieci liczą i podają wynik. Następnie dokłada jeszcze jeden klocek i pyta, ile jest teraz klocków.

Następnie pokazuje dzieciom liczbę 10.

- Z ilu cyfr składa się ta liczba?

- Z jakich cyfr się składa?

„Jaka to liczba?” – wyjaśnienie pojęć: liczba jednocyfrowa i dwucyfrowa.

Zapoznanie dzieci że liczba 10 jest najmniejszą liczbą dwucyfrową.

„Liczba 10” – nauka pisania liczby 10.

Nauczyciel pokazuje sposób pisania liczby 10.

Następnie dzieci piszą liczbę 10: w powietrzu, palcem na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki.

„Liczby od 0 do 10 ” – układanie liczb w kolejności rosnącej i malejącej.

Nauczyciel rozdaje koperty, w których są kartoniki z liczbami od 0 do 10. Poleca dzieciom ułożyć te liczby w kolejności rosnącej. Następnie dzieci układają w kolejności malejącej.

„Klocki” - aspekt porządkowy liczby 10.

Ustawienie 10 klocków: czerwony mały, czerwony duży, zielony duży, żółty, niebieski, biały...

Przeliczanie za pomocą liczebników porządkowych.

Pierwszy jest czerwony mały, drugi jest czerwony duży...

Następnie nauczyciel pyta:

- Który klocek jest niebieski?

- Który klocek jest mały biały?

- Jakiego koloru jest klocek drugi?

„Kolorowe włóczki” – mierzenie długości, aspekt miarowy liczby 10.

Każda zespół dostaje patyczki i włóczkę o długości 10 patyczków. Dzieci mają

zmierzyć długość włóczki za pomocą patyczków.

- Jakiej długości jest włóczka? (długości 10 patyczków)

„Jaka to liczba?” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel pokazuje dowolną liczbę od 0 do 10.

Dzieci mają za zadanie wykonać odpowiednią liczbę przysiadów, skłonów, podskoków, kroków w przód lub tył, podnieść do góry prawą lub lewą rękę.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 29.

Temat: Ćwiczenia z przyborem kształtujące gibkość.

- Kształtowanie gibkości,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osoby współwiczące,
- Nauka ćwiczeń z przyborem – laska gimnastyczna.

Wyjście na podwórko.

„Co słyszysz?” – zabawa słuchowa.

- Rozwijanie koncentracji i chwilowego zachowania ciszy.

Wśluchiwanie się w dźwięki, jakie dochodzą do przedszkolnego ogrodu i nazywanie ich.

„Złap swoją parę” – zabawa ruchowa bieżna.

- Wdrażanie do sprawnego poruszania się.

Dzieci dobierają się parami i bawią się w berka.

POPOŁUDNIE

„Dziesięć”- utrwalenie liczby 10, ćwiczenia w pisaniu liczby 10. Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 44 i 45.

Kolorowanie odpowiedniej ilości klocków liczbowych, oczek na kostkach.

Dorysowywanie kropek, aby każda biedronka miała ich 10.

Rysowanie palem po dużych cyfrach.

Pisanie cyfr po śladzie i prowadzenie linii od największej do najmniejszej.

Pisanie po śladzie i samodzielnie liczby 10.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności zorganizowanie sobie czasu wolnego,
- Umożliwianie zaspokojenia podstawowej potrzeby dziecka – zabawy.

V dzień

Temat dnia: WYCIECZKA DO TEATRU

RANEK

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, cz. 2, s. 17.*

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania elementów literopodobnych.

„Zabawa w teatr” – zabawa tematyczna w kąciку teatralnym.

- Kształcenie wyrazistej mowy w toku naśladowania odtwarzanej postaci.

Dzieci dobierają się w małe zespoły. Wybierają sobie stroje, rekwizyty, pacynki i bawią się w teatr. Przygotowanie krótkich scenek.

„Nasz mały teatr” - przedstawianie krótkich scenek przygotowanych przez dzieci.

- Wdrażanie dzieci do poprawnego formułowania myśli.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia – wycieczka.

*Temat: Wycieczka do teatru na spektakl
(zajęcia do dyspozycji nauczyciela).*

- Zapoznanie dzieci z rolą teatru w życiu człowieka,
- Dostarczanie przeżyć i kształtowanie uczuć estetycznych,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się w miejscu publicznym.

POPOŁUDNIE

„Bajki” – słuchanie wierszy Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie wyobraźni poprzez słuchanie poezji.

„Królewna Śnieżka”

W leśnej chatce na wzgórzu mieszka
piękna dziewczyna, Królewna Śnieżka,
a razem z nią siedmiu krasnali
i wszyscy tacy zupełnie mali.

Uważaj Śnieżko, bo zła królowa
w swej dłoni jabłko zatrute chowa,

jak je spróbujesz, moja królewno,
to w sen zapadniesz, i to na pewno.

„Pinokio”

Czy to łatwo tak kłamać,
oszukiwać i łgać.
Czyżbyś chciał być pajacem,
zamiast chłopcem się stać?
Sam już nie wiem na pewno,
czyś ty chłopiec, czy drewno,
gdy tak psocisz, tak psocisz za stu
i pozbawiasz, pozbawiasz nas snu.
Kiedy mówisz nieprawdę,
długi rośnie ci nos
i zostajesz kukiełką
taki czeka cię los.
Sam już nie wiem na pewno,
czyś ty chłopiec, czy drewno,
gdy tak psocisz, tak psocisz za stu
i pozbawiasz, pozbawiasz nas snu.

„Matematyczny list” – porównywanie zbiorów równolicznych.

- Kształcenie umiejętności porównywania liczebności dwóch zbiorów,
- Utrwalenie pojęć: tyle samo, po równo.

Pomoce: kartki, patyczki, mazaki.

Dzieci siedzą na dywanie. Składają kartki na pół i robią za pomocą patyczków dziurki. Następnie rozkładają kartki i kolorowymi mazakami łączą dziurki w pary.

Dzieci stwierdzają: na jednej i na drugiej połowce karki jest tyle samo dziurek, czyli jest ich po równo.

Zabawy swobodne dzieci dowolnie wybraną zabawką.

- Rozwijanie umiejętności zorganizowania sobie czasu wolnego.

TEMAT KOMPLEKSOWY: W GOSPODARSTWIE

I dzień

Temat dnia: NA WSI

RANEK

„Weekend z rodzicami” – swobodne wypowiedzi dzieci.

- Budzenie więzi emocjonalnej z najbliższymi.

Dzieci opowiadają, co robiły w wolne dni, w jakie zabawy bawiły się z rodzicami.

„Wesołe literki” – wycinanie z gazet.

- Utrwalenie poznanych liter.

Pomoce: kolorowe gazety, po jednej czerwonej i niebieskiej kartce dla każdego dziecka.

Dzieci z kolorowych gazet wycinają literki i nakleją na kartkę: niebieską – spółgłoski, czerwoną – samogłoski.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30.

Marsz po obwodzie koła: na palcach, na piętach i na całych stopach.

„Koniki” - zabawa bieżna.

Dzieci naśladują poruszanie się konia: bieg truchtem, galopem w różnych kierunkach.

„Koniki grzebią nogą” - ćwiczenia równowagi.

Dzieci zatrzymują się, stoją na jednej nodze, a drugą nogą naśladują jak koń grzebie w ziemi – przeciąganie wolnej stopy po podłodze.

„Konik na biegunach” – ćwiczenia zręczności.

Dzieci kładą się na brzuchu, łapią się za stopy i tworzą „kotyskę”. Poruszają się w przód i w tył.

„Konie ciągną wóz” - zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się dwójkami, twarzą zaprzęgi: koń i woźnica, podają ręce. Poruszają się w różnych kierunkach. Zmiana miejsc w parach (zapoznanie dzieci z pojęciem: woźnica).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera w, W
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Wieś i miasto” – opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji.

- Zapoznanie dzieci z cechami charakterystycznymi wsi i miasta,
- Kształcenie umiejętności dokonywania porównań,
- Wyrabianie umiejętności wypowiadania się w sposób ciągły, logicznie powiązany,
- Wyzwalanie odwagi mówienia wobec zespołu.

Pomoce: ilustracja miasta, wsi, obrazki przedstawiające elementy miasta i wsi np. blok, dom, traktor, tramwaj, park, pole, itp.

Przebieg:**„Miasto i wieś” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.**

Dzieci opisują cechy charakterystyczne miasta i wsi. Wyszukują podobieństwa i różnice.

„Jaki obrazek wylosowałem?” – układanie zagadek.

Na dywanie rozłożone są elementy miasta i wsi np. blok, dom, traktor, tramwaj, park, pole, itp. (odwrócone).

Wybrane dziecko losuje obrazek, nie pokazując opowiada o nim. Zadaniem dzieci jest odgadnąć i dopasować do ilustracji miasta albo wsi.

„Gdzie mieszkają dzieci?” – zagadki słowne.

- Jaś pomaga mamie karmić kury i kaczki.
- Ola jeździ do szkoły tramwajem.
- Jola mieszka w wieżowcu na siódmym piętrze.
- Na podwórku Bartka stoi traktor.
- W wolnym czasie Tomek chodzi z rodzicami na spacer do parku.
- Ania musi uważać przechodząc przez ulicę, bo jest bardzo duży ruch.

„Gdzie chciałbyś mieszkać?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci muszą uzasadnić swoją wypowiedź.

„Miast, wieś” – zabawa ruchowa.

Dzieci na sygnał słowny: miasto, naśladują jazdę samochodem, wieś – spacerują.

lub

I. Temat: „Wieś i miasto” – opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji.

Wprowadzenie litery w, W na podstawie wyrazów: wieś i waga.

- Zapoznanie dzieci z cechami charakterystycznymi wsi i miasta,
- Zapoznanie z wyglądem i sposobem pisania litery w, W,

- Kształcenie umiejętności dokonywania porównań,
- Wyrabianie umiejętności wypowiedziania się w sposób ciągły, logicznie powiązany,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów o prostej budowie fonematuycznej.

Pomoce: ilustracja miasta, wsi, obrazki przedstawiające elementy miasta i wsi np. blok, dom, traktor, tramwaj, park, pole, itp., kartoniki z literą w, W, alfabet ruchomy dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Miasto i wieś” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Dzieci opisują cechy charakterystyczne miasta i wsi. Wyszukują podobieństwa i różnice.

„Jaki obrazek wylosowałem?” – układanie zagadek.

Na dywanie rozłożone są elementy miasta i wsi np. blok, dom, traktor, tramwaj, park, pole, itp. (odwrócone).

Wybrane dziecko losuje obrazek, nie pokazując opowiada o nim. Zadaniem dzieci jest odgadnąć i dopasować do ilustracji miasta albo wsi.

„Gdzie mieszkają dzieci?” – zagadki słowne.

- Jaś pomaga mamie karmić kury i kaczki.
- Ola jeździ do szkoły tramwajem.
- Jola mieszka w wieżowcu na siódmym piętrze.
- Na podwórku Bartka stoi traktor.
- W wolnym czasie Tomek chodzi z rodzicami na spacer do parku.
- Ania musi uważać przechodząc przez ulicę, bo jest bardzo duży ruch.

„Miasto, wieś” – podział wyrazów na sylaby.

Wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazach.

Wyszukiwanie innych wyrazów zaczynających się głoską w.

„Litera w” - zapoznanie z małą i wielką literą „w” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: waga.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie waga.

Zawieszenie obrazka - wagi.

Pokaz małej i wielkiej drukowanej i pisanej litery w, W.

Podział wyrazu waga na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu waga.

Utrwalenie pojęcia: spółgłoska – zaznaczenie litery w niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu waga.

Układanie z małych i wielkich liter wyrazu waga.

Budowanie zdań z wyrazem waga.

„Miast, wieś” – zabawa ruchowa.

Dzieci na sygnał słowny: miasto, naśladują jazdę samochodem, wieś – spacerują.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 30.

Temat: Ćwiczenia kształtujące wyobraźnię.

- Kształtowanie wyobraźni poprzez naśladowanie zwierząt mieszkających w gospodarstwie,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Kształtowanie umiejętności współpracy w zespołach.

Przybory: pisaki po jednym dla dziecka, kartki z narysowanymi 4 kształtami zwierząt najczęściej występujących w gospodarstwie dla każdego dziecka, 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach i karteczki w 4 kolorach, różnej wielkości około 15 karteczek na drużynę.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Zwierzęta” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel podaje kolory zwierząt mieszkających w gospodarstwie, a dzieci muszą dopasować kolor do koloru sierści zwierzęcia i naśladować jego chód bądź zachowanie.

Np.- czarna w białe łaty – chodzi nam o krowę

- biała i puszysta – owca

- biała, gładka, ma brodę i rogi – koza

- żółte małe i dziobią ziarenka – kurczaki

- kolorowy i nosi korale na szyi – indyk

- czarne, białe i pstrokate, lubią się łączyć – koty

- różowe – świnki

- czarne, brązowe, białe, mają grzywę i ogon – konie

Część główna

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, każde po kolei pokazuje proste ćwicze-

nie (np. skłon tułowia w przód, podskoki w miejscu, krążenie ramion w przód, wymachy prawej nogi w przód itd.), a pozostali naśladują, nauczyciel podpowiada i koordynuje całą zabawę. Kończymy kiedy wszystkie dzieci pokażą ćwiczenie.

„Porządki” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 zespoły, oznacza je szarfami i ustawia je w 4 narożnikach. Każdy zespół otrzymuje 1 tekturowe pudełko, które przez cały czas trwania zabawy znajduje się w wyznaczonym miejscu. Na środku sali nauczyciel rozsypuje kartki różnej wielkości w 4 kolorach. Na sygnał zespoły przemieszczają się na środek sali, każdy zawodnik z drużyny przynosi kartkę w wyznaczonym kolorze do pudełka swojej drużyny.

I tak zespół mający szarfy czerwone zbiera czerwone kartki,

zespół mający szarfy zielone zbiera zielone kartki,

zespół mający szarfy żółte zbiera żółte kartki,

zespół mający szarfy niebieskie zbiera niebieskie kartki.

Wygrywa zespół, który jako pierwszy pozbiera kartki i ułoży je od najmniejszej do największej obok pudełka.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem zmieniamy formę ułożenia kartek np. od największej do najmniejszej, w kole, tworząc prostokąt.

Część końcowa

Każde dziecko pobiera jeden pisak i jedną kartkę z narysowanymi kształtami zwierząt mieszkających w gospodarstwie. Kartkę kładziemy na podłodze, a palcami stopy chwytny pisak i stopą rysujemy po śladzie kształty zwierząt.

Dwa kształty rysujemy prawą nogą, dwa lewą nogą.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Figury geometryczne” – układanie obrazków z figur.

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych.

Dzieci w zespołach układają z figur geometrycznych różne obrazki.

„Koło, trójkąt, kwadrat, prostokąt” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie szybkiej orientacji na określone sygnały słuchowe.

Ustalamy z dziećmi jaki znak pokazujemy po usłyszeniu nazwy figury np.

- koło – pięć kłaśnieć

- trójkąt – trzy podskoki
- kwadrat – cztery tupnięcia
- prostokąt – dwa pajacyki

Dzieci chodzą po sali, na odpowiedni sygnał słowny wykonują ustalony wcześniej ruch.

Zabawy dowolne z wybranym kolegą lub koleżanką.

- Rozwijanie więzi wśród dzieci.

II dzień

Temat dnia: ZWIERZĘTA W GOSPODARSTWIE

RANEK

„Rozmowy zwierząt” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

- Rozwijanie pamięci u dzieci.

Dzieci słuchają wiersz i mają za zadanie zapamiętać jak najwięcej zwierząt występujących w wierszu.

W gospodarstwie już od rana
rzecz się dzieje niesłychana.
Obudziły się zwierzęta
i dyskusja rozpoczęta.

Kukuryku! Kukuryku!
Kto tak pieje przy kurniku?
A to kogut: kukuryku!
Woła kury do kurnika.

Ko, ko, ko, ko, ko, ko, a to kto?
To jest kura - złotopióra.
Grzebie w ziemi pazurkami,
szuka miejsca z robaczkami.

Kwi, kwi, kwi, kwiczy świnka,
co różowy ryjek ma,
kwi, kwi, kwi, cha, cha, cha.
Kto tak czysty jest jak ja?

Na to kaczka kwacze tak:
kwa, kwa, kwa, kwa, kwa, kwak

idź do rzeki umyj ryjek
będziesz ładna tak, tak, tak.

Usłyszała to też krowa, zaryczała:
muuu, muuu, muuu.
Słuszne rady dajesz tu,
wiec się umyj świnko już.

Konik zarżał i ha, ha, ha.
Tak skończyła się historia ta.

„Naśladujemy mowę zwierząt” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Anny Surowiec „Rozmowy zwierząt”.

- Rozwijanie narządów mowy poprzez naśladowanie mowy zwierząt.

Pomoce: ilustracje: koguta, kury, świni, kaczki, krowy, konia.

Nauczyciel czyta wiersz wspólnie z dziećmi tzn. kiedy pokaże ilustrację zwierzątka dzieci naśladują odgłosy jakie on wydaje.

Np. (ilustracja koguta)

Kto tak pieje przy kurniku?

A to kogut: (ilustracja koguta)

Woła kury do kurnika...

„Litera w, W” – utrwalenie litery w, W, czytanie sylab, wyrazów i tekstu. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 40.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab, wyrazów.

Rozwiązywanie rebusów.

Zamalowywanie na niebiesko w podanych wyrazach litery w, W.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „W gospodarstwie wiejskim” – zabawy matematyczne na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Kształcenie umiejętności porównywania liczebności dwóch zbiorów,
- Kształcenie umiejętności układania i rozwiązywania zadań z treścią,
- Utrwalenie cech charakterystycznych ptaków i ssaków,

- Rozwijanie pamięci poprzez zapamiętywanie zwierząt występujących w wierszu.

Pomoce: sylwety zwierząt: konia, cielątka, kurki, kaczki, owcy, prosiaka, hula hop, patyczki dla każdego dziecka, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi.

Przebieg:

„W gospodarstwie wiejskim” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

W gospodarstwie u mych dziadków,
rośnie mnóstwo pięknych kwiatków
i zwierzątek też jest wiele:
pięć koników, jedno cielę,
cztery kurki i trzy kaczki,
owieczka, dwa prosiaczki.

Rozmowa na temat wiersza:

- Co to jest gospodarstwo wiejskie?
- Jakie zwierzęta znajdują się w gospodarstwie dziadków?

Dzieci wymieniają, nauczyciel kładzie ilustrację danego zwierzęcia na dywanie.

- Jakie znacie inne zwierzęta mieszkające na wsi?

„Ile zwierząt?” – dobieranie kartoników z cyframi i układanie obok odpowiedniego zwierzęcia.

Ponowne czytanie wiersza, sprawdzenie poprawności wykonania zadania.

Przeliczanie zwierząt, porównywanie.

- Których zwierząt jest najwięcej?
- Ile jest razem kaczek i kurek? itp.

„Ptaki i ssaki” – tworzenie zbiorów.

Dzieci tworzą zbiory według określonej cechy: ptaki i ssaki.

Omówienie cech ssaków.

Omówienie cech ptaków.

Przeliczanie zwierząt w zbiorach.

Ustalanie innego podziału zwierząt na dwa zbiory np. według wielkości, ilości nóg.

„W wiejskiej zagrodzie” – rozwiązywanie zadań tekstowych.

Nauczyciel mówi treść zadania, dzieci układają działania przed sobą na patyczkach.

Przykładowe zadania:

W wiejskiej zagrodzie były dwa konie i cztery krowy. Ile zwierząt było w zagrodzie?

- Jak można przedstawić to za pomocą działania matematycznego? (Chętne dziecko przyczepia działanie do tablicy)

$$2 + 4 = 6$$

Na jednej grzędzie siedziało 7 kur, dwie zeszły. Ile kur zostało na grzędzie? itp.

- Jak można przedstawić to za pomocą działania matematycznego? (Chętne dziecko przyczepia działanie do tablicy)

$$7 - 2 = 5$$

„Umiemy układać zadania” – układanie zadań przez dzieci.

Nauczyciel wiesza na tablicy działanie matematyczne na dodawanie lub odejmowanie, zadaniem dzieci jest ułożyć do niego treść zadania.

„Ptaki, ssaki” – zabawa ruchowa.

Na sygnał słowny: *ptaki*, dzieci poruszają się na dwóch nogach naśladując ptaki, na sygnał: *ssaki* – poruszają się na czworakach.

II. Temat: „Zwierzęta” – wykonanie obrazków do gry „memory”, rysowanie kredkami i mazakami.

- Kształtowanie postaw estetycznych poprzez udział dziecka w procesie twórczym,
- Rozwijanie sprawności manualnej poprzez rysowanie dwóch takich samych obrazków,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej.

Pomoce: kartka z bloku technicznego podzielona na kwadraty o wymiarach 5x5 (20 kwadratów dla każdego dziecka), nożyczki, mazaki, kredki, koperty, tamburyno.

Przebieg:

„Gry dydaktyczne” – oglądanie gier i rozmowa na temat zabaw zespołowych.

- Co lubicie robić w czasie wolnym?
- Jakie znacie zabawy?

Oglądanie gier znajdujących się w sali. Zwrócenie uwagi na współzawodnictwo i grę „fair play”.

„Gra - zwierzęta” – zaproponowanie dzieciom wykonania gry.

Omówienie jak można samemu zrobić grę „memory”. Wyjaśnienie jej reguł.

„Zwierzęta – gra memory” – podanie tematu pracy.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy (każde dziecko wykonuje indywidualnie).

- Wycięcie kwadratów (20 sztuk),
- Rysowanie na dwóch kwadratach takich samych zwierząt,
- Ułożenie par – sprawdzenie,
- Przeliczenie,
- Schowanie do koperty.

„Znajdź taki sam obrazek” – rozegranie gry dydaktycznej „memory”.

Dzieci dobierają się parami. Losują kopertę, której osoby gra będzie pierwsza. Dzieci rozkładają kartki tak, żeby nie było widać zwierząt. Gra polega na kompletowaniu par takich samych zwierząt. Wygrywa ten, kto zbierze największą liczbę par.

Podczas odkrywania grający nazywa obrazki starając się prawidłowo wymówić dane słowo lub naśladuje mowę zwierząt.

Zmiana koperty.

„Szukamy pary” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się w rytm tamburyna. Na przerwę szukają pary.

Jedna z osób pisze na plecach kolegi literę, druga odgaduje literę i mówi zwierzę zaczynające się nią.

Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Zwrócenie uwagi na bezpieczne korzystanie ze sprzętu na placu przedszkolnym.

POPOŁUDNIE**„Na wiejskim podwórku” – masaż z wykorzystaniem wiersza Bożeny Szuchalskiej.**

Biegną konie do zagrody, - *uderzamy otwartymi dłońmi po plecach kolegi*

a kaczuszki hop do wody. - *uderzamy piąstkami od góry pleców do dołu*

Kurki ziarna wydziobują, - *palcami wskazującymi chodzimy po całych plecach*

pieski szczekają - *delikatnie szczypiemy*

i domu pilnują. - *masujemy po całych plecach.*

„Zwierzęta i ich cienie” – nazywanie zwierząt wiejskich. Wiosna, s. 14 i 15.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

- Kształcenie umiejętności dokonywania analizy i syntezy wyrazów.

Nazywanie zwierząt i łączenie ich z cieniem.

Przeliczanie zwierząt.

Dzielenie nazw zwierząt na głoski, zamalowywanie odpowiedniej liczby okienek.

„Zwierzęta” - układanie schematów wyrazów z białych cegiełek.

- Rozwijanie procesów analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej.

Nauczyciel mówi nazwę zwierzęcia, dzieci układają schemat wyrazu z białych cegiełek.

III dzień

Temat dnia: MUZYKA NA WIEJSKIM PODWÓRKU

RANEK

„Zgubiony kurczaczek” – zabawa dydaktyczna.

- Wyrabianie refleksu i szybkiej orientacji.

Dzieci siedzą w kole, mama – kura wychodzi z sali lub zasłania oczy. Wybieramy dziecko – kurczątko. Kura wchodzi, dzieci chowają głowy. Kura woła: ko, ko, ko, a kurczątko odpowiada: pi, pi, pi. Mama kura odgaduje, kto jest kurczątkiem.

„Znajdź rodzinę” – rysowanie po śladzie. Wiosna, s. 16.

- Kształcenie umiejętności prowadzenia linii po śladzie.

Nazywanie zwierząt.

Podział wyrazów na głoski.

Rysowanie po śladzie – szukanie drogi taty do rodziny.

Otaczanie czerwoną pętlą nazw zwierząt, których nazwy rozpoczynają się głoską k, a zieloną, które kończą.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika

2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta wiejskie” – lepienie z plasteliny.

- Utrwalenie nazw zwierząt żyjących w gospodarstwie,
- Rozwijanie małych partii mięśniowych poprzez zabawy z plasteliną,
- Wdrażanie do dokładnego wykonania pracy.

Pomoce: ilustracje zwierząt, podkładki, plastelina.

Przebieg:

„Jakie zwierzęta żyją w gospodarstwie wiejskim?” - wypowiedzi dzieci.

Przyczepienie ilustracji zwierząt do tablicy.

„O jakim zwierzęciu mówię?” – zagadki słowne.

Wybrane dziecko opisuje zwierzę bez wymienienia jego nazwy. Dzieci odgadują i dopowiadają cechy, które nie zostały wymienione.

Staramy się, aby opis był dokładny.

„Zwierzęta wiejskie” – podanie tematu pracy.

Dzieci przy stolikach lepią z plasteliny zwierzęta wiejskie i ustawiają je w wyznaczonym miejscu.

„Nasze zwierzęta” – wypowiedzi dzieci.

Rozmowa na temat wykonanych prac.

- Jakich zwierząt jest najwięcej?
- Które zwierzę jest najdokładniej ulepione?

„Rodzice i ich dzieci” – zabawa ruchowa.

Wyznaczamy trójkę dzieci – będą to rodzice zwierząt: kury, krowy, owcy (mama lub tata). Dzieci te wychodzą z sali. Pozostałe osoby dzielimy na trzy grupy, będą to dzieci zwierząt. Ustalamy, która grupa jakim jest zwierzęciem. Dzieci chodzą po sali i wydają odpowiednie odgłosy, zwierzęta – rodzice mają za zadanie odnaleźć swoje dzieci.

II. Temat: „Wiejska zagroda” – nauka piosenki, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci w toku nauki słów piosenki na pamięć,
- Rozwijanie słuchu muzycznego u dzieci.

Pomoce: kolorowanki zwierząt (tyle ile dzieci): koza, koń, owca, świnia, krowa, pies, kot, kura, gęś, kaczka, indyki.

Przebieg

„Ruchowe echo” – rytmiczne powitanie.

Dzieci siedzą w kole. Wyznaczona osoba pokazuje dowolny ruch np. klaśnięcie,

uderzenie dłońmi o podłogę. Osoba siedząca z boku, najpierw naśladuje ruch kolegi, potem pokazuje własny.

WIEJSKA ZAGRODA

„Wiejska zagroda” – słuchanie piosenki.

Na podwórku poznasz kozę,
konia, owcę, świnkę, krowę,
a do tego Burka pieska,
który w zgodzie z kotem mieszka.

Ref.

Ko, ko, ćwir, ćwir, kuku - ryku,
gul, gul, gę, gę brzmi w kurniku.

Poznasz tutaj wiejskie ptaki:
kury, gęsi ich pisklaki,
kaczki, wróble i indyki,
wszędzie pełno jest muzyki.

ref.

Ko, ko, ćwir, ćwir, kuku - ryku,
gul, gul, gę, gę brzmi w kurniku.

To wesota jest gromadka
indyk, gąska, kotek, kaczka,
piesek, owca, świnka, koza,
bo to wiejska jest zagroda.

ref.

Ko, ko, ćwir, ćwir, kuku - ryku,
gul, gul, gę, gę brzmi w kurniku.

Próby wymienienia przez dzieci jak największej liczby zwierząt występujących w piosence.

„Muzyka na wiejskim podwórku” – wyjaśnienie znaczenia słów.

Dzieci mówią jak rozumieją słowa z piosenki „Wszędzie pełno jest muzyki”.

„Ko, ko...” – nauka refrenu.

Kiedy dzieci słyszą zwrotki chodzą po sali. Podczas refrenu zatrzymują się i wspólnie śpiewają.

„Zwierzęta z wiejskiego podwórka” – kolorowanie zwierząt z jednoczesnym słuchaniem piosenki.

Dzieci losują kolorowanek, kolorują słuchając piosenki.

„Piktogramy” – układanie zwierząt w kolejności występowania w piosence.

„Wiejska zagroda” – nauka piosenki.

Podczas nauki słów nauczyciel wskazuje odpowiednie ilustracje.

Wspólne śpiewanie piosenki.

„Zwierzęta z wiejskiego podwórka” – zabawa ruchowa.

Naśladowanie ruchem wskazanych przez nauczyciela zwierząt.

POPOŁUDNIE

„Litera w, W” – ćwiczenia w pisaniu. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 41.

- Kształcenie umiejętności dokładnego odtwarzania wzoru litery.

Rysownie palcem po dużych literach w, W.

Pisanie litery w, W po śladzie i samodzielnie.

Pisanie sylab po śladzie.

„Kłótnia w zagrodzie” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie mięśni narządów mowy, ćwiczenia warg, tylnej części języka i przodu języka.

Rzecz doprawdy niepojęta:

rozkrzyczały się zwierzęta

i powstała wielka draka,
bo ktoś kurze zjadł robaka.
Kura wrzeszczy: ko, ko, ko,
który łobuz zrobił to?
Kaczka na to: kwa, kwa, kwa,
wiesz, że to nie byłam ja.
Pies się kręcił przy zagrodzie,
może był na wielkim głodzie?
Może robił już zapasy
do swej kości i kiełbasy.
Pies zaszczeakał: hau, hau, hau,
tak, doprawdy, jam tu spał,
lecz nie jada pies robactwa –
pozostawia je dla ptactwa.
A robaczek w dziurce siedzi
i dyskusje zwierząt śledzi,
bo gdy kurę pies przestraszył,
on się w cichej dziurce zaszył.
Śledztwo trwa aż do wieczora,
gdy księżyc jest już pora
i gdy nuci kot do snu:
Miau, miau, miau, miau.
Mru, mru, mru.

Zabawy i gry stolikowe.

- Kształcenie umiejętności rozgrywania gier planszowych z pionkami i kostką.

IV dzień

Temat dnia: KORZYŚCI PŁYNĄCE Z HODOWLI ZWIERZĄT

RANEK

„Zwierzęta wiejskie” – nazywanie i kolorowanie zwierząt. *Wiosna*, s. 17.

- Rozwijanie procesów spostrzegania oraz umiejętności dokonywania porównań.

Otaczanie pętlą zwierząt każdego gatunku.

Liczenie zwierząt, rysowanie odpowiedniej liczby kropek lub pisanie cyfry.

Kolorowanie zwierząt, których nazwy rozpoczynają się głóską k.

„Jaka to piosenka?” – zabawa słuchowa.

- Kształcenie umiejętności śpiewania piosenek na wybranych sylabach.

Nauczyciel śpiewa dzieciom znane piosenki używając tylko odgłosów zwierząt np.

„Stary niedźwiedź” – zgłoskami ko, ko, ko,...

„Wlazł kotek na płotek” – zgłoskami miau, miau, miau,...

„Panie Janie” – zgłoskami kwa, kwa, kwa,...

Zadaniem dzieci jest odgadnąć jaka to piosenka. Dzieci wspólnie śpiewają ją na wybranych przez siebie zgłoskach.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**

1. Plastyka

2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Krowa” – wykonanie pracy przestrzennej z papieru.

- Ukazanie korzyści płynących z hodowli krów,
- Kształcenie umiejętności cięcia po linii i składania papieru,
- Rozwijanie u dzieci zdyscyplinowania, cierpliwości i wytrwałości podczas wykonywania pracy.

Pomoce: ilustracja krowy, kartki z bloku technicznego, bibuła, nożyczki, klej.
Wycinanka, s. 24.

Przebieg:**„Krowa” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.**

Czarna krowa w łaty białe,

daje mleko doskonałe.

Po zielonej łące chodzi,

nikt jej tutaj nie przeszkodzi.

Zjada trawę oraz kwiaty,

wybór bardzo ma bogaty.

Później trawę przeżuć trzeba,

a tu świeci słońce z nieba.

Krowa żuje oraz myśli:

- Co się dzisiaj dla mnie przyśni?

- Może jogurt, może masło,

albo ser na pyszne ciasto.

No, bo przecież...

Czarna krowa w łaty białe,
daje mleko doskonałe.

„Korzyści płynące z hodowli krów” – omówienie roli krowy w życiu człowieka na podstawie wiersza.

- Czym żywi się krowa?
- Jakie korzyści płyną z hodowli krów?

„Krowa” – wykonanie pracy przestrzennej z papieru. Wycinanka, s. 24.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

- Łączenie kropek i kolorowanie krowy według wzoru.
- Cięcie po linii.
- Składanie papieru po określonej linii.
- Przyklejenie pracy na kartkę.
- Wykonanie trawy za pomocą zielonej bibuły i przyklejenie na podstawkę.
- Wykonanie kwiatów – kolorowe kulki z bibuły.

Przejście do stolików, praca indywidualna dzieci.

Prace porządkowe.

Wykonanie wystawy prac dzieci.

„Gdzie jest krowa?” – zabawa ruchowa.

Wybieramy dwoje dzieci, które będą miały za zadanie odnaleźć krówkę. Wszystkie dzieci chodzą po sali i wydają odgłosy różnych zwierząt. Tylko wyznaczona osoba może mówić: muu. Wygrywa to dziecko, które pierwsze odnajdzie dziecko - krówkę.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 30.

Temat: Ćwiczenia kształtujące wyobraźnię.

- Kształtowanie wyobraźni poprzez naśladowanie zwierząt mieszkających w gospodarstwie,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Kształtowanie umiejętności współpracy w zespołach.

Wyjście na podwórko. Zabawy ruchowe z wykorzystaniem piłki.

- Kształcenie umiejętności prawidłowego rzutu i chwytu piłki.

POPOŁUDNIE

„Kaczusie” – zabawa ruchowa z wierszem Joanny Myślińskiej.

- Wprowadzenie radosnego nastroju poprzez wspólną zabawę.

Dzieci uczą się na pamięć wiersza.

Cztery malutkie kaczusie
zgubiły swoją mamusię.
Szukając - idą gęsiego,
każdy za swoim kolegą.

W zagrodzie mama już czeka
widzi kaczątka z daleka,
więc lepiej niech zejdą z drogi
nim wpadną komuś pod nogi!

Dzielimy dzieci na zespoły 5 – osobowe. Jedna z osób jest mamą – kaczką, staje w dowolnym miejscu w sali. Pozostałe dzieci idą jeden za drugim naśladowując pierwszą osobę, jednocześnie mówiąc wiersz. Po skończeniu mówienia podchodzą do swojej mamy. Zamiana ról w zespołach.

Zabawę powtarzamy, aż każde dziecko będzie mamą.

„Znaczenie zwierząt w życiu człowieka” – dobieranie obrazków.

- Ukazanie dzieciom korzyści, jakie płyną z hodowli zwierząt.

Pomoce: ilustracje zwierząt i produktów, jakie dzięki nim otrzymujemy.

Na dywanie leżą obrazki przedstawiające: mleko, sweter z wełny, ser, pierze, mięso, masło, jajko, itp. Dzieci dobierają odpowiednie obrazki do zwierząt.

Wypowiedzi dzieci na temat roli zwierząt hodowlanych w życiu człowieka.

„Kaczuszki” – zabawa taneczna do muzyki.

- Kształcenie umiejętności poruszania się zgodnie z muzyką.

V dzień

Temat dnia: **DOMY ZWIERZĄT**

RANEK

„Niezwykłe zdarzenie” – opowiadanie historyjki obrazkowej. Wiosna, s. 18.

- Kształcenie umiejętności budowania zdań logicznie powiązanych ze sobą.

Układanie zdań do ilustracji. Opowiadanie, co się wydarzyło.

Dzielenie na głoski słów: kogut, kura, jajka, motyl.

Zamalowywanie odpowiedniej liczby okienek.

Rysowanie obrazków, których nazwy rozpoczynają się kolejnymi głoskami ze słowa „koguł”.

„Kaczka” – zabawy z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak (masażyk).

- Kształcenie mięśni narządów mowy przy powtarzaniu zgłosek.

Dzieci dobierają się parami. Siadają jeden za drugim.

Człapie kaczka: człap, człap, człap – *otwartymi dłońmi uciskamy plecy*

złap ją proszę dla mnie, złap. – *łapiemy dziecko za boczki i łaskoczemy,*

Kapie deszczyk: kap, kap, kap – *uderzamy szybko opuszkami palców po plecach,*

złap go proszę dla mnie, złap. – *łapiemy za karczek i łaskoczemy*

Skacze piłka: klap, klap, klap – *uciskamy plecy dłonią złożoną w pięść,*

złap ją proszę dla mnie, złap. – *łapiemy za brzuszek i łaskoczemy.*

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta mieszkające na wsi i ich domy” – rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych.

- Utrwalenie wiadomości na temat zwierząt żyjących na wsi,
- Rozwijanie procesów myślowych, zdolności do analizy i syntezy, porównywania i dokonywania uogólnień.

Pomoce: zagadki, obrazki zwierząt wiejskich, domy zwierząt, kartoniki z literkami.

Przebieg:

„Zwierzęta mieszkające na wsi” - rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

Dzieci siedzą na dywanie, z boku leżą obrazki przedstawiające zwierzęta mieszkające na wsi.

Nauczyciel czyta zagadkę, dzieci mają za zadanie odnaleźć obrazek i położyć na środku.

Jestem różowa, tłusta i kwiczę.

kiedy w chlewiku zapasy ćwiczę.

(świnia)

Ptaka jest ze mnie kolorowy i gulgotać wciąż gotowy.	(indyk)
Ma skrzydełka dwa, mówi: kwa, kwa, kwa.	(kaczuszka)
Spotkasz go w stajni albo zagrodzie, a jego ogon zawsze jest w modzie.	(koń)
Mogę, gdy zechcę, dać dla człowieka nawet wiaderko pysznego mleka.	(krowa)
Za każde jajko, małe i duże, podziękuj, proszę, gdacząc...	(kurze)
Jestem biała, jak wąż syczę, tyle razy, że nie zliczę i lubię chodzić gęsiego, czy wiesz kim jestem, kolego?	(gęś)
Mam na sobie same loczki, futro białe jak obłoczki, a gdy czegoś mi się chce mówię tylko: me, me, me.	(owca)
Na farmie, zamiast budzika, rankiem słyszysz ...	(kogucika)

Podział nazw zwierząt na sylaby i głoski.

„Ptaki, ssaki” – klasyfikowanie zwierząt na dwie grupy.

Nauczyciel mówi rymowaną i podnosi ilustrację zwierzęcia. Zadaniem dzieci jest powiedzieć, czy jest to ptak, czy ssak.

Jakim jestem ja zwierzęciem?

Zgadnij: ptakiem, czy też ssakiem?

„Jak nazywają się domy zwierząt?” – pokaz ilustracji.

Nauczyciel pokazuje ilustrację przedstawiającą pomieszczenia zwierząt, dzieci nazywają je i mówią, jakie zwierzęta mogą tam mieszkać (kurnik, obora, stajnia, chlew).

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

Jedno dziecko jest konikiem, drugie woźnicą.

II. Temat: „Karnawał zwierząt – Kury i kogut”
– improwizacje ruchowe do muzyki C.Saint-Saens.

- Rozwijanie zainteresowań muzyką klasyczną,
- Zapoznanie z wyglądem i brzmieniem instrumentów występujących w utworze „Karnawał zwierząt – Kury i kogut”,
- Zapoznanie z pojęciem: instrumenty smyczkowe,
- Wyrabianie aktywności i dyscypliny wewnętrznej.

Pomoce: muzyka z utworem „Karnawał zwierząt – Kury i kogut”, ilustracje instrumentów smyczkowych: skrzypce, altówka, wiolonczela, kontrabas oraz fortepianu i klarnetu.

Przebieg:

„Karnawał zwierząt - Kury i kogut”- słuchanie muzyki klasycznej C.Saint-Saens.
Określanie charakteru muzyki.

Nauczyciel podaje temat utworu „Karnawał zwierząt”, a zadaniem dzieci jest rozpoznać, jakie zwierzęta są ilustrowane tą muzyką.

Wiadomości dla nauczyciela:

Karnawał zwierząt – kompozytor Camille'a Saint-Saensa, utwór określony jako fantazja zoologiczna. Kury i koguty – instrumenty występujące w utworze to: skrzypce, altówka, wiolonczela, dwa fortepiany, klarnet.

„Instrumenty smyczkowe” – zapoznanie z instrumentami: skrzypce, altówka, wiolonczela, kontrabas.

Pokaz ilustracji i zapoznanie z instrumentami.

Słuchanie brzmienia instrumentów smyczkowych.

Wiadomości dla nauczyciela:

Instrumenty smyczkowe to instrumenty muzyczne, w których struna wprowadzana jest w stan vibracji za pomocą smyczka, przesuwanego po strunie lub uderzając w nią włosiem. Inną metodą wydobywania dźwięku z instrumentu smyczkowego jest uderzenie struny drzewcem smyczka lub szarpnięcie struny palcem oraz szarpnięcie struny tak silne, by uderzyła o gryf.

Klasyczne instrumenty smyczkowe: skrzypce, altówka, wiolonczela, kontrabas.

„Karnawał zwierząt - Kury i kogut” - słuchanie utworu C. Saint-Saens.

Wypowiedzi dzieci, jakie instrumenty wykonywały ten utwór.

Określanie, kiedy gra jaki instrument.

„Karnawał zwierząt - Kury i kogut” - improwizacje ruchowe do muzyki C. Saint-Saens.

Dzieci dzielimy na dwie grupy: dziewczynki to – kury, chłopcy - koguty. Samodzielnie dzieci naśladują ruchem słyszaną muzykę.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Zbiórka” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie umiejętności szybkiego tworzenia szeregu i dwuszeregu.

POPOŁUDNIE

„Walka kogutów” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie umiejętności zachowania równowagi.

Dzieci dobierają się parami. Kucają naprzeciw siebie, próbują przewrócić kolegę odpychając się dłońmi.

„Zwierzęta w gospodarstwie” – rysowanie kredkami ołówkowymi.

- Kształcenie umiejętności rysowania zwierząt z uwzględnieniem ich szczególnych cech wyglądu.

„Zgadnij, jakie to zwierzę? – podział wyrazów na głoski.

- Kształcenie umiejętności dokonywania analizy i syntezy wyrazów.

Nauczyciel mówi głoskami nazwę zwierzęcia, dzieci, które je narysowały podnoszą do góry ręce.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WIELKANOC

I dzień

Temat dnia: ZWYCZAJE I TRADYCJE ŚWIĄTECZNE

RANEK

Zabawy w małych zespołach: kolorowanie wiosennych obrazków, zabawy konstrukcyjne, gry planszowe z kostką.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy oraz kończenia rozpoczętego zadania.

„Kura i pisklę” – zabawa słowna.

- Kształcenie umiejętności właściwego formułowania pytań.

Wybieramy jedno dziecko – kurę, wychodzi z sali. W tym czasie wybieramy dziecko – pisklę. Po powrocie osoba, która jest kurą musi odnaleźć swoje pisklę. Wszystkie dzieci siedzą z jednej strony dywanu. Osoba zadaje pytania, na które dzieci odpowiadają tylko *tak, nie*, np. Czy moje pisklę ma jasne włosy? Jeśli padnie odpowiedź tak, matka kura wskazuje osoby z ciemnymi włosami i prosi o przejście na drugą część dywanu (eliminuje je). Zadaje pytania dotąd, aż znajdzie swoje pisklę.

Liczymy ilość pytań np. wrzucając po klocku do pudełka, potem je przeliczamy.

Zabawę powtarzamy i wybieramy inną osobę - kurę.

Wygrywa ta osoba, która zadała najmniej pytań.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31.

„Słuchaj uważnie!” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Marsz po obwodzie koła, na gwizdek zmiana kierunku ruchu (*częste zmiany*).

„Kura i kurczątka” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci ustawiają się w dwa rzędy. Pierwsza osoba w rzędzie to kura, za nią podążają kurczątka. Kura porusza się w dowolny sposób (*podskakuje, skacze na jednej nodze, itp.*). Kurczątka poruszają się w ten sam sposób.

„Jajka do koszyka” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Na dywanie rozłożone są szarfy, o jedną mniej niż osób w grupie. Dzieci biegają po sali, na sygnał: *jajka do koszyka* wskazują do najbliższej szarfy. Za każdym razem jedno dziecko nie znajdzie koszyka.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Zwyczaje i tradycje Świąt Wielkanocnych”
– wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.
Wykonanie gazetki tematycznej.

- Zapoznanie dzieci ze zwyczajami i tradycjami świątecznymi,
- Kształcenie umiejętności logicznego kojarzenia faktów,
- Zachęcenie do kontynuowania tradycji.

Pomoce: ilustracje przedstawiające symbole Świąt Wielkanocnych: palmy, pisanki, baba świąteczna, mazurek, koszyczek wielkanocny, stół wielkanocny, oblewanie wodą oraz Bożego Narodzenia, urodzin, itp., napisy: Święcenie palm; Malowanie jajek; Wypiek ciast wielkanocnych; Przygotowanie koszyczka wielkanocnego; Świąteczne śniadanie; Śmigus – dyngus.

Przebieg:

„Znajdź obrazki związane tematycznie ze Świątami Wielkanocnymi” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie rozłożone są obrazki przedstawiające różne święta, uroczystości. Zadaniem każdego dziecka jest wziąć jeden obrazek, który jest związany ze Świątami Wielkanocnymi.

Dzieci uzasadniają swój wybór.

„Zwyczaje i tradycje świąteczne” – rozmowa z dziećmi na podstawie wybranych obrazków i własnych doświadczeń.

„Tworzymy zespół” – dobieranie się dzieci według obrazków.

Dzieci chodzą po sali i szukają osób, które mają podobną treść obrazków: palmy, pisanki, baba świąteczna, mazurek, koszyczek wielkanocny, stół wielkanocny, oblewanie wodą.

Nauczyciel sprawdza poprawność wykonania zadania.

„Który napis?” – dobieranie właściwych podpisów do obrazków.

Nauczyciel kładzie na dywanie napisy: Świecenie palm, Malowanie jajek, Wypiek ciast wielkanocnych, Przygotowanie koszyczka wielkanocnego, Świąteczne śniadanie, Śmigus – dyngus.

Zadaniem grup jest odnaleźć właściwy podpis do swoich obrazków.

„Co najpierw, co potem” – wykonanie gazetki tematycznej.

Dzieci wspólnie ustalają kolejność wydarzeń świątecznych, przypinają do tablicy swoje napisy chronologicznie. Następnie wspólnie w grupie wybierają najciekawsze obrazki i przyczepiają je pod napisem.

„Tradycje świąteczne” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna. Na sygnał słowny naśladują odpowiednie czynności:

- Robimy świąteczne porządki: odkurzamy, ścieramy kurz, zmywamy podłogę.
- Jesteśmy w jajku, malujemy je z wszystkich stron, malujemy różne wzory.
- Pakujemy koszyczek wielkanocny.
- Idziemy święcić jajka.
- Jemy świąteczne śniadanie.
- Oblewamy się wodą.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 31.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem piłki tenisowej.

- Zapoznanie z przyborem, jakim jest piłka tenisowa,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się piłką tenisową podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Przybory: piłki tenisowe lub małe piłki gumowe, paski kolorowej krepiny, szarfy.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Lisie ogonki” - zabawa ożywiająca.

Dzieci pobierają po jednej szarfie i wkładają ją z tyłu za spodenki w taki sposób, żeby większa część szarfy zwisała tworząc ogonek. Dzieci podczas zabawy przemieszczają się po całej sali. Na sygnał: *start* podany przez nauczyciela dzieci starają się zebrać jak najwięcej szarf nie tracąc przy tym swojej szarfy. Na sygnał: *stop* dzieci zatrzymują się podchodzą do nauczyciela i każde z dzieci liczy ile ma szarf ogółem. Zwycięża dziecko z największą ilością szarf. Ponownie rozdajemy szarfy pomiędzy wszystkie dzieci i powtarzamy zabawę.

Część główna

Dzieci biorą po jednej piłce tenisowej, ustawiają się w rozsypce i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 10 razy: Przekładamy piłkę z ręki do ręki z przodu i z tyłu

Przekładamy piłkę z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głową
Z postawy zasadniczej unosimy raz prawą, raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy piłkę pod kolanem

W siadzie podpartym o nogach ugiętych piłka leży między stopami. Dzieci chwytają piłkę delikatnie obiema stopami unoszą ją w górę, następnie odkładają na podłogę.

Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę piłkę puszczaemy.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych między kostkami piłka.

Ruch: prostujemy i uginamy nogi w kolanach.

W siadzie rozkrocznym w prawej dłoni piłka,

Ruch:

1 - wykonujemy skłon tułowia do prawej nogi i staramy się za stopą prawej nogi przekazać piłkę z prawej ręki do lewej, nogi są wyprostowane podczas ćwiczenia,

2 - wyprost tułowia,

3 - wykonujemy skłon tułowia do lewej nogi i staramy się za stopą lewej nogi przekazać piłkę z lewej ręki do prawej, nogi są wyprostowane podczas ćwiczenia,

4 - wyprost tułowia.

Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Postawa rozkroczna piłka między kolanami, wykonujemy niskie podskoki, staramy się wykonać ćwiczenie bez upadku piłki.

Ćwiczący oddają piłki i pobierają pasek kolorowej krepy.

Część końcowa

Dzieci dobierają się w pary. Siadają naprzeciwko siebie i kawałkiem krepiny dotykają twarzy osoby współćwiczącej: nosa, czoła, policzków, uszu itd.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Budzenie radości z wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Świąteczne porządki” – masażyk z wykorzystaniem wiersza Bożeny Szuchalskiej.

- Kształcenie umiejętności łączenia słów z ruchem.

Na podwórzu zamieszanie
gospodyni robi pranie. – *uderzamy delikatnie dłońmi po całych plecach,*

Wkłada w balię bluzkę, spodnie,
które brudne są okropnie. – *uderzamy mocniej piąstkami po całych plecach,*

Już wyprała rzeczy te
więc wykręca szybko je. – *ugniatamy, tak jak byśmy wykręcali pranie,*

Spinaczami je przypięła. – *szczypiemy delikatnie po całych plecach,*

A gdy wyschły, – *dmuchamy na plecy, robimy wachlarz z dłoni,*

to je zdjęła. – *szczypiemy pod boczki.*

„Wielkanoc tuż, tuż” - słuchanie dowolnych piosenek o tematyce wielkanocnej.

- Wprowadzenie radosnego nastroju.

W czasie słuchania dzieci wyklaskują, wystukują (np. klockami drewnianymi) rytm.

„Znane baśnie” – słuchanie dowolnej baśni np. H. Ch. Andersena.

- Kształcenie skupienia i uwagi w toku słuchania baśni.

II dzień

Temat dnia: ZAKŁADAMY HODOWLĘ OWSA

RANEK

„Jakie to zwierzę?” – zabawa słownikowo – ortofoniczna.

- Utrwalenie pojęć: ptaki, ssaki.

Jakie zwierzę mówi tak,

powiedz czy to ptak, czy ssak?

Dzieci siedzą w kole. Wybrane dziecko trzyma piłkę i mówi rymowaną.

Następnie naśladuje mowę dowolnego zwierzątka (np. muu, kwa, kwa). Dziecko, do którego potoczy piłkę odgaduje jakie to zwierzę i mówi, czy zwierzę to jest ptakiem, czy ssakiem. Zabawa toczy się dalej.

„Pisanka” – rysowanie ołówkiem wzorów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – mamy 6 lat, część 2 s. 14.*

- Przygotowanie dzieci do podjęcia nauki pisania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

I. Temat: „Zboża” – wypowiedzi dzieci
na temat zbóż występujących w Polsce.

- Kształcenie umiejętności rozróżniania i nazywania zbóż,
- Zapoznanie z pojęciem: kłos,
- Zapoznanie z produktami zawierającymi w swoim składzie zboże.

Pomoce: różne zboża (okazy lub ilustracje), ilustracje artykułów spożywczych wycięte z gazet (np. chleb, bułki, placki, lody, owoce, itp.), arkusz papieru z napisanym na środku słowem ZBOŻE, dwa worki.

Przebieg:

„Jakie to zboże?” – rozpoznawanie i nazywanie zbóż na podstawie okazów lub ilustracji.

Nauczyciel pokazuje po kolei zboża: żyto, pszenicę, owies, jęczmień. Dzieci mówią jak wyglądają, następnie porównują wygląd.

„Kłos” – wprowadzenie pojęcia.

Wyjaśnienie pojęcia.

Podział wyrazów: kłos, kłosa na sylaby, głoski.

„Co powstaje z ziaren?” – zapoznanie ze sposobami wykorzystania zbóż w przemyśle.

- Żyto – mąka żytnia, pasza, kasza manna,
- Pszenica – mąka pszenna, otręby pszenne, kasza, mąka do wyrobu makaronów, mąka krupczatka,
- Owies – płatki owsiane, otręby owsiane, pasza.

„W którym produkcie ukryto się zboże?” – wypowiedzi dzieci.

Na dywanie rozłożone są ilustracje artykułów spożywczych wycięte z gazet (np. chleb, bułki, placki, lody, owoce, itp.).

Dzieci wybierają spośród obrazków te, które zawierają zboże, opowiadają co wybrały.

„Zboże” – wykonanie wspólnej pracy.

Nauczyciel kładzie na środku arkusz z napisanym słowem ZBOŻE. Dzieci przyklejają wybrane obrazki w dowolnym miejscu.

Zawieszenie pracy.

„Worki ze zbożem” – zabawa ruchowa.

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Wyznaczamy miejsce położenia worków. Na sygnał: podajemy worki dzieci podają je z ręki do ręki. Wygrywa rząd, w którym worek pierwszy dotrze do celu.

II. Temat: „Przygotowujemy się do świąt” – zakładamy hodowlę owsa.

- Zapoznanie z etapami sadzenia owsa,
- Uświadomienie dzieciom, co jest potrzebne do wzrostu roślin,
- Kształcenie umiejętności rozróżniania i nazywania zbóż,
- Kształcenie umiejętności pracy w zespole.

Pomoce: doniczki, ziarna owsa, ziemia, konewka, podkładki, *Wiosna*, s. 19.

Przebieg:

„Rośliny w przedszkolu” – oglądanie kwiatów i roślin doniczkowych w sali.

Porównywanie roślin: wielkości liści, kolorów, itp.

„Co jest potrzebne roślinom do życia?” – wypowiedzi dzieci.

- Podłoże (ziemia)
- Słońce,
- Woda.

„Zakładamy hodowlę owsa” – opowiadanie historyjki obrazkowej. *Wiosna*, s. 19.

Oglądanie ilustracji w książce, opowiadanie historyjki obrazkowej z wykorzystaniem wyrazów znajdujących się pod ilustracjami.

„Zakładamy hodowlę owsa” – podanie tematu pracy.

Podział na zespoły.

Sadzenie owsa przez każdy zespół:

- Nasypanie ziemi w doniczkę,
- Wysiew owsa,

- Przysypanie ziemią,
- Ustawienie w miejscu słonecznym,
- Podlanie.

Ustalenie dyżurów podlewania owsa.

Zachęcenie dzieci do codziennych obserwacji owsa.

„Siejemy owies” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał słowny: siejemy owies nachylają się i naśladują sianie owsa.

Spacer po osiedlu, obserwacja otaczającej przyrody.

- Kształcenie umiejętności dostrzegania piękna wiosennej przyrody.

POPOŁUDNIE

„Owies” – zabawa z tekstem Bożeny Szuchalskiej (masażyk).

- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci poprzez naukę krótkich tekstów.

Do roboty się bierzemy, – *masujemy otwartymi dłońmi całe plecy*

ziarno owsa dziś siejemy. – *uderzamy palcami po całych plecach*

Owies szybko nam kiełkuje, – *rysujemy linie na plecach od dołu do góry*

więc pisankę już szykuję. – *rysujemy różne wzory na plecach.*

„Kuleczki, sznureczki” – przygotowanie pomocy do zajęć plastycznych na następny dzień.

- Ćwiczenia małych partii mięśniowych.

Dzieci dzielimy na dwa zespoły.

Pierwszy zespół wykonuje z bibuły małe kuleczki.

Drugi zespół zwinia paski bibuły tak, żeby powstały długie sznureczki.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na zgodną i cichą zabawę.

III dzień

Temat dnia: PISANKI, KRASZANKI

RANEK

„Pisanki” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Ukazanie humoru zawartego w wierszu o tematyce dziecięcej.

Leżą jaja na stoliku,
kogut pieje kuku ryku,
kuku ryku, moje jaja,
mazać jajek nie pozwalam!

Z takich jaj mazanych w ciapki
mogą się wykluwać kaczki,
wróble, gęsi i łabędzie,
lecz kurczaków z nich nie będzie.

Kogut wścieka się i złości,
już pazury swoje ostrzy,
dziób otwiera bardzo groźnie,
chyba zaraz kogoś dziobnie.

Hej, kogucie nastroszony!
To nie jajka twojej żony!
Twoje smacznie śpią w kurniku,
to pisanki, mój złośniku.

„Wielkanocne pisanki” – rozmowa kierowana na temat zwyczaju ozdabiania jajek. *Wiosna*, s. 20.

- Zapoznanie z różnymi sposobami ozdabiania jajek

Pomoce: różnie zdobione jajka (pisanki, kraszanki,...)

Nauczyciel opowiada jak ludzie ozdabiają jajka, wyjaśnia sposób zdobienia i podaje nazwę.

Wiadomości dla nauczyciela:

- *Pisanki – na skorupce gorącym, roztopionym woskiem rysuje się różne wzory, a następnie zanurza jajka w barwniku. Jako narzędzi do pisania używa się między innymi szpilek, igieł, słomek i drewnienek lub nanosi proste elementy graficzne rozgrzanym końcem świecy. Pisanki są znane w regionie Białegostoku.*

- *Kraszanki (zwane też malowankami) - jajka gotuje się w wywarze barwnym, dawniej uzyskiwanym wyłącznie ze składników naturalnych:
brązowy: łupiny cebuli,
czarny: łupiny orzecha włoskiego,
żółty: kora młodej jabłoni lub kwiat nagietka,
fioletowy: płatki kwiatu ciemnej malwy,
zielony: pędy młodego żyta lub listki barwinka,
różowy: sok z buraka.*
- *Drapanki powstają przez drapanie ostrym narzędziem ubarwionej powłoki jajka.*
- *Oklejanki (naklejanki) ozdabia się je skrawkami kolorowego, błyszczącego papieru, tkaniny, również nicią lub włóczką wełnianą.*
- *Nalepianki – są bardzo znane w okolicach Łowicza i Krakowa. Powstają poprzez ozdabianie skorupki jajka różnobarwnymi wycinankami z papieru.*

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Wielkanocna pisanka” – oklejanie jajka bibułą.

- Kształcenie umiejętności przedstawiania środkami plastycznymi ciekawych układów kompozycyjnych,
- Wdrażanie do dokładności w wykonaniu pracy,
- Budzenie radości z samodzielnego przygotowania jajek wielkanocnych.

Pomoce: gotowe prace jako wzór, jajka styropianowe, koszyczek do jajek, kulki i sznureczki z bibuły przygotowane dzień wcześniej, muzyka relaksacyjna.

Przebieg:

„Wielkanocne jajka” – kończenie zdań.

- W jednym kolorze są – (*kraszanki*).
- Gdy zrobisz wzory będą – (*pisanki*)
- Wzory drapane to są – (*drapanki*)
- Gdy coś nakleisz to – (*oklejanki*).

„Kolorowe pisanki” - oglądanie jajek wykonanych wcześniej przez nauczyciela.

Dzieci nazywają wykonane jajka.

„Pisanka” – zabawa ruchowa.

Dzieci rysują przed sobą w powietrzu ogromne jajko i ozdabiają je, rysując różne wzory.

„Wielkanocna pisanka” – oklejanie jajka bibułą.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

- Oklejanie jajka sznureczkami z bibuły,
- Przyklejanie kuleczek z bibuły, tworząc różne wzory.

Praca indywidualna dzieci, wybór przez dzieci sposobu wykonania jajka.

W trakcie pracy dzieci włączamy płytę z muzyką relaksacyjną.

Oglądanie powstałych prac.

Wykonanie wystawy, ułożenie jajek w koszyczku.

„Toczymy jajka” – zabawa ruchowa.

**II. Temat: „Pisanki” – rytmizacja tekstu w określony sposób:
cicho, głośno, wysoko, nisko.**

- Rozwijanie pamięci poprzez naukę rymowanki,
- Kształcenie umiejętności wypowiadania słów w różny sposób: cicho, głośno, wysoko, nisko,
- Aktywizacja umysłu i ciała dziecka, mobilizacja do działania.

Pomoce: pisanka, kartki z narysowanym konturem jajka dla każdego dziecka, kredki, dowolna muzyka klasyczna.

Przebieg:**„Muzyczne powitanie” – śpiewanie zdań na dowolną melodię.**

Dzieci siedzą w kole. Jedna osoba trzyma pisankę i rozpoczyna zabawę. Ma za zadanie powitać koleżankę lub kolegę siedzącego obok, śpiewając zdanie na powitanie np. Witaj Aniu, Cześć Aniu. Następnie przekazuje pisankę, zabawa toczy się, do momentu, aż każde dziecko będzie powitane.

„Wielkanocna pisanka” – wypowiedzi dzieci.

- Jak wygląda pisanka, którą sobie podawaliście?
- Jakie wzory może mieć pisanka?

„Pisanki” – nauka słów rymowanki Bożeny Szuchalskiej.

My do świąt się szykujemy,

więc pisanki malujemy,
kreski, kropki, różne wzory:
Co za kształty i kolory?

„Mówimy w różny sposób” – wspólne ustalenie kodu.

Wspólnie ustalamy z dziećmi jaki ruch będzie wskazywał sposób wypowiadania słów rymowanki, np.

- Ręce w górze – mówimy wysoko,
- Ręce na dywanie – mówimy nisko,
- Palec na buzi – mówimy cicho,
- Ręce na brzuchu – mówimy głośno.

Jedna osoba pokazuje gesty zmieniając je, pozostałe mówią rymowankę w odpowiedni sposób.

„Malujemy jajka” – zabawa muzyczno – rysunkowa.

Na podłodze porozkładane są kartki z narysowanym konturem jajka. Każde dziecko bierze jedną kredkę w dowolnym kolorze.

Kiedy dzieci słyszą muzykę chodzą po sali pomiędzy kartkami, na przerwę w muzyce siadają obok najbliższej kartki i ozdabiają pisankę (za każdym razem inną).

Zabawę powtarzamy dotąd, aż wszystkie pisanki będą pokolorowane.

Oglądanie powstałych rysunków. Wybór najciekawszej pisanki.

Wyjście na podwórko – obserwacja roślin znajdujących się w ogródku przed-szkolnym, nazywanie ich.

- Rozbudzanie zainteresowania otaczającą przyrodą.

POPOŁUDNIE

„Nasionka i ptaszek” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie umiejętności pozostawania w bezruchu przez określony czas.

Dzieci siedzą na dywanie w różnych miejscach, są nasionkami. Jedno dziecko jest ptaszkiem. Kiedy słychać muzykę dzieci - nasionka powoli wstają, naśladując wzrost rośliny. Gdy muzyka milknie dzieci stają w bezruchu, wlatuje ptaszek, dotyka te dzieci, które się poruszają. Dotknięte dzieci siadają z boku na dywanie.

„Pisanki w koszyczku” – porównywanie liczebności zbiorów. *Wiosna, s. 21.*

- Kształcenie umiejętności przeliczania w zakresie określonej liczby.

Liczenie pisanek w koszyczkach.

Łączenie koszyczków, w których jest tyle samo pisanek.
Kolorowanie koszyczków z najciekawszymi pisankami.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

- Rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

IV dzień

Temat dnia: PRZYGOTOWUJEMY KOSZYCZEK WIELKANOCNY

RANEK

„Pisanka” – kolorowanie obrazka według wzoru. *Wiosna*, s. 22.

- Zwrócenie uwagi na właściwy dobór kolorów.

„Znajdź właściwą literę” – wyszukiwanie wskazanych liter spośród innych.

- Utrwalenie znajomości liter,
- Kształcenie umiejętności wyszukiwania odpowiednich liter.

Pomoce: rozsypanka literowa dla każdego dziecka.

Dzieci siedzą w kole, każdy ma rozsypankę literową. Nauczyciel podaje wyraz związany ze świętami, dzieci szukają litery, która jest odpowiednikiem pierwszej lub ostatniej głoski podanego wyrazu.

Układanie przez dzieci prostych wyrazów z liter.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Wielkanocny koszyczek”

– wycinanka z kolorowego papieru i gazet.

- Ukazanie dzieciom piękna zawartego w dziełach wytworzonych przez człowieka,
- Rozwijanie sprawności manualnych w powiązaniu z twórczością artystyczną dziecka,
- Wdrażanie do bezpiecznego posługiwania się nożyczkami.

Pomoce: obrazki przedstawiające różne produkty spożywcze, kolorowe kartki, gazety (reklamy z produktami spożywczymi), wycinanki, bibuła, klej, nożyczki.

Przebieg:

„Wielkanocne tradycje i zwyczaje” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci opowiadają o tradycjach i zwyczajach wielkanocnych.

„Co się znajduje w koszyczku wielkanocnym?” – wybór odpowiednich obrazków.

Na dywanie rozłożone są obrazki przedstawiające różne produkty spożywcze. Dzieci wybierają te, które powinny się znaleźć w wielkanocnym koszyczku.

„Wielkanocny koszyczek” – wycinanka z kolorowego papieru i gazet.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

- Dzieci wybierają dowolny kolor kartki,
- Wycinają koszyczek z wycinanki, ozdabiają go bibułą np. kuleczkami, rulonikami,
- Wycinają z gazety właściwe produkty spożywcze i przyklejają je do koszyczka lub mogą samodzielnie z wycinanki wyciąć to, co powinno być w koszyczku.

Przejście do stolików. Praca indywidualna dzieci.

Oglądanie wykonanych prac.

„Kto pierwszy?” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą w kole, jedna osoba stoi na zewnątrz koła. Na słowo: start, dzieci siedzące w kole podają pisanek, a osoba obiega koło. Patrzymy kto pierwszy.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 31.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem piłki tenisowej.

- Zapoznanie z przyborem jakim jest piłka tenisowa,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się piłką tenisową podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Spacer po osiedlu.

- Zachęcanie dzieci do częstego przebywania na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Baranek wielkanocny” – ćwiczenia grafomotoryczne, rysowanie spirali.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania

Każde dziecko otrzymuje kartkę z konturem baranka. Zadaniem dzieci jest narysować na tułowiu jak najwięcej malutkich spirali (będzie to wełna), pozostałe części kolorują.

„Uwaga!” – zabawa ruchowo – orientacyjna.

- Rozwijanie u dzieci szybkiej orientacji na sygnał słowny.

Dzieci stoją w kole. Wybrane dziecko wydaje polecenia typu:

- Dzieci które mają niebieską bluzkę robią pięć przysiadów.
- Dzieci które mają krótkie włosy robią trzy pajacyki.
- Dzieci które mają

„Szykujemy koszyczek” – kolorowanie koszyczka według określonego kodu.

Wiosna, s. 23.

- Wdrażanie do dokładnego zapewnienia powierzchni kredką.

V dzień

Temat dnia: WIELKANOC W MOIM DOMU

RANEK

„Pocztówki świąteczne” – zabawy matematyczne, klasyfikowanie według określonej cechy.

- Kształcenie umiejętności dokonywania klasyfikacji przedmiotów według określonej cechy.

Oglądanie różnych pocztówek świątecznych. Wypowiedzi na temat znajdujących się na nich rysunków.

Nauczyciel kładzie na dywanie dwa koła hula hop. Dzieci tworzą zbiory pocztówek według określonych przez siebie cech (np. pocztówki jednostronne – pocztówki składane, pocztówki na których są zwierzęta – pocztówki bez zwierząt), przeliczanie i określanie więcej, mniej, tyle samo.

„Kartka świąteczna” – wykonanie prezentu rodzicom.

- Budzenie radości z wykonania niespodzianki najbliższymi.

Pomoce: kolorowe kartki, szablon jajka, kredki, napisane życzenia dla rodziców.

Dzieci składają kolorową kartkę na pół i rysują pisanek (kształt jajka odrysowują od szablonu). Ozdabiają. W środku przyklejają życzenia przygotowane przez nauczyciela.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Wielkanoc w moim domu” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

- Wdrażanie do podtrzymywania tradycji i zwyczajów świątecznych,
- Wyrabianie umiejętności wypowiadania się w sposób ciągły, logicznie powiązany,
- Wyzwalanie odwagi mówienia wobec zespołu,
- Wyrabianie refleksu i szybkiej orientacji.

Pomoce: przedmioty związane ze Świątami Wielkanocnymi: palma, koszyczek, pisanka, baranek, przedmiot do oblewania wodą, *Wiosna*, s. 24 i 25.

Przebieg:

„Co to jest?” – odgadywanie nazwy za pomocą dotyku.

Pod chustą znajdują się przedmioty związane ze Świątami Wielkanocnymi: palma, koszyczek, pisanka, baranek, przedmiot do oblewania wodą. Wybrane dziecko za pomocą dotyku odgaduje, co to za przedmiot.

Wyjaśnienie, co symbolizuje dany przedmiot.

„Wielkanoc w moim domu” – wypowiedzi dzieci.

- Jak przygotowujecie się do świąt?
- Jak obchodzicie święta w waszych domach?

„Wielkanoc” – praca z obrazkiem. *Wiosna*, s. 24 i 25.

Nazywanie i liczenie członków rodziny, opowiadanie co robią osoby na obrazku. Podział wyrazów na sylaby, głoski. Zamalowywanie odpowiedniej liczby okienek.

„Wielkanocny spacer” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

Dzieci siedzą na dywanie.

Nauczyciel wyjaśnienia, jak ma przebiegać zabawa.

Dzieci na słowa: spacer, ptak, śmigus – dyngus wykonują ruchy z jednoczesnym wydawaniem głosu.

Był piękny słoneczny, świąteczny dzień. Rodzina wybrała się na spacer (*dzieci rytmicznie uderzają dłońmi w kolana*). Nad głowami przeleciał bocian. Jaki piękny ptak – powiedział tata (*dzieci kładą rękę nad oczami, spoglądają w różne strony z równoczesnym mówieniem: uuuuu...*). Nagle zza rogu wybiegła grupa dzieci i zaczęła oblewać spacerowiczów, krzycząc, śmigus – dyngus (*dzieci podnoszą ręce w górę, krzycząc: taaa*). Rodzina szybko wróciła ze spaceru, żeby się przebrać.

Zabawa naśladowcza z wykorzystaniem opowiadania.

Wybrane dziecko mówi w dowolnej kolejności wyrazy:

- Spacer, ptak, śmigus – dyngus - pozostałe dzieci muszą w odpowiedni sposób reagować pokazując gesty i wydając dźwięki.

Wyrazy mówimy w różnej kolejności i mogą się powtarzać np.

- Spacer, śmigus – dyngus, spacer, ptak,

- Spacer, ptak, ptak, śmigus – dyngus.

II. Temat: „Gramy i śpiewamy” – zabawy muzyczno – rytmiczne.

- Rozbudzanie zainteresowań muzycznych u dzieci,
- Utrwalenie znanych dzieciom piosenek i ich tytułów,
- Kształcenie uważnej i skoncentrowanej postawy dziecka w oczekiwaniu na polecenia muzyczne.

Pomoce: instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

Na dywanie porozkładane są instrumenty perkusyjne (tyle ile dzieci).

„Moja ulubiona piosenka” – rozmowa z dziećmi.

- Jakie znacie piosenki?

- Która piosenka najbardziej wam się podoba?

Śpiewanie wybranej piosenki przez grupę z jednoczesnym poruszaniem się w rytm. Zwrócenie uwagi, żeby nie nadepnąć na instrument.

Kiedy dzieci skończą śpiewać podnoszą dowolny instrument i siadają na brzegu dywanu.

„Jaki to instrument?” – utrwalenie nazw.

Dzieci po kolei wymieniają, jaki mają instrument. Następnie mówią nazwę instrumentu sylabami lub głoskami z równoczesnym graniem.

Rytmizacja tekstu w różnym tempie i z różną siłą głosu (cicho, głośno, umiarkowanie).

Na grzechotce (lub trójkącie, bębenu) ładnie gram
i piosenek dużo znam.

Każde dziecko po kolei mówi tekst (wymieniając swój instrument) i wystukuje rytm ułożony przez siebie.

„Moja ulubiona piosenka” – śpiew dzieci.

Chętne dzieci śpiewają swoją ulubioną piosenkę.
Występujące dziecko nagradzamy brawami.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Kto szybciej do celu” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie szybkości u dzieci.

POPOŁUDNIE

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem wzorów litero podobnych – lasek. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 15.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Drapanki” – malowanie plasteliną.

- Ćwiczenie małych partii mięśniowych.

Dzieci otrzymują wycięte jajko z bloku technicznego, rozcierają na nim plastelinę (jeden wybrany kolor). Następnie za pomocą wykałaczki rysują wzory.

„Świąteczne porządki” – prace porządkowo – gospodarcze w sali.

- Zachęcanie dzieci do pomocy rodzicom przed świętami.

Nauczyciel dzieli dzieci na zespoły i przydziela im zadanie np. segregowanie klocków, układanie zabawek na półkach, mycie kwiatków, itp.

Jeśli dzieci mają swoje szuflady również w nich sprzątają.

TEMAT KOMPLEKSOWY: KSIĄŻECZKI Z MOJEJ PÓŁECZKI

I dzień

Temat dnia: **MAMY RÓŻNE KSIĄŻKI**

RANEK

„Kącik książki” – zorganizowanie (jeżeli nie ma) lub wyeksponowanie książek do samodzielnego korzystania z nich.

- Wdrażanie do poszanowania książek.

„Ciekawe książki” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

W ciekawych książkach znajdziesz
świat bajek i przygody.
Tam rządzą wróżki, skrzaty,
Syreny z wielkiej wody.
Tam rycerz jest odważny
i smoka dziś pokona.
I będzie też nagroda,
księżniczka – piękna żona.
Kopciuszek znajdzie księcia,
a wróżki czynią cuda.
Tam wszyscy są szczęśliwi
i zło pokonać się uda.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 32.

Marsz po obwodzie koła.

„W górę - w dół” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Na sygnał: w *górze* – podskakują, w *dół* – kucają.

„Krasnoludki” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci przykucają i poruszają się w tej pozycji.

„Kwiatowe wróżki” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci dobierają się parami. Jedno jest wróżką, drugie kwiatkiem. Wróżki mają za zadanie zaczarować swój kwiatek, wydając polecenia: np. prawą rękę podnieś do góry, lewą połóż na biodrze, głowę schyl...

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Mamy różne książki” – rozmowa na temat sposobów zdobywania wiadomości z książek.

- Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami książek,
- Wyrabianie nawyku kulturalnego obchodzenia się z książką,
- Zachęcanie do częstego korzystania z książek, jako źródła wiedzy.

Pomoce: różne rodzaje książek, kartki ze zdaniem „To bajka o ...” dla każdego zespołu, kredki.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Doroty Kossakowskiej.

Są w niej bajki, wiersze,
kartek ma wiele.
Chętnie ją ją czytam
i moi przyjaciele. (książka)

„Mamy różne książki” – oglądanie książek.

Pokaz dzieciom książek przyniesionych przez nauczyciela o zróżnicowanej tematyce: książki przyrodnicze, kulinarne – z przepisami, bajki, baśnie, legendy, do kolorowania, z dekoracjami, atlasy zwierząt, roślin, geograficzne...

Rozmowa na temat oglądanych książek, ich przeznaczenia.

„Bajeczki - książeczki” – czytanie zadania, rysowanie dokończenia zdania.

Dzieci dzielimy na 3 osobowe zespoły.

Każdy zespół otrzymuje kartkę ze zdaniem i książkę z dowolną bajką.

Dzieci oglądają książkę, czytają zdanie i rysują, o czym jest bajka.

To bajka o ...

„To bajka o...” – czytanie tekstu wyrazowo - obrazkowego.

Dzieci wymieniają się kartkami i odczytują, o czym była bajka.

„Jaka to bajka” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci w zespołach ustalają jaką bajkę przedstawią ruchem pozostałym dzieciom.

Pokaz bajek.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 32.

Temat: Szybka reakcja na określone sygnały dźwiękowe.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej,
- Kształtowanie poprawnej postawy dziecka,
- Wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

Przybory: szarfy dla każdego dziecka (w trzech kolorach).

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Marsz po obwodzie koła z wykonywaniem określonych poleceń: marsz na palcach, piętach, ręce do góry, w bok, przed siebie...

Dzieci podczas marszu po kole biorą kolejno szarfy.

Część główna

Ustalenie zasad reagowania na dźwięki: jeden gwizdek – zatrzymanie, dwa gwizdki – siad skrzyżny.

Zabawa bieżna – bieg po sali w dowolnym kierunku, na sygnał dźwiękowy dzieci zatrzymują się lub siadają.

„Znajdź kolor” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają po sali, na sygnał tworzą koła w pozycji stojącej - jeden gwizdek, siedzącej – dwa.

Przykładowe polecenia:

- Tworzymy koła zgodnie z kolorem,
- Dobieramy się po trzy osoby, każdy inny kolor.

„Samochody” - zabawa ruchowa w parach.

Jedno dziecko jest pojazdem, drugie kierowcą, (dziecko z przodu trzyma dwie szarfy, tylne łąpie je tworząc pojazd). Na sygnał pojazdy ruszają.

„Jedziemy na parking” - szarfy rozłożone w różnych miejscach w sali.

Dzieci poruszają się naśladując samochody, na sygnał wskakują do najbliższej szarfy - parkingu. Za każdym razem zabieramy jedną szarfę, dziecko, które nie znajdzie parkingu - siada z boku.

Część końcowa

Leżenie na plecach – ćwiczenia oddechowe, wdech i wydech.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Książeczki z przedszkolnej półeczki” - oglądanie książek przez chętne dzieci znajdujących się w „Kąciku książki”.

- Rozwijanie zainteresowań czytelniczych dzieci.

Układanie książek na półce w „Kąciku książki” według wielkości.

- Utrwalenie określeń związanych z wielkością przedmiotów: duże, małe, mniejsze, najmniejsze.

Zabawy według własnych zainteresowań w kącikach tematycznych.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci zabawą, poprzez samodzielny jej wybór.

Praca domowa.

Przyniesienie swoich ulubionych książek do przedszkola.

II dzień

Temat dnia: **GDZIE MIESZKAJĄ KSIĄŻKI?**

RANEK

„Moje książeczki” – oglądanie książek przyniesionych przez dzieci.

- Wyzwalanie emocjonalnego stosunku do książek jako źródła wiedzy.

„Moja książka” – wypowiedzianie się na temat swojej książki, tak żeby zainteresować inne dzieci, żeby ją przeczytały.

- Zachęcenie do wypowiedziania się na temat książki, którą dzieci przyniosły do przedszkola.

„Mój ulubiony bohater z książki” - rysowanie kredkami ołówkowymi.

- Kształcenie umiejętności przedstawiania postaci realnych i fantastycznych.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia – wycieczka

I. Temat: „Gdzie mieszkają książeczki?” – wycieczka do biblioteki.

- Zapoznanie dzieci z pracą bibliotekarza,
- Zapoznanie z działami: wypożyczalnia i czytelnia książek i czasopism,
- Zapoznanie z różnicą pomiędzy książką, a czasopismem,

- Wdrażanie do właściwego zachowania się w miejscach publicznych,
- Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas wycieczki.

Przebieg:

„Gdzie mieszkają książeczki?” – wycieczka do biblioteki.

Zapoznanie dzieci z tematem wycieczki.

Przypomnienie o zachowaniu zasad bezpieczeństwa podczas wycieczki i o właściwym zachowaniu się w miejscach publicznych - bibliotece.

Przejdźcie do szatni – ubieranie się.

Zajęcia w bibliotece.

- Rozmowa z pracownikiem biblioteki,
- Zwiedzanie czytelni książek, czasopism, wypożyczalni,
- Oglądanie zbiorów książek,
- Zajęcia dydaktyczne prowadzone przez pracownika biblioteki na temat: Jak powstaje książka?
- Słuchanie dowolnej bajki czytanej przez pracownika,
- Podziękowanie.

Powrót do przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Zaczarowany motylek” – łączenie kropek i rysowanie drugiego skrzydła motyla, kolorowanie. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 18.*

- Zwrócenie uwagi na zastosowanie układu symetrycznego, skrzydła motyla – prawa i lewa strona taka sama.

„Ile wyrazów ma tytuł książki?” – liczenie wyrazów w tytule książki.

- Utrwalenie pojęcia: wyraz,
- Utrwalenie cyfr od 1 do 9.

Dzieci mają kartoniki z cyframi od 1 do 9.

Nauczyciel pokazuje książkę z bajką i mówi jego tytuł.

Dzieci liczą ile wyrazów na tytuł książki i podnoszą odpowiedni kartonik z cyfrą.

Praca domowa: przynieść dzwonki.

III dzień

Temat dnia: SZANUJEMY KSIĄŻKI

RANEK

„Kolorowe książki” – samodzielne oglądanie książeczek dla dzieci, próby czytania tytułów książek.

- Wdrażanie do szanowania książek.

„Mądre mole” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Ukazanie wartości z czytania książek.

Zjadły mole książkę grubą,
teraz bardzo tym się chlubią,
że są mądre, wykształcone,
oczytane i uczone.

Ja mam jednak przekonanie
wiedzy nie zjesz na śniadanie,
a tym bardziej na kolację,
chcesz coś umieć, wybierz pracę.

Mądry ciągle uczy się
za to głupi, wcale nie.

Pierwszy zawsze ma pytania,
drugi głupie rozwiązania.

Rozmowa na temat wiersza.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Kolorowa zakładka do książki” – wykonanie pracy z wykorzystaniem papieru samoprzylepnego.

- Zapoznanie z rolą zakładki i wdrażanie do szanowania książek,
- Zdobywanie nowych doświadczeń plastycznych i technicznych przez dzieci,
- Rozwijanie pomysłowości w samodzielnym wykonaniu wzoru zakładki,
- Wdrażanie do zachowania porządku w miejscu pracy.

Pomoce: kartki z kolorowej tektury o wymiarach 6x23cm, kolorowy papier samoprzylepny, nożyczki.

Przebieg:**„Książka” – słuchanie wiersza Anny Bayer.**

Ratunku, pomocy, krzyknęła książka:
Janek mnie znowu wrzucił do kąta,
okropnie pogniótł karteczki moje,
zerwał okładkę, ja się go boję.

Pomazał strony kredką niebieską,
kółka rysował, o jak mi ciężko,
o jak mnie bolą karteczki wszystkie,
zmięte obrazki teraz są brzydkie.

Mam tego dosyć, stąd się wynoszę,
bo traktowania takiego nie zniosę.
Zostaniesz Janku wielkim nieukiem
i na podłogę upadła z hukiem.

Wszystkie te żale mama słyszała,
Janka do siebie natychmiast wezwała:
mój drogi synu książeczka płacze,
a to jest przecież najlepszy przyjaciel.

O przyjaciela dbać trzeba zawsze,
więc wytrzymaj kartki, nałóż okładkę.
Janek się wstydzi, płoną mu uszy,
książka wybacza, chociaż nie musi.

Poprawę chłopiec więc obiecuje,
książkę podnosi, dotyka czule,
potem okładkę książce nakłada
i na stoliku grzecznie odkłada.

„Dlaczego należy szanować książki?” – rozmowa z dziećmi.**„Książka najlepszy przyjaciel” – wyjaśnienie powiedzenia.****„Zakładka” – zapoznanie z rolą zakładki i wdrażanie do szanowania książek poprzez jej stosowanie.**

- Co to jest zakładka?
- Do czego służy zakładka?

- Co może nam zastąpić zakładkę jeżeli jej nie mamy?

„Kolorowa zakładka do książki” - wykonanie z kolorowego papieru samoprzylepnego.

Dzieci otrzymują kolorową tekturkę, którą według własnego pomysłu ozdabiają wycinając dowolne elementy z kolorowego samoprzylepnego papieru.

Zakładkę ozdabiamy z dwóch stron.

Zachęcenie dzieci do korzystania z zakładek.

„W przód – w tył” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Zabawy z gamą C-dur” – gra na dzwoneczkach diatonicznych.

- Utrwalenie nazwy instrumentu,
- Kształcenie umiejętności gry na dzwoneczkach,
- Utrwalenie pojęcia: gama,
- Kształcenie pamięci mechanicznej i muzycznej.

Pomoce: dzwoneczki, napisana w pięciolinii gama C-dur, napisy: do, re, mi, fa, sol, la, si, do – dla zespołów.

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie, każde przed sobą ma dzwoneczki.

Improwizacje dzieci – dzieci indywidualnie grają na dzwoneczkach, tworząc swój muzyczny utwór.

„Gama” – gra na dzwoneczkach.

Granie gamy C-dur, utrwalenie pojęcia: gama.

Przypomnienie gamy: do, re, mi, fa, sol, la, si, do – przeliczanie, z ilu dźwięków składa się gama.

Granie indywidualne z jednoczesnym śpiewaniem gamy – uderzanie pałeczką w kolejne dźwięki.

„Do, re, mi...” – czytanie i układanie według kolejności napisów gamy.

Dzielimy dzieci na zespoły. Zadaniem każdego zespołu jest przeczytać i ułożyć gamę.

„Gramy i śpiewamy” – nauka rymowanki.

Nauka dowolnej rymowanki Doroty Kossakowskiej.

Śpiew rymowanki na gamie C-dur.

Śpiew z jednoczesnym graniem na dzwonkach (w górę i w dół).

To są książki małej Hani,
które często czyta pani.

Książki chętnie dziś czytamy
i o książki bardzo dbamy.

W bajkach różne są przygody,
dzielny rycerz, księżę młody.

Lubię książki o przyrodzie,
ptakach, drzewach oraz wodzie.

„Do czego zaprasza nas muzyka?” – zabawa muzyczno – ruchowa.
Dzieci słuchają muzyki i maszerują, biegają lub podskakują.

„Gdzie kupujemy książki?” – spacer do pobliskiej księgarni.

- Zapoznanie się z ofertą książek dla dzieci,
- Zwrócenie uwagi na wygląd książek, twarde i miękkie oprawy,
- Wybór i zakup książek do przedszkolnej biblioteczki.

POPOŁUDNIE

„Szlaczki” – rysowanie elementów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 19.*

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania w liniaturze.

Zabawy dowolnie wybraną grą lub zabawką.

- Kształcenie umiejętności zgodnej zabawy.

Praca domowa.

Poprosić rodziców o przeczytanie dowolnej bajki.

IV dzień

Temat dnia: MOJA BAJKA

RANEK

„Bajki” – czytanie zdań i rysowanie kredkami bajki.

- Rozwijanie umiejętności czytaniem ze zrozumieniem.

Pomoce: kartki z napisanym zdaniem, kredki.

Bajka o smoku Felku.

Bajka o Tomku i małym domku.

Bajka o kotku Psotku.

Bajka o ptaku Cudaku.

Dzieci losują karki, czytają zdanie i rysują do niego bajkę.

„Moja bajeczka” – opowiadanie dzieci z wykorzystaniem swojej pracy plastycznej.

- Rozwijanie wyobraźni i fantazji w samodzielnym tworzeniu bajek.

Chętne dzieci pokazują obrazek i opowiadają swoją wymyśloną bajkę.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kolorowe figury geometryczne” – część wspólna zbiorów.

- Zapoznanie dzieci z tworzeniem części wspólnej dwóch zbiorów,
- Kształcenie umiejętności rozpoznawania odpowiedniej figury wśród innych,
- Wdrażanie do pracy w parach.

Pomoce: figury geometryczne płaskie: kwadrat, koło, prostokąt, trójkąt w czterech kolorach, szarfy.

Przebieg:

„Mój obrazek” – układanie z figur geometrycznych dowolnych obrazków.

Dzieci mówią, co ułożyły.

„Ile figur potrzeba było do ułożenia obrazka?” – przeliczanie ilości figur użytych w obrazku.

- Ile kwadratów wykorzystaliście do ułożenia obrazka?
- Ile kółek wykorzystaliście do ułożenia obrazka?

- Ile trójkątów wykorzystaliście do ułożenia obrazka?
- Ile prostokątów wykorzystaliście do ułożenia obrazka?

„Kolorowe figury” - tworzenie zbiorów.

Dzieci dobierają się w pary.

Każda para otrzymuje 2 szarfy i figury geometryczne.

Dzieci mają za zadanie utworzyć dwa zbiory.

- W jednym figury zielone, a w drugim niebieskie.
- W jednym trójkąty, a w drugim koła.
- W jednym prostokąty, a w drugim kwadraty.
- W jednym figury które mają 4 boki, a drugim, które mają 3 boki.

„Koła i czerwone figury” - część wspólna zbiorów.

Dzieci mają za zadanie ułożyć w jednej pętli koła, a w drugiej czerwone figury.

„Gdzie leżą czerwone koła?” – rozwiązanie problemu przez dzieci.

Dzieci same mają dojść do wniosku, że koła czerwone powinny być w jednej i w drugiej pętli.

Jeżeli nie wpadną na pomysł, to nauczyciel pokazuje jak wykonać część wspólną dwóch zbiorów i czerwone koło należy wtedy do jednego i drugiego zbioru. Wyjaśnienie pojęcia: część wspólna zbiorów.

Zadania do wykonania:

- W jednym kwadraty, a w drugim zielone figury.
- W jednym figury, które mają 3 kąty, a w drugim niebieskie.

„Szukamy swojego koloru” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko nakłada szarfę. Dzieci poruszają się po sali. Na hasło: szukamy swojego koloru, dzieci dobierają się według koloru.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 32.

Temat: Szybka reakcja na określone sygnały dźwiękowe.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej,
- Kształtowanie poprawnej postawy dziecka,
- Wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

POPOŁUDNIE

„W kredensie” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Zachęcenie dzieci do częstego korzystania z książek.

W kredensie mojego dziadka
stoi niemata książek gromadka,

wszystkie opaste i okazałe,
pięknie zdobione stronice całe.

Zdobione grzbiety i obwoluty,
pachnący papier prosto z Kalkuty,
druk wyrazisty, kształtne litery
przepustką pewną są do kariery.

Ponadto książki bardzo ciekawe,
pełne historii, przygód i zdarzeń,
rycin, kolorów i bohaterów,
którzy wytrwale dążą do celu.

I odwiedzają światy ciekawe:
Pekin, Budapeszt, Paryż, Warszawę,
mroźną Arktykę, deszczowe lasy,
stare i nowe niezwykle czasy.

Więc, moi drodzy, książki czytajcie,
nieznane światy w nich odkrywajcie,
bo, moje dzieci, kto książki czyta,
ten znacznie więcej ma do przeżycia.

„Moja ulubiona bajka” – opowiadanie przez dzieci bajki przeczytanej w domu (dzieci chętne).

- Zachęcenie do opowiadania własnymi słowami treści bajki,
- Wyrabianie umiejętności samodzielnego opowiadania w sposób ciągły i logiczny.

Zabawy samorzućnie podejmowane przez dzieci w małych zespołach.

- Rozwijanie umiejętności samodzielnego wyboru zabawy w sali przedszkolnej.

V dzień

Temat dnia: ZNAMY RÓŻNE BAJKI

RANEK

„Moja ulubiona bajka” – opowiadanie przez dzieci bajki przeczytanej w domu (kolejne dzieci).

- Zachęcenie do opowiadania własnymi słowami treści bajki.
- Wyrabianie umiejętności samodzielnego opowiadania w sposób ciągły i logiczny.

„Książka moim przyjacielem” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Rozwijanie zainteresowań czytelniczych.

Książki to są przyjaciele
tak mówią niektórzy.
Książki lubi czytać każdy
i mały i duży.
W książkach znajdziesz odpowiedzi
na trudne pytania.
Która góra jest najwyższa?
I co lubi Hania?
Z książek możesz się dowiedzieć
Co najchętniej tygrys zjada?
Ile waży słoń ogromny?
Czy jest zdrowa czekolada?
Książki chcą by o nie dbano,
żeby kartki ładne były,
aby jak najdłużej
wszystkim nam służyły.

„Odwróć kartkę!” - ćwiczenia oddechowe, odwracanie kartek w książce przy pomocy dmuchania.

- Rozwijanie pojemności płuc.

Każde dziecko bierze dowolną książkę (z cienkimi kartkami), trzyma ją otwartą. Dmuchając próbuje przewrócić kartki książki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 32.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Pracowite mrówki”

– obserwacja mrówek w ich naturalnym środowisku.

- Zapoznanie z życiem mrówek, ich wyglądem, znaczeniem dla środowiska,
- Zapoznanie dzieci ze światem fikcyjnym w bajkach, a światem realnym,
- Kształtowanie umiejętności prowadzenia obserwacji, dzielenia się spostrzeżeniami,
- Rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego,
- Przewycięzanie niechęci w stosunku do mrówek,
- Przestrzeganie zawartych umów.

Pomoce: lupy, ilustracja pokazująca przekrój mrowiska, ilustracja przedstawiająca wygląd mrówki.

Przebieg:

„Mrówki” – słuchanie bajki Anny Bayer.

Pokłóciły się raz mrówki
o zielone tenisówki,
o sukienkę w białe groszki,
spinki, wsuwki i pończoszki.

Pierwsza wszystko zaklepałam,
mówi mrówka czarna, mała
do czerwonej innej mrówki.
To są moje tenisówki
i sukienka w białe groszki,
spinki, wsuwki i pończoszki.

Nie ma mowy, moja droga.
Dotknie czegoś twoja noga,
to ja tobie powyrywam,
będziesz bardzo nieszczęśliwa.

Patrzę wściekle sobie w oczy,
piana z ust się mrówkom toczy,
już za włosy się chwytają...
pleciesz, one ich nie mają!

Widzę armię z lewej flanki,
to są czarnej koleżanki.

Już czerwona swoich woła,
sunie armia jej od czoła.

Maszerują armie obie,
będą bić się przeciw sobie,
będą walczyć leśne mrówki
o zielone tenisówki,
o sukienkę w białe groszki,
spinki, wsuwki i pończoszki.

Nagle, co to? Wrzeszczą wsuwki,
głośno tupią tenisówki,
z koca szybko się zrywają
i sukienkę otrząsają.
Przerażone lecą mrówki
na zielone tenisówki.

Bitwę swoją więc przegrały,
tenisówek nie dostały,
nie dostały też sukienki
bo to własność jest panienki.

Rozmowa na podstawie wiersza.

Ukazanie świata fikcyjnego w bajkach, a świata realnego na przykładzie wiersza.

Rozmowa na temat właściwych relacji między dziećmi.

Wyjście do przedszkolnego ogrodu.

„Poszukiwacze owadów” - zabawa ruchowa.

Dzieci spacerują po przedszkolnym ogrodzie i szukają owadów, jakie można w nim spotkać - obserwacja dzieci.

Rozmowa z dziećmi:

- Jakie owady widziałyście?
- Dlaczego owady są takie małe?
- W jaki sposób można je lepiej zobaczyć?

„Wyścigi mrówek” – zabawa ruchowa.

Dzieci podzielone są na dwa rzędy, mają do pokonania dystans kroczkami (pięta za piętą), który rząd pierwszy.

„Bawimy się w detektywa” – prowadzenie obserwacji mrówki.

Dzieci znajdują i obserwują mrówkę. Staramy się zobaczyć jak jest zbudowana. Jak się porusza? Dlaczego jest w ogrodzie tyle mrówek? Gdzie mieszkają i jak się żywią?

Wykorzystanie do prowadzonej obserwacji lupy.

„Małe mrówki” – rozmowa na temat kształtu i budowy mrowiska na podstawie obserwacji, zdjęć oraz ilustracji ukazującej przekrój mrowiska.

Opis mrówki z wykorzystaniem ilustracji:

- Mrówka jest czarna, czerwona lub żółta, ma podłużny kształt.
- Jej ciało składa się z trzech członów: głowy, tułowia i odwłoka.
- Na głowie znajdują się oczy oraz długie, bardzo ruchliwe czułki, którymi mrówka wącha i smakuje, dzięki czemu rozpoznaje inne mrówki z tego samego mrowiska, znajduje pożywienie oraz drogę do gniazda.
- Na głowie są też szczęki (żuwaczki) służące do rozdrabniania pokarmu i przenoszenia różnych rzeczy, z których jest budowane mrowisko.
- Z tułowia wyrastają 3 pary odnóży służących do poruszania się.

Dzieci dzielą się swoimi wiadomościami i przeżyciami z obserwacji, nauczyciel odpowiada na pytania dzieci.

Wiadomości dla nauczyciela:

Mrówki żyją i pracują w podziemnym gnieździe – na powierzchni widzimy tylko niewielką jego część. Ich kolonie liczą nawet po kilkadziesiąt tysięcy osobników. Mrówki budują mnóstwo korytarzy za pomocą własnych szczęk, którymi kopią, tną, gryzą, przenoszą ziemię. W mrowisku panuje określona hierarchia: królowa matka znosi jaja, wejścia pilnują mrówki - żołnierze, pracują mrówki - robotnice, które zdobywają pożywienie, opiekują się jajami, sprzątaj.

Pożyteczna rola mrówek w środowisku:

- niszczą szkodniki drzew,
- roznoszą nasiona,
- zjadają martwe szczątki roślin.

„Pracowity jak mrówka” - wyjaśnienie pojęcia.

Dzieci wyjaśniają pojęcie. Określają, jaka jest mrówka (np. mała, czarna, szybka...)

II. Temat: „Mrówki” – rysowanie kredą na chodniku.

- Wyrabianie umiejętności i nawyków w posługiwaniu się różnorodnymi środkami wyrazu plastycznego,

- Rozwijanie ekspresji twórczej, wyobraźni.

Pomoce: kolorowa kreda.

Przebieg:

„Mrówki” - rysownie kredą na chodniku.

Dzieci wybierają samodzielnie miejsce do rysowania.

Praca indywidualna dzieci.

Podsumowanie zajęć:

- Dlaczego nie wolno zabijać mrówek? – odpowiedź na pytanie.

POPOŁUDNIE

„Co to za bajka?” – rozwiązywanie zagadek literackich.

- Rozwijanie umiejętności logicznego wypowiedzania się na temat bajek,
- Budzenie zainteresowań czytelnich.

Dziecko opowiada fragment bajki, pozostałe muszą odgadnąć, co to za bajka.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności zorganizowanie sobie czasu wolnego,
- Umożliwianie zaspokojenia podstawowej potrzeby dziecka – zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DBAMY O ZIEMIĘ

I dzień

Temat dnia: **NASZA PLANETA ZIEMIA**

RANEK

„Umiemy się zgodnie bawić” – zabawy w małych zespołach: lepienie z plasteliny, układanki, mozaiki, gry planszowe z kostką.

- Wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji.

Nauczyciel przygotowuje na stolikach różne aktywności, dzieci samodzielnie podejmują decyzję co chcą robić, do którego podejść stolika.

„Kłopot Ziemi” – rysowanie kredkami.

- Rozwijanie wyobraźni dzieci, kształcenie wrażliwości na barwę.

Dzieci otrzymują kartki, na których narysowane jest drzewo bez liści, kontur domu, todygi kwiatów (bez listków, kwiatków). Zadaniem dzieci jest dorysować elementy tak, aby Ziemia była piękna.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33.

Pomoce: gazety.

Marsz po obwodzie koła.

„Kałuże” – zabawa ruchowa bieżna.

Na podłodze leżą gazety – kałuże. Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki omijając kałuże. Na przerwę w muzyce stoją na gazecie.

„Wiatr i deszcz” – zabawa naśladowcza.

Dzieci za pomocą gazety naśladowują szum wiatru, padanie deszczu.

„Słońce świeci i pada deszcz” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci na hasło: *słońce świeci* chodzą po sali i udają, że czytają gazetę. Na hasło: *pada deszcz* trzymają gazetę nad głową - to parasol.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera p, P
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Nasza planeta Ziemia” – zabawa słowno – ruchowa, nauka kontynentów z wykorzystaniem globusa.

- Zapoznanie z globusem oraz oznaczeniami na globusie i nazwami kontynentów,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów,
- Kształcenie umiejętności układania zdań poprawnych gramatycznie.

Pomoce: globus, opaski z nazwami kontynentów.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Bożeny Szuchalskiej.

To jest kula kolorowa
na niej plam tak wiele.
Dominuje błękit nieba,
jest też biel i zieleń. (globus)

„Globus” – oglądanie globusa, wyjaśnienie, co oznaczają poszczególne kolory na globusie, odczytywanie nazw kontynentów, oceanów itp.

„Moja planeta Ziemia” – układanie zdań.

Dzieci siedzą w kole i podając sobie globus muszą ułożyć dowolne zdanie, np.

- Na Ziemi jest kilka kontynentów.
- Niebieski kolor oznacza wody.

„Jaki to kontynent?” – odgadywanie nazw.

Nauczyciel mówi głoskami nazwę kontynentu, dzieci odgadują i odszukują go na globusie.

„Planeta Ziemia” – zabawa słowno – ruchowa z wykorzystaniem tekstu Bożeny Szuchalskiej.

Kontynenty krążą w koło
my bawimy się wesoło.
Raz, dwa, trzy, raz dwa trzy,
teraz krążyć będziesz ty.

Nauka słów rymowanki.

Opis zabawy:

Wybieramy siódmkę dzieci, każde będzie innym kontynentem. Dzieci nakładają opaski z nazwami kontynentów, zapamiętują nazwę. Wszystkie dzieci stoją w dużym kole i mówią rymowankę. Dzieci – kontynenty wchodzi do środka, biorą się za ręce i podskakują wkoło w rytm rymowanki. Gdy dzieci skończą mówić, osoby będące w środku odwracają się i przekazują najbliższej osobie

opaskę mówiąc, jakim będzie kontynentem. Zabawę powtarzamy, aż każdy będzie w środku.

„Kontynenty” – podsumowanie zajęć.

- Ile mamy kontynentów?
- Wymieńcie nazwy kontynentów.
- Na jakim kontynencie mieszkamy?

lub

**Temat: „Nasza planeta Ziemia” – wprowadzenie litery „p, P”
na podstawie wyrazu „planeta”.**

- Zapoznanie z wyglądem litery p, P małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Zapoznanie z globusem oraz oznaczeniami na globusie i nazwami kontynentów,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonematycznej,
- Wyróżnianie głoski p w nagłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: globus, opaski z nazwami kontynentów, ilustracja planety Ziemia, cegielki: białe, czerwone i niebieskie, litera p, P drukowana i pisana, mała i wielka, alfabet ruchomy.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Bożeny Szuchalskiej.

To jest kula kolorowa
na niej plam tak wiele.
Dominuje błękit nieba,
jest też biel i zieleń. (globus)

„Globus” – oglądanie globusa, wyjaśnienie co oznaczają poszczególne kolory na globusie, odczytywanie nazw kontynentów, oceanów itp.

„Moja planeta” – układanie zdań.

Dzieci siedzą w kole i podając sobie globus muszą ułożyć dowolne zdanie, np.

- Na Ziemi jest kilka kontynentów.
- Niebieski kolor oznacza wody.

„Planeta Ziemia” – zabawa słowno – ruchowa z wykorzystaniem tekstu Bożeny Szuchalskiej.

Kontynenty krążą w koło
my bawimy się wesoło.
Raz dwa trzy, raz dwa trzy,
teraz krążyć będziesz ty.

Nauka słów rymowanki.

Opis zabawy:

Wybieramy siódmkę dzieci, każde będzie innym kontynentem. Dzieci nakładają opaski z nazwami kontynentów, zapamiętują nazwę. Wszystkie dzieci stoją w dużym kole i mówią rymowankę. Dzieci – kontynenty wchodzi do środka, biorą się za ręce i podskakują wkoło w rytm rymowanki. Gdy dzieci skończą mówić, osoby będące w środku odwracają się i przekazują najbliższej osobie opaskę mówiąc, jakim będzie kontynentem. Zabawę powtarzamy, aż każdy będzie w środku.

„Litera p, P” - zapoznanie z literą „p, P” małą i wielką, drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: planeta.

Podział wyrazu **planeta** na sylaby.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazie **planeta**.

Zawieszenie obrazka – planety Ziemi.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery **p, P**.

Podział wyrazu **planeta** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **planeta**.

Utrwalenie z pojęciem: spółgłoska – zaznaczenie litery **p** niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **planeta**.

Układanie z małych liter wyrazu **planeta**.

Układanie z wielkich liter wyrazu **PLANETA**.

„Litera p, P” – ćwiczenia w pisaniu litery p, P

Nauka pisania litery **p, P**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery **p, P**.

Następnie dzieci piszą litery **p, P**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 33.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na świeżym powietrzu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania podczas zabawy na powietrzu,
- Wdrażanie do współpracy w grupie,

- Kształtowanie zwinności poprzez zabawę.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie i gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na powietrzu.

Przejdźcie do szatni.

Ubieranie się.

Wyjdźcie na podwórko.

Część główna

„Alfabet” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel rysuje na ziemi 2 długie linie oddalone od siebie o 6 m. Za jedną z tych linii twarzą w kierunku drugiej linii ustawiają się dzieci w szeregu. Nauczyciel ustawia się za drugą linią twarzą do dzieci. Nauczyciel podaje litery alfabetu, jeżeli w imieniu dziecka występuje ta literka to robi krok do przodu w kierunku nauczyciela. Jeżeli wielokrotnie powtarza się literka to dziecko robi tyle kroków, ile razy występuje literka w imieniu, np. literka A w imieniu Ania występuje dwukrotnie wówczas dziecko robi 2 kroki do przodu.

Wygrywa ta osoba która pierwsza przekroczy linię, za którą stoi nauczyciel. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie za każdym razem podając inne literki alfabetu. Zamiast imienia można wykorzystać nazwisko lub imię i nazwisko.

„Krawiec” - zabawa ruchowa.

Dzieci podzielone są na dwie drużyny, które ustawione są w dwóch szeregach naprzeciwko siebie w odległości 3m. Dzieci trzymają się za ręce. Pierwsza drużyna wytypowana przez nauczyciela unosi ręce górę, w tym czasie druga drużyna slalomem przemieszcza się pod uniesionymi rękoma pierwszej drużyny (osoba prowadząca drużynę jest igłą, a pozostałe dzieci nitką) i jak najszybciej wraca na swoje miejsce, po wykonaniu zadania drużyny zamieniają się rolami. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie za każdym razem zmieniając osobę prowadzącą czyli „igłę”.

„Ślimak” – zabawa ruchowa.

Dzieci podzielone są na dwie drużyny, które ustawione są w dwóch szeregach naprzeciwko siebie w odległości 3m. Dzieci trzymają się za ręce. Na sygnał drużyny starają się jak najszybciej zwinąć w ślimaka. Drużyna, która wykona to szybciej i nie rozerwie się podczas zwijania w ślimaka wymyśla zadanie dodatkowe dla drużyny przeciwnej. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie za każdym razem zmieniając ustawienie dzieci w drużynach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Spacer w najbliższej okolicy. Obserwacja kwiatów rosnących na skwerkach i w ogródkach przydomowych.

- Zwrócenie uwagi na piękno świata przyrody np. różne kształty i kolory kwiatów.

POPOŁUDNIE

„Dzień Ziemi” - praca z obrazkiem, opowiadanie dzieci, o czym marzy Ziemia. Wiosna, s. 26.

- Poznanie motywów i sposobów ochrony i kształtowania środowiska,
- Kształtowanie poczucia współodpowiedzialności za stan środowiska przyrodniczego.

„Krążący kubeczek” – zabawa matematyczno - ruchowa.

- Utrwalenie znajomości zapisu liczb od 0 do 10,
- Wdrażanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolejkę w zabawie.

Pomoce: kubeczek plastikowy, w kubeczku małe karteczki z liczbami od 0 do 10.

Dzieci siedzą w kole, gdy gra muzyka podają sobie kubeczek z rąk do rąk. Gdy muzyka cichnie, osoba, która trzyma kubeczek wyjmuje kartkę i wykonuje tyle przysiadów, ile jest napisane na kartce. Dzieci odgadują, jaka liczba była na karteczce. Kartka wraca do kubeczka. Zabawa toczy się dalej.

II dzień

Temat dnia: DBAMY O ŚRODOWISKO

RANEK

„Dlaczego Ziemia jest smutna?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. Wiosna, s. 27.

- Zapoznanie z podstawowymi zasadami ochrony środowiska i rozumienie konieczności ich przestrzegania,
- Uświadomienie odpowiedzialności za stan środowiska w najbliższym otoczeniu.

„Rozmowa liczb” – zabawa matematyczna.

- Utrwalenie znajomości liczb od 0 do 10,
- Kształtowanie umiejętności wzrokowego określania cyfr większa, mniejsza, taka sama.

Pomoce: dwa komplety liczb od 0 do 10.

Dzieci siedzą w kole na środku leżą dwa komplety liczb od 0 do 10 - odwrócone. Dwoje dzieci losuje kartonik.

Dzieci określają, kto ma większą, a kto mniejszą liczbę.

„Rozmowa liczb” – opis zabawy.

- Jestem liczbą
- Jestem liczbą
- Jestem od ciebie większa, mniejsza lub taka sama jak ty.
- Jestem od ciebie większa, mniejsza lub taka sama jak ty.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

Temat: „Życzenia dzieci” - ćwiczenia słownikowo – gramatyczne na podstawie bajki Bożeny Szuchalskiej „Zaczarowane drzewo”.

- Wdrażanie dzieci do sensownego, a zarazem swobodnego wypowiadania się,
- Odczuwanie zadowolenia z powodu umiejętności wypowiadania swoich życzeń,
- Wdrażanie do dyscypliny, oczekiwania na swoją kolej podczas wypowiedzi.

Pomoce: sylweta drzewa dębu z przyczepionymi liśćmi dębu, dowolna muzyka klasyczna.

Przebieg:

„Zaczarowane drzewo” – słuchanie bajki i przedstawienie jej.

Nauczyciel opowiada bajkę, jednocześnie podczas wypowiadania życzeń przez bohaterów zdejmując z sylwety drzewa kolejne listki i rzuca na podłogę.

Na skraju lasu rósł stary dąb. Jego liście różniły się od innych drzew, były większe i mieniły się różnymi barwami zieleni. Ludzie podziwiali je. Często przychodzili, siadali pod drzewem, ciesząc się cieniem w upalne dni. Drzewo znało wiele historii, które opowiadali sobie ludzie, znało też ich sekrety. Jednak nikt nie znał tajemnicy, którą skrzętnie skrywał stary dąb. Cieszył się każdym kolejnym dniem. Czasem podśpiewywał sobie szumiąc do taktu gałęziami:

- Piękny świat jest dookoła,
rosną kwiaty, brzęczy pszczoła.
W dzień słońeczko mnie ogrzewa,
w mych konarach ptaszek śpiewa.
Księżyc pięknie świeci nocą,
gwiazdki dla mnie też migocą.

Wszystko zmieniło się pewnego wiosennego dnia. Koło drzewa bawiła się grupa chłopców. Zaczęli dla zabawy zrywać liście i wypowiadać życzenia. Za każdym razem, kiedy o coś poprosili, natychmiast pojawiało się to obok nich.

Chłopcy odkryli sekret, który przez wiele lat skrywał stary dąb. Jego liście spełniały życzenia ludzi. Wieść o tym szybko rozeszła się po okolicy. Ludzie tłumnie przybywali do starego dębu. Za każdym razem kiedy ktoś zerwał listek, żeby spełnić swoje kaprysy, prosząc o nowy samochód, bluzkę, korale, rower czy piłkę drzewko cicho szlochało:

- Pożegnania czas jest bliski, bo zrywają moje listki.

Jednak nic nie mogło poradzić na chciwość przychodzących tu osób. Ludzie nie słyszeli płaczu drzewa, zajęci tylko swoimi sprawami. A ono coraz smutniej i rzewniej szumiało. Pewnego dnia dąb zauważył, że został mu już tylko jeden, malutki listek a w jego kierunku idzie chłopczyk.

- Czas mój już dobiega końca, nie zobaczę więcej słońca - pomyślało drzewo. Ostatni raz spojrzało wokół siebie żegnając się ze światem. Chłopczyk podszedł, wspiął się na paluszki i zrywając ostatni listek powiedział:

- Drzewko jedyne, drzewko kochane, proszę uratuj moją mamę. Ja żadnych bogactw nie potrzebuję, ona tak bardzo ciężko choruje.

I w tym momencie nastąpiło coś, czego się drzewo nie spodziewało. Na jego gałęziach pojawiło się tysiące nowych liści. Drzewko, które myślało, że to jego ostatnie chwile, na nowo rozkwitło, bo nawet ono nie wiedziało, że uratować może je tylko osoba o dobrym sercu. Znowu jak dawniej mogło cieszyć się życiem i śpiewać swoją piosenkę:

- Piękny świat jest dookoła,
rosną kwiaty, brzęczy pszczoła.
W dzień słońeczko mnie ogrzewa,
w mych konarach ptaszek śpiewa.
Księżyc pięknie świeci nocą,
gwiazdki dla mnie też migocą.

Rozmowa na temat bajki.

„Życzenia dzieci” – ćwiczenia słownikowo - gramatyczne.

Dzieci biorą z podłogi liść dębu i wypowiadają swoje życzenia, liście przyczepiają do drzewa.

„Spadający liść” - zabawa ruchowa do muzyki.

Dzieci naśladują spadający z drzewa liść, bardzo powoli robią przysiad, następnie kładą się na dywanie.

II. Temat: „Dbamy o środowisko” – wykonanie plakatu.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: plakat i różnymi rodzajami plakatów,
- Rozwijanie umiejętności odczytywania skrótowych treści przedstawionych na plakacie,
- Rozwijanie pomysłowości dzieci w przedstawieniu tematu.

Pomoce: różne plakaty, kartki A2, wycinanki, nożyczki, klej, farby plakatowe, pędzle, naczynia na wodę.

Przebieg:

„Plakaty” – oglądanie różnych rodzajów plakatów.

Zapoznanie dzieci z pojęciem: plakat.

Omówienie, jakie funkcje ma ta forma przekazu.

Wiadomości dla nauczyciela:

Plakat jest jedną z dziedzin sztuki plastycznej, najczęściej o dużym formacie. Plakat jest przekazem komunikacyjnym o specyficznej formie plastycznej, która musi być skuteczna. A więc powinien ze swoją treścią dotrzeć we właściwy sposób do odbiorcy. Rodzaje plakatów: teatralne, filmowe, muzyczne, reklamowe, propagandowe. Najczęściej posiada bogatą kolorystykę. Elementy graficzne często dorównują informacji tekstowej, a często nawet dominują. Funkcje plakatu: zwrócenie uwagi odbiorcy, zainteresowanie daną problematyką, przekazanie treści.

„Dobry plakat” – omówienie cech dobrego plakatu.

Cechy plakatu:

- Zwięzłość, przejrzystość, czytelność z określonej odległości.
- Logiczna konstrukcja.
- Tekst ograniczony do minimum.
- Plakat powinien być czytelny!

„Dbamy o środowisko” – wykonanie plakatu.

Podanie tematu pracy i technik jakimi można będzie wykonać pracę.

- Malowanie farbą plakatową,
- Wycinanka z kolorowego papieru.

Samodzielny wybór techniki wykonania pracy.

Przejdźcie do odpowiedniego stolika i praca indywidualna.

Wystawa plakatów w korytarzu przedszkola.

Wyjście na podwórko. Zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci na placu zabaw z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Zwrócenie uwagi na właściwe i bezpieczne korzystanie ze sprzętu terenowego.

POPOŁUDNIE

„Litera p, P” – utrwalenie litery p, P, czytanie sylab, wyrazów i tekstu. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 42.*

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab, wyrazów i tekstu.

Podkreślenie w tekście literę p, P.

Łączenie takich samych napisów miast, rzek i gór.

„Rozbiegły się drzewa” – nauka wiersza Anny Bayer.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci.

Rozbiegły się drzewa po świecie,
rozsiadły paprocie dokoła.
Słońce dotyka uśmiechem,
śmiejące się trawy na polach.

Rozbiegły się drzewa po świecie,
jak dzieci na szkolnej wycieczce.
Wiatr goni siwe obłoki,
czuję pachnące powietrze.

Widzę las słońcem zalany,
chwiejący się lekko na wietrze.
Pod powiekami zatrzymam,
to, co jest w lesie najlepsze.

Słuchanie wiersza czytanego przez nauczyciela, omówienie treści.

Nauka wiersza.

Wspólne recytowanie wiersza.

III dzień

Temat dnia: SEGREGUJEMY ODPADY

RANEK

„Co to za śmieci?” – zabawa dydaktyczna.

- Zachęcanie dzieci do segregowania odpadów.

Dzieci na chwilę wychodzą z sali, w tym czasie nauczyciel rozrzuca różne śmieci (plastikowe, szklane, metalowe i z papieru).

Po powrocie prowadzimy rozmowę z dziećmi:

- Czy podoba wam się teraz w sali?
- Co należy zrobić, żeby było tu przyjemnie?
- W jaki sposób można posegregować śmieci?
- Dlaczego należy segregować śmieci?

Po rozmowie dzieci sprzątają salę, wrzucają śmieci do odpowiednich pudełek lub toreb wcześniej przygotowanych.

„Recykling” – rozmowa na temat wykorzystania odpadów.

- Wprowadzenie pojęcia: recykling.

Pokaz plansz, na których pokazane jest do czego wykorzystuje się odpady (plan-sze takie można uzyskać w zakładach oczyszczania miasta).

Pokaz znaku oznaczającego recykling.

Wiadomości dla nauczyciela:

RECYKLING: jest to jedna z metod ochrony środowiska naturalnego. Polega na wykorzystaniu odpadów do produkcji nowych wyrobów, czyli jest to powtórne przetworzenie odpadów np. plastiku, szkła, papieru.

„Segregujemy odpady” – ustalenie do których pojemników należy wrzucać odpowiednie odpady, łączenie w pary takie same napisy. *Wiosna, s. 28.*

- Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za stan środowiska przyrodniczego,
- Rozbudzanie chęci dbania o środowisko poprzez zbieranie makulatury, zużytych baterii, szkła...

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Pojemniki na odpady” – wykonanie pudełek do segregacji.

- Utrwalenie kolorów pojemników na odpady,
- Kształtowanie odpowiednich nawyków segregowania śmieci,
- Zachęcanie do podejmowania prac użytecznych wynikających z chęci czynnego wykorzystania posiadanych wiadomości.

Pomoce: trzy pudełka jednakowej wielkości, kolorowe gazety, klej, napisy: PAPIER, PLASTIK, SZKŁO, kartki w trzech kolorach (żółtym, niebieskim i zielonym) dla każdego dziecka po jednej.

Przebieg:**„Śmieci” - rozwiązanie zagadki – problemu podanego przez nauczyciela.**

Nauczyciel podaje stwierdzenia, dzieci muszą odgadnąć o czym mówi nauczyciel.

- Nie lubimy tego!
- Codziennie to wytwarzamy.
- Jest tego bardzo dużo.
- Może wydzielać brzydkie zapach.
- Wrzucamy to do kosza.

„Segregujemy odpady” – wypowiedzi dzieci. Odpowiedź na pytanie:

- Co zrobić, żeby śmieci było mniej?

„Kolorowe latawce” – zabawa ruchowa.

Dzieci wybierają jedną kartkę w dowolnym kolorze: żółtym, niebieskim i zielonym (kartek każdego koloru musi być taka sama ilość) . Dzieci trzymają kartkę za róg i poruszają się po sali naśladując zabawę latawcem.

Na hasło: kolory dzieci dobierają się w zespoły zgodnie z kolorem kartki.

„Pojemniki na odpady” – wykonanie pudełek do segregacji.

Podanie tematu zajęć.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy:

- Ustalenie, jaki pojemnik na odpady zaznacza się tym kolorem,
- Oklejenie pudełka kartkami z wcześniejszej zabawy,
- Ozdobienie wycinkami z gazety,
- Przyklejenie odpowiedniego napisu.

Ustawienie pojemników w widocznym miejscu.

Ustalenie, że od dzisiaj dzieci będą segregowały odpady – wrzucały do odpowiedniego pudełka.

II. Temat: „Polonez” – nauka podstawowego kroku i ustawienia do tańca.

- Zapoznanie z podstawowym krokiem poloneza,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Oddziaływanie na sferę uczuć i wyobraźni,
- Ukazanie piękna tańców narodowych,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: muzyka polskich tańców narodowych: polonez, krakowiak, mazur, oberek, kujawiak, nagranie tańca poloneza.

Przebieg:

„Polskie tańce narodowe?” – słuchanie utworów.

Dzieci słuchają krótkich fragmentów utworów polskich tańców narodowych: poloneza, krakowiaka, mazura, oberka, kujawiaka.

- Jaki to taniec? – utrwalenie nazw polskich tańców narodowych.

„Polonez” – słuchanie muzyki.

- Czy jest to muzyka szybka czy wolna?

- Czy jest ona wesoła czy smutna?

- Do czego nas zaprasza?

„Polonez” – oglądanie nagrania tańca.

Zapoznanie z tańcem.

Wiadomości dla nauczyciela:

Polonez – polski taniec narodowy w metrum $\frac{3}{4}$, o umiarkowanym tempie. W zależności od regionu znany był jako chodzony, pieszy, starodawny, mijany, dreptany, wolny, okrągły, powolny, gęsi, wielki lub po prostu taniec polski. Tańczony był przez lud wiejski i drobną szlachtę w czasie wesel. Z czasem przyjął się również na dworach. Znany był nie tylko w całym kraju, ale również poza jego granicami, gdzie stał się symbolem polskości.

Polonezy pisali wielcy polscy kompozytorzy: Fryderyk Chopin, Michał Kleofas Ogiński, Karol Kurpiński, Stanisław Moniuszko. Polonezy komponowało również wielu zagranicznych kompozytorów, w tym Piotr Czajkowski, Modest Musorgski, Wolfgang Amadeusz Mozart, Jan Sebastian Bach.

„Polonez” - nauka kroku podstawowego.

Pokaz podstawowego kroku poloneza.

1 – ugięcie nogi w kolanie i krok naprzód – zaczynamy od nogi zewnętrznej,

2 – krok naprzód,

3 – krok naprzód,

Ustawienie pojedynczo w kole.

Dzieci ćwiczą pod kierunkiem nauczyciela krok podstawowy.

Ustawienie do tańca.

Pary taneczne ustawiają się jedna za drugą, tancerz po lewej stronie partnerki. Lewa ręka dziewczynki spoczywa na prawej ręce chłopca, połączone ręce wysuwamy do przodu. Ręce zewnętrzne swobodnie opuszczamy wzdłuż ciała. Tancerka trzyma w prawej dłoni sukienkę, a tancerz opiera lewą dłoń na biodrze.

Próby ustawienia – sprawdzenie.

Ustawienie parami w kole.

Dzieci ćwiczą krok podstawowy parami pod kierunkiem nauczyciela.

Informacje dla nauczyciela:

Podczas zajęcia wprowadzamy krok podstawowy, figury wprowadzamy w następnym tygodniu.

Taniec należy utrzymywać codziennie.

POPOŁUDNIE

„Dbamy o środowisko” – rozwiązywanie zagadek słownych Bożeny Szuchalskiej.

- Rozwijanie logicznego myślenia, pamięci, uwagi,
- Rozwijanie radości poprzez odgadywanie zagadek słownych.

Ciągle jest ich bardzo dużo
i nikomu już nie służą.

O tym wiedzą małe dzieci,
że to są właśnie

(śmieci).

Setki lat się rozkładają

i się w petach zawierają.

Z tego zabawki są też zrobione,

do kosza nie powinny być nigdy wrzucone.

(plastik)

Każda plastikowa, ale nie szklana,

powinna przed wyrzuceniem

być zawsze zgniatana.

(butelka)

Papier, gazety, pudełko po butach,

niepotrzebny zeszyt, czy też tektura

to wszystko jak wiecie jest ... (makulatura)

Gdy w lesie to wyrzucisz,
szkód narobisz wiele.
Mogą tym się skaleczyć
nasi leśni przyjaciele. (szkło)

„Figury geometryczne” – wykonanie rysunków z wykorzystaniem figur geometrycznych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, s. 20.*

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych,
- Rozwijanie wyobraźni twórczej dzieci.

IV dzień

Temat dnia: OSZCZĘDZAMY WODĘ

RANEK

„Łódka” – wykonanie pracy za pomocą orgiami.

- Kształcenie umiejętności dokładnego składania papieru.

Po wykonaniu łódki dzieci mogą ją ozdobić rysując na niej różne elementy.

„Czyja łódka szybciej płynie?” – ćwiczenia oddechowe.

- Wydłużenie fazy wydechu.

Dzieci ustawiają na brzegu stolika wykonane łódki, na środku stolika kładziemy dowolny przedmiot – będzie to meta. Za pomocą dmuchania dzieci starają się doprowadzić łódkę do mety. Wygrywa to dziecko przy stoliku, które najszybciej wykona zadanie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Morska przygoda” – wydzieranka z kolorowego papieru.

- Wzbogacenie słownika dzieci o pojęcia związane z morzem,
- Rozwijanie wrażliwości na barwę,
- Rozwijanie wyobraźni dziecięcej.

Pomoce: dowolna piosenka o tematyce żeglarskiej, żółty papier, różne odcienie niebieskiego papieru, klej, łódki wykonane w ranku, (dzieci mogą też zrobić drugą).

Przebieg:

„Szanty” – słuchanie dowolnej piosenki żeglarskiej.

Rozmowa na temat piosenki. Wyjaśnienie słowa: szanty.

„Wyruszamy w podróż” – opowieść ruchowa.

Nauczyciel mówi, jakie czynności mają wykonać dzieci.

Wchodzimy na statek za kapitanem – *dzieci maszerują za wyznaczonym dzieckiem, jedno za drugim, robią duży krok – wejście na statek*. Żegnamy osoby zostające na lądzie – *machamy ręką*. Następnie zwiedzamy statek – *dzieci oglądają*. Statek płynie, kołysze się na falach – *dzieci przechylają się na prawo i lewo*. Wypatrujemy lądu przez lornetki – *przykładają ręce do oczu i rozglądają się na wszystkie strony*. Dotarliśmy na miejsce, schodzimy ze statku – *marsz*.

„Morska przygoda” – podanie tematu zajęć.

Wyjaśnienie kolejnych etapów wykonania pracy:

- Z różnych odcieni niebieskiego papieru dzieci wydierają cienkie, długie paski, przyklejają je wzdłuż na całej kartce (będą to fale).
- Na falach przyklejają statek.
- Z wycinanki mogą wyciąć rybki, rośliny wodne, słońce i umieścić w dowolnym miejscu.

„Moja przygoda” – opowiadanie twórcze dzieci.

Chętne dziecko opowiada przygodę, jaka spotkała go podczas wyprawy morskiej.

„Statki na morzu” – zabawa ruchowa.

Dzieci to statki. Na hasło: *statki wypływają w morze*, wszystkie poruszają się. Na hasło: *statki wpływają do portu*, każde dziecko musi znaleźć sobie miejsce koło ściany, szafki, tak żeby plecami ją dotknąć.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 33.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na świeżym powietrzu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania podczas zabawy na świeżym powietrzu,
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Kształtowanie zwinności poprzez zabawę.

POPOŁUDNIE

„Dbamy o wodę” – rozmowa na podstawie ilustracji. *Wiosna*, s. 29.

- Uświadomienie dzieciom, że należy oszczędzać wodę,

- Rozumienie skutków zanieczyszczenia zbiorników wodnych.

„Co pływa, co tonie” – zabawa badawcza.

- Stwarzanie warunków do poznawania sposobów zachowania się niektórych przedmiotów w wodzie,
- Poszukiwanie przyczyn tonięcia i utrzymywania się na powierzchni wody różnych przedmiotów.

Pomoce: miska z wodą, wybrane zabawki, kamień, korek, piórko, gwóźdź, Dzieci wybierają z sali różne przedmioty i sprawdzają, czy toną, czy nie. Ustala ją dlaczego niektóre przedmioty pływają, a inne toną.

V dzień

Temat dnia: **JESTEŚMY MAŁYMI EKOLOGAMI**

RANEK

„Szalczki” – rysowanie elementów literopodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, s. 21.

- Rozwijanie umiejętności kreślenia elementów literopodobnych.

„Wycieczka” – wypowiedzi dzieci na temat właściwego zachowania się w lesie na podstawie wiersza Anny Bayer.

- Uwrażliwienie dzieci na właściwe zachowanie się w lesie i ukazanie skutków złego postępowania.

Do lasu wbiegły dzieci
zbyt szybko, zbyt głośno, niestety.

Między drzewami gnają, brykają,
skaczą w paprocie, mech wrywają,

depczą jagody, gniotą poziomki,
straszą wiewiórki, motyle, bąki.

Zrywają liście, do tego śmieć,
szarpią gałęzie, aż szyszki lecą.

Dość!
Leśne echo trąbi na alarm:
proszę o spokój, ja nie pozwalam!

Tu w lesie cisza obowiązuje,
tu się wykluwa i wysiada,
las naszym domem, dzieci kochane,
takie wycieczki niemiłe widziane.

„Przyjaciel przyrody” – wypowiedzi dzieci.

- Rozwijanie zainteresowań związanych z ochroną przyrody.

Dzieci samodzielnie ustalają, kogo można nazwać przyjacielem przyrody, co musi robić taka osoba?

„Odznaka przyjaciela przyrody” – rysowanie według własnego pomysłu.

- Rozwijanie pomysłowości dzieci poprzez samodzielne projektowanie odznaki.
- Dzieci otrzymują kartki w kształcie koła, na której projektują odznakę. Wybór najciekawszych prac. Zawieszenie odznak na gazecie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Mały ekolog” – quiz, rozwiązywanie zagadek o charakterze umysłowym.

- Uaktywnianie dzieci w obszarze swobodnych wypowiedzi krótszych i dłuższych,
- Rozwijanie zainteresowań ekologicznych,
- Wyrabianie pewności siebie, wiary we własne możliwości.

Pomoce: medal z napisem „Mały Ekolog” dla każdego dziecka, szarfy w czterech kolorach, tamburyno, klocki, pudełko, kartki z tabelką dla każdego zespołu, ołówki, puzzle z obrazkiem dotyczącym ochrony środowiska, odpady: plastik, szkło, papier, metal i pojemniki, kartka z pytaniami.

Przebieg:

„Mały ekolog” – słuchanie wiersza Mateusza Mojsak.

Lubię dbać o środowisko
i wiem o nim prawie wszystko.
Gaszę światło w toalecie,
by nie brakło go na świecie.
Jeżdżę często na rowerze,

bo to służy atmosferze.
Nie marnuję także wody,
by świat zdrowy był i młody.
Rozmowa na temat wiersza.

„Mały ekolog” – zdobywanie przez dzieci odznaki, poprzez sprawdzenie wiadomości jakie posiadają.

Rozdajemy dzieciom szarfy w czterech kolorach.

„Znajdź swój kolor” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna. Na hasło: znajdź swój kolor dobierają się według koloru szarfy tworząc zespoły.

Każdy zespół otrzymuje pudełko, do którego będzie wrzucać klocki – punkty. Każda prawidłowa odpowiedź to jeden punkt.

Zadania do wykonania.

Zadanie 1.

„Tak lub nie” – słuchanie krótkich opowiadań i określanie postępowania dzieci. Każdy zespół otrzymuje kartkę z tabelką i ołówki.

Po przeczytaniu informacji jak postępowały dzieci, każda grupa stawia krzyżyk w odpowiednim miejscu.

Numer pytania	TAK	NIE
1.		
2.		
3.		
4.		

1. Ania z Kasią wybrały się na wycieczkę do lasu. Zobaczyły na drodze leżącego, małego zajączka. Zabrały go do domu. Cieszyły się, że mają teraz swoje własne zwierzątko.
2. Dzieci z przedszkola poszły na wycieczkę do lasu. Szły cicho przez las, żeby nie płoszyć zwierząt.
3. Tomek z Jackiem poszli do lasu. Przy drodze rosły zawilce. Zrobili bukiet dla mamy. Wiedzieli, że ich mama bardzo lubi kwiaty.
4. Kasia poszła do parku. Po drodze zjadła batonik, nie było w pobliżu kosza, więc papieraek włożyła do kieszeni.

Po wykonaniu zadania wspólnie należy omówić poprawność wykonania, prze-

liczyć prawidłowe odpowiedzi i wrzucić odpowiednią liczbę klocków – punktów do pudełka.

Zadanie 2.

„Ochrona środowiska” – układanie puzzli.

Dzieci losują koperty z puzzlami. Muszą jak najszybciej ułożyć puzzle dotyczące ochrony środowiska.

Grupa za prawidłowe ułożenie otrzymuje punkt.

Zadanie 3.

„Co przedstawia obrazek?” – opowiadanie dzieci.

Każdy zespół przedstawia krótkie opowiadanie dotyczące ułożonego obrazka z puzzli.

Grupa za prawidłowe wykonanie zadania otrzymuje punkt.

Zadanie 4.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

Rzut do celu kulką wykonaną z gazety (każde dziecko z grupy).

Grupa za prawidłowe wykonanie zadania otrzymuje punkt.

Zadanie 5.

„Gdzie wrzucisz te odpady” – segregowanie odpadów.

Każdy zespół otrzymuje za zadanie wybrać jeden z odpadów: plastik, szkło, papier, metal, które są rozłożone są na podłodze.

Grupa za prawidłowe wykonanie zadania otrzymuje punkt.

Zadanie 6.

„Dbać o przyrodę to...” – dokończenie rozpoczętego zdania.

Zespół powtarza zdanie i kończy je.

- „Dbać o przyrodę to...” (segregować śmieci),
- „Dbać o przyrodę to...” (oszczędzać wodę),
- „Dbać o przyrodę to...”

Zadanie 7.

„Czy wiesz?” – udzielanie prawidłowej odpowiedzi.

Nauczyciel czyta po dwa pytania dla każdego zespołu, dzieci wybierają jedną z trzech odpowiedzi.

Grupa za prawidłową odpowiedź otrzymuje punkt.

1. Papier wrzucamy do pojemnika koloru:

a) niebieskiego

- b) zielonego
- c) żółtego

2. Szkło wrzucamy do pojemnika koloru:

- a) niebieskiego
- b) zielonego
- c) żółtego

3. Plastik wrzucamy do pojemnika koloru:

- a) niebieskiego
- b) zielonego
- c) żółtego

4. Recykling to:

- a) film animowany dla dzieci
- b) odzyskiwanie zużytych materiałów i ich ponowne wykorzystanie
- c) nazwa samochodu

5. Pod ochroną są następujące kwiaty:

- a) róże i tulipany
- b) stokrotki i malwy
- c) krokusy i przyłuszczki

6. Lekarzem drzew nazywamy:

- a) wróbla
- b) dzięcioła
- c) bociana

7. W lesie nie wolno krzyczeć, gdyż:

- a) źle to wpływa na gardło
- b) można wystraszyć zwierzęta
- c) można przestraszyć grzybiarzy

8. Na skraju leśnej drogi widzisz zajączka, który nie ucieka:

- a) odganiaś zwierzę
- b) podchodzisz, aby go pogłaskać
- c) trzymasz się daleko od zajączka, o spotkaniu informujesz dorosłych

Podliczenie punktów zdobytych przez zespoły.

Rozdanie dzieciom odznaki „Małego Ekologa”.

II. Temat: „Wesoła orkiestra” – tworzenie akompaniamentu do utworu „Pizzicato” L. Delibesa z wykorzystaniem pudełek po jogurtach i gumek.

- Rozwijanie ekspresji muzyczno – ruchowej dzieci,
- Kształcenie umiejętności aktywnego słuchania muzyki,
- Zachęcenie dzieci do słuchania muzyki klasycznej.

Pomoce: napis: MUZYKA, nagranie muzyki „Pizzicato” L. Delibesa, kubeczek po jogurcie i gumka recepturka dla każdego dziecka, kolorowe paski bibuły, taśma klejąca.

Przebieg:

„Muzyka” – przyczepienie napisu na tablicy.

Dzieci wspólnie odczytują napis. Rozmowa kierowana z dziećmi:

- Z czym kojarzy wam się słowo: muzyka?
- Jaka może być muzyka?
- Do czego może zachęcać muzyka?

„Pizzicato” Leo Delibesa – słuchanie utworu.

Omówienie tempa, nastroju, próby odgadnięcia jakie słychać instrumenty. Ustalenie, z ilu części składa się utwór, ile razy te części się powtarzają.

„Nasz instrument” – rozdanie dzieciom kubeczków i gumek.

Pokaz jak należy wykonać instrument.

- Przełożyć gumkę wokół kubeczka, tak, jak na rysunku.
- Na spodzie kubeczka przykleić paski kolorowej bibuły.

„Wesoła orkiestra” – tworzenie akompaniamentu.

Dzieci stoją w kole.

W trakcie pierwszej części muzyki dzieci grają poprzez naciąganie gumki i puszczenie jej.

W czasie drugiej części dzieci poruszają się po sali, podnoszą kubeczki i wirują nimi w rytm muzyki.

Ustawienie zrobionych instrumentów na półce.

Wyjście na podwórko. „Sprzątamy naszą planetę” – prace porządkowe.

- Wdrażanie do dbania o najbliższe środowisko.

Rozdanie dzieciom worków i foliowych rękawiczek, zbieranie śmieci wokół przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Zwierzęta” – wycinanka z pociętych pasków papieru i układanie z nich dowolnych zwierząt.

- Rozwijanie pomysłowości i kreatywności w samodzielnym tworzeniu wymyślonych przez siebie zwierząt.

Pomoce: kartki kolorowe, kartki białe, klej, nożyczki.

Dzieci z białego papieru wycinają długie paski o szer. 3 – 4 cm. Nacinają je wzdłuż dłuższego boku nożyczkami (zakończenie przypomina frędzle). Paski tną na dowolną długość. Następnie układają różne zwierzęta: psa, kota, lwa... Przykleją pasek, pozostawiając frędzle.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na utrzymywanie porządku podczas zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MOJA MIEJSCOWOŚĆ

I dzień

Temat dnia: **MAMY RÓŻNE DOMY**

RANEK

Oglądanie albumów, ilustracji, pocztówek przedstawiających miasto, w którym mieszkają dzieci.

- Wzbogacanie czynnego słownictwa dzieci o słowa związane z tematem,
- Budzenie zainteresowania dorobkiem kulturalnym własnego miasta.

„Układamy wyrazy” – czytanie i układanie wyrazów z rozsypanki literowej.

- Rozwijanie umiejętności czytania wyrazów o prostej budowie fonematycznej,
- Utrwalenie kształtu liter pisanych i drukowanych.

Pomoce: wyrazy pisane literami pisanymi: dom, sroka, notes, las, mama, lalka, balon...

Dzieci mają za zadanie przeczytać i z rozsypanki ułożyć taki sam wyraz z liter drukowanych.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 34.

Pomoce: krążki

Marsz po obwodzie koła, każde dziecko bierze krążek.

„Złap krążek” – zabawa ruchowa z elementem rzutu.

Dzieci maszerują w różnych kierunkach. Podrzucają krążek do góry i łapią.

„W przód – w tył” – ćwiczenia mięśni brzucha.

Dzieci siedzą na podłodze, stopy leżą na krążku. Dzieci odsuwają krążek stopami i przysuwają do siebie.

„Toczymy krążek” – zabawa ruchowa z elementem toczenia.

Dzieci toczą swoje krążki w różne strony. Na sygnał (gwizdek) zatrzymują krążki i siadają przed krążkiem.

„Stoimy na jednej nodze” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci maszerują w różnych kierunkach. Na sygnał (gwizdek) stoją na jednej nodze, drugą nogę podnoszą, uginają i kładą krążek na kolanie.

Marsz po obwodzie koła. Odłożenie krążków.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

**I. Temat: „Mamy różne domy” – wypowiedzi dzieci
na podstawie obserwacji oraz ilustracji.**

- Zapoznanie z nazwami różnych domów: blok, wieżowiec, dom szeregowy, dom jednorodzinny,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego użycia określeń: mniejszy – większy, niższy – wyższy.

Pomoce: ilustracje różnych domów, napisy: blok, wieżowiec, dom szeregowy, dom jednorodzinny, *Wiosna*, s. 30.

Przebieg:

„Co to jest?” - rozwiązanie zagadki Bożeny Szuchalskiej.

Kto odgadnie, co to jest?

Mieszka tam mama, tata i pies.

Mieszkasz tam ty i brat twój też,

to miejsce dla ciebie ważne jest. (dom)

Wypowiedzi dzieci na temat:

- Kto mieszka w twoim domu?
- Dlaczego dom jest ważnym miejscem?

„Mój dom” – zabawa ruchowa.

Podział dzieci na grupy według wyglądu ich domu.

Na dywanie rozłożone są ilustracje przedstawiające różne domy. Dzieci poruszają się po sali. Na sygnał: idziemy do domu dzieci siadają obok obrazka przypominającego ich dom.

„Jak wygląda mój dom?” – wypowiedzi dzieci.

Wybrane dziecko z grupy opowiada jak wygląda dom, w którym mieszka. Następnie przyczepia ilustrację do tablicy.

Porównywanie domów z użyciem określeń: mniejszy - większy, niższy - wyższy.

Przeliczanie pięter, okien.

„Znamy nazwy domów” – przyczepianie napisów pod ilustracjami.

Podział wyrazów na sylaby, głoski. Przeliczanie i porównywanie ilości liter w wyrazie.

„Mój dom” – rysowanie ramki po śladzie. *Wiosna*, s. 30.

Zajęcia ruchowe, zestaw 34.

II. Temat: Zabawy z gazetami – ćwiczenia ogólnorozwojowe.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej dziecka,
- Dostarczenie dzieciom okazji do spontanicznych działań i wyrażania radości,
- Rozwijanie sprawności motorycznej w zakresie szybkości, skoczności, zwinności i zręczności,
- Zachęcanie do udziału w zabawach ruchowych.

Przybory: gazety, lina lub związane 2-3 skakanki, kosz lub pudełko.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Marsz po obwodzie koła, każde dziecko bierze jedną kartkę gazety.

Marsz z gazetą, którą trzymamy przed sobą.

Marsz na palcach, ręce z gazetą trzymamy w górze.

Dzieci stoją przodem do koła, trzymają gazetę w lewej ręce. Na kłaśnięcie nauczyciela, dzieci przekazują gazetę koledze, który stoi z lewej strony, przekładając gazetę z ręki prawej do lewej i zabawa trwa dalej.

Część główna

Dzieci robią wiatraczki, w ten sposób znajdują sobie miejsce.

Gazety kładziemy na podłodze - wchodzenie i schodzenie z gazety, przodem, tyłem i bokiem.

Składanie gazety na pół – przejście przez gazetę, w przód, w tył.

Składanie gazety na $\frac{1}{4}$ - przeskoki przez gazetę.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali pomiędzy rozłożonymi gazetami. Na kłaśnięcie wchodzi na gazetę, na dwa kłaśnięcia wchodzi po dwoje, tak by żadne z dzieci nie wyszło stopą poza gazetę.

Gniecenie gazety trzymanej w jednej ręce.

Prasowanie gazety na podłodze.

Zmiana ręki i gniecenie gazety trzymanej w drugiej ręce.

Toczenie zmiętą gazetą – kulki do celu.

Dzieci ustawiają się parami, w ten sposób dzielą się na dwa zespoły. Siadają naprzeciw siebie, po środku leży lina, skakanka. Zadaniem dzieci jest za pomocą palców u nóg przerzucanie kulek na stronę przeciwnika, wygra ten zespół, który będzie miał na swojej części jak najmniej gazetowych kulek.

Każde dziecko bierze kulkę i rzuty do celu: do kosza, pudełka.

Część końcowa

Relaks – dzieci kładą się na podłodze i przy muzyce relaksacyjnej wykonują głębokie wdechy nosem oraz wydechy ustami.

Marsz po sali przy dowolnej piosence marszowej.

Zakończenie zajęć okrzykiem.

Nauczyciel – bawimy się, dzieci – wesoło.

Nauczyciel – bawimy się, dzieci – wesoło.

Nauczyciel – bawimy się, dzieci – wesoło nam tu jest.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Spacer w najbliższym otoczeniu przedszkola. Obserwacja różnych domów.

- Kształcenie umiejętności dostrzegania podobieństw i różnic między budynkami.

POPOŁUDNIE

Słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi i umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

„Dwa koła” – zabawa matematyczno – ruchowa.

- Utrwalenie pojęć: więcej, mniej, tyle samo,
- Ustalanie równoliczności dziewcząt i chłopców.

Pomoce: muzyka krakowiaka.

Dzieci na „oko” określają kogo jest więcej: dziewcząt czy chłopców.

Następnie tworzą dwa koła. Jedno zewnętrzne koło tworzą dziewczęta, drugie chłopcy. Poruszają się cwałem bocznym po obwodzie koła w prawą, a potem w lewą stronę do muzyki krakowiaka. Na przerwę w muzyce tworzą pary (chłopiec z dziewczynką) i stwierdzają kogo jest więcej.

Zabawy w małych zespołach: układanki, mozaiki, rysowanie kredkami na dowolny temat.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

II dzień

Temat dnia: POZNAJĘ MOJE MIASTO

RANEK

„Zabytki i nowe obiekty w naszym mieście” – opowiadanie nauczyciela na podstawie ilustracji, zdjęć i pocztówek.

- Zapoznanie z pojęciami: obiekt zabytkowy i obiekt nowoczesny,
- Kształtowanie uczuć patriotycznych.

„Mieszkam w na ulicy...” – zabawa dydaktyczna.

- Zwrócenie uwagi na potrzebę znajomości adresu.

„Legenda powstania mojego miasta” – zapoznanie z legendą powstania miasta lub najbliższej okolicy.

- Zapoznanie z pojęciem: legenda.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 34.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia - wycieczka

Temat: „Poznajemy nasze miasto (miejscowość)” – wycieczka.

- Zapoznanie z zabytkami znajdującymi się w mieście,
- Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas wycieczki,
- Wdrażanie do uważnego słuchania poleceń nauczyciela i przestrzegania wcześniej ustalonych zasad.

Oglądanie najciekawszych miejsc i zabytków, słuchanie informacji o swoim mieście.

POPOŁUDNIE

„Litery p – b – d” – różnicowanie głosek.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów rozpoczynających się głoskami p, b, d.

Na tablicy piszemy litery p, P, b, B, d, D.

Omówienie kształtu liter – podobieństwa i różnice.

Dzieci wymawiają głoskę p (d, b) i podają wyrazy zaczynające się nią.

Następnie dzieci dostają kartki z napisanymi literami p, b, d i pod każdą literą mają narysować dowolną rzecz zaczynającą się tą literą.

„Przybory do mycia zębów” – rysowanie po śladach. Ozdabianie kubka.
Ćwiczenia grafomotoryczne – *Mamy 6 lat*, s. 22.

- Rozwijanie sprawności manualnej.

„Strumyk” – zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak (masażyk).

Tu jest las, tam strumyk płynie, - *szybkie uderzanie palcami jednej ręki
po plecach, drugą – rysujemy zygzak,*
coś zalewa, coś ominie. - *całą dłońią masujemy jedno miejsce,
potem rysujemy zakole,*

W strumyku rybki pływają - *palcami rozłożonej dłoni rysujemy fale,*
i tak pyszczki otwierają. - *skubimy dziecko po plecach dwoma
palcami jednej potem drugiej ręki.*

III dzień

Temat dnia: MÓJ DOM

RANEK

Zabawy w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy w zespole.

„Ile wyraz ma głosek?” – zabawa dydaktyczna.

- Kształcenie umiejętności liczenia głosek w wyrazach związanych tematycznie z domem,
- Utrwalenie cyfr od 0 do 9.

Dzieci mają kartoniki z cyframi. Nauczyciel pokazuje obrazek i mówi jego nazwę. Dzieci dzielą na głoski i podnoszą odpowiedni kartonik z cyfrą.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 34.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

II. Temat: „Mój dom” – konstruowanie domów z różnego typu klocków.

- Kształcenie umiejętności segregowanie klocków według jednej cechy np. koloru,
- Kształcenie umiejętności porównywania wielkości: duży – większy – największy, mały – mniejszy – najmniejszy,
- Wdrażanie do zgodnego współdziałania w zespołach podczas zabawy.

Pomoce: różnorodne klocki, rozsypanka literowa dla każdego zespołu.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązywanie zagadki.

Co to za miejsce, kto z was już wie?

Mieszkają tam ludzie, a koniki nie. (domy)

Rozmowa na temat klocków:

- Jakie mamy klocki w naszej sali?
- Jak należy bawić się klockami?

- Co możemy zbudować z klocków? – układanie wyrazów z rozsypani literowej.

Podział dzieci na zespoły.

Dzieci mówią co można zbudować z klocków i w zespołach układają wyrazy, np. dom, most, ul, auto...

„Kolorowe klocki” - segregowanie klocków według wielkości, kształtów, kolorów, materiału, z którego zostały zrobione.

Na środku leżą koła hula hop. Dzieci segregują klocki i umieszczają w kołach.

„Co jest potrzebne, żeby zbudować dom?” – wypowiedzi dzieci.

Kolejne etapy budowy:

- Pozwolenie na budowę domu,
- Projekt,
- Budowa fundamentów,
- Budowa ścian, kominów,
- Wykonanie stropów,
- Ułożenie pokrycia, dach.

Osoby potrzebne do budowy:

- Kierownik budowy,
- Ekipa murarsko-ciesielska,
- Ekipa dekarcka.

„Budujemy dom” - zabawa konstrukcyjna z wykorzystaniem różnego rodzaju klocków.

Dzieci dzielimy na zespoły, każdy zespół wybiera kierownika budowy.

Następnie projektują dom i uzgadniają z jakiego materiału - klocków będą budować.

Praca zespołowa.

„Nasze domy” - porównywania wielkości: duży – większy – największy, mały – mniejszy – najmniejszy.

Dzieci ustawiają swoje wybudowane domy i porównują wielkość.

„Kolorowe klocki” - zabawa ruchowa.

Dzieci biorą klocki: żółty, niebieski, czerwony, zielony i poruszają się w rytm muzyki.

Nauczyciel mówi: tworzymy koła, dzieci dobierają się według koloru klocków, które kładą w środku.

Temat: „Polonez” – nauka figur tańca.

- Zapoznanie z figurami poloneza – polskiego tańca narodowego,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Kształcenie umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: muzyka różnych tańców: np. różne polonezy, krakowiak, trojak, kujawiak, itp.

Przebieg:

„Jaki to taniec?” – zagadki muzyczne.

Rozpoznawanie tańca po fragmencie muzyki.

„Polonez” – utrwalenie ustawienia i kroku podstawowego.

Ustawienie pojedynczo w kole.

Dzieci ćwiczą krok podstawowy.

Ustawienie parami w kole i przypomnienie kroku podstawowego.

„Polonez” - nauka figur tańca.

Przykłady figur tanecznych:

- Para za parą idą po obwodzie koła, tak aby dziewczynki znajdowały się na zewnątrz.
- Para za parą idą środkiem sali.
- Pary nieparzyste idą w lewo, a pary parzyste w prawo.
- Łączą się w czwórki (para parzysta z nieparzystą) i czwórkami idą przez środek sali.
- Rozchodzą się: para w lewo, para w prawo, na końcu sali pary nieparzyste tworzą most - ręce połączone trzymają w górze.
- Most - pary parzyste przechodzą pod mostem utworzonym przez pary nieparzyste, z przodu następuje zamiana; dzieci, które tworzyły most teraz idą pod nim, powrót do czwórek.

- Łączą się znowu w czwórki (para parzysta z nieparzystą) i czwórkami idą przez środek sali.
- Każda czwórka z prawych dłoni tworzy koszyczek i idą raz w jedną stronę, zmiana rąk i w drugą stronę.
- Każda czwórka tworzy kółko.
- Połączenie wszystkich kół w jedno duże koło.
- Wyznaczona pierwsza dziewczynka wyprowadza tancerzy lub wszyscy zatrzymują się puszczając się za ręce i dziękują za taniec ukłonem.

„Polonez” – taniec.

Informacje dla nauczyciela:

Taniec należy utrzymywać codziennie.

Wyjście na podwórko. Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej u dzieci.

POPOŁUDNIE

„Dom” – nazywanie i liczenie pomieszczeń w domu, łączenie kółek z odpowiednimi pomieszczeniami. *Wiosna, s. 31.*

- Utrwalenie pojęć: dół, góra, po prawej, po lewej stronie.

„Wesołe miasto” – układanie z figur geometrycznych.

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych.

Nauczyciel wymienia cechy figury, dzieci odgadują o jakiej figurze mówi nauczyciel, wskazując daną figurę spośród innych.

- Wygląda jak góra, ma trzy boki.

- Przypomina boisko piłkarskie, dwa boki są dłuższe, dwa krótsze.

- Ma wszystkie boki równej długości.

- Przypomina księżyc w pełni, nie ma żadnych kątów.

Dzieci w grupach z figur geometrycznych (płaskich) układają domy, drzewa, kwiaty, płoty itp. (powstanie w ten sposób osiedle).

Swobodne zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Kształcenie umiejętności cichej i zgodnej zabawy.

IV dzień

Temat dnia: MOJE OSIEDLE

RANEK

Zabawy i gry stolikowe: wybór dowolnej gry lub układanki.

- Rozwijanie umiejętności współdziałania w małych zespołach.

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem elementów litropodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, s. 23.

- Zwrócenie uwagi na rysowanie elementów literopodobnych w liniach.

„Kto robi podskoki?” – zabawa matematyczno – ruchowa.

- Utrwalenie cyfr od 0 do 9,
- Wdrażanie do szybkiej reakcji na bodźce słuchowe i wzrokowe.

Pomoce: szarfy w 3 kolorach i cyfry od 0 do 9 napisane na kartonikach w kolorach szarf.

Dzieci mają szarfy. Poruszają się w rytm tamburyna w różne strony. Na przerwę nauczyciel podnosi kartonik z cyfrą. Dzieci mające kolor szarfy taki jak kartonika robią tyle przysiadów, ile wskazuje cyfra, a pozostałe dzieci liczą.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 34.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Moje osiedle” – malowanie farbą plakatową.

- Rozwijanie wrażliwości na działanie linii i plamy,
- Rozwijanie ekspresji malarskiej.

Pomoce: kartki dla każdego dziecka i farby plakatowe, pojemniki na wodę, pędzle.

Przebieg:

„Domy na moim osiedlu” – wypowiedzi dzieci na temat swojego najbliższego otoczenia, w którym mieszkają.

„Moje osiedle”- malowanie farbą plakatową.

Podanie tematu i techniki, jaką będą dzieci wykonywały pracę.

Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna dzieci – malowanie farbami plakatowymi.

Wykonanie wystawy prac.

„Spacer” – zabawa ruchowa.

Zajęcia ruchowe, zestaw 34.

II. Temat: Zabawy z gazetami – ćwiczenia ogólnorozwojowe.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej dziecka,
- Dostarczenie dzieciom okazji do spontanicznych działań i wyrażania radości,
- Rozwijanie sprawności motorycznej w zakresie szybkości, skoczności, zwinności i zręczności,
- Zachęcanie do udziału w zabawach ruchowych.

„Moje osiedle” – spacer. Cechy charakterystyczne miejsca, w którym mieszkają dzieci: zakłady, instytucje, sklepy na osiedlu.

- Zainteresowanie dzieci najbliższym otoczeniem.

POPOŁUDNIE

„Pocztówkowe puzzle” – układanie obrazków z części, opowiadanie o swoim obrazku.

- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia.

Nauczyciel rozdaje dzieciom pocztówki z miasta, w którym mieszkają pocięte na elementy. Zadaniem dzieci jest ułożyć pocztówkę i opowiedzieć, co przedstawia.

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

Jedna osoba odwraca się, w tym czasie dwójka wskazanych przez nauczyciela dzieci zmienia miejsce. Zadaniem osoby jest wskazać, kto zmienił miejsce.

V dzień

Temat dnia: MOJE MIASTO

RANEK

„Gdzie leży moje miasto?” – oglądanie mapy administracyjnej Polski.

- Zapoznanie z pojęciem: województwo.

Pokazanie miasta i województwa, w którym mieszkamy na mapie Polski.

„Herb mojego miasta” – rysowanie kredkami herb swojego miasta. *Wiosna, s. 32.*

- Wyjaśnienie pojęcia: herb.

Oglądanie herbu miasta, w którym mieszkają dzieci.

Rysowanie kredkami.

„Rebus” – rozwiązanie rebusu i rysowanie odpowiedzi. *Wiosna, s. 32.*

- Kształcenie umiejętności rozwiązywania rebusu obrazkowego.

Dzieci mówią pierwsze głoski rzeczy na ilustracji i łączą je w wyraz (d – o – m), rysowanie domu.

Oglądanie albumów i pocztówek przedstawiających najciekawsze miejsca, zabytki.

- Wzbogacanie słownictwa dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 34.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

I. Temat: „Moje miasto” – nauka wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Kształcenie przywiązania emocjonalnego dzieci do swojego miejsca zamieszkania,
- Wzbogacenie i utrwalenie języka literackiego w toku uczenia się wiersza na pamięć,
- Zwrócenie uwagi na piękno miasta, w którym mieszkają dzieci.

Pomoce: pocztówki, zdjęcia z miasta, wiersz dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Moje miasto” – słuchanie wiersza.

Jest takie miejsce, gdzie mieszkam,
gdzie chodzę do przedszkola.

Tu mieszka moja mama,
tata i siostra Ola.

Tutaj są parki i sklepy,
kino, gdzie bajki oglądam
oraz duża fontanna,
przy której pięknie wyglądam.
Są nowe, ładne ulice,
na których jest czasem ciasno.
Bardzo lubię tu mieszkać,
bo to jest moje miasto.

Informacja dla nauczyciela:

Można zmienić ostatni wers:

Warszawa, (Białystok) to moje miasto.

„Co jest w moim mieście?” – omówienie treści wiersza z realną sytuacją miasta, w którym mieszkają dzieci.

Nauka wiersza.

„Samogłoski” – wyszukiwanie w tekście wiersza.

Zamalowanie czerwoną kredką wszystkich samogłosek.

Przejdźcie do stolików, praca indywidualna.

„Moje miasto” – mówienie wiersza z jednoczesnym śledzeniem tekstu.

Dzieci tekst zabierają do domu.

„Jedziemy samochodem” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Moje miasto” – przedstawianie sytuacji przestrzennej uwzględniającej kształt i fakturę, wykonanie makiety.

- Utrwalenie pojęcia: makieta,
- Wdrażanie do dokładności w wykonaniu pracy,
- Kształcenie umiejętności pracy w zespole.

Pomoce: pudełka różnej wielkości, gałeczki, plastelina, wycinanki, klej, kolorowy papier, bibuła, farby, mazaki, kredki.

Przebieg:

„Makieta” – swobodne wypowiedzi dzieci.

- Co to jest makieta?
- Po co ludzie tworzą makiety?

„Tworzymy zespoły” – wyliczanka.

Wybrane dziecko mówi wyliczankę wskazując po kolei na dzieci, na którym się skończy ta osoba jest razem w zespole. Teraz wybrana osoba mówi wyliczankę. Kiedy zbierze się zespół (5 - 6 osobowy) odchodzi na bok. W ten sam sposób tworzymy pozostałe zespoły.

Raz, dwa, trzy ze mną jesteś ty.

„Moje miasto” – wykonanie makiety.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy poszczególnym zespołom.

1 zespół

Wykonanie planszy na dużym arkuszu papieru: malowanie ulic, przejść dla pieszych, zielonych skwerków – farby, mazaki, kredki.

2 zespół

Wykonanie domów: oklejanie pudełek, przyklejanie drzwi, okien – pudełka różnej wielkości, kolorowy papier.

3 zespół

Wykonanie samochodów: oklejanie pudełek, wycinanie i przyklejanie kół – pudełka od zapalek, kolorowy papier.

4 zespół

Wykonanie drzew, krzaczków, kwiatów – gałązki, plastelina, bibuła.

Umieszczenie wykonanych elementów na makiecie. Ustawienie makiety w widocznym miejscu.

„Kolory” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Kiedy nauczyciel powie nazwę koloru, dzieci mają za zadanie dotknąć przedmiot w tym kolorze.

POPOŁUDNIE

„Dom” – nazywanie figur geometrycznych, z których składa się dom. Przeliczenie i rysowanie odpowiedniej liczby kropek lub wstawianie cyfr. Wiosna, s. 33.

- Utrwalenie kształtu figur geometrycznych i umiejętności przeliczania w zakresie 10 elementów.

„Jedziemy na wycieczkę” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

- Utrwalenie najciekawszych zabytków, obiektów znajdujących się w naszym mieście,
- Utrwalenie zasad ruchu drogowego.

Dzieci otrzymują krążki. Kiedy nauczyciel trzyma zieloną kartkę naśladują jazdę samochodem, kiedy czerwoną - zatrzymują się.

Kiedy nauczyciel podniesie do góry ilustrację przedstawiającą zabytek, dzieci siadają i muszą powiedzieć, jak najwięcej wiadomości o nim.

Zabawy z ulubionym kolegą lub koleżanką.

- Zwrócenie uwagi na zgodną i cichą zabawę.

TEMAT KOMPLEKSOWY: JESTEM POLAKIEM I EUROPEJCZYKIEM

I dzień

Temat dnia: **JESTEM POLAKIEM**

RANEK

Oglądanie albumów, ilustracji, pocztówek przedstawiających Polskę.

- Budzenie zainteresowania dorobkiem kulturalnym własnego kraju.

„Co zginęło?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu i mimiki różnorodnych zabaw.

Dzieci siedzą w kole. Uczą się rymowanki Bożeny Szuchalskiej.

Ja zabawy różne znam,
w które często z mamą gram.
Raz i dwa, raz i dwa,
w co się bawię teraz ja?

Dowolne dziecko wchodzi do środka, mówi rymowankę i pokazuje gestem, w co się bawi z mamą. Zadaniem dzieci jest odgadnąć, co to za zabawa.

Inną odmianą zabawy może być wyjaśnienie słowne bez wymienienia nazwy zabawy np. Rzucam piłkę do osoby, jak osoba nie złapie to musi uklęknąć.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 35.

Pomoce: krążki.

Krążki porozkładane na dywanie.

„Marsz w różnych kierunkach” – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się tak, aby nie nadepnąć na krążek.

„Dzieci do domku” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach, na sygnał: dzieci do domków stają na dowolnym krążku.

„Góra - dół” – ćwiczenia równoważne.

Dzieci podnoszą krążki, trzymają przed sobą. Na sygnał góra – trzymają wysoko nad głową, na sygnał: dół – wykonują skłon (ważne, aby kolana były proste).

„Wyruszamy w podróż” – zabawa naśladowcza.

Dzieci naśladowują jazdę samochodem (krążek jest kierownicą).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Jestem Polakiem” – nauka wiersza Mateusza Mojsaka.

- Zapoznanie dzieci z pojęciami: jestem Polakiem, mieszkam w Polsce, mówię po polsku, język ojczysty,
- Rozbudzanie szacunku dla symboli narodowych,
- Kształcenie pamięci mechanicznej w toku uczenia się wiersza na pamięć.

Pomoce: mapa Polski.

Przebieg:

„Jestem Polakiem” - słuchanie wiersza.

Jestem Polakiem i się tym szczycę,
że kocham kraj swój, miasto, dzielnicę.
Lubię swą flagę biało - czerwoną
i orła w godle z piękną koroną.

Podoba mi się język ojczysty,
Tatry, Podlasie i Bałtyk czysty
oraz ..., w którym mieszkamy, (wstawiamy nazwę miasta)
to nasze miasto, które kochamy.

Piękne są nasze polskie zwyczaje,
strojów i tańców różne rodzaje,
a ja w swym kraju, bardzo w to wierzę,
zostanę kiedyś dzielnym żołnierzem.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jak nazywa się kraj, w którym mieszkasz?
- Jak nazywamy ludzi mieszkających w Polsce?
- Jak nazywa się twoje miasto?

„Jestem Polakiem” - wyjaśnienie dzieciom pojęć:

- Mieszkam w Polsce – Polska to moja Ojczyzna,
 - Mówię po polsku – polski język ojczysty.
- Pokaz mapy Polski.

Nauka wiersza.

„Polonez” – utrwalenie tańca narodowego.**II. Zajęcia ruchowe – zestaw 35.****Temat: Kształtowanie sprawności ogólnej.**

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie równowagi i koordynacji ruchowej.

Przybory: kulki papierowe.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie i sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa ożywiająca:

Nauczyciel podaje hasła, a dzieci wykonują polecenia:

Samolot – przemieszczamy się po sali z ramionami w bok naśladując lecący samolot,

Odrzutowiec – przemieszczamy się po sali z ramionami odwiedzionymi w tył naśladując lecący odrzutowiec.

Rakieta – wznos ramion w górę i podskakujemy w miejscu.

Supermen – wznos prawej ręki w górę lewa opuszczona w dół lub odwrotnie z jednoczesnymi podskokami w miejscu.

Część główna

Dzieci pobierają płachtę gazety i gniotąc ją w rękach robią papierową kulę.

Przekładanie papierowej kuli z ręki do ręki z przodu i z tyłu za plecami, papierowa kula krąży wokół bioder,

Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół szyi,

Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół kolan,

Postawa rozkroczna, skłon tułowia w przód, przekładamy papierową kulę na wysokości kostek zataczając ósemki wokół kostek,

Leżenie przodem ramiona wyciągnięte przed siebie w dłoniach papierowa kula: ruch: wznos ramion w górę chwilę wytrzymać, następnie opust ramion w dół powtarzamy 6 razy (wzmacnianie mięśni grzbietu).

Leżenie tyłem, ramiona w górę:

ruch: skłon tułowia w przód z jednoczesnym przełożeniem papierowej kuli między kostki, przejście do leżenia tyłem z ramionami w górę, następnie wznos nóg w górę i przełożenie za głowę z jednoczesnym przekazaniem papierowej kuli z nóg do rąk, potem opust nóg do pozycji wyjściowej, powtarzamy 6 razy.

„Schowaj papierową kulę” – zabawa ruchowa.

Dzieci przemieszczają się po sali w dowolny sposób przekładając papierową kulę

z ręki do ręki, na sygnał: schowaj kulę, kładę ją na podłodze i stopami starają się zakryć tak, żeby nie wystawała. Nauczyciel chodzi i sprawdza czy papierowe kule są dokładnie schowane. Powtarzamy zabawę kilkakrotnie. Dzieci wyrzucają papierowe kule do specjalnie przygotowanego pojemnika na papier.

Część końcowa

Ćwiczący w parach siadają twarzą do siebie, nauczyciel podaje jakich części ciała dotykamy u siebie i jakich części ciała dotykamy u osoby współćwiczącej:

- dotykamy swojej głowy,
- dotykamy głowy osoby współćwiczącej,
- dotykamy swoich policzków,
- delikatnie gładzimy policzki osoby współćwiczącej,
- dotykamy swojego nosa,
- delikatnie dotykamy nosa osoby współćwiczącej,
- dotykamy swojej brody,
- delikatnie łaskoczemy osobę współćwiczącą po brodzie,
- dotykamy swoich barków,
- dotykamy barków osoby współćwiczącej,
- dotykamy swoich kolan,
- dotykamy kolan osoby współćwiczącej,
- dotykamy swoich pleców,
- dotykamy pleców osoby współćwiczącej.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko – spacer po osiedlu.

- Kształcenie umiejętności poruszania się w parach.

POPOŁUDNIE

„Ślimak” – dokończenie rysowania ślimaka, kolorowanie. Ćwiczenia grafomotoryczne – *Mamy 6 lat, część 2, s. 24.*

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo - ruchowej i motoryki ręki wiodącej.

„Zabawa w kąciku lalek” – zabawa tematyczna.

- Kształcenie umiejętności przydzielanie ról i zgodnej zabawy.

Zadanie pracy domowej: przynieść pocztówki, ilustracje przedstawiające Warszawę.

II dzień

Temat dnia: ZWIEDZAMY WARSZAWĘ

RANEK

„Warszawska Syrenka” – słuchanie legendy czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie koncentracji i uwagi.

„Legenda o Warszawie” – opowiadanie odtwórcze.

- Rozwijanie pamięci odtwórczej.

Opowiadanie legendy przez dzieci w różny sposób:

- Chętne dziecko opowiada całą legendę.
- Dzieci siadają w kole, nauczyciel rozpoczyna opowiadać legendę (mówi tylko jedno zdanie), dziecko siedzące obok mówi kolejne zdanie, itd.

Szlaczki” – rysowanie elementów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 25.*

- Usprawnianie techniki pisania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 35.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Zwiedzamy Warszawę” – jestem przewodnikiem, ustalanie trasy wycieczki.

- Zapoznanie z zabytkami Warszawy,
- Zapoznanie z pracą przewodnika turystycznego,
- Poznanie ciekawych miejsc w Warszawie,
- Rozbudzenie zainteresowania historią stolicy,
- Kształcenie umiejętności pracy w zespole.

Pomoce: mapa Polski, ilustracje, pocztówki przedstawiające różne miejsca w Warszawie, plakietka z napisem „Przewodnik”, *Wiosna, s. 43.*

Przebieg:

„Przewodnik turystyczny” – rozmowa z dziećmi.

- Kto to jest przewodnik turystyczny?
- Czy każdy może być przewodnikiem?
- Co trzeba zrobić, żeby zostać przewodnikiem?

Wprowadzenie do tematu zajęć.

- Dzisiaj na zajęciach będziecie przewodnikami turystycznymi. Będziecie oprowadzać grupy turystów po stolicy naszego kraju:
- Jak nazywa się stolica Polski?
- Nad jaką rzeką leży Warszawa?

Wskazanie Warszawy i rzeki Wisły na mapie Polski.

„Ciekawe miejsca w Warszawie” – oglądanie pocztówek przyniesionych przez dzieci oraz ilustracji w książce. *Wiosna*, s. 34.

Nauczyciel opowiada o wybranych miejscach, zabytkach Warszawy.

Podział dzieci na zespoły, wybór lidera.**„Zwiedzamy Warszawę” – praca w zespołach.**

Każdy zespół wybiera po cztery obrazki przedstawiające Warszawę. Ustala w jakiej kolejności będzie przebiegała trasa zwiedzania, jak przedstawić plan innym grupom.

„Wyruszamy na wycieczkę” – przedstawienie przez grupy trasy wycieczki.

Zachęcanie do zwiedzania prezentowanych miejsc w stolicy (dziecko, które prezentuje ma przypiętą plakietkę z napisem „Przewodnik”).

„Jedziemy windą w Pałacu Kultury” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Dzieci leżą na plecach, nauczyciel mówi rymowaną w różnym tempie, dzieci wykonują wymachy nóg tzw. „rowerek”. Po zakończeniu rymowanki nauczyciel klaszcze dowolną ilość razy, dzieci odgadują na które piętro wjechała winda z turystami.

Jedzie wycieczka windą w górę,
jedzie na piętro, zgadnij które?

II. Temat: „Warszawa” – wykonanie pracy techniką collage.

- Wzbogacenie doświadczeń dziecka w uzyskiwaniu nowych wartości poprzez łączenie różnych materiałów,
- Wyrabianie umiejętności i nawyków w posługiwaniu się różnorodnymi środkami wyrazu plastycznego,
- Stwarzanie możliwości do tworzenia własnej ekspresji plastycznej.

Pomoce: pocztówki, ilustracje przedstawiające Warszawę, farby, wycinanki, nożyczki, klej, kredki, mazaki.

Przebieg:

„Moje ulubione miejsce w Warszawie” – wybór pocztówki, ilustracji przez dzieci.

Na dywanie porozkładane są pocztówki i ilustracje. Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki oglądając ilustracje, na przerwę podnoszą wybrany obrazek.

„Co to jest?” – prezentacja miejsca w Warszawie.

Dzieci siadają w kole i po kolei mówią, co przedstawia ich pocztówka (ilustracja).

„Warszawa” – wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

- Przyklejenie pocztówki w dowolnym miejscu na kartce.
- Domalowywanie, doklejanie, dorysowywanie elementów tak, żeby tworzyły z pocztówką spójną całość.

Oglądanie prac, wykonanie wystawki.

„Jedzie pociąg” – zabawa ruchowa do piosenki.

POPOŁUDNIE

„Syrenka” – dorysowywanie brakujących elementów i kolorowanie rysunku. *Wiosna*, s. 35.

- Utrwalenie pojęcia: herb.

„Piszemy litery” – pisanie liter na podkładzie z kaszy manny.

- Utrwalenie kształtu poznanych liter.

Pomoce: tacki i kasza manna.

„Podkład do pracy plastycznej z kaszy” – wykonanie z kaszy manny podkładu do pracy plastycznej na następny dzień.

- Wdrażanie do uważnego słuchania poleceń nauczyciela.

Pomoce: tektura, klej, kasza manna.

Wiadomości dla nauczyciela:

Malowanie na podkładzie z kaszy - całą powierzchnię tektury malujemy klejem i posypujemy kaszą. Przyciskamy to drugą tekturą. Gdy podkład jest już suchy, malujemy na nim farbami. Można też wykonać z kaszy dowolne elementy pracy.

„Moje ulubione bajki” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie zainteresowań literaturą dziecięcą,
- Wzbogacenie wiadomości.

III dzień

Temat dnia: PIĘKNO POLSKIEJ ZIEMI

RANEK

Swobodne zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Kształcenie umiejętności cichej i zgodnej zabawy.

„Litere” – wycinanie pasków papieru i układanie z nich liter.

- Utrwalenie kształtów wielkich liter drukowanych.

Pomoce: białe i kolorowe kartki, nożyczki, klej.

Dzieci kolorowe kartki tną na paski o szerokości 1 cm. Następnie z pasków papieru układają wielkie litery drukowane np. M, A, E, K... (paski mogą dowolnie ciąć dopasowując do liter).

„Mapa Polski” - oglądanie mapy, odczytywanie napisów na mapie. *Wiosna*, s. 36, 37.

- Zapoznanie dzieci z położeniem miast w Polsce.

Wyszukiwanie na mapie swojego miasta i innych miast.

Łączenie w pary takich samych herbów i napisów.

Prowadzenie linii po granicy Polski.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 35.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

2. Technika

**I. Temat: „Polska” – nauka piosenki, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.**

- Zapoznanie za słowami i melodią piosenki,
- Poznanie znaczenie słowa: Ojczyzna,
- Kształtowanie postawy patriotycznej.

Pomoce: kontur Polski, napis POLSKA, kartki, kredki.

Przebieg:

„Polska” – słuchanie piosenki.

Polska to miasta,
moje przedszkole,
parki ulice

i dzieci w szkole.

Ref.

To także pola lasy i łąki,
stokrotki maki, śpiewne skowronki.

Polska to wioski
pachnące chlebem,
białe obłoki
płynące niebem.

Ref.

To także pola lasy i łąki,
stokrotki maki, śpiewne skowronki.

I jeszcze dodam
tata i mama.
Polska to moja
Ojczyzna kochana.

Ref.

To także pola lasy i łąki,
stokrotki maki, śpiewne skowronki.

POLSKA

„Co to jest Polska?” - rozmowa na temat piosenki.

- Co to jest Polska? – odpowiedź na pytanie.

Nauka refrenu.

„Polska” – słuchanie piosenki i rysowanie na małych kartkach dowolnych elementów, związanych z Polską.

Dzieci słuchają piosenki i rysują dowolny rysunek przedstawiający Polskę.

Przyklejenie kartek na kontur.

Przyczepienie napisu POLSKA.

Wyjaśnienie: Polska to terytorium, które ma granicę i swój język.

„Polska” – nauka i śpiew piosenki.

„Polonez” – utrwalenie tańca.

II. Temat: „Piękno polskiej ziemi” – malowanie na podkładzie z kaszy.

- Zapoznanie z nową techniką malarską,
- Kształcenie umiejętności przedstawiania krajobrazu,
- Poznanie bogactwa różnych efektów fakturalnych i ozdobnych.

Pomoce: ilustracje przedstawiające Polskę: morze, góry, miasta, puszcze, podkładki z kaszy (wykonane przez dzieci w popołudniu), farby plakatowe, pędzle.

Przebieg:

„Polska” – śpiew zbiorowy piosenki.

„Piękna nasza Polska” – oglądanie ilustracji przedstawiających Polskę i wypowiedzi dzieci.

Dzieci opowiadają co przedstawiają ilustracje.

„Piękno polskiej ziemi” – malowanie na podkładzie z kaszy.

Zapoznanie z nową techniką plastyczną.

Podanie tematu pracy plastycznej.

Zwrócenie uwagi na zachowanie porządku na stolikach.

Przejście do stolików i praca indywidualna.

Odłożenie prac do wyschnięcia.

Wystawa prac.

Wyjście na podwórko – zabawy ruchowe z wykorzystaniem sprzętu sportowego: piłki, skakanki.

- Zaspokojenie naturalnej potrzeby ruchu.

POPOŁUDNIE

„Baśnie i legendy polskie” – słuchanie dowolnej legendy czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi i umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

„O czym myślę?” – zabawa dydaktyczna.

- Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas zabawy.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko trzyma piłkę, toczy do kolegi mówiąc zagadkę dotyczącą różnych miejsc w Polsce. Jeśli osoba odgadnie zadaje zagadkę innej.

np. Jest tam bardzo dużo drzew, rosną tam grzyby (las).

Można spotkać tam krowy, świnie, jeżdżą tam traktory (wieś).

Zabawy w kącikach zainteresowań w małych zespołach.

- Kształcenie umiejętności dobierania się w zespoły według zainteresowań.

IV dzień

Temat dnia: **SYMBOLE NARODOWE POLSKI**

RANEK

„O Lechu, Czechu i Rusie” – słuchanie legendy.

- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Odpowiedź na pytanie:

- Dlaczego godłem Polski jest orzeł na czerwonym tle?

„Godło Polski” - kolorowanie rysunku według wzoru. *Wiosna, s.38.*

- Wdrażanie do precyzyjnego zapewniania powierzchni.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 35.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera f, F
2. Muzyka

I. Temat: „Polskie symbole narodowe” – poznanie symboli narodowych Polski na podstawie wiersza Anny Bayer „Nauczyłem się w przedszkolu”.

- Poznanie polskich symboli narodowych: godła, flagi, hymnu,
- Zapoznanie ze sposobem wykonania chorągiewki,
- Budzenie miłości i szacunku do własnej Ojczyzny.

Pomoce: rozsypanka literowa, obręcz, patyczki, klej, *Wiosna*, s. 39/40 (flaga Polski).

Przebieg:

„Polska” – układanie wyrazu z rozsypanki literowej.

Na dywanie rozłożone są litery.

Nauczyciel podaje kilka wyrazów, dzieci odgadują jaką głoską zaczynają się te wyrazy. Wyszukują literę i przyczepiają do tablicy.

- półka, pole, pani
- okulary, okno, obrazek
- lalka, lody, luneta
- samochód, słowik, sarna
- kamień, kotek, książka
- album, alfabet, arbuz.

Wspólne odczytanie wyrazu.

„Nauczyłem się w przedszkolu” – słuchanie wiersza.

Flaga jest biało-czerwona
wiedzą dzieci wszystkie,
że Warszawa jest stolicą
a Syrenka pływa w Wiśle.

Marsz, marsz Dąbrowski
hymnu to są słowa,
gdy Mazurek dumnie gra
to milknie rozmowa.

W godle biały orzeł
na czerwonym polu.
Tego nauczyłem się
od pani w przedszkolu.

„Symbole narodowe” - rozmowa na podstawie wiersza na temat symboli narodowych.

„Flaga Polski” – wykonanie flagi. *Wiosna, s. 39/40.*

„Orły szukają gniazd” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem obręczy.

Na dywanie porozkładane są obręcze. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał: orły szukają gniazd wskazują do najbliższej obręczy.

lub

Temat: „Polskie symbole narodowe” – poznanie symboli narodowych Polski na podstawie wiersza Anny Bayer „Nauczyłem się w przedszkolu”, wprowadzenie litery „f, F” na podstawie wyrazu „flaga”.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej, pisanej i drukowanej litery f, F,
- Poznanie symboli narodowych: godła, flagi, hymnu,
- Budzenie miłości i szacunku do własnej Ojczyzny.

Pomoce: rozsypanka literowa, obręcze, patyczki, klej, *Wiosna, s. 39/40* (flaga Polski), cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera f, F drukowana i pisana, mała i wielka, obrazek flagi.

Przebieg:

„Polska” – układanie wyrazu z rozsypanki literowej.

Na dywanie rozłożone są litery.

Nauczyciel podaje kilka wyrazów, dzieci odgadują jaką głoską zaczynają się te wyrazy. Wyszukują literę i przyczepiają do tablicy.

- półka, pole, pani
- okulary, okno, obrazek
- lalka, lody, luneta
- samochód, słowik, sarna
- kamień, kotek, książka
- album, alfabet, arbuz.

Wspólne odczytanie wyrazu.

„Nauczyłem się w przedszkolu” – słuchanie wiersza.

Flaga jest biało-czerwona
wiedzą dzieci wszystkie,
że Warszawa jest stolicą
a Syrenka pływa w Wiśle.

Marsz, marsz Dąbrowski
hymnu to są słowa,

gdy Mazurek dumnie gra
to milknie rozmowa.

W godle biały orzeł
na czerwonym polu.
Tego nauczyłem się
od pani w przedszkolu.

„Symbole narodowe” - rozmowa na podstawie wiersza na temat symboli narodowych.

„Flaga Polski” – wykonanie flagi. *Wiosna*, s. 39/40.

„Litera f, F” - zapoznanie z literą „f, F” małą i wielką, drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **flaga**.

Podział wyrazu flaga na sylaby.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie **flaga**.

Zawieszenie obrazka - **flaga**.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery **f, F**.

Podział wyrazu **flaga** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **flaga**.

Zaznaczenie litery **f** niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **flaga**.

Układanie z małych liter wyrazu **flaga**.

Układanie z wielkich liter wyrazu **FLAGA**.

Budowanie zdań z wyrazem **flaga**.

„Litera f, F” – ćwiczenia w pisaniu litery **f, F**.

Nauka pisania litery **f, F**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery **f, F**.

Następnie dzieci piszą litery **f, F**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Orły szukają gniazd” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem obręczy.

Na dywanie porozkładane są obręcze. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał: orły szukają gniazd wskazują do najbliższej obręczy.

II. Temat: „Mazurek Dąbrowskiego” – nauka hymnu narodowego Polski.

- Zapoznanie z hymnem narodowym Polski,
- Ukazanie prawidłowej postawy: na baczność, jako szacunku do hymnu Polski,

- Budzenie miłości i odpowiedzialności za własną Ojczyznę.

Pomoce: płyta z hymnem Polski.

Przebieg:

„Symbole narodowe Polski?” – rozmowa kierowana.

- Jakie znacie symbole narodowe?
- Dlaczego każdy kraj posiada swoje symbole narodowe?

„Mazurek Dąbrowskiego” - wysłuchanie hymnu.

Wyjaśnienie słów.

Informacje dla nauczyciela

„Mazurek Dąbrowskiego” powstał w 1797 roku. Autorem słów jest Józef Wybicki. Pieśń ta nazywana była Pieśnią Legionów Polskich we Włoszech. Została napisana dla uświetnienia uroczystości pożegnania odchodzących z Reggio (miasto w północnych Włoszech) legionistów i tu została odśpiewana po raz pierwszy. Szybko pieśń ta stała się popularna wśród legionistów. Mazurek Dąbrowskiego towarzyszył Polakom we wszystkich bitwach. Od 26 lutego 1927 stał się oficjalnym hymnem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Nauka zwrotek i refrenu.

Wspólne śpiewanie hymnu w postawie na baczność.

„Kiedy jest śpiewany hymn?” - wypowiedzi dzieci.

- Na uroczystościach państwowych.
- Na apelach z okazji rozpoczęcia, zakończenia roku szkolnego.
- Podczas zawodów sportowych międzynarodowych (śpiewany jest hymn tego państwa, która drużyna, bądź którego kraju sportowiec zwyciężył).

POPOŁUDNIE

„Jestem Polakiem” – recytacja wiersza Mateusza Majsaka.

- Utrwalenie wiersza,
- Kształcenie uczuć patriotycznych.

„Litera f, F” – utrwalenie litery f, F, czytanie sylab i wyrazów. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 44.

- Zapoznanie z wyglądem flagi Unii Europejskiej, Niemiec i Francji,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab i wyrazów.

Czytanie zdania i kolorowanie flagi.

Zamalowywanie na niebiesko litery f, F w podanych wyrazach.

V dzień

Temat dnia: UNIA EUROPEJSKA

RANEK

„Litera f, F” – utrwalenie litery f, F ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 45

- Rozwijanie sprawności rąk oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej podczas pisanie liter,
- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisanie po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie palcem po śladzie litery f, F.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery f, F.

„Wesoły pociąg” – ćwiczenia słownikowe do utworu Bożeny Szuchalskiej.

- Rozwijanie pamięci u dzieci,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Pomoce: kolorowe karteczki, tyle ile jest w grupie dzieci.

Dzieci uczą się rymowanki.

Wesoły pociąg po szynach jedzie,
do wspólnej podróży zaprasza też ciebie.
Lecz wsiąść dziś może tylko ta osoba,
która na ...(np. a, o, k) wyraz mi poda.

Wybrana osoba bierze karteczki – bilety i mówi rymowankę. Osoba, która po-
wie prawidłowo wyraz zaczynający się daną głoską otrzymuje karteczkę. Zaba-
wa toczy się, aż każde dziecko otrzyma bilet.

„Pociąg” – zabawa ruchowa do piosenki „Jedzie pociąg”.

Dzieci ustawiają się w pociąg, oddając wybranemu dziecku - konduktorowi bi-
let.

Dzieci poruszają się za maszynistą w rytm muzyki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 35.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Polska w Europie” – kolorowanie kredkami państw europejskich.

- Zapoznanie z mapą Europy, krajami europejskimi,
- Zapoznanie z hymnem Unii Europejskiej „Oda do radości”,
- Kształcenie umiejętności kolorowania konturów.

Pomoce: płyta z hymnem Unii Europejskiej „Oda do radości”, mapa Europy, mapa konturowa Europy dla każdego dziecka.

Przebieg:**„Mapa Europy” – oglądanie mapy.**

Wskazanie Polski na mapie oraz krajów sąsiadujących z Polską. Porównywanie wielkości krajów.

„Unia” – przyczepienie napisu do tablicy, próby wyjaśnienia przez dzieci, co słowo to oznacza. (Unia to związek kilku państw, które mają wspólne cele).

„Unia Europejska” – przekazanie krótkich informacji dzieciom.**Informacje dla nauczyciela**

Unia Europejska została utworzona 1 listopada 1993 na mocy podpisanego 7 lutego 1992, traktatu z Maastricht. Jest to związek państw europejskich, których głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa, stabilnego wzrostu gospodarczego, rozwoju społecznego oraz ochrona praw i wolności obywateli. Od 1 maja 2004 roku Polska jest członkiem UE. Walutą jest Euro, flaga to dwanaście złotych gwiazd ułożonych w okrąg na lazurowym tle. Symbolizuje ona solidarność i harmonię między narodami Europy. Hymnem UE jest „Oda do radości”. Główna siedziba instytucji Unii Europejskiej znajduje się w stolicy Belgii – Brukseli.

„Każdy mówi inaczej” – słuchanie rozmów ludzi mówiących w różnych językach: np. niemieckim, francuskim, czeskim... należących do Unii Europejskiej.

„Oda do radości” – słuchanie hymnu Unii Europejskiej. Omówienie słów.

„Polska w Europie” – podanie tematu pracy.

- Rozdanie kart z konturową mapą Europy dla każdego dziecka,
- Odszukanie Polski,
- Kolorowanie państw europejskich, każdy innym kolorem.

Przejście do stolików.

Praca indywidualna dzieci.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 35.

Temat: Kształtowanie sprawności ogólnej.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie równowagi i koordynacji ruchowej.

Wyjście na podwórko. Spacer w okolicy przedszkola.

- Zainteresowanie dzieci zmianami i osiągnięciami dostrzeganymi w najbliższym środowisku.

POPOŁUDNIE

„Flagi” – oglądanie flag różnych państw. *Wiosna s. 41.*

- Zapoznanie z wyglądem flag wybranych państw europejskich.

Dzieci oglądają flagi i pokazują, która jest Polski.

Łączenie w pary takich samych flag.

Otaczanie pętlą flagi Polski.

„Czym różnią się flagi” – wypowiedzi dzieci.

„Flaga Unii Europejskiej” – wykonanie pracy przestrzennej według wzoru.

Wiosna, s. 39/40.

- Wdrażanie do starannego wykonania pracy.

Praca domowa.

Przynieść na poniedziałek zdjęcia swojej rodziny.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MOI RODZICE

I dzień

Temat dnia: MOJA RODZINA

RANEK

„Kwiaty dla mamy” - łączenie kropek, dorysowywanie kwiatów w wazonie.

Ćwiczenia grafomotoryczne – *Moje 6 lat*, część 2, s. 26.

- Rozwijanie zamiłowań do precyzyjnego wykonywania szczegółów.

„Moja rodzina” – wykonanie gazetki ściennej z wykorzystaniem przyniesionych zdjęć, rozmowa na temat osób znajdujących się na zdjęciu.

- Kształtowanie właściwego stosunku do rodziców i rodzeństwa.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 36.

Marsz po obwodzie koła.

„Tworzymy koła”- zabawa bieżna.

Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach, na sygnał: uwaga, tworzą koła po tyle osób, ile palców podniesie nauczyciel.

„Idziemy w góry” – zabawa naśladowcza.

Dzieci wykonują polecenia: maszerujemy, wchodzimy na górę, zeskakujemy z kamienia, maszerujemy, przeskakujemy przez strumyk, kładziemy się, odpoczywamy.

„Wyprawa rowerowa” – ćwiczenia mięśni brzucha.

Dzieci dobierają się dwójkami, kładą się na plecach naprzeciwko siebie, unoszą lekko zgięte nogi i stykają się stopami. Naśladują jazdę rowerkiem.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Rodzina Oli” – ilustrowanie opowiadania nauczyciela sylwetami wykonanymi przez dzieci, układanie zdań z rozsypanki wyrazowej.

- Utrwalenie pojęcia: rodzina,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego nazywania członków rodziny,
- Rozwijanie uważnego słuchania i zapamiętywania,

- Budzenie i rozwijanie uczucia miłości, szacunku i życzliwości dla członków rodziny.

Pomoce: obrazek przedstawiający rodzinę, kartki, kredki, nożyczki, rozsypanka wyrazowa (każde zdanie napisane innym kolorem).

Przebieg:

„Co to jest rodzina?” – burza mózgów.

Dzieci mówią, a nauczyciel zapisuje na arkuszu szarego papieru.

„Moja rodzina” – wypowiedzi dzieci na podstawie fotografii z wykorzystaniem gazetki ściennej wykonanej w ranku.

Dzieci opowiadają kto znajduje się na fotografii, gdzie zdjęcie było zrobione.

„To jest rodzina” – rozpoznawanie, wskazywanie i nazywanie członków rodziny na obrazku.

„Rodzina Oli” – rysowanie kredkami sylwet do opowiadania i wycinanie ich.

Dzieci rysują postacie przedstawiające członków rodziny Oli: mamę, tatę, Olę, młodszą siostrę Oli i starszego brata, kota, psa.

Wycinanie postaci.

„Rodzina Oli” – słuchanie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

Dzieci siadają na dywanie przed sobą mają sylwety członków rodziny Oli (Olę, mamę, tatę, brata i siostrę, zwierzęta: kota i psa).

Nauczyciel opowiada. W odpowiednich miejscach milknie, aby dzieci miały czas na podniesienie odpowiedniej sylwety.

Rodzina Oli składa się z pięciu osób. Ola ma 6 lat i chodzi do przedszkola. Ala to młodsza siostra Oli, ma ona trzy lata i chodzi razem z Anią do przedszkola, jest w maluchach. Dziewczynki bardzo lubią razem bawić się lalkami. Jacek jest starszym bratem Oli. Ma 10 lat i uczy się w szkole. Jacek lubi czytać książki przygodowe. Rodzice Oli to mama Wanda i tata Karol. Mama pracuje w sklepie i sprzedaje książki. Taki sklep nazywa się księgarnią. Jest tam bardzo dużo ciekawych książek dla dzieci i dorosłych. Tata Oli, Ali i Jacka jest lekarzem. Pracuje w szpitalu i leczy chorych ludzi. Jego praca jest bardzo ciężka, ponieważ często pracuje w nocy. W domu mieszkają także zwierzęta. Jest śliczna biała kotka Kulka, która bardzo lubi zabawy z Olą. Pies nazywa się Maks. Maks jest czarnym labradorem. Na spacer do parku często wychodzi z nim tata z Jackiem. Rodzina bardzo lubi wyjazdy na wieś do babci Zosi i dziadka Tadka.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Z ilu osób składa się rodzina Oli?
- Ile lat na Ola?
- Jak nazywa się rodzeństwo Oli?
- Ile lat ma Jacek?
- Ile lat ma Ala?
- Jak nazywa się mama Oli, Ali i Jacka?
- Jak nazywa się tata dzieci?
- Gdzie pracuje mama i co robi?
- Gdzie pracuje tata i co robi?
- Jakie zwierzęta są w domu?

„Ola i jej rodzina” - układanie zdań z rozsypani wyrazowej (można wybrać 3 - 4 zdania).

Przypomnienie pojęć: wyraz i zdanie oraz, że zdanie zaczyna się wielką literą, a kończy kropką.

Ola ma 6 lat.

Jacek ma 10 lat.

Ala ma 3 lata.

To mama Wanda.

To tata Karol.

To kotka Kulka.

To pies Maks.

Mama pracuje w sklepie.

Tata i Jacek idą na spacer do parku.

Odczytanie zdań.

„Spacer z mamą” – zabawa ruchowa.**II. Zajęcia ruchowe – zestaw 36.****Temat: Kształtowanie sprawności ogólnej.**

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Zapoznanie z zasadami nowej zabawy „Literki”.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna**„Berek z imionami” - zabawa ożywiająca.**

Dzieci biegają po całej sali. Osoba wywołana po imieniu zatrzymuje się i pod-

nosi obie ręce w górę, pozostałe osoby ustawiają się za osobą wywołaną w rzędzie tworząc pociąg. Jeżeli są dwie osoby lub więcej o tym samym imieniu to tworzymy 2 rzędy lub więcej. Osoby które ustawiają się na samym końcu wykonują 5 przysiadów. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Część główna

Zabawa naśladowcza:

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła. Nauczyciel bierze 2 osoby z koła i podaje na ucho hasło np. pokażcie „ jak słoń je trawę”, podczas pokazywania nie wolno się odzywać. Pozostałe dzieci muszą odgadnąć o jakie zwierzę chodzi i jaką czynność wykonuje. Po odgadnięciu nauczyciel bierze kolejne 2 osoby i podaje kolejne hasło. Zabawa trwa do momentu kiedy wszystkie dzieci wezmą udział w pokazywaniu haseł.

- Jak żyrafa je liście akacji,
- Jak bociek zjada żabę,
- Jak nosorożec kąpie się w błocie,
- Jak słoń ochładza się wodą,
- Jak małpka je banana,
- Jak kotek się myje,
- Jak myszka je serek,
- Jak piesek kładzie się do snu,
- Jak zachowuje się żuk kiedy leży na plecach,
- Jak zachowuje się żółw kiedy się wystraszy.

„Literki” - zabawa ruchowa.

Dzieci ustawiają się w rozsypce na całej sali. Nauczyciel podaje literkę jeśli jest to samogłoska dzieci biegną w miejscu, jeżeli nauczycielka poda spółgłoskę dzieci wykonują pajacyki. Na początku wszystkie dzieci ćwiczą, aż utrwalą sobie literki, które to spółgłoski, a które to samogłoski. W dalszej części zabawy zmieniamy ćwiczenia, które wykonujemy i tak na samogłoskę wykonujemy przysiad, a na spółgłoskę wykonujemy skłon tułowia w przód i dodatkowa trudność to reakcja dziecka na literki występujące w jego imieniu. Zabawę możemy modyfikować w zależności od umiejętności dzieci, chodzi tu o dobór ćwiczeń gimnastycznych.

Część końcowa

W marszu po obwodzie koła wykonujemy następujące ćwiczenie:

- na 1 maszerujemy na palcach i wznosimy ramiona bokiem w górę (wdech),
- na 2 przechodzimy na całe stopy i opuszczamy ramiona bokiem w dół (wydech).

Powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Gdzie pracują rodzice?” – nazywanie zawodów. Łączenie zdjęcia z odpowiednim przedmiotem. *Wiosna*, s. 42.

- Wzbogacenie wiadomości dzieci o pracy ludzi w różnych zawodach,
- Kształtowanie poglądu o potrzebie i ważności każdego zawodu.

„Członkowie rodziny” – kończenie rozpoczętych zdań.

- Zapoznanie z bliższymi i dalszymi członkami rodziny.

- Mama i tata to moi

- Ja dla swojej mamy jestem

- Ja dla swojego taty jestem

- Mama mojej mamy to moja

- Tata mojej mamy to mój

- Mama mojego taty to moja

- Tata mojego taty to mój

- Ja dla mojej babci i dziadka jestem

II dzień

Temat dnia: **MOJA MAMA**

RANEK

„Szłaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych w liniaturze.

Ćwiczenia grafomotoryczne – Moje 6 lat, część 2, s. 27.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisanie.

„Jaki to zawód?” – scenki pantomimiczne.

- Rozwijanie pomysłowości dzieci w przedstawieniu dowolnie wybranego zawodu.

Dzieci za pomocą ruchu i mimiki przedstawiają różne zawody. Pozostałe odgadują.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 36.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

I. Temat: „Mamusiu moja” – nauka wiersza Joanny Myślińskiej.

- Dostarczanie dziecku wzorów pięknej, artystycznej mowy,
- Kształcenie uczucia przywiązania i szacunku do wszystkich członków rodziny,
- Wzbogacenie i utrwalenie języka literackiego w toku uczenia się wiersza na pamięć.

Pomoce: fotografie rodzinne, ilustracja rodziny, arkusz szarego papieru i mazak.

Przebieg:**„Mamusiu moja” – słuchanie wiersza.**

Mamusiu moja, mamu kochana,
dzisiaj jest święto Twoje od rana,
więc ja dziś Tobie składam życzenia,
z całego serca, pełna wzruszenia.

Życzę Ci tego, czego chcesz skrycie,
bo przecież kocham Ciebie nad życie,
za to, że miłość mi swoją dałaś
i mną się czule opiekowałaś.

Mamusiu moja, miła mateczko,
dziś się do Ciebie śmieje słońeczko,
wietrzyk Cię lekko muska po twarzy
i da Ci wszystko, o czym zamarysz.

Ja zaś Ci teraz wręcę laurkę
– masz na niej serce, kwiatki i chmurkę,
bo o tym marzy córeczka mała,
byś się mamusiu wciąż uśmiechała.

Omówienie treści wiersza.

Podjęcie decyzji o przygotowaniu uroczystości rodzicom.

Nauka wiersza.**„Moja mama jest...” - kończenie zdania.**

Dzieci siedzą w kole. Każde dziecko powtarza początek i kończy jaką jest mama.

„Do czego zaprasza nas muzyka?” – zabawa muzyczno – ruchowa.

II. Temat: „Broszka dla mamy” – wykonanie kompozycji przestrzennej z masy papierowej.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: płaskorzeźba i utrwalenie pojęcia: rzeźba,
- Wdrażanie do prawidłowego określania kształtów: okrągły, owalny, prostokątny, kwadratowy.

Pomoce: rzeźby (mogą być ceramiczne: zwierzęta, laleczki, aniołki...) i płaskorzeźby, broszki, masa papierowa, agrałki.

Przebieg:

„Rzeźba i płaskorzeźba” – różne formy sztuki.

Oglądanie dzieł sztuki.

- Co to jest rzeźba?

- Co to jest płaskorzeźba?

- Jaka jest różnica pomiędzy rzeźbą i płaskorzeźbą?

Wiadomości dla nauczyciela:

Płaskorzeźba – dziedzina sztuk plastycznych posługująca się dwuwymiarową bryłą. Oglądana jest z jednej strony. Dzielimy ze względu na przeznaczenie: sakralne, pomnikowe, dekoracyjne, itp.; ze względu na stosunek do rzeczywistości – przedstawiające i abstrakcyjne.

„Moja mama” - słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Krysia - to moja mama kochana,
troszczy się o mnie od rana.

Ma jasne włosy
i zielone oczy
i co dzień mnie budzi
jej uśmiech uroczy.

Kocham ją bardzo
za ciepło, oddanie
i dlatego prezent
przygotuję dla niej.

Mocno ją uściskam
i życzenia złożę,
a na jej kolanach
swój prezent położę.

„Broszka dla mamy” – oglądanie różnych broszek i podanie tematu pracy.

- Do jakiej dziedziny sztuki zaliczymy broszki? (płaskorzeźby)
- Po co nosimy broszki?

Wyjaśnienie sposobu wykonanie broszki.

- Z masy papierowej dzieci formują broszki, aby od spodu były płaskie.
- Kształt może być: okrągły, owalny, prostokątny, kwadratowy.
- Przymocowanie agrałki.

Informacja dla nauczyciela:

Masę papierową można kupić lub zrobić samemu.

Sposób wykonania masy papierowej.

Porwane, drobne kawałki papieru gazetowego zalewamy wodą. Można to zagotować. Gdy papier jest rozmiękczony, odciskamy wodę, a papier rozcieramy. Odmierzamy w proporcji 2:1 roztarty papier i klej (kajster). Całość należy wymieszać. Masy papierowej nie można długo przechowywać.

Po wykonaniu dzieci określają kształt swojej broszki.

Odłożenie w wyznaczone miejsce do wyschnięcia.

Po wyschnięciu dzieci będą ozdabiały broszki według własnego pomysłu (w popołudniu).

POPOŁUDNIE

„Co kupili rodzice?” – rozwiązywanie zadań tekstowych. Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 46.

- Rozwijanie umiejętności rozwiązywania zadań,
- Budzenie zainteresowań zadaniami z treścią.

„Dom” – zabawa tematyczna w kąciku lalek.

- Przyjmowanie na siebie ról,
- Zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych.

„Zdania pytające i oznajmujące” – czytanie zdań pytających i dobieranie oznajmujących.

- Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem,
- Wdrażanie do samodzielnego wykonywania zadania.

Pomoce: zdania na paskach.

Kto to jest?

To jest Ala.

Co robi Marek?

Marek buduje dom.

Co je kotek?

Kotek je mleko.

Gdzie jest mama i Kamila?

Mama i Kamila jest w parku.

Co ma tata?

Tata ma motor.

Dzieci czytają zdania pytające i muszą dobrać zdanie oznajmujące.

III dzień

Temat dnia: CO ROBI MAMA?

RANEK

„Domino liczbowe” – wpisywanie brakujących cyfr, przeliczanie oczek na obu kostkach domina i łączenie z odpowiednimi cyframi. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 47.*

- Wyrabianie umiejętności sprawnego posługiwania się liczebnikami głównymi w zakresie 10 w związku z analizą konkretnej sytuacji.

„Kochana Mama” – słuchanie wierszy Anny Surowiec i Joanny Myślińskiej (można wykorzystać podczas uroczystości).

- Wyzwalanie więzi uczuciowej z mamą.

„Moja mama” – wiersz Anny Surowiec.

Magda (Krysia, Basia) - to moja mama kochana,
troszczy się o mnie od rana,
ma złote (czarne, rude) włosy,
zielone (niebieski, brązowe) oczy
i co dzień mnie budzi
jej uśmiech uroczy.

Kocham ją bardzo,
jak nikogo na świecie,
bo lepszej od mojej mamy
na pewno nigdzie nie znajdziecie.

„Kochanej mamie” - wiersz Anny Surowiec.

Gdy rano wstaję
na dzień dobry
piękny uśmiech
od mamy dostaję.

Co dzień mnie otula
ciepło jej dłoni,
ono mnie zawsze
przed złem ochroni.

Mama zawsze jest przy mnie
gdy mi smutno i źle,
mama umie pocieszyć,
każde dziecko to wie.

Kocham swoją mamę
moim sercem całym,
i życzę jej moc zdrowia
bo jest przyjacielem wspaniałym.

„Mamusi kochana” – wiersz Joanny Myślińskiej.

Mamusi miła, mamu kochana,
bardzo posłuszna jestem od rana,
zaraz Ci jeszcze laurkę dam,
bo przecież dzisiaj jest Święto Mam.
Mamusi miła, droga mateczko,
już się do Ciebie śmieje słońeczko,
a ja moc życzeń dla Ciebie mam,
bo Cię mamusi bardzo kocham.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 36.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

I. Temat: „Mamo zostań ze mną” – nauka piosenki, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.

- Uświadomienie dzieciom różnorodności obowiązków związanych z prowa-

dzeniem domu oraz koniecznością podziału prac domowych,

- Budzenie zamyślenia do śpiewu.

Pomoce: płyta z piosenką.

Przebieg:

„Mamo zostań ze mną” – słuchanie piosenki.

Nie lubię rano wstawać,
nie lubię zębów myć.
Ja nie chcę do przedszkola,
chcę z tobą mamo być.

Ref.

Mamo zostań ze mną,
mamo nie idź do pracy,
mamo weź mnie na ręce,
będę płakać zobaczysz.

Nie lubię czesać włosów,
nie lubię uszu myć.
Ja nie chcę iść do łóżka,
chcę z tobą mamo być.

Ref.

Mamo zostań ze mną,
mamo nie idź do pracy,
mamo weź mnie na ręce,
będę płakać zobaczysz.
Omówienie słów i melodii.

MAMO ZOSTAN ZE MNA

„Gdzie pracuje moja mama?” – wypowiedzi dzieci.

Nauka słów piosenki: zwrotki i refrenu.

„Spacer z mamusią lub tatusiem” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Niespodzianka dla mamy” – wykonanie laurki dla mamy.

- Zapoznanie ze sposobem zrobienia laurki,
- Zachęcenie dzieci do wykonania niespodzianki dla mamy,
- Wdrażanie do umiejętnego organizowania sobie miejsca pracy.

Pomoce: mazaki, kredki, nożyczki, klej, życzenia do wklejenia, *Wycinanka*, s. 26 i 27.

Przebieg:

„Życzenia dla mamy” - słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Dzieci słuchają wierszy z życzeniami (można nauczyć życzenia na pamięć i wkleić życzenia w środku laurce).

Mamo, dzisiaj Twoje święto,
więc dla Ciebie prezent mam.
Uśmiech, radość, miłość, wdzięczność
oraz moje serce dam.

„Niespodzianka dla mamy” - podjęcie decyzji o zrobieniu laurki z okazji Święta Matki.

Nauczyciel podpowiada dzieciom, że mogą zrobić mamie laurkę.

„Laurka dla Mamy” – kolorowanie kwiatów mazakami i kredkami, *Wycinanka*, s. 26 i 27.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

- Kolorowanie motyli według wzoru,
- Wycięcie laurki, motyli i koniczynek,
- Zagięcie po wyznaczonej linii,
- Przyklejenie motyli i koniczynek,
- Wklejenie życzeń,
- Samodzielne napisanie swojego imienia pod życzeniami – podpisanie laurki.

Przejście do stolików i praca indywidualna.

„Motyle i kwiatki” – zabawa ruchowa.

Dzielimy dzieci na dwa zespoły. Jeden zespół to kwiatki, drugi motyle (kwiatków musi być mniej niż motyli). Dzieci, które są kwiatkami siadają na dywanie. Dzieci, które są motylami fruwią pomiędzy kwiatami. Na hasło: motyle szukają kwiatków, każdy motyl szybko przykuca obok kwiatka (za każdym razem jakiś motyl nie znajdzie kwiatka).

Zmiana ról.

POPOŁUDNIE

„Broszka dla mamy” – malowanie farbą broszki wykonanej na zajęciach (dzień wcześniej).

- Rozwijanie inwencji twórczej poprzez właściwy dobór kolorów.

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie spostrzegawczości słuchowej,
- Wdrażanie do przestrzegania reguł zabawy.

Nauczyciel wybiera dwie rodziny: tatę, mamę, syna, córkę, babcię, dziadka.

Dzieci zapamiętują, jaką pełnią rolę w rodzinie (kim są). Siadają na krzesłkach w dwóch rzędach naprzeciw siebie: pierwszy – tata, druga – mama... itp.

Nauczyciel czyta opowiadanie, dzieci uważnie słuchają. Kiedy powie np. słowo: mama, dziecko, które jest mamą wstaje i obiega dookoła swoją rodzinę siedzącą na krzesłkach i siada na swoje miejsce. Wygrywa ta osoba, która usiądzie pierwsza. Na słowo rodzina wstają wszyscy i obiegają za tatusem krzesółka i siadają. Wygrywa ta rodzina, która obiegnie i usiądzie pierwsza.

„Rodzinka” – opowiadanie Anny Surowiec.

W pewnym domu rodzice mieszkają, którzy małego synka i malutką córeczkę mają. **Mama** jest dumna ze swoich **dzieci**, **tata** zaś **dzieciom** przykładem świeci. Cieszy się **dziadek**, że ma już **wnuka**, cieszy się **babcia**, że **wnuczkę** ma. **Dziadek** i **babcia** **wnuki** kochają i prezentami je rozpieszczają. **Dziadek** książeczki ciągle kupuje, **babcia** zaś smaczne obiady gotuje. Jest w tej **rodzince** też kot i pies. Kot lubi mleko, pies kości je, choć razem żyją to kłóć się. **Mama** hałasem się denerwuje, **córeczka** płacze, a wtedy **tata** do akcji wkracza. Zabiera psa do parku na spacer, a w wózku wiezie też dwoje **dzieci**. Jest piękna pogoda, słońeczko świeci, na placu zabaw bawią się **dzieci**. Potem do domu wszyscy wracają, jak było w parku – opowiadają. Cała **rodzinka** wesoła jest i na przygody gotowa też.

IV dzień

Temat dnia: MÓJ TATA

RANEK

„Poznajemy zawody” – nazywanie zawodów przedstawionych na obrazkach, wypowiedzi dzieci czym się zajmują. Kolorowanie rysunków według wzoru. *Wiosna*, s. 43.

- Kształtowanie właściwego stosunku do pracy ludzkiej i rozumienie jej jako obowiązku społecznego,
- Budzenie szacunku do pracy.

„Kochany Tata” – słuchanie wierszy Anny Bayer, Joanny Myślińskiej i Anny Surowiec (można wykorzystać podczas uroczystości).

- Wyzwalanie więzi uczuciowej z ojcem.

„Gdzie jest tata?” – wiersz Anny Bayer.

Kiedy nie ma w domu taty,
świat jest taki byle jaki,
nudą wieje nawet z kąta,
mama gdera wciąż bez końca.

Światło gaśnie, pies nie szczeka,
z kranu ciurkiem cieknie rzeka,
koniec świata, boli głowa.
Czy ten tata dziś zwariował?

O, już chyba nie wytrzymam!
Gdzie jest tata? Kto go widział?
Kiedy wreszcie wróci z pracy?
Kiedy dziecko go zobaczy?

Klucz zazgrzytał, drzwi stuknęły,
nogi taty już szurnęły.
Może mi się tylko śniło,
że tak długo go nie było?

„Kocham cię tato” – wiersz Joanny Myślińskiej.

Kocham Cię tato, wiosną i latem,
za to, że jestem twym „małym światem”,
za to, że uczysz, jak w piłkę grać

i co mam robić, by się mniej bać.
Kocham Cię tato, jesienią, zimą,
gdy słońce świeci lub chmury płyną,
za to, co dałeś i co mi dasz,
za to, że jesteś i przy mnie trwasz.
Kochany tato, w Dniu Twego Święta,
synek o Tobie także pamięta
i już dla Ciebie życzenia ma,
a z życzeniami – obrazki dwa.

„Mojemu Tacie” – wiersz Anny Surowiec.

Tata - to jest gość!
To jest taki mądry ktoś,
kto codziennie o mnie dba
i ze wszystkim radę da!

Kiedy trzeba - kran naprawi,
by prąd płynął - także sprawi,
chętnie ze mną w piłkę gra,
bo talentów wiele ma.

Tata wzorem dla mnie jest,
naśladowuję każdy jego gest,
kocham go moim sercem całym,
bo jest tatą doskonałym!

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Niespodzianka dla Taty” – wykonanie laurki dla taty.

- Zapoznanie ze sposobem zrobienia upominku, zachęcenie dzieci do wykonania laurki dla taty,
- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z ojcem,
- Wdrażanie do umiejętnego organizowania sobie miejsca pracy.

Pomoce: nożyczki, klej, życzenia do wklejenia, mazaki, *Wycinanka*, s. 26 i 28, *krążki*.

Przebieg:

„Życzenia dla Taty” - słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Dzieci słuchają wierszy z życzeniami (można nauczyć życzenia na pamięć i wkleić życzenia w laurce).

Tato z Tobą jest wesoło,
Umiesz wszystko zrobić,
zagrać w piłkę, szybko biegać
oraz tort ozdobić.

Życzę Tobie długich lat,
w szczęściu i radości,
uśmiechu na twarzy
i mnóstwo miłości.

„Niespodzianka dla Taty” – wykonanie laurki. *Wycinanka, s. 26 i 28.*

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

- Kolorowanie samochodu według wzoru,
- Wycięcie samochodu i serduszka,
- Zagięcie po wyznaczonej linii,
- Przyklejenie samochodu,
- Wklejenie życzeń,
- Samodzielne napisanie swojego imienia pod życzeniami – podpisanie laurki.

Przejście do stolików i praca indywidualna.

„Wycieczka z tatusem samochodem” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się parami. Każda para otrzymuje krążek, który jest kierownicą. Dziecko staje z tyłu. Na sygnał wzrokowy – zielony, dzieci poruszają się, zatrzymują się na sygnał czerwony.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 36.

Temat: Kształtowanie sprawności ogólnej.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Literki”.

POPOŁUDNIE

„Co dzieci robią z mamą i tatusem?” – opowiadanie dzieci, co robią wspólnie z mamą lub tatusem. Układanie zdań do ilustracji. *Wiosna, s. 44 i 45.*

- Kształcenie sprawności językowych w związku z opowiadaniem ilustracji.

„Zanieś kawę dla mamy i taty” – zabawa ruchowa, współzawodnictwo.

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Pomoce: 2 tacki i 2 kubeczki.

Dzieci dzielimy na dwa zespoły, ustawiamy w rzędy.

Zadaniem jest przejście wyznaczonej trasy trzymając kubek na tacy, dla utrudnienia można nalać trochę wody.

V dzień

Temat dnia: ŚWIĘTO MAMY I TATY

RANEK

„Listonosz” – zabawa matematyczna.

- Kształcenie umiejętności liczenia za pomocą liczebników porządkowych.

Jedzie listonosz windą w górę,
jedzie na piętro zgadnij, które?

Wybrane dziecko – listonosz trzyma kopertę i mówi rymowankę. Następnie klaszcze (lub tupie, kląska, wydaje dowolny dźwięk) kilka razy. Dzieci muszą odgadnąć, ile razy było uderzenie lub dźwięk, czyli na które piętro wjechał listonosz. Osoba, która odgadnie bierze kopertę i jest listonoszem.

„Nasza sala” – wykonanie dekoracji na uroczystość Dnia Rodzica.

- Kształtowanie postaw estetycznych poprzez udział dziecka w procesie twórczym. Dzieci wspólnie z nauczycielem ozdabiają salę, przyczepiają kwiaty, balony, napisy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 36.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia – uroczystość (zajęcia do dyspozycji nauczyciela).

Temat: „Święto mamy i taty” – uroczystość z udziałem dzieci i rodziców.

- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z rodziną poprzez wspólne uczestnictwo w uroczystości,
- Kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do rodziców poprzez radosne, wspólne przeżywanie ich święta (recytacja wierszy, śpiew piosenek, taniec, wspólna zabawa, wręczanie samodzielnie wykonanych upominków, słodki poczęstunek),
- Wdrażanie do właściwego zachowania się na uroczystości.

Przebieg spotkania:

- Powitanie,
- Przedstawienie w wykonaniu dzieci - recytacja wierszy, śpiew piosenek, tańce,

- Złożenie życzeń przez dzieci,
- Wręczenie upominków wykonanych przez dzieci,
- Wspólna zabawa,
- Słodki poczęstunek,
- Podziękowanie.

POPOŁUDNIE

„Moja mama” – słuchanie wiersza z jednoczesnym śledzeniem tekstu. *Wiosna*, s. 46.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Moja mama czarodziejka
zawsze dla mnie znajdzie czas,
opowiada piękne bajki
i o zdrowie moje dba.
Wyczaruje pyszny obiad
i ubranie czyste da,
więc ją kocham bardzo mocno
i w serduszkach zawsze mam!

„Supermenem jest mój Tata!” – słuchanie wiersza z jednoczesnym śledzeniem tekstu. *Wiosna*, s. 47.

- Kształcenie motywacji do samodzielnego czytania.

Supermenem jest mój Tata,
umie wszystko zrobić sam.
Wie, jak puszcza się latawcę,
bardzo dobrze w piłkę gra.
Jeździ ze mną na rowerze,
na spacerach chodzi też.
Więc go kocham bardzo mocno!
Myślę sobie: On mnie też!

„Mama i tata” – rysowanie portretu swoich rodziców. *Wiosna*, s. 46 i 47.

- Kształcenie umiejętności dostrzegania charakterystycznych cech w wyglądzie swoich rodziców.

„Zgadnij, co narysowałem?” – wykonanie masażyku – zgadywanki.

- Kształcenie procesów zapamiętywania.

Dzieci dobierają się parami, jedna osoba z pary rysuje na plecach, druga musi odgadnąć. Wyjaśniamy, że można narysować tylko jeden przedmiot np. słońce, kwiatek, motyl, dom, itp.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTO DZIECI

I dzień

Temat dnia: MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA

RANEK

„Bądź sobą” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Wdrażanie do uważnego słuchania poezji i rozumienia jej treści.

Ty pięknie mówisz, on pisze wiersze,
Ola i Ania zawsze są pierwsze.
Obie biegają najszybciej w klasie,
przez płotki skacze najlepiej Maciek.

Basia pomaga małym i dużym,
z uśmiechem dobrą radą swą służy.
Śpiewa najładniej Julka, a Zbyszek,
zna się najlepiej na życiu myszek.

Najlepsze stopnie dostaje Asia,
pięknie maluje obrazy Kasia,
na tańcu zna się najlepiej Ada,
a Gośka robi to, co wypada.

Każdy ma talent, myśl tę uściślij,
w swojej dziedzinie ty jesteś mistrzem,
więc nie patrz na to, co inni robią,
zawsze i wszędzie bądź, mistrzu, sobą.

Rozmowa na temat wiersza, talentów jakie mają dzieci.

Wyjaśnienie zwrotu: bądź sobą.

„Co najbardziej umiem i lubię robić?” – wypowiedzi dzieci na temat własnej osoby.

- Dostrzeganie swoich mocnych stron,
- Rozwijanie umiejętności mówienia o sobie.

„Międzynarodowy Dzień Dziecka” – rozmowa kierowana. *Wiosna*, s. 48.

- Zapoznanie z charakterystycznym wyglądem dzieci z różnych krajów i ich domami.

Rozmowa na temat wyglądu dzieci w różnych krajach, pokaz na mapie miejsc zamieszkania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 37.

„W przód i w tył” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Marsz w różnych kierunkach, na mocne uderzenie w bębenek – dzieci zatrzymują się i maszerują tyłem. Kolejne mocne uderzenie zmienia kierunek marszu.

„Ręce - nogi - głowa” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w rozsympce. Maszerują w różnych kierunkach. Na hasło, wymienione części ciała mają dotykać do podłogi, np.

Dwie nogi i ręka,
Jedna noga i dwie ręce,
Dwie nogi i dwie ręce,
Dwie nogi, ręka i głowa...

„Mosty” - zabawa ruchowa z elementem skłonu.

Dzieci dobierają się parami i podają sobie jedną rękę tworząc most. Wybrane dziecko przechodzi przez most i te dzieci, pod którymi przejdzie podają ręce tworząc sznur. Przechodzimy kolejno przez wszystkie mosty, aż wszyscy utworzą sznur.

„Hop” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Na hasło: hop - podskakują obunóż, następnie dalej maszerują.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

Zajęcie te prowadzimy 1 czerwca z okazji Dnia Dziecka.

I. Temat: „Dzień Dziecka” – dyskoteka z okazji Dnia Dziecka.

- Integracja społeczności przedszkolnej poprzez wspólne działania,
- Kształtowanie pozytywnych cech charakteru,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

Pomoce:

Płyty CD, sprzęt nagłaśniający, elementy do dekoracji: balony, kwiaty z bibuły, serpentyny, stroje do pokazu mody: korale, torebki, okulary... itp., nagrody: lizaki i cukierki, upominki wszystkim dzieciom.

Przebieg (propozycja):

Powitanie dzieci,

Złożenie życzeń dzieciom z okazji Dnia Dziecka,
Zaproszenie do „Krainy Dzieci”,
Nauka hasła: „W krainie dzieci, czas super leci”,
Początek dyskoteki - zabawa taneczna,
Konkurs „Taniec na gazecie”,
Samodzielne tańce,
Konkurs „Taniec z balonem”,
Taniec w parach,
Konkurs „Król krzesła”,
Konkurs „Wyścigi kelnerów”,
Samodzielne tańce,
Konkurs plastyczny „Kraina wiecznego dzieciństwa”,
Zabawa taneczna
Pokaz mody
Rozstrzygnięcie konkursu plastycznego,
Wręczenie upominków z okazji Święta Dzieci,
Zakończenie dyskoteki.

POPOŁUDNIE

„To ja” – rysowanie kredkami siebie, ozdabianie ramki. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 28.*

- Utrwalenia pojęć: portret i autoportret.

„Moje imię” – wyklejanie z plasteliny.

- Utrwalenie kształtu i znajomości liter,
- Rozwijanie sprawności manualnej.

Dzieci siedzą w kole. Na środku leżą kartki z napisanymi imionami dzieci. Każde dziecko bierze kartkę, ze swoim imieniem.

Za pomocą cienkich ruloników lub kuleczek z plasteliny dzieci wyklejają swoje imię. Mogą także w dowolny sposób ozdobić kartkę z imieniem.

„Tworzymy zbiory wyrazów” – zabawy słownikowe.

- Kształcenie umiejętności tworzenia zbiorów wyrazów.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rozpoczyna zabawę, mówi jaki zbiór wyrazów będą tworzyć dzieci np. kolory. Dzieci po kolei wymieniają kolory, jeśli któreś dziecko powtórzy kolor lub nie będzie umiało powiedzieć, to zbiór tych wyrazów się kończy. Kolejne dziecko wymyśla jaki teraz będzie zbiór wyrazów, podaje wyraz, zabawa toczy się dalej.

Przykładowe zbiory wyrazów:

nazwy samochodów, zabawki, owoce, warzywa, ubrania, zwierzęta egzotyczne, zwierzęta domowe, nazwy kwiatów, miast, itp.

Można zbierać fanty od dzieci, które się pomyłą i na końcu zabawy dzieci te będą musiały „wykupić je”.

„Alicja w krainie czarów” - słuchanie przygód bohaterki bajki.

- Zapoznanie dzieci z postacią głównej bohaterki, stworzenie możliwości kilkakrotnego powracania do tej samej postaci,
- Kształtowanie umiejętności uważnego słuchania.

II dzień

Temat dnia: **CO LUBIĄ DZIECI ?**

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką z kolegą lub koleżanką.

- Wdrażanie do odkładania zabawek na swoje miejsce.

„Mój przyjaciel” – kolorowanie kredkami rysunku według wzoru.

Wiosna, s. 49.

- Kształcenie umiejętności właściwego doboru kolorów.

„Tańczące dzieci” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem wiersza Mateusza Mojsaka.

- Rozwijanie umiejętności słuchania wiersza z jednoczesnym wykonywaniem ćwiczeń.

Nauczyciel czyta wiersz, dzieci wykonują ćwiczenia podane w wierszu.

Tańczcie dzieci jak małpeczki,
wyginajcie swe tyłeczki,
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
Nie stój sztywno niczym pręt,
porusz biodrem i zrób skręt
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.

Kucnij teraz, potem krzycz,
jak króliczek zrób hyc – hyc
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła
Stań na palcach, ruszaj się
tworząc w tańcu jakąś grę
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
Tak się bawić możesz wciąż,
gdyś jest zwinny niczym wąż
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
A gdy tylko znajdziesz czas,
zatańcz sobie jeszcze raz.
w lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.
W lewo, w prawo, dookoła,
bo zabawa jest wesoła.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 37.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera z, Z
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Co dzieci kochają?” - nauka wiersza Anny Bayer
z wykorzystaniem piktogramów.

- Wzbogacenie czynnego słownika dziecka poprzez powtarzanie zwrotów i fragmentów wiersza,
- Rozwijanie wyobraźni oraz pamięci logicznej i mechanicznej,
- Wdrażanie dzieci do poprawnego formułowania myśli.

Pomoce: piktogramy (obrazki do wiersza): landrynki, lemoniada, aniołek, pajac, tata, konik na biegunach, samochód, bułeczka, globus.

Przebieg:**„Co dzieci kochają?” - słuchanie wiersza.**

Dzieci kochają landrynki
i słodką lemoniadę.
Śmieją się im buzie
gdy widzą czekoladę.

Dzieci kochają aniołki,
drewniane pajacyki,
bezpieczne ręce ojca,
na biegunach koniki.

Dzieci kochają podróże,
wycieczki z przygodami.
Bułeczki jagodowe
robione ręką mamy.

Dzieci kochają wakacje,
podwórkowe zabawy.
Lepienie zamków z piasku
dla nich to ważne sprawy.

Dzieci kochają zabawę,
na każdym kontynencie,
więc dajcie im się bawić,
a będą uśmiechnięte.

Wyjaśnienie niezrozumiałych słów: landrynki, lemoniada.
Pokaz kontynentów na globusie.

„Co dzieci kochają?” - wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza.

Omówienie ilustracji przedstawiających fragmenty wiersza.

„O jakim obrazku była mowa w wierszu?” - słuchanie wiersza i układanie obrazków w odpowiedniej kolejności.

Nauczyciel czyta wiersz, a dzieci wskazują odpowiednią ilustrację i przyczepiają do tablicy magnetycznej.

Nauka wiersza.

„Co najbardziej lubisz?” – wypowiedzi dzieci.

„Co ja lubię?” – zabawa pantomimiczna.

Dziecko za pomocą ruchu, gestu przedstawia, co najbardziej lubi robić. Pozostałe odgadują.

„Co dzieci kochają?” – wspólna recytacja wiersza z wykorzystaniem piktogramów (obrazków).**„Co lubimy?” – zabawa ruchowa.**

Dzieci maszerują do dowolnej muzyki. Na przerwę zatrzymują się. Nauczyciel pyta się dowolnego dziecka: co lubisz robić? – wybrane dziecko mówi np. skakać – wszystkie dzieci wykonują daną czynność .

lub

Temat: „Co dzieci kochają?” - wprowadzenie litery „z, Z”
na podstawie wyrazu „zamek” z wykorzystaniem wiersza Anny Bayer.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej, pisanej i drukowanej litery z, Z,
- Kształcenie procesów myślowych analizy i syntezy,
- Odczuwanie zadowolenia z powodu umiejętności czytania,
- Wdrażanie dzieci do poprawnego formułowania myśli.

Pomoce: ilustracja zamku, rozsypanka literowa, cegielki: białe, czerwone i niebieskie, litera z, Z drukowana i pisana, mała i wielka, piktogramy (obrazki do wiersza): landrynki, lemoniada, czekolada, aniołek, pajac, tata, konik na biegunach, samochód, bułeczka, globus

i napisy: landrynki, lemoniada, czekolada, aniołek, pajac, tata, konik na biegunach, samochód, bułeczka, globus.

Przebieg:**„Co dzieci kochają?” - słuchanie wiersza.**

Dzieci kochają landrynki
i słodką lemoniadę.
Śmieją się im buzie
gdy widzą czekoladę.

Dzieci kochają aniołki,
drewniane pajacyki,
bezpieczne ręce ojca,
na biegunach koniki.

Dzieci kochają podróże,
wycieczki z przygodami.
Bułeczki jagodowe
robione ręką mamy.

Dzieci kochają wakacje,
podwórkowe zabawy.
Lepienie zamków z piasku
dla nich to ważne sprawy.

Dzieci kochają zabawę,
na każdym kontynencie,
więc dajcie im się bawić,
a będą uśmiechnięte.

Wyjaśnienie niezrozumiałych słów: landrynki, lemoniada.
Pokaz kontynentów na globusie.

„Co dzieci kochają?” - wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza.
Omówienie ilustracji przedstawiających fragmenty wiersza.

„O jakim obrazku była mowa w wierszu?” - słuchanie wiersza i układanie obrazków w odpowiedniej kolejności.

Nauczyciel czyta wiersz, a dzieci wskazują odpowiednią ilustrację i przyczepiają do tablicy magnetycznej, następnie dobierają napisy do obrazków.

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki słownej.

Buduję go z piasku.
Mieszka tam król i królowa.
Jest on w drzwiach.
Służy do zapinania bluzy.

Wyjaśnienie różnych znaczeń jednego wyrazu.

„Litera z, Z” - zapoznanie z literą „z, Z” małą i wielką, drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: zamek.

Podział wyrazu zamek na sylaby.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie zamek.

Zawieszenie obrazka - zamku.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery z, Z.

Podział wyrazu zamek na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **zamek**.

Zaznaczenie litery **z** niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **zamek**.

Układanie z małych liter wyrazu **zamek**.

Układanie z wielkich liter wyrazu **ZAMEK**.

Budowanie zdań z wyrazem **zamek**.

„Litera z, Z” – ćwiczenia w pisaniu litery z, Z.

Nauka pisania litery **z, Z**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery **z, Z**.

Następnie dzieci piszą litery **z, Z**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Co ja lubię?” – zabawa pantomimiczna.

Dziecko za pomocą ruchu, gestu przedstawia, co najbardziej lubi robić. Pozostałe odgadują.

„Co lubimy?” – zabawa ruchowa.

Dzieci maszerują do dowolnej muzyki. Na przerwę zatrzymują się. Nauczyciel pyta się dowolnego dziecka: co lubisz robić? – wybrane dziecko mówi np. skakać – wszystkie dzieci wykonują daną czynność.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 37.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współćwiczącą,
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: woreczki gimnastyczne, piłki gumowe (średnica 20 cm), kartki z postacią konia, motyla, żuka, misia.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z kartkami.

Nauczyciel podnosi kartkę z konikiem – ćwiczący wykonują bieg w miejscu, kartkę z motylkiem – wykonują pajacyki, kartkę z żukiem – wykonują leżenie tyłem, kartkę z misiem – przemieszczamy się na czworakach. Czas zabawy około 2 minuty.

Część główna

Dzieci dobierają się w pary i pobierają od nauczyciela 1 piłkę gumową.

W parach plecami do siebie na wysokości klatki piersiowej włożona piłka chwyty za dłonie w dół:

ruch: wznos ramion bokiem w górę, następnie opust ramion bokiem w dół, staramy się tak wykonać ćwiczenie, żeby piłka nie upadła.

W parach plecami do siebie na wysokości klatki piersiowej włożona piłka chwyty za dłonie, ramiona w bok:

ruch: dzieci wykonują niezbyt obszerne krążenia ramion jedna osoba w przód, druga w tył, następnie zmiana kierunku, staramy się tak wykonać ćwiczenie, żeby piłka nie upadła.

W parach plecami do siebie na wysokości klatki piersiowej włożona piłka, chwyty za dłonie, ramiona w bok:

ruch: skłony tułowia w bok, plecy proste przylegają do pleców współwzmacniającego, staramy się tak wykonać ćwiczenie, żeby piłka nie upadła.

W parach plecami do siebie w odległości około 30 cm, jedno z dzieci trzyma piłkę:

ruch: dzieci w parach wykonują skręt tułowia w swoją prawą stronę, stopy pozostają w miejscu, przekazując piłkę w dłonie osoby współwzmacniającej, następnie skręt tułowia w lewą stronę i przekazanie piłki z drugiej strony, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym twarzą do siebie, stopy oparte o stopy dziecka z pary, piłka leży między nogami osób ćwiczących. Dzieci chwytają się za dłonie i wykonują krążenia tułowia. Zmiana kierunku krążenia tułowia.

Pierwsze dziecko w siadzie skrzyżnym, plecy proste, dłonie splecione ramiona tworzą koło, drugie dziecko w siadzie o nogach ugiętych twarzą do pierwszego dziecka chwyta stopami piłkę i stara się przełożyć piłkę przez koło, zrobione z ramion pierwszego dziecka, powtarza ćwiczenie 6 razy, zmiana w parze.

Pierwsze dziecko wykonuje leżenie tyłem, na brzuchu kładziemy piłkę, drugie dziecko w siadzie klęcznym na wysokości klatki piersiowej pierwszego dziecka. Pierwsze dziecko wykonuje wdech z jednoczesnym wciągnięciem brzucha, piłkę chowa się poniżej klatki piersiowej, a następnie wydech z uwypukleniem brzucha i wypchnięcie piłkę ku górze, dziecko współwzmacniające przytrzymuje piłkę i sprawdza, czy ćwiczenie jest prawidłowo wykonywane. Ćwiczenie powtarzamy

kilkakrotnie następnie zmiana w parach.
Prowadzący zbiera piłki.

Część końcowa

„Gotowanie zupy” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą na obwodzie koła w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel jest w środku i wskazuje dziecko, które mówi jaki składnik wrzucamy do naszego kotła, żeby ugotować zupę. Po wskazaniu 3 osób, które podają 3 składniki nauczyciel mówi: *kotle zamieszaj się* i po tych słowach wszystkie dzieci głośno podają składniki, które po kolei zostały wrzucane do kotła. Następnie nauczyciel wskazuje 3 kolejne dzieci

i po podaniu przez nie składników znowu mówi: *kotle zamieszaj się*, a wszystkie dzieci po tych słowach podają po kolei już 6 składników, które zostały wrzucone do kotła. Zabawa trwa do momentu wrzucenia

9 składników. Możemy ustalić nazwę zupy, którą będziemy gotować np. zupa warzywna, owocowa, pomidorowa itd.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko – zabawy w piaskownicy.

„W piaskownicy” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

W naszej małej piaskownicy
sprzeczkę wiodą wojownicy.
Chcą ulepić zamek z piasku,
pośród śmiechu, gwaru, wrzasku.

Zamiast miecza mają grabki,
trzy wiaderka, dwie łopatki.
Ciężarówkę jedna mają
i dlatego się sprzecają.

„Kiedy piasek się lepi?” - zabawa badawcza.

- Zapoznanie z właściwościami pisaku,
- Rozwijanie umiejętności logicznego wyciągania wniosków dotyczących podanego problemu.

„Budujemy babki” - zabawy z wykorzystaniem foremek, wiaderek i łopatek.

POPOŁUDNIE

„Alicja w krainie czarów” - słuchanie dalszych przygód bohaterki bajki.

- Kształtowanie umiejętności uważnego słuchania.

„Umiemy pisać” – pisanie wzorów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 29.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Śmieszne minki” – ćwiczenia narządów mowy.

- Kształcenie mięśni narządów mowy poprzez mimikę twarzy.

Pomoce: buźki z różnymi minami.

Nauczyciel opowiada krótką historię, dzieci muszą odpowiednią minkę, następnie ją naśladować.

Ania chciała iść na plac zabaw, ale zaczął padać deszcz (mina smutna).

Mama kupiła Pawłowi lody (mina wesoła).

Tomek pokłócił się z kolegą o samochód i usiadł w kącie (mina obrażona).

Mama siedziała w fotelu, nagle koło jej nóg przebiegła mysz (mina przestraszona).

Kasia zobaczyła na łące wielki balon, który właśnie wylądował (mina zdziwiona).

III dzień

Temat dnia: NASI KOLEDZY Z RÓŻNYCH KRAJÓW

RANEK

„Litera Z” – utrwalenie litery z, Z, czytanie sylab, wyrazów, tekstu literowo – obrazkowego. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 46.*

- Utrwalenie pojęcia zdanie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab i wyrazów.

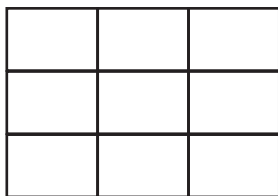
Czytanie tekstu literowo – obrazkowego i wykonanie rysunku do tekstu.

Zamalowywanie na niebiesko litery z, Z w podanych wyrazach.

„Bingo” – zabawa matematyczna.

- Zapoznanie z regułami zabawy „Bingo”,
- Utrwalenie liczb od 0 do 10.

Dzieci otrzymują kartki, na których narysowana jest tabela, oraz po osiem guzików lub klocków do zakrywania pól.

W polach wpisują osiem dowolnych liczb od zera do dziesięciu, w przypadkowej kolejności, bądź rysują odpowiednią liczbę kropek (w środku rysują dowolny znaczek – na tym polu nie wolno pisać liczby). Nauczyciel ma jedenaście kartoników z liczbami, ułożonymi

w dowolnej kolejności. Pokazuje kolejno kartoniki, dziecko, które ma tę liczbę zakrywa ją. Wygrywa ta osoba, która pierwsza zakryje wszystkie pola i głośno powie słowo: BINGO.

Utrudnieniem zabawy może być mówienie liczb, a nie pokazywanie ich.

„Ćwicz razem ze mną?” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie szybkiej orientacji na sygnał słowny.

Dzieci stoją w kole. Dziecko, które trzyma zabawkę pluszową rozpoczyna zabawę. Prowadzące dziecko mówi, kto i jakie ćwiczenie musi wykonać np. pięć przysiadów robią dzieci, które mają niebieskie spodnie. Następnie rzuca maskotkę innej osobie, która wydaje kolejne polecenie np. osiem podskoków robią dzieci, które mają guziki. Zabawa toczy się dalej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 37.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Wachlarzyk” – wykonanie pracy przestrzennej z papieru.

- Rozwijanie wrażliwości na barwę, na działanie plam,
- Rozwijanie zmysłu plastycznie – konstrukcyjnego,
- Zachęcenie do tworzenia nowych form przestrzennych o określonej funkcji i kształcie.

Pomoce: wachlarze, paski kolorowych samoprzylepnych wycinanek, kolorowe kartki, kredki.

Przebieg:

„Wachlarze” – pokaz różnych wachlarzy.

- Co to jest?
- Do czego służą?
- Jak wyglądają wachlarze?

Oglądanie różnych wachlarzy, porównywanie wielkości, kolorystyki, materiału, z którego są wykonane.

„Mój wachlarz” – podanie tematu pracy, wyjaśnienie kolejnych etapów wykonania zadania.

- Namalowanie na kolorowej kartce wzorów, dowolnego rysunku.
- Składanie kartki naprzemiennie na szerokość około 2 cm.
- Sklejenie dołu za pomocą paska z wycinanek samoprzylepnych.

Przejdźcie do stolików i praca indywidualna dzieci.

„Zimno – gorąco” – zabawa ruchowa.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach z wachlarzami wykonanymi przez siebie. Na hasło: zimno – przykucają, a wachlarze kładą przed sobą na ziemi. Na hasło: gorąco – stoją i wachlują się przed sobą swoim wachlarzem.

II. Temat: „Dziecięca orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych do muzyki Jarosława Woźniewskiego.

- Zapoznanie z melodią „Dziecięcej orkiestry”,
- Utrwalenie pojęcia: orkiestra,
- Kształcenie wyobraźni muzycznej i wyrabianie poczucia rytmu,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej gry na instrumentach,
- Budzenie wiary we własne możliwości.

Pomoce: instrumenty perkusyjne: grzechotki, trójkąty, tamburyna, bębenki.

Przebieg:

„Dziecięca orkiestra” – słuchanie muzyki, nadawanie tytułu przez dzieci słuchanej muzyce.

Nauczyciel prosi dzieci, aby wysłuchały muzyki i spróbowały nadać tytuł dla wysłuchanego utworu muzycznego.

„Jaki tytuł dał kompozytor?” – podanie tytułu utworu, który skomponował Jarosław Woźniewski.

Nauczyciel podaje tytuł: „Dziecięca orkiestra”.

Wyjaśnienie przez dzieci dlaczego kompozytor dał taki tytuł.

Przypomnienie: Co to jest orkiestra?

„Instrumenty perkusyjne” – utrwalenie nazw i brzmienia poszczególnych instrumentów.

Na środku w koszyku leżą różne instrumenty.

Wybrane dziecko mówi jaki w koszyku jest instrument, wyjmuje i gra na nim – nauczyciel zwraca uwagę na prawidłowe trzymanie i grę na instrumencie.

„Wybór instrumentów do grania” - słuchanie utworu.

Dzieci mogą same powiedzieć, jaki może grać instrument.

Rozdanie instrumentów perkusyjnych: grzechotek, trójkątów, tamburyn i bębenków.

Podział dzieci na zespoły, ustawienie się orkiestry.

Próba gry na instrumentach (bez muzyki).

Nauczyciel - dyrygent wskazuje jakie instrumenty grają.

„Dziecięca orkiestra” – próba gry na instrumentach perkusyjnych do muzyki (wersja pomocnicza).

„Maszerują instrumenty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci trzymają swoje instrumenty. Maszerują wszystkie do dowolnej muzyki marszowej. Na przerwę w muzyce, wszystkie się zatrzymują, a nauczyciel mówi, jakie instrumenty grają.

Wyjście na podwórko – zabawy z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Zwrócenie uwagi na bezpieczne korzystanie ze sprzętu terenowego.

POPOŁUDNIE

„Gdzie znajdują się zabawki?” – nazywanie kierunków. *Wiosna*, s. 50.

- Utrwalenie pojęć związanych z położeniem przedmiotu w przestrzeni.

„Zepsuty zegarek” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Rozwijanie percepcji słuchowej.

Pomoce: tekst wiersza dla każdego dziecka.

Dzieci słuchają wiersza i podnoszą rękę, kiedy usłyszą wyraz zaczynający się głosem z.

Zenon Zenobiusz
zepsuł zegarek,
zgrzyta w nim kilka
kółek niedbale.

Zerwał się pasek,
sekundnik bryka,
jęczy w zegarku
fałszywa muzyka.

Więc do doktora
oddać go trzeba,
aby ocenił
co mu dolega.

Aby naprawił
to co zepsute,
postukał palcem,
posłuchał uchem.

Myśl niedorzeczna
do głowy ci przysła,
zegarek chodzi
do zegarmistrza.

Dzieci otrzymują tekst. Wyszukują w tekście litery z, Z i zamalowują niebieską kredką.

„Czy wiesz, ile to jest?” - zabawa matematyczna do tekstu Anny Surowiec.

- Doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie dziesięciu.

Dzieci siedzą w kole. Wybieramy dziecko, które rozpoczyna zabawę.

Dziecko prowadzące mówi wierszyk:

Ania liczyć nie umiała,
więc się Tomka zapytała:
Ile to jest?

Wskazane dziecko (Ania) podaje działanie matematyczne, np. $3+3$ do dziecka z wiersza (Tomka), które głośno mówi wynik działania. Jeśli wyznaczone dziecko (Tomek) odpowie prawidłowo, to mówi wierszyk i wyznacza osoby do podania działania i odpowiedzi, zabawa trwa dalej. Jeśli natomiast poda nieprawidłowy wynik działania, to w tym momencie traci szansę na zmianę ról w zabawie. Zachowuje jednak w dalszym ciągu możliwość ponownego wyznaczenia go przez inne dziecko do wykonania nowego działania.

„Kto szybciej?” – zabawa ruchowa.

- Kształtowanie naturalnych krzywizn kręgosłupa.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko stoi poza kołem. Na start dzieci podają

zabawkę z ręki do ręki, dziecko poza kołem porusza się na czworakach wokół. Sprawdzamy, kto szybciej pokona koło: zabawka czy dziecko.

„Dziecko to też człowiek” – wypowiedzi dzieci na temat wiersza Anny Bayer.

- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się na określony temat.

Dziecko to też człowiek,
musicie o tym pamiętać,
że potrzebuje uwagi,
na co dzień, a nie od święta.

Że potrzebuje mamy i taty
do przytulania i do zabawy,
i chociaż to człowiek mały
ma bardzo wielkie sprawy.

Wypowiedzi dzieci na temat wiersza.

IV dzień

Temat dnia: **ZABAWY Z KOLEGAMI**

RANEK

„Bawimy się razem” – zabawy w małych zespołach w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy oraz porozumiewania się z kolegami umiarkowanym głosem.

„Zabawy z kolegami” – wypowiedzi dzieci w oparciu o ilustrację i wiersz Anny Bayer „Wesoła zabawa”. Tablice demonstracyjne nr 1 i 3.

- Kształcenie umiejętności tworzenia kilkuzdaniowych wypowiedzi.

„Wesoła zabawa” – słuchanie wiersza.

Wybuduję zamek z piasku
do samego nieba,
do zabawy tej potrzebny
jest dobry kolega.

Pobiegniemy już o świcie
razem na podwórko,
zanim zamek ulepimy,
zjemy jogurt z bułką.

Pojedziemy na rowerach
prosto na boisko,
tam zagramy w piłkę nożną,
to jeszcze nie wszystko.

Odwiedzimy karuzelę,
ściankę wspinaczkową
i wrócimy na podwórko
na babkę piaskową.

Dzieci opowiadają, co robią osoby na obrazkach, w co się bawią. Omawiają także treść wiersza. Wypowiadają się, w jaką zabawę najbardziej lubią się bawić.

„Pieniądze” – odbijanie monet i wycinanie ich.

- Zapoznanie z nominałami monet.

Dzieci na monetę kładą kartkę i malują boki kredką, odbijając jej nominał. Następnie wycinają je. Wykonują sobie monety do zajęcia.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 37.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

Temat: „Robimy zakupy” – podział liczby 10 na składniki z wykorzystaniem monet.

- Zapoznanie z monetami i banknotami będącymi w obiegu w Polsce,
- Poznanie różnych możliwości rozkładu danej liczby na składniki,
- Kształcenie umiejętności przedstawiania liczby w postaci sumy jej składników,
- Wdrażanie do samodzielnych odkrywczych poszukiwań.

Pomoce: monety 1 zł, 2 zł, 5 zł wykonane przez dzieci, worek z monetami: 1 zł, 2 zł, 5 zł, monety i banknoty będące w obiegu w Polsce i innych krajach.

Przebieg:

„Pieniądze” - wypowiedzi dzieci.

- Do czego służą pieniądze?
- Skąd mamy pieniądze?
- Co by było, gdyby nie było pieniędzy?

Wiadomości dla nauczyciela:

Pieniądze pojawiły się 6 tysięcy lat temu. Pierwsze monety były ze złota, srebra lub miedzi. Pieniądze papierowe pojawiły się w Chinach w IX wieku.

„Monety i banknoty” – pokaz monet i banknotów będących w obiegu w Polsce. Nauczyciel pokazuje pieniądze jakie są w obiegu w Polsce. Zapoznaje z nazewnictwem.

„Mamy na świecie różne pieniądze” – podział na pieniądze polskie i zagraniczne.

Nauczyciel mówi dzieciom o tym, że w różnych krajach są różne pieniądze i różnie się nazywają.

Np. w Polsce są złotówki i grosze,

w Czechach ...

w Bułgarii ...

Państwa, które przystąpiły do Unii Europejskiej i mogą mieć walutę taką samą: euro i centy.

„Złotówki i grosze” – wybór spośród różnej waluty pieniędzy polskich.

Podział dzieci na zespoły. Wybór przez zespoły tylko polskiej waluty, nazywanie jej.

„Robimy zakupy” – podział liczby 10 na składniki z wykorzystaniem monet. Dzieci układają przed sobą wykonane pieniądze.

Zadanie 1.

Mama ma tylko monety 1 zł, 2 zł, 5 zł. Chce wam dać 10 złotych. Jakie monety wam dać?

Dzieci samodzielnie układają i następnie przedstawiają w jakich nominatach mama dała.

Zadanie 2.

Jacek poszedł do sklepu. Kupił za 3 złote zeszyt i za 4 złote długopis. Ile razem zapłacił?

Jakie mógł dać monety dla pani w kasie.

Zadanie 3.

Tata dał Kasi 5 złotych. Kasia kupiła lizaka za 2 złote. Dała pani w kasie 5 złotych, a kasjerka wydała jej resztę. Ile zostało Kasi reszty? Jakie monety mogła otrzymać Kasia?

„Jaka to moneta?” – zabawa ruchowa.

Dzieci maszerują w rytm tamburyna po sali. Na przerwę wyznaczone dziecko losuje monetę, mówi jej nominał i tyle razy dzieci robią ćwiczenie.

II. Temat: „Wesoły kleks” – wykonanie abstrakcji z wykorzystaniem czarnego kleksa z tuszu.

- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego i wyobraźni twórczej, spostrzegawczości,
- Wyrabianie umiejętności w posługiwaniu się różnorodnymi środkami wyrazu plastycznego.

Pomoce: kartki, czarny tusz, farby akwarelowe.

Przebieg:**„Kleks” – tworzenie kleksa z tuszu.**

Dzieci siedzą na dywanie. Na środku leżą kartki.

Kolejno każde dziecko podchodzi do środka, bierze kartkę i siada przy stoliku, a kartkę kładzie przed sobą.

Nauczyciel kolejno, każdemu dziecku na kartkę stawia kleksa z czarnego tuszu. Dzieci tworzą różne kształty poprzez poruszanie kartką papieru lub dmuchanie na kleksa.

Pozostawienie prac na stolikach do wyschnięcia.

„Fantastyczne figury” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach do dowolnej muzyki. Na przerwę tworzą fantastyczne figury, mogą łączyć się po dwie, trzy osoby.

„Wesoły kleks” – domalowywanie farbą akwarelową.

Dzieci wracają do stolików i malują farbą akwarelową.

„Abstrakcja” – utrwalenie pojęcia.**„Co przedstawia moja praca?” – opowiadanie dzieci na temat swojej pracy.****Wyjście na podwórko.****„Robimy sami kręgle” – napełnianie butelek piaskiem.**

- Rozwijanie umiejętności posługiwania się określeniami: więcej, mniej, tyle samo.

Do butelek dzieci wsypują piasek, tak aby stabilnie stały.

Porównywanie w której butelce jest więcej piasku, w której mniej, a w których jest tyle samo.

„Butelkowe kręgle” – zabawa z elementem celowania.

- Rozwijanie umiejętności przeliczania określonej liczby elementów.

Pomoce: butelki plastikowe napełnione piaskiem, piłka.

Dzieci dzielimy na zespoły, zapoznajemy z ustawianiem butelek - kręgi i zasadami gry.

POPOŁUDNIE

„Latawiec” – kolorowanie latawca według określonego rytmu, przeliczanie.

Wiosna, s. 51.

- Kształcenie umiejętności kolorowania elementów według określonego rytmu,
- Rozwijanie umiejętności liczenia.

„Alicja w krainie czarów” - słuchanie kolejnej przygody bohaterki książki.

- Wytworzenie więzi uczuciowej pomiędzy dzieckiem, a bohaterem książki.

„Sklep” – zabawa tematyczna.

- Rozwijanie umiejętności współpracy,
- Kształcenie umiejętności robienia zakupów.

Dzieci wspólnie wykonują sklep. Ustawiają towar i robią ceny.

Na początku nauczyciel jest sprzedawcą. Dzieci kupują w sklepie, korzystając ze swoich pieniędzy, które wykonały. Następnie może być sprzedawcą dziecko.

Praca domowa: przynieść swoją ulubioną zabawkę.

V dzień

Temat dnia: **ULUBIONE ZABAWKI DZIECI**

RANEK

„Litera Z” – utrwalenie litery z, Z, ćwiczenia grafomotoryczne. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 47.*

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie palcem po śladzie litery z, Z.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery z, Z oraz wyrazu **zebra**.

„Prawa dziecka” – ustalenie i zapisanie praw jakie mają dzieci.

- Zapoznanie ze znaczeniem pojęć: prawa i obowiązki.

Dzieci mówią o prawach jakie im przysługują.

Zapisanie ich.

Wiadomości dla nauczyciela:

Janusz Korczak w książce „Król Maciuś Pierwszy” wystosował „Manifest do dzieci całego świata”.

„Dzieci, ja, Maciuś Pierwszy, zwracam się do was, abyście mi pomogły wprowadzić nowe prawa. Ciągłe słyszymy, że nie wolno, albo nieładnie, albo niegrzecznie. To jest niesprawiedliwe. Dlaczego dorosłym wolno, a nam nie? Ciągłe się na nas gniewają i krzyczą i złością się. Nawet biją. Chcę, żeby dzieci miały takie same prawa jak dorośli.”

Korczakowskie prawa dziecka :

1. Prawo do radości.
2. Prawo do wyrażania swoich myśli i uczuć.
3. Prawo do szacunki.
4. Prawo do nauki przez zabawę i bycie sobą.
5. Prawo do niepowodzeń i też.
6. Prawo do własności.
7. Prawo do bycia sobą.
8. Prawo do niewiedzy.
9. Prawo do upadków.
10. Prawo do tajemnicy.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 37.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Bańki mydlane” – zabawy badawcze z mydłem i wodą, ćwiczenia oddechowe.

- Zapoznanie dzieci z właściwościami mydła i zasadą powstawania baniek mydlanych,
- Zapoznanie ze sposobami spędzania wolnego czasu,
- Kształcenie poprawnego oddechu poprzez stwarzanie możliwości do jego pogłębiania oraz wydłużenia fazy wydechu,
- Wdrażanie do pracy w zespołach oraz do zabaw grupowych i nie przeszkadzania innym w czasie jej trwania.

Pomoce: obrazki do układania – zabawy dzieci, woda w misce, kubki, słomki, mydło w kostce i w płynie, płatki mydlane, gazety, klocki, kredki.

Przebieg:

„Zabawy dzieci” – układanie obrazków składających się z 8 - 10 elementów.
Dzieci dobierają się w 4 - 5 osobowe zespoły i układają obrazki.

„Ulubione zabawy dzieci” - wypowiedzi dzieci na temat obrazków i własnych doświadczeń.

„W co się bawić?” - słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Franek lubi w piłkę grać,
Zosia mknąć rowerem.
Na wyprawy krótkie, długie
razem z przyjacielem.
Kasia lubi tworzyć prace,
pięknie malowane.
A ja lubię czasem zrobić
dwie bańki mydlane.
Jedna duża, druga mała,
potem średnich dwieście.
Takich pięknych baniek,
nie ma w całym mieście.
Trochę mydła, trochę wody,
jeszcze słomka mała.
I już jest na nudę,
zabawa wspaniała.
Lecą banki w górę,
potem w dół spadają
i mnóstwo kolorów
w swoich brzuskach mają.

- O czym mówi ten wiersz?

„Co jest potrzebne do puszczenia baniek mydlanych?” – wybór rzeczy.

Na dywanie leżą różne przedmioty i zabawki.

Dzieci mają za zadanie wybrać te przedmioty, które potrzebne są do zrobienia i puszczenia baniek mydlanych (kubki, słomki, mydło w kostce i w płynie, płatki mydlane).

„Właściwości mydła” – zabawa badawcza.

Dzieci oglądają różne rodzaje mydła (mydło w kostce i w płynie, płatki mydlane).

Rozpuszczają je w wodzie. Następnie określają: mydło w płynie jest lepkie, rozpuszcza się w wodzie, pieni się w wodzie, płatki – małe kawałki mydła.

Wybór mydła do puszczania baniek. Rozpuszczanie mydła w wodzie.

Próby wykonywane przez dzieci.

Wnioski:

Jak damy mało mydła to woda pieni się słabo, dużo mydła- mocno się pieni.

Sprawdzenie, czy mydła jest wystarczająco, aby można było puszczać bańki mydlane – próby.

Rozdanie kubeczków i słomek. Nabranie wody mydlanej (jak jest ciepło można wyjść na podwórko).

„Bańki mydlane” – puszczanie baniek, ćwiczenia oddechowe.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 37.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współćwiczącą,
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

POPOŁUDNIE

„Szukamy litery z, Z” – wyszukiwanie w kolorowych gazetach małych i wielkich liter z, Z wycinanie ich i naklejanie na kartkę.

- Utrwalenie kształtu litery z, Z drukowanej małej i wielkiej,
- Rozwijanie sprawności manualnej.

„Moja zabawka” – zabawy w oparciu o przyniesione przez dzieci zabawki.

- Wytworzenie radości z układania przez dzieci zagadek i odgadywania ich,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej.

Przedstawienie przez każde dziecko swojej zabawki.

„Kto ma taką zabawkę?” – zabawa słownikowo – gramatyczna.

- Kształcenie umiejętności tworzenia opisu słownego.

Dziecko opisuje zabawkę wybranego kolegi (nie wymieniając nazwy kolegi i jego zabawki), pozostałe dzieci muszą odgadnąć, o której zabawce jest mowa.

„Czyja to zabawka?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie spostrzegawczości.

Dzieci kładą na środek sali zabawki, wybrana osoba musi rozdać je właścicielom.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MUZYKA WOKÓŁ NAS

I dzień

Temat dnia: W FILHARMONII

RANEK

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy.

„Rybki” – rysowanie i kolorowanie rybek. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 30.*

- Kształcenie umiejętności rysowania według określonego schematu.

„Echo” – zabawa rytmiczna.

- Rozwijanie poczucia rytmu poprzez powtarzanie krótkich fraz.

Dzieci stoją w kole. Wybrana osoba wystukuje krótki rytm – reszta powtarza. Jedna osoba wystukuje kilka razy w różny sposób np. uderzając o kolana, klaszcząc nad głową, tupiąc.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 38.

Pomoce: tamburyno.

„Wiatraczki” – zabawa ruchowa z elementem obrotu.

Dzieci w rytm akompaniamentu tamburyna z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie. Kiedy tamburyno przestanie grać, opuszczają ręce wzdłuż tułowia i stoją w bezruchu. Na kolejne dźwięki tamburyna dzieci obracają się w drugą stronę.

„Do czego zaprasza nas tamburyno?” – zabawa ruchowa z elementem marszu, biegu i podskoków.

Nauczyciel podaje temat zabawy ruchowej, a tamburyno zaprasza dzieci do marszu, biegu lub podskoków.

„Odwróć się” – zabawa ruchowa z elementem biegu.

Dzieci stoją w kole. Poruszają się w rytm tamburyna – biegną po obwodzie koła. Na mocniejsze uderzenie, odwracają się, zmieniając kierunek biegu.

„Milczące tamburyno” – zabawa uspokajająca.

Dzieci siedzą w kole. Przekazują sobie tamburyno tak, żeby nie wydało żadnego dźwięku.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „W filharmonii” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza „Orkiestra” Anny Bayer.

- Utrwalenie pojęć związanych z filharmonią: orkiestra, dyrygent, batuta,
- Utrwalenie nazw instrumentów,
- Rozwijanie zainteresowań muzyką poważną.

Pomoce: dowolna muzyka poważna, instrumenty perkusyjne, ilustracja filharmonii.

Przebieg:

„Co to jest filharmonia?” – swobodne wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Co się odbywa w filharmonii?
- Kto występuje w filharmonii?
- Jak nazywa się osoba, która dyryguje orkiestrą?
- Dlaczego ludzie chodzą do filharmonii?
- Jak należy zachowywać się w filharmonii?

„Idziemy na koncert” – opowieść ruchowa.

Dzisiaj pójdziemy do filharmonii na koncert. Ustawiamy się parami, przechodzimy do szatni (*dzieci parami idą po sali*). Zmieniamy buty i nakładamy sweterki (*dzieci naśladują ubieranie*). Idziemy do filharmonii (*dzieci maszerują parami*). Jesteśmy na miejscu. Siadamy równo w rzędach (*dzieci siadają w kilku rzędach*). Uwaga, zaraz rozpocznie się koncert.

„Na koncercie” – słuchanie dowolnej muzyki poważnej.

Dzieci w skupieniu słuchają muzyki.

Po wysłuchaniu mówią o swoich wrażeniach.

„Orkiestra” – słuchanie wiersza.

Posłuchajcie, co wydarzyło się na koncercie w filharmonii.

W filharmonii poruszenie,
grają instrumenty,
każdy pięknie nastrojony,
każdy uśmiechnięty.

Napinają struny swoje
skrzypce i altówki,
więc batutę swą wyjmuje
dyrygent z aktówki.

Już gitary progi czyszczą,
flety i bandzole,
prezentują z dumą wielką
czyste dźwięki swoje.
Nagle czar harmonii pryska,
wrzeszczą instrumenty,
każdy z nich chce zagrać solo,
każdy jest nadęty.

Tam do kata, tam do licha,
gdzie się pani tutaj wpycha!
Więc altówka do bandzoli:
Co? To pani się gramoli!
Tu wtrąciła się gitara:
Pani sobie nie pozwala!
Trzeba nerwy mieć na wodzy,
aby takiej nie uszkodzić,
przecież ona tak rzępoli,
że od tego głowa boli!

Oburzyła się altówka:
skąd u pani takie słówka,
pani jest niewychowana,
źle strojona, obszarpana!
O, wypraszam wielce sobie,
za solistkę tutaj robię,
górne „ce” u pani niskie,
sfalszowane dźwięki wszystkie.

Tu gitara się zaśmiała:
Pani dla mnie jest za mała,
po mnie zwinnie biegną palce,
pani struny smyczek szarpie!
Pan dyrygent ma już dosyć,
więc batutę groźnie wznosi:

dość wybryków, nie pozwalam!
Źle altówka, źle gitara,
straszne dźwięki wydajecie,
fałszujecie dziś w duecie.
Każda z was chce być solistką,
nie ma sprawy grajcie czysto.

Rozmowa na temat wiersza.

- Co się wydarzyło w filharmonii?
- Jakie instrumenty występowały w filharmonii?
- Dlaczego instrumenty się pokłóciły?
- Kto starał się pogodzić instrumenty?

„Mała orkiestra” – granie na instrumentach perkusyjnych.

Wybieramy jedno dziecko, które będzie dyrygentem. Pozostałe dzieci biorą instrumenty perkusyjne i siadają w grupach według instrumentu.

Wydanie poleceń poszczególnym osobom, tak, żeby inne nie wiedziały wskazówek.

- Dyrygent – kiedy wskazuje grupę instrumentów, dzieci grają w równym tempie, palec na buzi oznacza stop.
- Orkiestra – prosimy, żeby za pierwszym razem pomimo, że dyrygent wskazuje instrumenty, wszyscy grali, tak jak chcą.

Po krótkiej przerwie prosimy, aby dyrygent zaczął jeszcze raz i wtedy dzieci grają zgodnie z wskazanym ruchem.

Wypowiedzi dzieci na temat odczuć.

„Aktywnie słuchamy muzykę” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel włącza dowolną muzykę poważną, dzieci poruszają rękoma w jej rytm.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 32.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształcenie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

Przybory: płyta CD z różnymi utworami, kawałki krepy pocięte w długie paski (długość ok. 60 cm).

Czynności organizacyjne – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Nauczycielka włącza muzykę, a dzieci po kolei inicjują jakiś ruch, a reszta grupy naśladuje. Zabawę kończymy, aż wszystkie dzieci pokażą swój ruch.

Część główna

Dzieci otrzymują od nauczyciela po kawałku krepy. Dzieci ustawione są w rozsypcie na całej sali. W tle gra spokojna muzyka.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku w prawej dłoni trzymają kawałek krepy.

Ruch: krążenia prawego ramienia w przód, potem w tyłem, zmiana ręki ćwiczącej.

Ruch: rysowanie prawą ręką dużych kółek przed sobą, zmiana ręki ćwiczącej.

Ruch: rysowanie prawą ręką dużych kółek nad głową, zmiana ręki ćwiczącej.

Ruch: rysowanie prawą ręką ósemek przed sobą, zmiana ręki ćwiczącej.

Ruch: podskakując w miejscu jednocześnie machamy prawą ręką, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci kładą kawałek krepy na podłodze i przeskakują do przodu i do tyłu.

Ćwiczenie jak wyżej tylko ustawiają się bokiem i przeskakują w prawą i w lewą stronę.

Część końcowa

Dzieci dobierają się w pary. Pierwsza osoba z pary w siadzie skrzyżnym, druga stoi z boku i na wysokości twarzy pierwszej osoby trzyma dwa kawałki krepy. Osoba, która siedzi w siadzie skrzyżnym nabiera powietrze i stara się dmuchnąć w paski krepy tak, żeby załopotały. Powtarzamy ćwiczenie 6 razy i dokonujemy zmiany w parach.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko – zabawy i gry sportowe z wykorzystaniem sprzętu sportowego: skakanek, piłek, hula hop.

- Zachęcanie dzieci do aktywności fizycznej.

POPOŁUDNIE

„Marsz czy bieg” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie szybkiej reakcji na określone sygnały dźwiękowe.

Nauczyciel gra na tamburynie, dzieci poruszają się zgodnie z usłyszonym rytmem.

„Orkiestra” – praca z obrazkiem. *Wiosna, s. 52.*

- Utrwalenie nazw instrumentów, które można usłyszeć w filharmonii.

Opowiadanie o obrazku.

Liczenie krasnali znajdujących się na obrazku.

Nazywanie instrumentów.

Łączenie instrumentów w pary.

„Na jakim instrumencie gram?” – rozwiązywanie zagadek.

- Kształcenie umiejętności naśladowania gry na instrumentach.

Wybrana osoba mówi rymowaną i naśladuje grę na dowolnym instrumencie.

Zadaniem dzieci jest odgadnąć nazwę instrumentu.

Ram tam tam, ram tam tam.

Zgadnij na czym teraz gram?

II dzień

Temat dnia: INSTRUMENTY PERKUSYJNE

RANEK

„Jakiego instrumentu brakuje?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Dzieci siedzą w kole. Na środku znajduje się 5 - 6 instrumentów perkusyjnych i chusta. Nazywamy instrumenty. Następnie jedno dziecko wychodzi lub zamyka oczy. Przykrywamy jeden instrument, resztę mieszamy. Wybrane dziecko ma za zadanie odgadnąć jakiego instrumentu brakuje.

„Deszczowa muzyka” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: staccato.

Deszcz płynie po kominie
staccato bębni w dach,
deszczowe brzmi pianino,
w duecie z rynną gra.

I chociaż kapie woda
i chociaż szaro jest,
to lubię kiedy dzwoni
o szyby mokry deszcz.

Bo lubię gdy na dworze
wciąż strugi deszczu płyną,

na moim parapecie
deszczowe gra pianino.

I lubię kiedy krople
rytmicznie na trzy pa,
skaczą po kałużach
do taktu gwizdze wiatr.

Symfonia to nieduża,
niemała lecz w sam raz,
deszcz skacze po kałużach,
staccato bębni w dach.

Rozmowa na temat wiersza.

Wyjaśnienie pojęcia staccato.

Udzielanie odpowiedzi na pytanie: Co to znaczy, że:

Deszcz skacze po kałużach,
staccato bębni w dach.

Informacja dla nauczyciela:

Staccato (wł. oderwany, oddzielony) jest techniką artykulacji w grze na instrumentach muzycznych, w której kolejne dźwięki są grane oddzielnie, ze skracaniem ich wartości.

„Deszczowa muzyka” – zabawy rytmiczne z wykorzystaniem wiersza Anny Bayer.

- Rozwijanie poczucia rytmu u dzieci.

Nauczyciel wymawia rytmicznie wiersz (w różnym tempie), dzieci wystukują słowa za pomocą klocków.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 38.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Instrumenty perkusyjne” – rozwiązywanie zadań tekstowych.

- Utrwalenie pojęć: mniej, więcej, tyle samo,
- Wyrabianie umiejętności dodawania elementów i przedstawiania ich za pomocą działań matematycznych,
- Rozwijanie logicznego myślenia w toku klasyfikowania i uogólniania.

Pomoce: 10 instrumentów perkusyjnych: drewnianych i metalowych, patyczki, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi, 2 hula hop

Przebieg:

„Ile razy?” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel ukrywa się za parawanem lub staje tyłem do dzieci, uderza w bębenek. Dzieci liczą i układają przed sobą tyle patyczków, ile było uderzeń.

„Policz” – wykonywanie działań matematycznych na konkretach.

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela.

- Ile masz patyczków przed sobą?
- Odłóż 5 patyczków. Ile zostało?
- Dołóż 2 patyczki. Ile masz? itp.

„Instrumenty” – klasyfikowanie instrumentów według jednej cechy wspólnej.

Na środku leży 10 instrumentów perkusyjnych oraz 2 hula hop.

- Jak możemy podzielić instrumenty?

Dzieci mają za zadania podzielić instrumenty na dwa zbiory np. instrumenty perkusyjne drewniane i instrumenty perkusyjne metalowe, okrągłe i pozostałe, na których gra się z pałeczką i bez.

Układanie zadań.

Dodawanie i zapisywanie za pomocą działania matematycznego na tablicy.

„Kto pierwszy?” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna. Na hasło: *kto pierwszy*, robimy dwa koła: dziewczynki jedno, chłopcy drugie. Zabawę powtarzamy i liczymy punkty. Wygrany zespół nagradzamy brawami.

II. Temat: „Muzyczny dywan” – malowanie farbą plakatową.

- Wprowadzenie dzieci w świat sztuki plastycznej i muzycznej,
- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania muzyki,
- Rozwijanie wyobraźni i fantazji w przedstawieniu ekspresji plastycznej,
- Kształcenie umiejętności zgodnej współpracy w zespole.

Pomoce: muzyka relaksacyjna, farby, małe kwiaty w czterech kolorach po jednym dla każdego dziecka, pędzle, naczynia na wodę.

Przebieg

„Muzyka” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

Dzieci słuchają muzyki z zamkniętymi oczami, mają za zadanie wyobrazić sobie, co przedstawia muzyka.

„Muzyczne obrazy” – wypowiedzi dzieci na temat swoich wyobrażeń.

„Spacer na tąkę” – zabawa ruchowa do muzyki.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kwiaty w czterech kolorach. Dzieci poruszają się do muzyki tak, żeby nie nadepnąć kwiatów. Na przerwę w muzyce, dzieci podnoszą po jednym kwiatku.

Ponowne włączenie muzyki oznacza spacer z kwiatkami w rękę.

„Tworzymy zespoły” – dobieranie się dzieci według kolorów kwiatów.

„Muzyczny dywan” – malowanie farbą plakatową.

Podanie tematu pracy zespołowej.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy plastycznej w zespołach.

- Malowanie farbami plakatowymi kwiatów na dużym arkuszu papieru w różnych miejscach, blisko siebie,
- Wypełnianie wolnych miejsc zieloną farbą.

„Kwiaty” – zabawa ruchowa.

Dzieci naśladują wzrost rośliny.

Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem skakanek.

- Doskonalenie umiejętności skakania przez skakankę.

POPOŁUDNIE

„Skarby” – zabawa dydaktyczna.

- Wdrażanie do właściwego, bardzo cichego zachowania się podczas zabawy. Dzieci siedzą w kole. W środku siedzi strażnik instrumentów – skarbów. Dookoła niego porozkładane są instrumenty. Dziecko siedzące w środku zakrywa oczy. Nauczyciel wybiera dziecko z koła, które ma za zadanie „wykraść” instrument. Kiedy strażnik usłyszy skąd dochodzi dźwięk, mówi: *stop*. Dziecko siada i wybieramy kolejne. Jeżeli uda się „wykraść” zmieniamy strażnika.

„Jaki to instrument perkusyjny?” – zabawa dźwiękowo - słuchowa.

- Utrwalenie nazw instrumentów perkusyjnych oraz dźwięku jaki one wydają. Dzieci siedzą w kole. Na środku leżą różne instrumenty perkusyjne. Wybieramy dwoje dzieci, które stoją do siebie tyłem. Jedno gra na wybranym instrumencie perkusyjnym, a drugie słucha brzmienia i odgaduje nazwę.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do swojej aktywności.

III dzień

Temat dnia: GRAMY NA DZWONKACH

RANEK

„Dzwonki” – rysowanie po śladzie, kolorowanie dzwonków według wzoru, *Wiosna*, s. 53.

- Kształcenie umiejętności dokładnego rysowania po śladzie.

Pomoce: dzwonki.

Pokaz dzwonków, omówienie kolorystyki, sposobu grania na nich.

Kolorowanie dzwonków.

Oglądanie pięciolinii, czytanie gamy.

„Pięciolinia” – układanie pięciolinii za pomocą sznurków i maskotek.

- Rozwijanie zainteresowań światem muzyki.

Pomoce: 5 długich sznurków (lub 5 skakanek), 8 maskotek różnej wielkości.

Układamy z dziećmi sznurki – drabinkę. Liczymy linie, mówimy dzieciom, że w muzyce nazywamy te linie – pięciolinia. Na niej zapisujemy nuty, czyli muzyczne literki.

Usadzamy na liniach i polach od dołu maskotki od największej do najmniejszej. Tłumaczymy, że największe maskotki są nisko, bo ciężko im wejść, czym mniejsza, tym wchodzi wyżej. Podobnie jest z dźwiękami, im wyżej na pięciolinii tym dźwięk jest wyższy.

Śpiewanie gamy na dowolnej sylabie np. la, pa wskazując po kolei maskotki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 38.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

II. Temat: „Kurki trzy” – nauka gry na dzwonkach.

- Nauka gry na dzwonkach piosenki „Kurki trzy”,
- Utrwalenie gamy C-dur,
- Zachęcanie dzieci do tworzenia muzyki z wykorzystaniem instrumentów muzycznych,

- Kształcenie słuchu muzycznego i poczucia rytmu.

Pomoce: dzwonki.

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie, każde przed sobą ma dzwonki.

„Tworzymy muzykę” – improwizacje dzieci.

Dzieci indywidualnie grają na dzwoneczkach, tworząc swój muzyczny utwór.

Zwrócenie uwagi na właściwe trzymanie pałeczki oraz estetykę gry.

„Gama C-dur” – śpiew zbiorowy i indywidualny gamy.

Nauczyciel gra na pianinie, dzieci śpiewają gamę.

„Gramy i śpiewamy gamę C-dur” – indywidualne granie i śpiew gamy.

Do, re, mi, fa, sol, la, si, do – przeliczanie, z ilu dźwięków składa się gama?

Granie indywidualne z jednoczesnym śpiewaniem gamy – uderzanie pałeczką w kolejne dźwięki.

„Kurki trzy” - słuchanie piosenki, omówienie słów i melodii.

„Kurki trzy” – nauka słów I zwrotki piosenki.

Wyszły w pole kurki trzy

i gęsiego sobie szły.

Pierwsza przodem, w środku druga,

trzecia z tyłu oczkiem mruga.

I tak sobie kurki trzy

raz dwa! Raz dwa! W pole szły!

Wiadomości dla nauczyciela:

„Trzy kurki” – popularna tradycyjna dziecięca francuska piosenka z XVIII wieku.

Słowa do polskiej wersji były napisane przez Karola Huberta Rostworowskiego.

„Kurki trzy” - gra na dzwoneczkach przez nauczyciela.

Notowe opracowanie piosenki:

Do, do, sol, sol, la, la, sol – Wyszły w pole kurki trzy,

Fa, fa, mi, mi, re, re, do – i gęsiego sobie szły.

Sol, sol, fa, fa, mi, mi, re, re – Pierwsza przodem, w środku druga,

Sol, sol, fa, fa, mi, mi, re, re – trzecia z tyłu oczkiem mruga.

Do, do, sol, sol, la, la, sol – i tak sobie kurki trzy

Fa, fa, mi, mi, re, re, do – raz dwa! Raz dwa! W pole szły!...

Nauka gry na dzwoneczkach (można dzieciom rozpisać kolorystycznie).
Próby gry na dzwoneczkach przez dzieci.

„Kurki trzy” – zabawa muzyczno - ruchowa.

Dzieci to kurki. Wszystkie chodzą po sali. Na melodię piosenki „Kurki trzy” – dzieci ustawiają się w szeregu po trzy osoby, chodzą i śpiewają piosenkę. Kiedy melodia przestaje grać dzieci chodzą same.

II. Temat: „Wesoła nutka” – tworzenie rysunku z wykorzystaniem nuty.

- Zapoznanie z pojęciami: cała nuta, półnuta,
- Kształcenie wyobraźni twórczej i pomysłowości w poszukiwaniu ciekawych rozwiązań.

Pomoce: przykładowe utwory w zapisie nutowym, kolorowe kartki dla każdego dziecka, wycięte nuty z białego papieru: całe nuty i półnuty (po kilka różnej wielkości dla każdego dziecka), kredki, klej, bębenek.

Przebieg:

„Nuty” – pokaz utworów, które są zapisane w postaci nut.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że opowiadania, wiersze zapisujemy za pomocą liter, które tworzą wyrazy, a muzykę za pomocą nut.

Pokaz przykładowych utworów w zapisie nutowym.

„Cała nuta i półnuta” – pokaz.

Nauczyciel pokazuje całą nutę i półnutę. Dzieci porównują.

Wyjaśnienie sposobu wyklaskiwania nut:

- Cała nuta – licząc do czterech,
- Półnuta – licząc do dwóch.

„Wesoła nutka” – tworzenie rysunku z wykorzystaniem nut.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu wykonania.

- Przyklejenie w różnych miejscach na kartce nut (dowolna ilość),
- Dorysowanie kredkami różnych elementów tak, żeby tworzyły spójną całość.

„Mój rysunek” – opowiadanie o swojej pracy.

Dzieci opowiadają, co przedstawia ich obrazek, jakie i ile nut wykorzystali.

Wykonanie wystawki prac.

„Nuty” – zabawa ruchowa.

Dzieci chodzą w rytm wystukiwanych dźwięków.

- Całe nuty – dzieci chodzą jak roboty,
- Półnuty – maszerują jak żołnierze.

Zabawy na placu przedszkolnym, rysowanie kredą na chodniku.

- Budzenie radości z możliwości zabaw na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Muzyka poważna” – aktywne słuchanie dowolnej muzyki np. F. Chopina, W. A. Mozarta.

- Ukazanie wartości i piękna muzyki poważnej.

Każde dziecko otrzymuje kolorową chustę, słuchając porusza nią w rytm muzyki.

„Szalczki” – pisanie elementów liter. Ćwiczenia grafomotoryczne – mamy 6 lat, s. 31.

- Przygotowanie dzieci do podjęcia nauki pisania.

Zabawy dzieci w małych zespołach – gry planszowe z kostką.

- Wdrażanie dzieci do przestrzegania reguł gier.

Dzieci dobierają się w zespoły i samodzielnie wybierają grę planszową.

IV dzień

Temat dnia: **FRYDERYK CHOPIN**

– NASZ WIELKI POLSKI KOMPOZYTOR

RANEK

„Fryderyk Chopin” – słuchanie opowiadania nauczyciela o życiu i twórczości wielkiego kompozytora.

- Zapoznanie dzieci z postacią Fryderyka Chopina.

Pokaz portretu Fryderyka Chopina. Opowiadanie nauczyciela o wielkim polskim kompozytorze.

Wiadomości dla nauczyciela:

Fryderyk Franciszek Chopin urodził się 1 marca 1810 roku we wsi Żelazowa Wola. Był synem Mikołaja i Justyny Chopin. Naukę gry na fortepianie rozpoczął na przełomie czwartego i piątego roku życia początkowo u swej matki. Był wątłym, chorowitym dzieckiem. W wieku sześciu lat rozpoczął naukę gry na fortepianie u Wojciecha Żywnego. Mając siedem lat Chopin skomponował swój

pierwszy utwór – jest to „Polonez B-dur”. W tym samym czasie powstał także „Polonez g-moll”. W wieku ośmiu lat Fryderyk zaczął koncertować publicznie. Gdy wyjeżdżał na wakacje, miał zwyczaj pisywać listy w formie gazety. Wzorował się na „Kurierze Warszawskim”. Swoje piśmko nazwał „Kurierem Szafarskim”, które redagował w Szafarach. Karierę kompozytorską rozpoczął gdy miał 19 lat. Gdy miał dwadzieścia jeden lat w 1831 roku wyjechał do Francji do Paryża. Tam utrzymywał się z lekcji gry na fortepianie, a zarobione pieniądze pożyczając potrzebującym lub kupował innym prezenty, co bardzo lubił. W wolnych chwilach rysował karykatury. W 1836 roku zaczął poważnie chorować na gruźlicę. W 1848 roku odbył ostatnią podróż koncertową po Anglii i Szkocji, dając 16 listopada ostatni publiczny koncert w Londynie, po którym ciężko zachorował. Chopin zmarł w nocy 17 października 1849 roku mając 39 lat w Paryżu w otoczeniu bliskich mu osób. Został pochowany na paryskim cmentarzu Père Lachaise.

Fryderyk Chopin napisał między innymi: mazurki, polonezy, walce, rondo, wariacje, marsze, etiudy i wiele innych utworów.

„Polonez Fryderyka Chopina” – słuchanie „Poloneza B-dur”.

- Zapoznanie dzieci z utworami Fryderyka Chopina,
- Rozwijanie zamiłowania do muzyki poważnej.

Dzieci słuchają muzyki i mają określić jaka to muzyka.

Informacja dla nauczyciela:

Polonez ten powstał w roku 1917, kiedy Fryderyk Chopin miał 7 lat.

„Polonez” – utrwalenie tańca.

- Zwrócenie uwagi na prawidłową postawę ciała podczas tańca.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 38.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

II. Temat: „Pompony” – wykonanie pracy przestrzennej z bibuły.

- Zapoznanie z techniką samodzielnego wykonania pomponów z bibuły,
- Kształcenie umiejętności cięcia papieru po określonej linii,
- Kształcenie dokładności podczas wykonywania pracy.

Pomoce: bibuła, nożyczki, taśma izolacyjna, gotowy pompon, dowolna muzyka.

Przebieg

„Pompon” – wypowiedzi dzieci z czym kojarzy się słowo.

Dzieci mówią z czym kojarzy się słowo pompon i do czego pompon może być używany (np. do ozdoby, do czapki, do tańca).

Pokaz wykonanego przez nauczyciela pomponu z bibuły.

„Taniec z pomponem” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci tańczą w rytm muzyki. Jedna osoba tańczy z pomponem. Na przerwę w muzyce, przekazuje pompon innej osobie.

„Pompony” – wykonanie pracy przestrzennej z bibuły.

Podanie tematu pracy oraz sposobu wykonania.

- Cięcie bibuły na paski grubości około 1 cm, długości 30 cm,
- Tworzenie dużych pęków bibuły,
- Sklejanie końcówki około 5 cm taśmą izolacyjną (będzie to rączka).

Praca indywidualna dzieci.

Oglądanie wykonanych prac – pomponów.

„Tańcz jak ja” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel włącza muzykę. Jedne dziecko pokazuje ruchy, reszta naśladuje. Zmieniamy osobę prowadzącą.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 38.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształcenie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

Wyjście na podwórko – spacer w okolicy przedszkola.

- Słuchanie dźwięków dochodzących z otoczenia.

POPOŁUDNIE

„Preludium Des-dur „Deszczowe”- zabawa rytmiczna do muzyki Fryderyka Chopina.

- Zachęcanie dzieci do słuchania muzyki poważnej poprzez zabawy z muzyką. Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko trzyma pionowo gazetę, drugie stara się w rytm słyszanej muzyki grać na gazecie uderzając w nią palcami.

„Piosenki, które znamy i lubimy” – śpiew indywidualny, w duetach lub zbiorowy.

- Wyzwalanie odwagi podczas występów przed publicznością,
- Utrwalenie znanych dzieciom piosenek.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności cichej zabawy.

V dzień

Temat dnia: MUZYKA NA ŁĄCE

RANEK

„Co słyhać na łące?” – wypowiedzi dzieci w oparciu o ilustrację. Kolorowania rysunku. *Wiosna*, s. 54, 55.

- Zapoznanie ze zwierzętami zamieszkującymi łąkę,
- Rozwijanie orientacji przestrzennej.

Dzieci opowiadają, co przedstawia obrazek, jakie zwierzęta, owady i ptaki znajdują się po prawej, a jakie po lewej stronie łąki, które z nich latają nad łąką, a które są na dole.

Kolorowanie zwierząt według wzoru.

„Owady na łące” – ćwiczenia ortofoniczne.

- Ćwiczenia przodu języka na głoskach: zzz, sss oraz grupach spółgłoskowych: bzz, pst.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 38.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

3. Rozwijanie mowy i myślenia

4. Muzyka

I. Temat: „Motyle” – wypowiedzi dzieci na temat rozwoju i życia motyli na podstawie ilustracji i wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Zapoznanie z kolejnymi stadiami rozwoju motyla,
- Kształcenie przyjaznego odnoszenia się do owadów oraz przezwyciężaniu strachu w bezpośrednim kontakcie,
- Rozwijanie zainteresowań przyrodniczych.

Pomoce: historyjka obrazkowa: stadia rozwoju motyla, *Wiosna*, s. 56.

Przebieg:**„Motyle” – słuchanie wiersza.**

Nad kwiecistą łąką latają motyle,
na niebieskim kwiatku przysiadły na chwilę.
Oglądają trawy i kwiaty pachnące,
delikatne skrzydła wygrzewa im słońce.
Świerszcz im zaraz zagra, one tańczyć będą,
podziw wszystkich kwiatów i mrówek zdobędą.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakie owady wystąpiły w wierszu?
- Jakie znacie inne owady?

„Stadia rozwoju motyla” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej z wykorzystaniem historyjki obrazkowej. *Wiosna*, s. 56.

Nauczyciel pokazuje kolejno ilustracje przedstawiające stadia rozwoju motyla i opowiada.

Dzieci wykonują czynności opisywane przez nauczyciela.

- 1 - Motyl składa jajeczka.
 - Pewnego razu motyl latając nad łąką usiadł na listek i złożył małe kuleczki, czyli jajeczka. Leżały tak na listku, aż pewnego dnia zaczęły wyrastać im głowa i tułów. Z jajeczka wykluła się gąsienica, czyli larwa.
- 2 - Z jaja wylęga się larwa.
 - Bardzo mała larwa rozgląda się wokół, bo jest bardzo głodna. Spostrzega listek, na którym siedzi i zaczyna go jeść.
- 3 - Larwa zawiązuje kokon.
 - Ale co to? Co się stało z larwą? Zamknęła się ciasno w kokonie, by tu nastąpiła przemiana.
- 4 - Z kokonu wychodzi piękny motyl.
 - Kiedy tak siedzi w tym kokonie, czuje, że jest jej coraz ciasniej. Pewnego dnia wydarzyło się coś niesamowitego. Kiedy larwa spróbowała się rozprostować, okazało się, że jest przepięknym, kolorowym motylem. Teraz może latać nad łąką i podziwiać piękne kwiaty.

„Kolorowe motyle” – kolorowanie motyli według wzoru. *Wiosna*, s. 56.

Dzieci łączą w pary takie same motyle i kolorują je według wzoru.

„Motyle nad łąką” – zabawa ruchowa.

**II. Temat: „Muzykowanie” – nauka piosenki, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.**

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki,
- Wykorzystanie przez dzieci instrumentów perkusyjnych jako akompaniamentu do poznanej piosenki,
- Rozwijanie umiejętności gry na wybranych instrumentach perkusyjnych.

Pomoce: ilustracje instrumentów pocięte na kawałki – puzzle, instrumenty perkusyjne, płyta z piosenką.

Przebieg:

„Ułóż obrazek” – układanie puzzli.

Dzieci opowiadają o instrumencie, który ułożyły. Podają nazwę oraz sposób grania na nim.

„Jaki to instrument?” – rozpoznawanie instrumentów po dźwięku.

Dzieci siedzą odwrócone tyłem do nauczyciela, który gra na wybranym instrumencie perkusyjnym. Zadaniem dzieci jest odgadnąć, jaki to instrument.

Instrumenty pozostają na dywanie.

„Muzykowanie” – słuchanie piosenki.

Jestem przedszkolakiem,
potrafię pięknie grać.
Bębenek i kołatkę
bardzo dobrze znam.

Bębenek gra ram tam tam,
a kołatka klap klap klap,
dzwonki dzwonią dzyń dzyń dzyń,
tak w przedszkolu mija dzień.

Umiem grać na dzwonkach,
na trójkącie też.
Możesz zagrać ze mną,
do przedszkola śpiesz.

Bębenek gra ram tam tam,
a kołatka klap klap klap,
dzwonki dzwonią dzyń dzyń dzyń,
tak w przedszkolu mija dzień.

MUZYKOWANIE

„Jakie instrumenty wystąpiły w piosence?” – wybór właściwych instrumentów spośród leżących na dywanie.

Przypomnienie jak należy prawidłowo trzymać te instrumenty i na nich grać.

„Słuchamy i gramy” – słuchanie piosenki z jednoczesnym graniem na instrumentach perkusyjnych.

Wybrane dzieci biorą instrumenty i w odpowiednim momencie grają na nich (nauczyciel dyryguje).

„Muzykowanie” – nauka słów piosenki.

Wspólne śpiewanie.

Wyjście na podwórko – obserwacja owadów znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.

- Zachęcanie dzieci do obserwacji środowiska przyrodniczego.

POPOŁUDNIE

„Na łące” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie umiejętności naśladowania ruchem zwierząt.

Dzieci poruszają się po sali. Uderzenie w bębenek i podanie nazwy zwierzęcia oznacza, że dzieci mają go naśladować do momentu kolejnego uderzenia w bębenek.

- Motyle,
- Ślimaki,
- Bociany,
- Żaby,
- Jaskółki.

„Umiemy liczyć” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10. Wiosna, s.57.

- Kształcenie umiejętności dodawania i odejmowania na konkretach.

Układanie zadań do podanych ilustracji.

Zapis działań w okienkach.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na odkładanie zabawek na właściwe miejsce po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: CZYM PODRÓŻUJEMY?

I dzień

Temat dnia: RÓŻNE ŚRODKI LOKOMOCJI

RANEK

Zabawy i gry stolikowe: układanki, mozaiki, gry z kostką.

- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia.

„Czym podróżować?” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Zapoznanie dzieci z różnymi środkami podróżowania.

Kiedy w podróż się wybierasz
masz problem niemały,
bo musisz wybierać
pojazd doskonały.

Może to być szybki pociąg
co po szynach mknie,
podróżować możesz
całe noce i dnie.

Kto dobry ma samochód
niech pojedzie w góry,
albo do stolicy
lub też ma Mazury.

W podróż można też się wybrać
pięknym samolotem
i odbywać podróż,
tak jak ptaki lotem.

„Jaki to środek transportu?” – zabawa słuchowa, rozróżnianie dźwięków różnych środków transportu i kojarzenie z obrazkiem.

- Rozwijanie percepcji słuchowej i wzrokowej.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 39.

„Stop” - zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach. Na hasło: stop, dzieci zatrzymują się w dowolnej pozycji.

„Samoloty” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci stoją na jednej nodze z rękami uniesionymi w bok wykonują tzw. jaśkółkę.

„Mosty” – zabawa ruchowa z elementem chodu na czworakach.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko stoi w rozkroku, a drugie obchodzi je dookoła na czworakach przechodząc przez most. Zmiana ról.

„Samochody” - zabawa ruchowa z elementem biegu.

Wybieramy dwoje dzieci. Jedno dziecko to sygnalizator świetlny. Ma ono dwa krążki: czerwony i zielony. Drugie dziecko to policjant, który pilnuje porządku. Dzieci naśladują jazdę samochodem. Na sygnał wzrokowy: zielony – dzieci poruszają się, naśladując jazdę samochodem. Na sygnał: czerwony – zatrzymują się, które dziecko szybko nie zatrzyma się policjant wyklucza z zabawy.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kto przybył pierwszy?” – opowiadanie nauczyciela z użyciem dni tygodnia i określić: szybko, szybciej, najszybciej, wolno, wolniej, najwolniej.

- Utrwalenie pojęć matematycznych: wolno, wolniej, najwolniej, szybko, szybciej, najszybciej,
- Utrwalenie dni tygodnia,
- Kształcenie umiejętności przeliczania liczebnikami porządkowymi,
- Doskonalenie umiejętności logicznego myślenia,
- Rozumienie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas korzystania ze środków lokomocji.

Pomoce: sylwety postaci zwierząt: niedźwiedzia, wilka, zająca i lisa oraz ilustracja samolotu, samochodu i roweru, napisy dni tygodnia.

Przebieg:

„Odwiedziny u niedźwiedzia” – słuchanie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

Zbliżały się urodziny niedźwiedzia. Leśni przyjaciele: wilk, zając i lis postanowili zrobić mu niespodziankę i odwiedzić go. Droga była daleka i każde ze zwierząt wybrało inny środek transportu: wilk - samolot, lis - samochód, a zając - rower.

Wszyscy wyruszyli w poniedziałek. Wilk doleciał samolotem bardzo szybko i tego samego dnia był już na miejscu. Lis dojechał samochodem na drugi dzień. Zwierzęta z niecierpliwością czekały na zająca, który jechał rowerem. Niedźwiedź, wilk i lis zjedli pyszne ciastka i czekali na zająca, który dojechał dopiero czwartego dnia. Zwierzęta miło spędziły czas. W niedzielę goście wyruszyli w drogę powrotną.

„Kto przybył pierwszy?” - rozmowa na temat opowiadania.

- Jakie zwierzęta wystąpiły w opowiadaniu?
- Na czyje urodziny wybrały się zwierzęta?
- Jakie środki transportu wybrały zwierzęta?

„Dni tygodnia” – utrwalenie kolejnych dni tygodnia.

- Jakiego dnia wyruszyły zwierzęta?
- Które zwierzę przybyło najszybciej? (Jakiego dnia?)
- Które zwierzę przybyło jako drugie? (Jakiego dnia?)
- Które zwierzę przybyło ostatnie? (Jakiego dnia?)

„Szybko, szybciej, najszybciej i wolno, wolniej, najwolniej” – użycie właściwych określeń.

Dzieci wybierają zwierzęta i środek transportu jakim podróżowało dane zwierzę i przyczepiają do tablicy według szybkości pokonania trasy.

Odpowiedź na pytania:

- Które zwierzę przybyło najszybciej?
- Który pojazd porusza się szybciej niż rower?
- Który pojazd porusza się wolniej niż samochód?

Dzieci układają i zadają pytania z wykorzystaniem pojęć: szybko, szybciej, najszybciej i wolno, wolniej, najwolniej.

„Wyprawa zwierząt” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel mówi zwierzę, które wystąpiło w opowiadaniu.

Dzieci naśladują środek lokomocji, jakim poruszało się zwierzę.

- Samolot – wyprostowane ręce w bok i poruszanie się po sali.
- Samochód – naśladowanie trzymania kierownicy i poruszanie się po sali.
- Rower – leżenie na plecach i naśladowanie jazdy rowerem.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 39.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru – hula hop,

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy – przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Nauka współpracy w zespołach czwórkowych.

Przybory: hula hop.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Dzieci ćwiczą bez skarpet.

Zabawa ożywiająca.

Nauczyciel rozkłada na sali hula hop jeżeli ćwiczy 20 osób to rozkładamy 5 hula hop. Dzieci przemieszczają się po całej sali na kłaśnięcie szybko zajmują miejsce w hula hop. W każdym hula hop powinna być czwórka dzieci nie więcej. Jeżeli już zajęliśmy miejsce w hula hop to nie możemy tego miejsca zmienić. Nauczyciel sprawdza ile dzieci jest w każdym hula hop, jeżeli w którymś hula hop będzie więcej niż czworo dzieci lub jakieś dziecko zagapi się i pozostanie poza hula hop wykonują one zadanie dodatkowe.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Uwaga: liczbę hula hop ustalamy w zależności od liczby ćwiczących np. przy 17, 18, 19 ćwiczących 4 hula hop, przy 21, 22, 23 - 5 hula hop itd.

Część główna

Ćwiczenia z hula hop w zastępach czwórkowych. W tym ćwiczeniu jeżeli dzieci jest więcej niż np. 20 osób to dodajemy jedno hula hop i dzielimy dzieci też, żeby nie było więcej niż czworo przy jednym hula hop ale nie mniej niż dwoje. Dzieci ustawiają się na obwodzie hula hop i chwytają hula hop w wyprostowane ręce.

Ruch:

- na 1 dzieci unoszą ręce w górę i robią mały krok do przodu,
- na 2 dzieci opuszczają ręce w dół i robią krok do tyłu.

Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Pozycja wyjściowa ustawienie jak wyżej tylko ręce są lekko ugięte.

Ruch:

- na 1 unosimy ręce w górę,
- na 2 opuszczamy ręce w dół, jednocześnie wykonując skłon tułowia w przód, aż do położenia hula hop na podłodze,
- na 3 wytrzymujemy w skłonie,
- na 4 powrót do pozycji wyjściowej.

Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Pozycja wyjściowa jak wyżej.

Ruch: pracując rękami przesuwamy hula hop w prawą stronę, kiedy hula hop zatoczy 3 koła zmieniamy kierunek i przesuwamy w lewą stronę.

Hula hop kładziemy na podłodze i zawijamy palce stóp na hula hop.

Ruch: przemieszczając się jak papużka na drążku przesuwamy się po obwodzie hula hop najpierw w prawą stronę zataczając 2 koła, potem w lewą stronę.

Ruch: ćwiczący pozostają w miejscu tylko palcami stóp przesuwają hula hop w prawą stronę i kiedy hula hop zatoczy 2 koła zmieniamy kierunek w lewą stronę.

Dzieci w siadzie podpartym z tyłu o nogach ugiętych palce stóp zaczepione o hula hop.

Ruch: staramy się palcami stóp przesunąć hula hop jak najbliżej do siebie.

Pozycja jak wyżej.

Ruch: współdziałając w grupie staramy się palcami stóp oderwać hula hop od podłogi czyli unieść lekko nad podłogę.

Dzieci wchodzą do środka hula hop i wspólnie starają się podnieść hula hop do góry, a następnie opuścić na dół.

Nauczyciel zbiera hula hop.

Część końcowa

„Przygotowanie sałatki ” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą na obwodzie koła w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel jest w środku i wskazuje dziecko, które mówi jaki składnik wrzucamy do naszej miski, żeby zrobić sałatkę. Po wskazaniu 3 osób, które podają 3 składniki nauczyciel mówi: misko zamieszaj się i po tych słowach wszystkie dzieci głośno podają składniki, które po kolei zostały wrzucane do miski. Następnie nauczyciel wskazuje 3 kolejne dzieci i po podaniu przez nie składników znowu mówi: misko zamieszaj się, a wszystkie dzieci po tych słowach podają po kolei już 6 składników, które zostały wrzucone do miski. Zabawa trwa do momentu wrzucenia 9 składników. Możemy określić jakiego rodzaju będzie sałatka np. warzywna, owocowa, mieszana.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko. Zabawy na przedszkolnym placu zabaw. Zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci na placu z wykorzystaniem sprzętu terenowego: huśtawki, karuzela, zjeżdżalnia.

- Uświadczenie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Pojazdy” – nazywanie pojazdów, podział nazw na głoski. *Wiosna*, s. 58 i 59.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowej.

Prowadzenie linii po śladzie.

Określanie dokąd wyjechały rodziny.

„Garaże” – zabawy konstrukcyjne w zespołach.

- Wdrażanie do zgodnego współdziałania w zespole.

Dzieci dzielą się na zespoły. Każdy zespół wybiera klocki i samochód. Dzieci mają za zadanie zbudować dla swojego pojazdu garaż.

Praca domowa - przynieść zabawkę, która porusza się po lądzie (samochód, motor, traktor, pociąg...).

II dzień

Temat dnia: POJAZDY PORUSZAJĄCE SIĘ PO LĄDZIE

RANEK

Zabawy dowolne przyniesionymi z domu zabawkami.

- Zwrócenie uwagi na wspólną zabawkę, zabawkami przyniesionymi z domu,
- Wdrażanie do poszanowania zabawek.

„Różne środki transportu” – zorganizowanie wystawy z zabawek przyniesionych przez dzieci, rozmowa na temat lądowych środków transportu.

- Podkreślenia znaczenia środków transportu w życiu człowieka.

„Pojazdy lądowe” – rysowanie kredkami pojazdów.

- Rozwijanie pomysłowości w przedstawieniu dowolnego pojazdu.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 39.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Technika

I. Temat: „Rower” – nauka piosenki słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.

- Wzbogacanie czynnego słownictwa dotyczącego pojazdów,

- Rozwijanie mięśni narządów mowy na zgłoskach tur, tur, tur,
- Rozwijanie słuchu muzycznego poprzez koncentrację uwagi na dźwiękach.

Pomoce: ilustracja przedstawiająca rower, kartki z narysowanymi dwoma kołami.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Joanny Myślińskiej.

Trzykołowy jest mały,
dwukołowy duży.
Gdy jest ładna pogoda,
to do jazdy służy. (rower)

ROWER

„Rower” – słuchanie piosenki.

Jadę szybko na rowerze,
kręcą się dwa kółka.
Prosto trzymam kierownicę,
jestem mistrz podwórka.

Ref.

Tur tur tur, tur tur tur,
z górki i pod górkę.
Jadę szybko na rowerze
dogoniłem chmurkę.

Wietrzyk targa moje włosy,
słonko mnie opala.
Miło jechać na rowerze,
gdy mama pozwala.

Ref.

Tur tur tur, tur tur tur,
z górki i pod górkę.
Jadę szybko na rowerze,
dogoniłem chmurkę.
Rozmowa na temat piosenki.

Nauka refrenu.

„Jedziemy rowerami” – zabawa ruchowa do piosenki.

Dzieci leżą na plecach, słuchają zwrotki, a refren śpiewają i naśladują jazdę na rowerze.

„Co ma dwa koła?” – wypowiedzi dzieci.

Rower, motor, hulajnoga, skuter,

- Czym różnią się te pojazdy? (napędzane siłą mięśni lub mechanicznie)

„Rower” – rysowanie roweru z jednoczesnym słuchaniem piosenki.

Dzieci otrzymują kartki z 2 kołami. Słuchają piosenki i rysują rower.

„Wycieczka rowerowa” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Dzieci leżą na plecach. Nauczyciel opowiada, a dzieci naśladują jazdę na rowerach.

Pewnego dnia dzieci wybrały się na wycieczkę rowerową. Na początku jechały drogą (*dzieci pedałują*). Następnie jechały przez piasek i wszystkim było bardzo ciężko jechać, wolno posuwały się do przodu (*pedałują wolno*). Kiedy minęły piasek musiały wjechać pod górkę (*dalej pedałują wolno*). Z górki wszystkie jechały bardzo szybko (*pedałują szybko*). Część próbuje nawet wyprzedzić swoich kolegów więc starają się jechać jeszcze szybciej (*pedałują bardzo szybko*).

Dalej już była równa droga i wszyscy jechali równym tempem.

II. Temat: „Pociąg” – wykonanie pracy przestrzennej z pudełek po zapalkach.

- Zapoznanie dzieci z nazwami pociągów: pośpieszne, osobowe i towarowe,
- Ćwiczenie mięśni narządów mowy na zgłoskach: buch, uch, puff, uff,
- Rozwijanie zamiłowań konstrukcyjnych dzieci.

Pomoce: ilustracje pociągu: osobowego i towarowego, pudełka po zapalkach, papier samoprzylepny, wycinanki, nożyczki, tektura z narysowanymi kołami, klej, mazaki, duży arkusz szarego papieru, *Wiosna*, s. 60 i 61.

Przebieg:

„Lokomotywa” – rozmowa na temat różnych rodzajów pociągów z wykorzystaniem ilustracji, *Wiosna*, s. 60 i 61 i wiersza Juliana Tuwima.

- Jaką rolę pełnią pociągi w życiu ludzi?
- Jak nazywa się pan, który kieruje pociągiem?
- Co trzeba mieć, żeby jechać pociągiem?
- Jak nazywa się osoba, który sprawdza bilety?
- Jakie znacie rodzaje pociągów?

„Lokomotywa” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Juliana Tuwima.

„Pociąg osobowy i towarowy” – wyszukiwanie przez dzieci podobieństw i różnic na podstawie ilustracji.

Podobieństwa:

- Jeżdżą po szynach.
- Kieruje maszynista.

Różnice:

- Co innego przewożą.
- Inaczej wyglądają.

„Pociąg” – wykonanie pracy przestrzennej z pudełek po zapalkach.

Podanie tematu zajęć. Pokaz kolejnych etapów pracy.

- Sklejenie pudełek,
- Oklejenie pudełek papierem samoprzylepnym,
- Wycięcie okien i innych elementów do ozdobienia wagonów,
- Wycięcie i przyklejenie kół.

Przejdźcie do stolików.

(Praca indywidualna lub w parach).

Dzieci, które skończą szybciej rysują mazakami na dużym arkuszu szarego papieru tory.

Wystawa prac – ustawienie pociągów na torach.**„Jedzie pociąg” – zabawa muzyczno - ruchowa do piosenki.**

Dzieci ustawiają się w dwa pociągi. Chłopcy tworzą jeden, dziewczynki drugi. Pociągi poruszają się – jadą w trakcie piosenki. Podczas krótkiej przerwy, pierwsza osoba przechodzi na koniec. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Wyjście na podwórko - spacer w okolicy przedszkola.

- Wdrażanie do uważnej obserwacji ruchu ulicznego i pojazdów poruszających się po drogach.

POPOŁUDNIE**„Pojazdy lądowe” – klasyfikowanie pojazdów według określonej cechy.**

- Wzbogacenie słownictwa dzieci o wyrazy i wyrażenia związane z tematem,
- Kształcenie umiejętności dokonywania klasyfikacji przedmiotów według określonej cechy.

Pomoce: zabawki pojazdów, które przyniosły dzieci.

Na dywanie położone są dwa koła hula hop. Dzieci układają pojazdy według jednej cechy:

- duże – małe
- osobowe – ciężarowe
- poruszające się po drogach – po torach,
- pojazdy mające dwa koła i cztery koła.

„Środki transportu” – układanie różnych środków transportu z mozaiki geometrycznej.

- Utrwalenie znajomości figur geometrycznych: kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło.

„O jakim pojeździe mówię?” – rozwiązywanie zagadek słownych.

- Kształcenie umiejętności wypowiadania się zdaniami.

Na środku znajdują się zabawki – pojazdy. Dziecko opisuje wybrany pojazd (kolor, przeznaczenie, itp.), zadaniem pozostałych dzieci jest wskazać, o którym pojeździe jest mowa.

III dzień

Temat dnia: POJAZDY PŁYWAJĄCE PO WODZIE

RANEK

„Łódka” – orgiami, praca przestrzenna z papieru według wzoru.

- Zapoznanie dzieci z wykonaniem łódki z papieru.

Nauczyciel pokazuje kolejne etapy składania papieru, w razie potrzeby pomaga dzieciom.

„Wyścigi łódek” – ćwiczenia oddechowe.

Na stole dzieci stawiają łódki i za pomocą dmuchania wprowadzają w ruch.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 39.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Przygoda Kotka” – zabawa badawcza, magnes i jego właściwości, inicjowanie doświadczeń związanych z posługiwaniem się magnesem na podstawie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

- Wprowadzenie do czynnego słownika dzieci wyrazu „magnes”,
- Zapoznanie dzieci z właściwościami magnesu,
- Kształcenie umiejętności wyciągania wniosków z przeprowadzonych doświadczeń na podstawie zaobserwowanych zjawisk oraz próby uogólniania,
- Przestrzeganie zasady uważnego i starannego wykonywania zadań.

Pomoce: zabawka pluszowa kotka i pieska, samochód, magnesy, przedmioty metalowe: spinacze, gwoździe, szpilki, przedmioty niemetalowe: papier, gąbka, materiał, drewno, plastik, sznurek, wędka, miska z wodą, plansza z narysowaną rzeką, rybki, piasek, skarb – kartka z poleceniem, do której przyłączone są spinacze, statki.

Przebieg:

Dzieci siedzą w kole.

„Przygoda Kotka” - opowiadanie nauczyciela z wykorzystaniem rekwizytów – zabawek.

Nauczyciel opowiada i przedstawia scenkę.

Pewnego razu Kotek wybrał się na ryby. Usiadł na brzegu jeziora, zarzucił wędkę. Siedział długo, ale rybek nie było widać. Jeszcze raz zarzucił wędkę do wody, ale żadnej rybki nie złapał.

- Co to nie ma rybek w tym jeziorze?- pomyślał sobie Kotek - Chyba nie zjem dziś śniadania. Spróbuję jeszcze raz, teraz to na pewno... o! Haczyk się zerwał.

- Co teraz będzie? Jestem bardzo głodny, co ja będę jadł?

Zobaczył Pieska, jadącego samochodem.

- Piesek w samochodzie ma różne rzeczy, więc może będzie mógł pomóc – powiedział Kotek.

- Powiedźcie dzieci, jaka przygoda przydarzyła się Kotkowi?

Dzieci opowiadają.

Ciąg dalszy opowiadania:

- Kotku, pomogę ci - powiedział Piesek. Jechałem właśnie do przedszkola, do dzieci, pokazać im różne, ciekawe rzeczy. Ale skoro ty tak rozpaczasz, to najpierw pomogę tobie. Zaraz pokażę, co wiozę w samochodzie, może coś ci się przyda.

- Widzisz, co to jest Kotku, znasz ten przedmiot?

Pokazujemy magnes i pytamy się dzieci:

- Co to jest?

Ciąg dalszy opowiadania:

- Słyszysz, dzieci wiedzą, że to jest magnes.

- Dzieci, co teraz można zrobić z tym magnesem?

- Wyłowić haczyk. W jaki sposób?

- Wrzucając magnes na sznurku do wody?

- Skoro dzieci mówią, że haczyk wyłowimy magnesem, to sprawdźmy.

Kotek strasznie się denerwuje.

- Rzeczywiście, mam haczyk. To jest wspaniałe!

- Popatrzcie dzieci, bałem się zimnej wody, a tylko przyłożyłem magnes i mam haczyk. Teraz nie będę już głodny, bo zaraz zaczepię haczyk na wędkę i będę łowił rybki. Na pewno coś złowię.

Doświadczenia i obserwacja – zabawy z wykorzystaniem magnesów.

- Wysłuchaliście opowiadania jak Kotek łowił ryby, a teraz my pobawimy się w wędkarzy.

„Wędkarze” – zabawa badawcza.

Wybieramy dwójkę dzieci.

Dzieci otrzymują wędki, na których na końcu znajduje się magnes.
Na ziemi leży materiał imitujący jezioro, na nim leżą papierowe rybki, 6 z nich posiada metalowe spinacze, 3 rybki nie posiadają spinaczy.
Dzieci łowią i liczą złowione rybki.
Dzieci zastanawiają się dlaczego nie można złowić pozostałych rybek.

„Płyniemy łódką” – zabawa badawcza.

Do zabawy potrzebne są 2 plansze z narysowaną rzeką i statki zrobione z papieru ze spinaczami w środku.

- Zanim wędkarz rozpocznie łowić ryby, musi dopłynąć na miejsce połowu.

Wybieramy 2 dzieci, to będą wędkarze, których zadaniem będzie doprowadzenie łódki jak najszybciej do miejsca połowu.

„Szukamy skarbu” – zabawa badawcza.

- Wędkarze dopłynęli na miejsce i zobaczyli dwie góry z piasku. Pomyśleli, że na pewno na dnie tej góry znajduje się skarb. Ale nie zabrali ze sobą łopaty. Mieli przy sobie tylko magnes.

- W jaki sposób można wydobyć ukryty skarb z ziemi?

Wybieramy 2 dzieci.

- Zobaczmy, któremu z was uda się wydostać jako pierwszemu skarb z ziemi.

Dzieci wydobywają skarb.

Odczytanie polecenia przez nauczyciela.

„List do dzieci” – odczytanie.

Podejdźcie do stolików i pogrupujcie przedmioty na te, które przyciągają magnes i te, które nie przyciągają magnesu.

„Co przyciąga magnes?” – zabawa badawcza, praca w zespołach.

Dzieci przechodzą do stolików i segregują przedmioty na te, które magnes przyciąga i których nie przyciąga.

Podsumowanie

Dzieci wracają na dywan.

- Jakie przedmioty przyciąga magnes?

- Jakich przedmiotów magnes nie przyciąga?

Wiadomości dla nauczyciela:

Rozróżniamy magnesy naturalne (magnetyty) i magnesy sztuczne. Magnetyty wydobywa się z ziemi, w Polsce nie występują. W praktyce- w życiu używane są

najczęściej magnesy sztuczne o różnych kształtach. Magnesy posiadają właściwości przyciągania, przytrzymywania metalu oraz odpychania.

- Do czego może nam się przydać magnes w domu lub w przedszkolu? (szafki kuchenne, lodówki, w odbiornikach radiowych i telewizyjnych, szachach, warcabach, układankach).

„Kącik zainteresowań technicznych” – zorganizowanie kącika.

W wyznaczonym miejscu zostaną umieszczone nasze pomoce: magnesy i rzeczy przyciągane przez magnesy.

W ten sposób dzieci, będą mogły, jeśli będą miały ochotę sięgnąć i bawić się nimi.

„Rybacy na jeziorze” - zabawa ruchowa.

Dzieci są rybkami i poruszają się w rozsypce zgodnie z muzyką. Jedno dziecko stoi z boku jest rybakiem. Na przerwę w muzyce rybak wyrusza na jezioro i łapie „rybki”. Dzieci złapane tworzą sieć - trzymają się za ręce, mogą łapać tylko te dzieci, które są zewnętrzne. Kiedy melodia jest rybak z siecią wraca na ustalone miejsce.

II. Temat: „Co pływa po morzu?” – wykonanie pracy plastycznej.

- Rozwijanie sprawności grafomotorycznej dzieci,
- Kształcenie umiejętności łączenia ze sobą różnych elementów,
- Budzenie radości z wykonanej samodzielnie pracy.

Pomoce: kredki świecowe, farby akwarelowe, wycinanki, folia, papierowa łożka.

Przebieg:

„Na morzu” – zabawa.

Dzieci siadają w kole. W środku leży cienka folia malarska. Dzieci chwytają końce folii i naśladują fale na morzu: duże, małe. Można na folię położyć łożkę wykonaną z papieru.

„Fale” – rysowanie kredkami świecowymi i malowanie farbą akwarelową.

Dzieci na kartkach rysują kredkami: niebieską, fioletową, zieloną fale, które powinny zachodzić na siebie. Cała kartka ma być zarysowana falami.

Następnie dzieci zamalowują pozostałe miejsca niebieską farbą akwarelową.

Kartki pozostawiamy do wyschnięcia.

„Co pływa po morzu?” – rozwiązanie zagadki.

Pan kapitan nim steruje,
gdy morskie fale pokonuje. (statek)

Nazywanie innych pojazdów poruszających się po wodzie: statek, prom, motorówka, żaglówka, łódka, kajak.

„Wodny środek transportu” - wycinanie z kolorowego papieru.

Przejdźcie do stolików.

Dzieci wycinają dowolny środek, który pływa po morzu i nakleją na fale.

Mogą wyciąć także kolorowe rybki.

„Taniec rybek” - improwizacja ruchowa do dowolnej muzyki.

Spacer w okolicy przedszkola, obserwacja i rozróżnianie pojazdów kołowych poruszających się po naszych drogach.

- Utrwalenie nazw pojazdów poruszających się po naszych drogach dostępnych w bezpośredniej obserwacji,
- Zapoznanie z właściwym zachowaniem się na ulicy, gdy słychać sygnał karetki pogotowia, policji lub straży pożarnej.

POPOŁUDNIE

„Żaglówka” – łączenie kropek i kolorowanie rysunku. *Ćwiczenia graficzne – Mamy 6 lat, część 2, s. 32.*

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo - ruchowej i motoryki ręki wiodącej.

„Co pływa, co tonie?” – zabawa badawcza.

- Kształcenie umiejętności wyciągania wniosków z przeprowadzonych doświadczeń.

Nauczyciel pokazuje trzy pojazdy wykonane z różnych materiałów: metalowy pojazd, plastikowy pojazd i łódkę wykonaną z papieru. Dzieci wkładając do miski z wodą pojazdy sprawdzają, które pływają, a które toną.

Rozmowa na temat przeprowadzonego doświadczenia.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na kulturalne zwracanie się do kolegów i koleżanek podczas zabawy.

IV dzień

Temat dnia: POWIETRZNE ŚRODKI TRANSPORTU

RANEK

„W aeroplanie” – słuchanie wiersza Juliana Tuwima.

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia: aeroplan.

Wiadomości dla nauczyciela:

Aeroplan – dawniej tak nazywano niewielki samolot sportowy, przestarzałe – samolot.

„Samolot” - konstruowanie samolotów z klocków.

- Zapoznanie dzieci z różnymi pojazdami poruszającymi się w powietrzu - samolot pasażerski, helikopter, balon.

„Samoloty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

- Wdrażanie do właściwego rozpoznawania dźwięków wysokich i niskich.

Muzyka z płyty: Wysoko – nisko.

Kiedy dzieci słyszą dźwięki wysokie - samoloty lecą wysoko, gdy słyszą dźwięki niskie - samolot leci nisko.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 39.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Zajęcia ruchowe
2. Plastyka

I. Zajęcia ruchowe – zestaw 39.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru – hula hop,
- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy – przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Nauka współpracy w zespołach czwórkowych.

II. Temat: „Samolot” – wykonanie z papieru i unoszenie się w powietrzu – zabawa badawcza.

- Kształcenie umiejętności składania papieru według podanego wzoru,
- Budzenie radości z zabaw wykonanymi samodzielnie zabawkami,
- Utrwalenie pojęć określających odległości: dalej, bliżej.

Pomoce: nożyczki, klej, kartka z imieniem, *Wycinanka*, s. 30.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki.

Mama, siostra, nawet tata
na wakacje wciąż nim lata. (samolot)

„Samolot” – wykonanie z papieru. *Wycinanka*, s. 30.

Zapoznanie z kolejnymi etapami pracy.

- Wycięcie prostokąta,
- Złożenie zgodnie z instrukcją,
- Przyklejenie kartki z imieniem.

Wyjście na podwórko.

„Lecą samoloty” – zabawa badawcza, unoszenie się w powietrzu i spadanie na ziemię.

Zabawy dzieci wykonanymi samolotami.

„Czy samolot dalej poleci?” – zawody.

Dzieci ustawiają się na jednej linii i na hasło puszczają swoje samoloty.

Zabawy dowolne na placu przedszkolnym.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Balon” – ćwiczenia oddechowe, dmuchanie balonów.

- Wydłużenie fazy wydechu.

„Balony” – zabawa ruchowa z elementem rzutu.

- Kształcenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Dzieci dzielimy na 3 – 4 zespoły. Każdy zespół otrzymuje balon w innym kolorze. Zadaniem dzieci jest odbijać balon tak, aby nie spadł na ziemię. Wygrywa zespół, który najdłużej utrzyma balon w powietrzu.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności zgodnej zabawy w małych zespołach.

V dzień

Temat dnia: PODRÓŻE MAŁE I DUŻE

RANEK

„Środki lokomocji” – kolorowanie obrazków i wycinanie ich.

Dzieci samodzielnie wybierają obrazki przedstawiające różne środki lokomocji, kolorują kredkami, a następnie wycinają (*przygotowanie obrazków do zajęcia*).

- Wdrażanie do samodzielnego wyboru środka lokomocji do kolorowania.

„Rower” – zabawa ruchowa do piosenki.

- Utrwalenie słów i melodii piosenki,
- Rozwijanie zamyślenie do ruchu przy muzyce.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 39.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Muzyka

I. Temat: „Wyścigi” – konstruowanie gry planszowej.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania planszy – gry przez zespół,
- Doskonalenie umiejętności odmierzania i odliczania pól na planszy,
- Ustalenie obowiązujących reguł i ich przestrzegania w czasie rozgrywania gry.

Pomoce: duże arkusze kolorowego brystolu, mazaki, klocki, patyczki, pudełka (do odmierzania), pionki, kostki, kredki, ilustracje środków lokomocji wykonanych w ranku.

Przebieg:

„Zabawy zespołowe dzieci” – wypowiedzi dzieci na określony temat.

- Jakie znacie zabawy, w których może brać udział kilkoro dzieci?
- Co to znaczy gra „fair play”?

„Wyścigi”- zaproponowanie dzieciom samodzielnego wykonanie gry planszowej.

Podanie tematu.

Podział na zespoły.

Dzieci same dobierają się w 3 - 4 osobowe zespoły. Wybierają ilustracje środków lokomocji do gry. Wspólnie ustalają planszę – grę.

Kolejne etapy konstruowania gry:

- Rysowanie toru gry,
- Odmierzanie pól za pomocą: klocka, patyczka lub pudełka,
- Przyklejanie środków lokomocji,
- Ozdabianie - rysowanie kredkami i mazakami,
- Zaznaczenie pola START i META.

Ustalenie w zespołach reguł gry.

„Wyścigi” - rozegranie gry.

Rozdanie kostek, pionków.

Zespoły rozgrywają grę.

„Wyścigi” – zabawa ruchowa z elementem współzawodnictwa.

Dzieci ustawiamy w dwa rzędy. Wyścigi rzędów.

II. Temat: „Co słyszysz?” – zagadki słuchowe, różne zjawiska akustyczne wokół nas.

- Kształtowanie umiejętności dokładnego analizowania,
- Rozwijanie inwencji twórczej podczas przedstawiania zagadek dźwiękowych,
- Umiejętność używania swojego głosu z różnym natężeniem i do różnych celów,
- Wdrażanie do czynnego udziału w rozmowie, podawanie znanych przykładów z życia codziennego.

Pomoce: klucze, grzechotka, pokrywka od garnka, kartka papieru, styropian, torebka, gwizdek, pudełko, szklanka, parawan, tablica, mazak, naklejki, kartki z napisami zjawisk akustycznych.

Przebieg:

Dzieci siedzą w kole.

„Dźwięki” – rozmowa z dziećmi.

- Skąd się biorą dźwięki?
- Jakich dźwięków nie lubicie w swoim domu?
- Czy lubicie słuchać głośno muzyki, czy cicho?
- Jakie czynności robicie głośno, a jakie cicho?

„Co słyszysz?”- zabawa słuchowa, rozpoznawanie dźwięków wydobywanych przez różne przedmioty.

Pokaz różnych przedmiotów.

Do dyspozycji są: klucze, grzechotka, pokrywka od garnka, kartka papieru, styropian, torebka, gwizdek, pudełko, szklanka...

Wyszukiwanie w sali przedmiotów, które wydają dźwięki.

Zastąpienie przedmiotów parawanem.

Zagadki słuchowe - wydawanie dźwięków za pomocą poszczególnych przedmiotów.

Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, co to za przedmiot.

Dzieci mogą również zadawać zagadki słuchowe.

„Kalambury dźwiękowe” – zagadki ruchowe.

Dzieci podzielone są na 4 zespoły. Każdy zespół ma za zadanie przedstawić za pomocą ruchu i dźwięku wylosowane hasło. Punkt otrzymuje drużyna, która odgadła jako pierwsza. Wyniki zapisujemy na tablicy. Zwycięski zespół otrzymuje brawa. Zjawiska akustyczne do przedstawienia:

- Szum morza,
- Odkurzanie pokoju,
- Jazda samochodem,
- Pisk opon,
- Dzwonek telefonu,
- Sygnał jadącej karetki,
- Skrzypiące drzwi,
- Padające krople deszczu.

Wyjście na podwórko - zabawy dowolne z wykorzystaniem sprzętu sportowego: piłek, skakanek, hula hop.

- Wyrabianie sprawności ruchowej, zręczności rąk,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Środki lokomocji” – rozwiązywanie zagadek słownych Anny Surowiec.

- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia,
- Utrwalenie wiadomości na temat środków lokomocji.

Co to za maszyna:

ma skrzydła dwa.

W powietrzu lata

wyżej niż ptak. (samolot)

Gdy sylaby złożysz dwie:

„mo” i „tor”.

Jaki to pojazd

dowiesz się? (motor)

Dudnią po torach
ciężkie koła.
Jaki to pojazd
do podróży nas woła? (pociąg)

Ma kierownicę, dzwonek i koła dwa,
na wycieczkę chętnie nim jedziemy,
bo to frajda że ha, ha. (rower)

„Woda – ziemia” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

- Rozwijanie szybkiej orientacji na sygnał słowny.

Na podłodze kładziemy linę lub skakankę, w ten sposób dzielimy salę na połowę i wyznaczamy wodę z jednej strony, ziemię z drugiej. Dzieci stoją wzdłuż linii na wyznaczonej ziemi. Na hasło: *woda* przeskakują obunóż na drugą stronę, na hasło: *ziemia* wracają. Kto się pomyli siada i nie bierze udziału w dalszej zabawie. Ostatni wygrywa. Zabawa powinna być prowadzona dość szybko, należy powtarzać np. *ziemia, ziemia*.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WAKACJE

I dzień

Temat dnia: **WAKACYJNE PLANY**

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną układanką, grą.

- Wdrażanie do przestrzegania reguł obowiązujących w grach,
- Przyzwyczajanie dzieci do przegrywania i wygrywania.

„Rodzinny wypoczynek” – zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak (masażyk).

Cieszy się rodzina na to, - oburącz rysujemy serce na plecach dziecka,
że nadchodzi ciepłe lato. - ocieramy wierzchem dłoni czoło dziecka,
Tato auto już maluje, - gest „zamiatania” dłonią po plecach,
mama rower poleruje. - masujemy piąstką wybrane miejsca na plecach
dziecka,

Ja zaś wolę leżeć w łodzi, - całą dłonią rysujemy fale,
tam mnie wiatr najlepiej chłodzi. - dmuchamy na szyjkę dziecka.

„Środki transportu?” – podział wyrazów na głoski i przeliczanie ich.

- Kształcenie umiejętności liczenia głosek w wyrazach związanych tematycznie z wakacjami,
- Utrwalenie liczb od 1 do 10.

Pomoce: ilustracje środków transportu, kartoniki z liczbami od 1 do 10 dla każdego dziecka.

Dzieci siedzą na dywanie, przed nimi leżą kartoniki.

Nauczyciel pokazuje obrazek środka transportu i mówi jego nazwę. Dzieci samodzielnie dzielą na głoski i podnoszą odpowiedni kartonik.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 40.

Aerobik – ćwiczenia ruchowe przy muzyce.

Ćwiczenia pokazuje nauczyciel, może też pokazywać dziecko.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

3. Rozwijanie mowy i myślenia

4. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Wakacyjne plany” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Anny Surowiec i ilustracji.

- Stwarzanie sytuacji zachęcających do wypowiedzi,
- Wyrabianie umiejętności poprawnego formułowania wypowiedzi,
- Rozwijanie umiejętności stosowania poprawnych form fleksyjnych.

Pomoce: ilustracje przedstawiające miejsca, gdzie można spędzać wakacje, kartki, kredki, napisy: morze, góry, wieś, Mazury.

Przebieg:

„Wakacje” - słuchanie wiersza.

To już lato, słońce świeci
na wakacje jadą dzieci.
Buzie mają uśmiechnięte,
wrócą tutaj wypoczęte.
Nim wyruszą z rodzicami
to przedstawią swoje plany:

A ja jadę dziś nad morze!
Spakowałam już walizkę,
mam ubrania, piłkę, grę,
fajną książkę do czytania,
no i strój do opalania.
Dobry nastrój też zabiorę
to warunek pierwszy jest,
by się bawić wysmienicie
i wypocząć znakomicie.

Ja za tydzień jadę w góry,
by wędrować tam szlakami
i rozmawiać z góralami,
by zwyczajnie ich poznawać,
by podziwiać też przyrodę
i przeżyć ciekawą przygodę.
Może niedźwiedź na mnie warknie
lub kozica skoczy z boku,

chciałbym być tak zwinny, szybki
by dotrzymać moc jej kroku.

Hej, hej, ale wszyscy się chwalicie,
Ja nie mogę jechać w góry,
i nad morze też nie jadę,
bo zabierze mnie do siebie na wieś
mój kochany, mądry dziadek.
Będę chodzić z nim do lasu
albo w rzece kąpać się,
to też fajny sposób na to,
by wesoło bawić się.

Ja zaskoczę wszystkich was,
bo inaczej spędzę czas,
ja, rodzice oraz brat,
na rowerowy wyruszamy rajd po Mazurach,
gdzie jezior jest bez liku,
i żeby je objechać,
kilometrów wiele zrobimy na liczniku,
lecz nie martwi to nas wcale,
bo bawić się zamierzamy doskonale.

Ja na kolonie pojadę sama,
bo urlopu w pracy nie dostanie mama.
Trudna to sprawa i nie łatwa, o nie,
lecz staram się nie martwić tym wcale,
bo wiem o tym doskonale,
że na koloniach miło spędzę czas,
pośród lasów z dziećmiakami
moc zabawy czeka nas.

Nie zazdrozczę wcale wam,
bo też fajne plany mam.
Lecę z tatą do Londynu,
by odwiedzić ciocię mą,
to przygoda mego życia,
mam tam wiele do odkrycia:
nowy język poznać chcę
i pozwiedzać Londyn też.

Po wakacjach wam opowiem,
co widziałem w wielkim mieście,
bo poznawać warto świat.

Ja nie chwałę się nikomu,
bo sam chyba będę w domu.
Nim rodzice wrócą z pracy,
no a później się zobaczy:
może przyjdzie mój kolega,
poskładamy klocki Lego,
obejrzymy film dla dzieci
i posurfujemy w sieci,
na podwórku pobiegamy,
w piłkę nożną też zagramy,
bo pomysłów mam już wiele
jak czas spędzić z przyjacielem.

Nie ty jeden będziesz w domu,
nie ujmuje to nikomu,
każdy robi to co lubi,
ważne, by w wakacje się nie nudzić.
Alternatyw mamy wiele:
kino, teatr, basen, wyjazd
i spotkanie z przyjacielem,
bo też od nas to zależy,
czy w nas nuda nie uderzy.

„Gdzie można spędzić wakacje?” - wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza i ilustracji.

„Wakacyjne plany” – rysowanie kredkami.

Na stolikach porozkładane są kartki z napisami, gdzie można spędzić wakacje: morze, góry, wieś, Mazury, dzieci same wybierają miejsce pracy i rysują kredkami..

Praca indywidualna dzieci.

„Wakacyjne plany” – wystawa prac dzieci.

Nauczyciel wiesza napisy: morze, góry, wieś, Mazury, a dzieci same przyczepiają swoją pracę pod odpowiednim napisem.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 40.

Temat: Ćwiczenia kształtujące siłę.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Kształtowanie siły,
- Zapoznanie z nową formą prowadzenia zajęć – wyścigi rzędów.

Przybory: piłka lekarska o wadze 1 kilograma.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Ustawienie w parach twarzą do siebie:

Wspinamy się na palce, ręce w górze i naśladujemy ruchy rąk i nóg tak jakbyśmy wdrapywali się po drabinie.

Ręce w górę w bok, naśladujemy drzewo podczas różnej aury:

- wieje zefirek, (lekkie ruchy ramion na boki)
- wieje halny,
- trąba powietrzna.

W parach jedno z dzieci wymyśla ćwiczenie a drugie naśladuje, za każdym razem następuje zmiana w parach. Ćwiczenie powtarzamy po 2 razy.

Część główna

Wyścigi rzędów. Każdy wyścig powtarzamy 2 razy.

Dzieci podzielone są na dwie drużyny o równej liczbie uczestników i ustawione w dwa rzędy. W przypadku kiedy jest nieparzysta liczba ćwiczących możemy podzielić na 3 rzędy lub do każdej kolejnej zabawy wyznaczamy sędziego z drużyny gdzie jest nadmiar osób. Każda drużyna otrzymuje 1 piłkę lekarską. W rzędach dzieci stoją w rozkroku.

Wyścig nr 1 – na sygnał pierwsza osoba z rzędu podaje piłkę między nogami do kolejnej osoby, aż piłka dotrze na koniec rzędu, wówczas osoba z końca rzędu bierze piłkę i szybko biegnie na początek rzędu i znowu podaje kolejnej osobie z rzędu. Zabawa kończy się kiedy wszystkie osoby wrócą na swoje miejsca w rzędzie.

Wyścig nr 2 - na sygnał ostatnia osoba z rzędu podaje piłkę między nogami do kolejnej osoby, aż piłka dotrze na początek rzędu, wówczas osoba z początku rzędu bierze piłkę i szybko biegnie na koniec rzędu i znowu podaje kolejnej osobie z rzędu. Zabawa kończy się kiedy wszystkie osoby wrócą na swoje miejsca w rzędzie.

Wyścig nr 3 – wszyscy ćwiczący w siadzie skrzyżnym na sygnał pierwsza osoba z rzędu podaje piłkę górną nad głową do kolejnej osoby, aż piłka dotrze na ko-

niec rzędu, wówczas osoba z końca rzędu bierze piłkę i szybko biegnie na początek rzędu i znowu podaje kolejnej osobie z rzędu. Zabawa kończy się kiedy wszystkie osoby wrócą na swoje miejsca w rzędzie. Nauczyciel zabiera piłki lekarskie.

Wyścig nr 4 – ćwiczący stoją w szerokim rozkroku, osoby znajdujące się na końcu rzędów na sygnał przechodzą między nogami pozostałych ćwiczących, aż na sam początek. Za każdym razem po przejściu kolejnego ćwiczącego przyznajemy punkty. Zabawa kończy się kiedy wszyscy ćwiczący przejdą przez tunel i wrócą na swoje miejsce.

Część końcowa

W leżeniu tyłem, dłonie leżą na brzuchu. Dzieci wykonują wdech i unoszą brzuszki w górę, następnie wydech brzuszki zapada się w dół, powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko – zabawy w piaskownicy.

- Kształcenie pomysłowości w tworzeniu budowli z piasku.
- Budowanie różnych budowli z piaski, ozdabianie je kamieniami, patyczkami.

POPOŁUDNIE

„Wakacje” – pisanie słowa po śladzie, rysowanie wakacyjnych planów. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 48.

- Budzenie radości ze znajomości liter,
- Rozwijanie wyobraźni i pomysłowości u dzieci.

„Wakacje” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej (do nauki i wykorzystania na zakończenie roku).

- Dostarczanie dzieciom wzorów pięknej artystycznej mowy.

Teraz już wakacje na wszystkich czekają,
więc wesołe miny przedszkolaki mają.
Każdy chce skorzystać z cudownej pogody,
opalania, biegów i chłodzącej wody.

Czeka nas przygoda, spacer po łące,
zwiedzanie zabytków i gorące słońce.

A we wrześniu wszyscy idziemy do szkoły,
każdy uczeń będzie dumny i wesoły.

„Skacząca piłka” – zabawa rytmiczna.

- Wyrabianie u dzieci poczucia rytmu.

Do zabawy potrzebna jest piłka, która dobrze odbija się o podłogę.

Dzieci stają w kole. W środku staje nauczyciel z piłką. Odbija ją o podłogę, dzieci obserwują ruchy piłki. Następnie rzuca jeszcze raz, a dzieci klaszczą w momencie uderzenia piłki o podłogę.

II dzień

Temat dnia: WAKACJE W GÓRACH

RANEK

Oglądanie albumów przedstawiających piękno polskich gór.

- Zapoznanie dzieci z nazwami polskich gór: Karpaty, Sudety, Góry Świętokrzyskie,
- Wdrażanie do korzystania z książek, jako źródła wiedzy,
- Ukazanie piękna gór w różnych porach roku.

„Pożegnanie przedszkola” – nauka wiersza Joanny Myślińskiej.

- Kształcenie pamięci mechanicznej w toku nauki wiersza na pamięć.
Kochana mamó, kochany tato,
wkrótce wakacje i będzie lato,
czas więc pożegnać dzieci i Panie
- wspomnienie o nich w sercu zostanie.

Pamiętać będę wiersze, zabawy,
jak nabierałem w liczeniu wprawę,
jak moja Pani cierpliwa była,
gdy mi literka nie wychodziła.

Kochana mamó, kochany tato,
wkrótce wakacje i będzie lato,
z żalem więc żegnam dzieci i Panie,
choć pamięć o nich w sercu zostanie.

„Wspinaczka” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Pewnego dnia dzieci wybrały się w góry. Wszystkie bardzo się cieszyły (dzieci

ukazują radość: podskoki, uśmiechy na twarzy). Szły w szeregu (ustawiają się w szereg) bacznie obserwując, co dzieje się z prawej (patrzę w prawo) i lewej strony (patrzę w lewo). Doszły do podnóża góry i zaczęły wspinaczkę (naśladowują wspinaczkę: unoszenie wysoko nóg z jednoczesnym ruchem rąk, które są w górze – zmiany na przemian). Ze szczytu roztaczały się piękne widoki (dzieci przykładają rękę do czoła i podziwiają). Kiedy schodziły zobaczyły małego zajączka, który kicał pomiędzy drzewami (naśladowanie skoków zająca). Niedawno płynął strumyk, aby dostać się na drugą stronę musiały przeskakiwać po kamieniach (dzieci przeskakują z nogi na nogę). Dalej ścieżka była tak wąska, że mogły przejść tylko pojedynczo (ustawiają się w szereg i idą). Kiedy zeszły w dół (marsz), były bardzo zmęczone, usiadły na polanie, aby odpocząć (dzieci siadają), a niektóre nawet się położyły (dzieci się kładą). To była fajna wycieczka w góry.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 40.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych.
2. Plastyka

I. Temat: „Górska wyprawa” – układanie i rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.

- Kształcenie umiejętności rozwiązywania prostych zadań tekstowych oraz próby ich układania,
- Rozwijanie myślenia logicznego w toku klasyfikowania i uogólniania,
- Kształcenie umiejętności dodawania liczb w zakresie 10,
- Kształcenie umiejętności właściwego pakowania się na wyjazd (tylko potrzebne rzeczy),
- Wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas wyjazdów wakacyjnych.

Pomoce: kartoniki z liczbami od 1 do 10, ilustracje ubrań, przedmiotów potrzebnych w czasie pobytu w górach (kurtka, sweter, spodnie, bluzka z krótkim rękawem, krótkie spodenki, kapelusz od słońca, adidas, okulary, plecak).

Przebieg:

„Co należy wziąć na górską wyprawę?” – rozmowa na podstawie wiersza - zagadki Bożeny Szuchalskiej.

Nauczyciel czyta wiersz, po każdej zwrotce dzieci udzielają odpowiedzi na pytanie zawarte w wierszu.

Jutro w góry wyruszamy,
lecz co zabrać z sobą mamy?
Plecak, torbę czy walizkę?
W co spakować rzeczy wszystkie?

Słońce bardzo mocno świeci
niepotrzebne swetry przecież.
Czy wy ze mną się zgadzacie?
Czy też inne zdanie macie?

W górach modnym być należy,
suknia ładnie na mnie leży.
Jeszcze szpilki zapakuję
i na szlak tak powędruję.
Czy się dobrze spakowałam?
Czy też o czymś zapomniałam?

„Pakujemy plecak” – zabawa matematyczna.

Na dywanie porozkładane są ilustracje ubrań, przedmiotów potrzebnych w czasie pobytu w górach (kurtka, sweter, spodnie, bluzka z krótkim rękawem, krótkie spodenki, czapka od słońca, adidas, okulary, plecak) oraz kartoniki z liczbami od 1 do 10.

Dzieci wspólnie ustalają, ile danych rzeczy trzeba wziąć na tygodniowy wyjazd w góry. Przyczepiają do tablicy kartonik z liczbą, a obok rysunek przedmiotu np. 7 bluzeczek, 2 swetry...

„Znamy liczby” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel mówi czynność np. *przysiady* i nazwę przedmiotu zawieszonego na tablicy - *bluzka*, dzieci tyle razy wykonują dane ćwiczenie jaka liczba znajduje się przy tym przedmiocie.

Np. Przysiady - bluzka, (dzieci wykonują 7 przysiadów).

Pajacyki – sweter, (dzieci wykonują 2 pajacyki)...

„Ile to jest?” – układanie zadań do ilustracji.

Dzieci układają treść zadań wykorzystując ilustracje zawieszone na tablicy. Następnie zapisują za pomocą działania matematycznego.

Np. Jola spakowała do plecaka 7 bluzeczek i 2 swetry. Ile rzeczy zapakowała Jola?

$$7 + 2 = 9$$

„Tworzymy skojarzenia” – zabawa słowna.

Dzieci mają za zadanie dobrać wyrazy kojarzące się z podanym wyrazem.

- Słońce – kapelusz, krem, okulary,
- Woda – plaża, materac, muszla,
- Wakacje – góry, morze, wędrowniki, itp.

„Pociąg” – zabawa ruchowa.**II. Temat: „Wakacyjne wyprawy” – wykonanie pracy techniką collage.**

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania różnych ciekawych miejsc do spędzania wakacji,
- Kształcenie umiejętności łączenia ze sobą różnych materiałów,
- Wdrażanie do zachowania ładu i porządku.

Pomoce: ilustracje przedstawiające góry, morze i jeziora dla każdego dziecka (format ilustracji ma być mniejszy od formatu kartki), kartki, klej, farby akwarelowe.

Przebieg:**„Jedziemy na wakacje” – zabawa ruchowa.**

Na podłodze leżą obrazki przedstawiające: góry, morze i jeziora.

Dzieci tworzą pociąg. Dzieci jadą pociągiem (do dowolnej muzyki) pomiędzy obrazkami. Na przerwę w muzyce, pociąg zatrzymuje się. Pierwsza osoba – maszynista bierze najbliższą ilustrację i mówi gdzie przyjechaliśmy. Odkłada i idzie na koniec i prowadzi pociąg druga osoba. Zabawę powtarzamy wielokrotnie.

„Gdzie chciałbym spędzić wakacje?” – wypowiedzi dzieci o swoich wakacyjnych marzeniach.

Dzieci wybierają dowolną ilustrację, która najbardziej im się podoba.

Opowiadają, dlaczego chciałyby w tym miejscu spędzić wakacje.

„Wakacyjne wyprawy” - wykonanie pracy techniką collage.

Zapoznanie z kolejnymi etapami pracy.

- Dzieci rwą ilustrację i układają na kartce tak, żeby pomiędzy kawałkami obrazka były białe przestrzenie.
- Przyklejenie obrazka.
- Białe przestrzenie uzupełniamy farbą akwarelową tak, żeby powstała ilustracja.

Przejście do stolików i praca indywidualna.

Zorganizowanie wystawy prac.

„Czym jedziemy na wakacje?” – zabawa ruchowa.
Nauczyciel mówi różne środki lokomocji, a dzieci naśladują.

POPOŁUDNIE

„Trojak” – utrwalenie tańca, który jest związany z górami.

- Wyrabianie poczucia przestrzennego, poprzez zachowanie równych odstępów pomiędzy trójkami.

„Zwierzęta” - układanie wyrazów z rozsypanki literowej.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej,
- Wdrażanie do prawidłowego budowanie wyrazów z liter.

Pomoce: ilustracje zwierząt o prostej budowie fonetycznej np. kura, kot, krowa.
Dzieci samodzielnie układają wyraz z rozsypanki literowej.

„Góry” – wycinanka z papieru nakłuwana.

- Zapoznanie dzieci z nową techniką plastyczną,
- Rozwijanie pomysłowości dzieci.

Pomoce: kolorowy papier, klej, nożyczki, gwoździe.

Z papieru wycinamy sylwety – elementy pracy: góry, kwiaty, drzewa, które lewą stroną kładziemy na dywan. Następnie ostrym gwoździem przekłuwamy sylwetę w różnych miejscach i przyklejamy do kartki.

III dzień

Temat dnia: WAKACJE NAD MORZEM

RANEK

„Mój rysunek” – rysowanie kredkami na dowolny temat.

- Rozwijanie pomysłowości i wyobraźni twórczej i plastycznej.

„Płyniemy łódką” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie sprawności ruchowej dzieci.

Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie z nogami wyprostowanymi tak, aby stopy się połączyły. Pary podają sobie ręce i pochylają się raz do przodu, raz do tyłu.

„Jak to mały Elemelek w wielkim morzu brał kąpiele” - słuchanie opowiadania H. Łochockiej, układanie kolejność zdarzeń w historyjce obrazkowej, opowiadanie dzieci. *Wycinanka, s. 31.*

- Utrwalenie nazwy polskiego morza,
- Kształcenie umiejętności logicznego myślenia i kojarzenia faktów.

Nauczyciel czyta opowiadanie, a dzieci uważnie słuchają.

- Gdzie wybrał się Elemelek?
- Co przydarzyło się wróbelkowi?
- Kto pomógł wróbelkowi?
- Z kim bawił się Elemelek na plaży?
- W czym wolał się kąpać wróbelek: w wodzie czy w piasku?

Układanie kolejność zdarzeń w historyjce obrazkowej.

Opowiadanie dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 40.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Kolorowe kwiatki” – wykonanie pracy przestrzennej (na uroczystość zakończenia przedszkola).

- Rozwijanie umiejętności samodzielnego wykonywania dekoracji,
- Wdrażanie do sprzątania po zakończeniu pracy.

Pomoce: długie patyczki, kolorowe kartki z bloku technicznego, szablon kwiatka i listka, klej, flakony.

Przebieg:

„Pożegnanie przedszkola” – utrwalenie wiersza Joanny Myślińskiej.

Dzieci mówią zbiorowo wiersz. Następnie wybieramy po troje dzieci, które mówią indywidualnie po jednej zwrotce.

„Kolorowe kwiaty” – wykonanie pracy przestrzennej.

Zapoznanie dzieci z kolejnymi etapami pracy.

- Odrysowanie na kolorowym papierze kształtu kwiatka,
- Odrysowywanie na zielonym papierze listka,
- Wycięcie elementów,
- Owinięcie patyczka zieloną bibułą
- Przyklejanie do patyczka kwiatka i listków,

- Wstawienie do flakonów.
- Sprzątanie miejsca pracy.

„Rosną kwiatki” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Tańce i piosenki, które uczyliśmy się w przedszkolu”
– utrwalenie, wybór do uroczystości zakończenia roku.

- Kształtowanie umiejętności dokładnego analizowania,
- Umiejętność używania swojego głosu z różnym natężeniem i do różnych celów,
- Wdrażanie do czynnego udziału w wyborze tańców i piosenek na zakończenie roku.

Pomoce: płyta z piosenkami i muzyką do tańców, instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

„Jaka to piosenka?” – zagadki muzyczne.

Dzieci po krótkim fragmencie rozpoznają jaką to piosenka.

Wspólny śpiew.

- „Kochane przedszkole”
- „Muzykowanie”
- „Polska”

„Jaki to taniec?” – zagadki muzyczne.

Dzieci po krótkim fragmencie rozpoznają jaki to taniec.

- Polonez
- Krakowiak
- Trojak
- Grozik

„Dziecięca orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych do muzyki.

Wybór piosenek i tańców na zakończenie roku.

Wyjście na podwórko. Zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Rozwijanie umiejętności spędzania wolnego czasu na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Wakacje” – nazywanie miejsc, gdzie ludzie spędzają wakacje. Wiosna, s. 62 i 63..

- Wdrażanie do bezpiecznego zachowania się podczas wakacji.
- Podział nazw przedmiotów na głoski i łączenie z odpowiednim obrazkiem.

„Wakacyjne rachunki” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

- Rozwijanie zdolności matematycznych poprzez dodawanie i odejmowanie na konkretach w zakresie 10.

Układanie działań matematycznych.

Liczenie na konkretach.

Podawanie wyniku.

Zabawy samorządnie podejmowane przez dzieci w sali lub w przedszkolnym ogrodzie.

- Kształcenie umiejętności zgodnej zabawy.

IVdzień

Temat dnia: BEZPIECZNE WAKACJE

RANEK

„Zamek pełen przygód” – zabawy konstrukcyjne, budowanie z różnorodnych klocków fantastycznych budowli.

- Rozwijanie pomysłowości w łączeniu różnorodnych klocków,
- Wdrażanie do zgodnej zabawy zespołowej.

„Liczymy, czytamy i piszemy”- pisanie cyfr po śladach, przeliczanie wyrazów z prawej i lewej strony. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 48.*

- Utrwalenie liczb od 1 do 10,
- Utrwalenie pojęcia wyraz i litera.

Czytanie wyrazów.

Przeliczanie ilości liter w wyrazach i łączenie z odpowiednią liczbą.

„Czym podróżujemy” – rozwiązywanie zagadek słownych Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

- Wdrażanie dzieci do rozumowania poprzez domyślanie się czegoś.

Pędzi tak szybko, że aż chwytam się za głowę

- czy zgadniecie jakie to auto?...

(wyścigowe)

Mama, siostra, nawet tata,

na wakacje wciąż nim lata.

(samolot)

Wciąż nim podróżuję: cztery koła ma,
prosta to zagadka. Kto odpowiedź zna? (samochód)

Wagon za wagonem, wciąż jedzie po szynach.
Kto z was mi powie, jaka to maszyna? (pociąg)

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 40.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Bezpieczne wakacje” – wypowiedzi dzieci na temat:
Co należy zrobić, aby być bezpiecznym w czasie wakacji?

- Utrwalenie numerów alarmowych: 112, 999, 998, 997.
- Wdrażanie dzieci do przestrzegania zasad bezpieczeństwa w miejscach, w których będą spędzały wakacje.

Pomoce: pojazdy: karetka pogotowia, policja, straż pożarna, napisy z numerami alarmowymi: 112, 999, 998, 997, kartki z cyframi od 1 do 9 (do układania numerów telefonów).

Przebieg:

„Bezpieczne wakacje” – nazywanie pojazdów uprzywilejowanych.
Dobieranie numerów alarmowych do pojazdów.

„Bezpieczne wakacje” - odgrywanie scenek.

Nauczyciel opowiada krótką historyjkę, dzieci muszą zadzwonić po odpowiednią służbę.

Scenka 1.

Był piękny słoneczny dzień. Ania z Kasią szły przez park. Nagle Kasia potknęła się i upadła. Złamała nogę. W pobliżu nie było nikogo z dorosłych.

Odpowiedzi na pytania:

- Co powinna zrobić Ania, jakie służby wezwać?
- Jaki jest numer na pogotowie ratunkowe?

Odgrywanie scenki dzwonienia na pogotowie (nauczyciel jest dyspozytorem).
Zwrócenie uwagi na ważne elementy rozmowy: przedstawienie się, krótki opis sytuacji, podanie miejsca zdarzenia.

Scenka 2.

Ola była sama w mieszkaniu. Kiedy wyjrzała przez okno zobaczyła dym wydo-

bywający się z okna naprzeciwko swojego domu.

Odpowiedzi na pytania, odgrywanie scenki dzwonienia po straż pożarną.

Scenka 3.

Paweł oglądał telewizję, zrobiło mu się chłodno więc postanowił zamknąć okno. Gdy zamykał zobaczył mężczyznę kręcącego się obok domu sąsiadki. Wiedział, że sąsiadka wyjechała na wakacje.

Odpowiedzi na pytania, odgrywanie scenki dzwonienia na policję.

„Numery alarmowe” – układanie z cyfr, utrwalenie numerów alarmowych.

Nauczyciel pokazuje pojazd: karetka pogotowia, policji, straży pożarnej, a dzieci układają numer pod jaki należy zadzwonić, aby go wezwać.

„112” - wyjaśnienie numeru alarmowego, który jest w całej Unii Europejskiej numerem alarmowym.

„Bezpieczne wakacje” – rozmowa z dziećmi na temat przestrzegania zasad bezpieczeństwa w miejscach, w których dzieci będą spędzały wakacje.

- W górach.
- Nad morzem,
- Na wsi,
- W mieście...

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 40.

Temat: Ćwiczenia kształtujące siłę.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Kształtowanie siły,
- Zapoznanie z nową formą prowadzenia zajęć – wyścigi rzędów.

Wyjście na podwórko - zabawy dowolne z wykorzystaniem sprzętu sportowego.

- Wyrabianie sprawności ruchowej, zręczności rąk,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Moje wymarzone wakacje” – opowiadanie z wykorzystaniem ilustracji, rysowanie kredkami swoich wakacji. *Wiosna*, s. 64.

- Wyrabianie umiejętności komunikatywnego wypowiedziania się.

„W przód, w tył” – zabawa matematyczno - ruchowa.

- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania i prawidłowego wykonywania poleceń.

Dzieci maszerują po sali w rytm tamburyna. Na hasło wykonują polecenia: 4 kroki w tył, 2 kroki w przód...

„Wakacyjne rady dzieci” – układanie zdań i zapisywanie przez nauczyciela.

- Kształcenia umiejętności prawidłowego formułowania myśli.

Dzieci podają co należy zrobić, aby być bezpiecznym w czasie wakacji. Nauczyciel zapisuje rady na paskach papieru.

Zabawy w kącikach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na kulturalne zwracanie się do kolegów i koleżanek i stosowanie form grzecznościowych.

Vdzień

Temat dnia: ŻEGNAMY PRZEDSZKOLE

RANEK

„Bajki, które lubią dzieci” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Zapoznanie z miłym spędzaniem wolnego czasu podczas wakacji – słuchanie bajek czytanych przez dorosłych.

„Raz, dwa, trzy” – zabawa ruchowa.

- Zapoznanie dzieci z nową zabawą ruchową.

Dzieci uczą się tekstu:

Raz, dwa, trzy,

kto się ruszy - odpada z gry.

Wybieramy dziecko, które mówi głośno tekst, w tym czasie pozostałe dzieci biegają. Kiedy skończy mówić, dzieci przyjmują różne pozycje i stoją nieruchomo. Prowadzące dziecko wskazuje osobę, która się poruszyła.

„Przedszkole kochane” – słuchanie pierwszej piosenki, którą dzieci uczyły się w starszakach, śpiew zbiorowy.

- Ukazanie jak szybko upływa czas, który wspólnie spędzili w przedszkolu.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 40.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia

I. Temat: „Żegnamy przedszkole” - montaż słowno
– muzyczny na pożegnanie przedszkola.

- Kształcenie umiejętności prezentowania własnych umiejętności recytatorskich, aktorskich oraz wokalnie – tanecznych.

Pomoce: kwiaty wykonane przez dzieci, instrumenty perkusyjne, dyplomy, *Wycinanka s. 32*.

Przebieg:

Propozycja

Scenariusz na zakończenie roku składający się z wierszy, piosenek i tańców, które dzieci się uczyły.

Słowo wstępne:

Dzisiaj kończy się nasza przygoda w przedszkolu. Tutaj poznaliśmy wiele koleżanek i kolegów, nawiązaliśmy przyjaźnie. Uczyliśmy się liter i cyfr. Poznaliśmy wiele piosenek, wierszy. Teraz chcielibyśmy zaprezentować fragment tego, czego nauczyliśmy się w przedszkolu.

1. „Polonez” – taniec.

2. „Kochane przedszkole” – piosenka.

Dzień się nowy rozpoczyna
idę do przedszkola.
Razem ze mną idzie Zuzia,
Karol oraz Ola.

Ref. Przedszkole kochane -
dzisiaj wita nas.
W przedszkolu kochanym -
szybko płynie czas.

Wszystkie lalki oraz misie,
już na nas czekają.
Są dziś miłe, uśmiechnięte
dobry humor mają.

Ref. Przedszkole kochane...

W naszej sali na półeczkach
leżą klocki nowe,
a tuż obok stoją równo,
książki kolorowe.

Ref. Przedszkole kochane...

W książkach są litery różne,
równo zapisane.
Przeżyjemy tu w przedszkolu
przygody nieznane.

Ref. Przedszkole kochane...

3. „Przedszkole” - wiersz Doroty Kossakowskiej.

Lubię chodzić do przedszkola,
kiedy słońce świeci.
Lubię chodzić, gdy jest zimno
i deszcz z nieba leci.
Bo w przedszkolu jest wesoło,
nudy tu nie znamy,
można śpiewać, tańczyć, skakać,
choć nie ma mamy.
Są spacer i zabawy,
szybko czas upływa,
każde dziecko, duże, małe
wiedzę tu zdobywa.

4. „Dziecięca orkiestra” - gra na instrumentach perkusyjnych do muzyki.

5. „Pożegnanie przedszkola” – wiersz Joanny Myślińskiej.

Kochana mamo, kochany tato,
wkrótce wakacje i będzie lato,
czas więc pożegnać dzieci i Panie
- wspomnienie o nich w sercu zostanie.

Pamiętać będę wiersze, zabawy,
jak nabierałem w liczeniu wprawy,

jak moja Pani cierpliwa była,
gdy mi literka nie wychodziła.

Kochana mamó, kochany tato,
wkrótce wakacje i będzie lato,
z żalem więc żegnam dzieci i Panie,
choć pamięć o nich w sercu zostanie.

6. Krakowiak – taniec.

7. „Pożegnanie przedszkola” – wiersz Doroty Kossakowskiej.

Dzisiaj nasze panie
pięknie pożegnamy,
za ich trud i wielką troskę
chętnie zaśpiewamy.

Za to, że nas nauczyły,
Czytać, kolorować,
pisać śpiewać oraz tańczyć,
chcemy podziękować.

Szczęścia im życzymy,
niechaj będą zdrowe
i niech ucząją
pokolenia nowe.

8. „Muzykowanie”- piosenka.

Jestem przedszkolakiem,
potrafię pięknie grać,
bębenek i kołatkę
bardzo dobrze znam.

Ref. Bębenek gra, ram, tam, tam,
a kołatka, klap, klap, klap.

Dzwonki dzwonią, dzeń, dzeń, dzeń,
tak w przedszkolu mija dzień.

Umiem grać na dzwonkach,
na trójkącie też,

możesz zagrać ze mną,
do przedszkola śpiesz.

Ref. Bębenek gra, ram, tam, tam,
a kołatka, klap, klap, klap.

Dzwonki dzwonią, dzeń, dzeń, dzeń,
tak w przedszkolu mija dzień.

9. „Pożegnanie z kolegami” – wiersz Doroty Kossakowskiej.

Idę dzisiaj do przedszkola
już ostatni raz.
Rok przedszkolny zakończony
szybko minął czas.

Zostawiamy tu w przedszkolu
nasze koleżanki,
misie, lalki, samochody,
piłki i skakanki.

Było tutaj nam wesoło,
na was przyszedł czas,
w naszej grupie dla starszaków
zastąpicie nas.

Starszak to jest grzeczne dziecko
zawsze pani słucho,
mądry, miły, uśmiechnięty,
jest przykładem dla malucha.

10. „Polska” – piosenka.

Polska to miasta,
moje przedszkole,
parki ulice
i dzieci w szkole.

Ref. To także pola, lasy i łąki,
stokrotki, maki, śpiewne skowronki.
Polska to wioski
pachnące chlebem,

białe obłoki
płynące niebem

Ref. To także pola, lasy i łąki,
stokrotki, maki, śpiewne skowronki.
I jeszcze dodam
tata i mama.
Polska to moja
Ojczyzna kochana.

Ref. To także pola lasy i łąki,
stokrotki, maki, śpiewne skowronki.

11. „Wakacje” – wiersz Doroty Kossakowskiej.

Teraz już wakacje na wszystkich czekają,
więc wesołe miny przedszkolaki mają.
Każdy chce skorzystać z cudownej pogody,
Opalania, biegów i chłodzącej wody.

Czeka nas przygoda, spacer po łące,
zwiedzanie zabytków i gorące słońce.
A we wrześniu wszyscy idziemy do szkoły,
każdy uczeń będzie dumny i wesoły.

12. „Pożegnanie z dziećmi” – rozdanie pamiątkowych dyplomów. Wycinanka s. 32.

Informacje dla nauczyciela:

Można też wykorzystać inne poznane wiersze, piosenki i tańce.

POPOŁUDNIE

„Moje przedszkole” - rysowanie kredkami ołówkowymi według własnego pomysłu.

- Przedstawianie za pomocą środków plastycznych tematu.

„Niech lato trwa!” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo zabaw letnich.
Kiedy słońce świeci,
a powietrze jest gorące

biegnijcie do kąpieli dzieci,
zbierajcie kwiaty na łące.

Zbierajcie muszelki, kamyki,
słuchajcie szumu traw,
słuchajcie leśnej muzyki,
niech lato trwa i trwa.

Zabawy według własnych zainteresowań w kąciakach tematycznych.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci zabawą, poprzez samodzielny jej wybór.

Prace porządkowo – gospodarcze w sali.

- Przygotowanie sali do przerwy wakacyjnej.